@BOOKALEM

የመጻሕፍት አለም

የሺ ሀረጊቱ

በአንጋፋው አርቲስት ማሕሙድ አህመድ
ሙዚቃ መነሻነት የተጻፈ

በደጀኔ ተሰማ

ወጥ
ልብ ወለ

@B

ሸር 0041

የሺ ሐረጊቱ

ወጥ ልብ ወለድ

በ ደጀኔ ተሰማ

2005 ዓ.ም

@BOOKALEM

© ደጀኔ ተሰማ 2005 ዓ.ም አዲስ አበባ

በመጽሐፉ ላይ ያለዎትን አስተያየት በሚከተለው አድራሻ ያሳውቁን
+251 911 044765 E-mail yeshiharegitunovel@gmail.com

አዲስ አበባ ኢትዮጵያ
ሐምሌ 2005 ዓ.ም
አታፍዘር ማተሚያ ቤት ታተመ

የውስጥ ገጽ ዲዛይን፡- ስለሺ ሁነስ
ሽፋን ገጽ ዲዛይን፡- አርታኢ ስቱዲዮ 0911687256

ምስጋና

- የሺ ሀረትጊቱ የተሰኘችው ይህች መጽሐፍ በየሺ ሀርጊቱ ሙዚቃ ውስጥ ተፀንሳ ከዓመታት ምጥ በኋላ እነሆ ተወልዳለች፡፡ ለዚህ መነቃቃት ምክንያት ለሆነኝ ለሙዚቃው ጌታ ለአንጋፋው አርቲስት መሀሙድ አህመድ ታላቅ ምስጋናዬን ይድረስ ብያለሁ ፡፡

- ከምንም በላይ እናንተ ውድ የሆናችሁ ወዳጆቼ ለህልሜ ታማኝ ሆኜ እሩቅ አልሜ ለመድረስ የዕራይን መኪና ሳሽከረክር በጉዞዬ ላይ ጎማው ተበላሽቶ ልቆም ባልኩበት ጊዜ ጎማ የቀየራችሁልኝ ፤ በጎዞው ረኸምኑት የተነሳ ነዳጅ ጨርሼ ስንገራገጭ ነዳጅ ሆናችሁ መንገዴን ያስቀጠላችሁኝ ፤ የጉዞዬ መዳረሻ ረዝሞ ታከቶኝ ተስፋ ለመቁረጥ ስዳዳ ብርታት ለሆናችሁኝ ቢኒያም ዮሐንስ፣ መብራቱ ቱፋ፣ ሀብታሙ ሰጠኝ፣ ሐሩት ፍቅሬ፣ምዛርት ትግስቱ፣ ኩብንሽ ብርሃኑ፣ ግርማ በቀለ፣ ኑብዩ በቀለ፣ አስጢፋኖስ አበራ፣ ወ/ሮ ፋንቱ አራማየሁ፤

በተለይ

- ለስለሺ ሀነስ
- ለራኒ ዮሐንስ
- ለአስቻለው ፍሴሐ

ለአደረጋችሁልኝ መልካም ነገር ሁሉ ከልብ አመሰግናለሁ፡፡

- ረቂቁን በማንበብ ገንቢ አስተያየታችሁን ስለሰጣችሁኝ
  - ለደራሲ እንዳለጌታ ከበደ
  - ለደራሲ ልዑል ግርማ
  - ለጋዜጠኛ ራኒ ዮሀንስ
  - ለጋዜጠኛ እናኒያ ሶሬ
  - ለጋዜጠኛ ኤልያስ ገብሩ

ከውዱ ጊዜአችሁ ላይ ቀንሳችሁ ሰጥታችሁኛልና እጅግ በጣም አመሰግናለሁ::

- በአጠቃላይ በሁሉ እንቅስቃሴዬ ውስጥ ድጋፋችሁ ላልተለየኝ ሁሉ ስማችሁን ዘርዝሬ አልወጣውም እና ምስጋናዬ የከበረ ነው ::

ማስታወሻነቱ

ለሚሚ

@BOOKALEM

ምዕራፍ አንድ

-1-

1996 ዓ.ም

ህዳር

ሐሙስ

ከምሽቱ 2:45

ቦታው አዲስ አበባ በተለምዶ አምስት ኪሎ ተብሎ ከሚጠራው አካባቢ ከኢትዮጵያ ብሄራዊ ሙዚየም ጀርባ ከሚገኙት ጥንታዊ መንደሮች አንድ ትልቅ መኖሪያ ቤት ግቢ ውስጥ ነው። ግቢው ሰፊ ከመሆኑ ባሻገር በትላልቅ የዘግባና የፅድ ዛፎች ተሞልቷል። ውስጡ ባለአንድ ፎቅ ጥንታዊ ቤት ይገኛል። ቤቱ ረጅም ዕድሜ እንዳስቆጠረ ያስታውቃል። ይሁን እንጂ ውብቱን አላጣም።

መኪናቆማለች፡፡ሌላ በእድሜ ግቢው ውስጥ ቀለሟ ነጭ የሆነች ፔጆ መኪናቆማለች፡፡ሌላ በእድሜ ብዛትአርጅታ አጥር ጥግ ላይ ቆማ ሀረግ የበቀለባትና ነጭ ቀለሟ በዝገት ተበልቶ ሽልስ ዋጋን መኪና ቆማለች።

የሜዳ አህያ የመሰለ መልክ የያዙች ሽልስ ዋጋን መኪና ቆማለች።

ዘመን የቤቱ ባለ ንብረት ደጃዝማች አካለወልድ የተባሉ በንጉስ ሀይለስላሴ ዘመን መንግስት ስልጣን የነበራቸው ሰው ነበሩ። በአሁኑ ወቅት በህይወት የሉም። ቤቱ ውስጥ የሚኖሩበት ልጅና የልጅ ልጅ እንዲሁም ደጃዝማች በህይወት በነበሩ ጊዜ አገልጋይ የነበሩ ሁለት ሰራተኞች ናቸው፡፡

በአንዱ መኝታ ክፍል ውስጥ የደጃዝማች አካለወልድ ብቸኛ ልጅ የሆነችው የሺሐረጊቱ አልጋ ላይ ተኝታለች። እድሜዋ ሃምሳዎቹ ውስጥ ነው። በወጣትነቷ ውብና ቆንጆ እንደነበረች ታስታውቃለች።

ድንገት በደረሰባት አደጋ ሰውነቷ ደንዝዞ፤ እንደቢቷ ተዘግቶ፤ መናገር አትችልም። ራሷን ስታ ለሃያ ዘጠኝ አመታት ነው አልጋ ላይ የኖረችው። አደጋው ሲደርስባት ነብሰ ጡር ነበረች። በህክምና እርዳታ ነው ልጅዋን መውለድ የቻለችው። በመሆኑም በዚህ ሁኔታ እናትና ልጅ ሳይተዋወቁና ሳይነጋገሩ ለዓመታት አንድ ቤት ውስጥ ኖረዋል።

ሲስተር መታሰቢያ የየሺሐረጊቱ ብቸኛ ልጇ ነች። ሁልጊዜም ስለእናቷ ስታስብ በጣም ታዝናለች። መቼ ይሆን እናቴ ከዚህ ድንዛዜዋ ነቅታ ልጇ መሆኔን አውቃ የምታናግረኝ፣ እንደ ልጅ እውርቼላት፣ እንደ እናት ፀጉሬን እያሻሸች የእናትነት ፍቅሯን የምትሰጠኝ? መቼ ይሆን ልጄ ስትለኝ የምሰማው? መልስ የሌለው ጥያቄ ነው። ይሄን ባሰበች ቁጥር ሆድ ብሷት ስቅስቅ ብላ ታለቅሳለች።

ፍቅሯና ናፍቆቷ ወሰን ስለሌለው ስለእናት የተፃፉ ግጥሞችን ፈልጋ በማምጣት አዳምጣ ምላሽ ባትሰጣትም አጠገቧ ቁጭ ብላ ታነብላታለች። አንዳንዴም ስለ እናት የተዘፈኑ ዘፈኖችን ሽምድዳ ፀጉሯን እየዳበሰችና እየነካካች በፍቅር ታዜምላታለች። አልፎ አልፎም የእናቷ ፊት በደስታ ተሞልቶ የፊቷ ፀዳል ሲያበራ ስታይ እሷም ወደር በሌለው ደስታ ትፈነጥዛለች። ያናገረቻት ያህል ነው የሚሰማት፡፡ ይሄ የሁል ጊዜ ተግባሯ ነው፤ አይሰለቻትም።

ከዚህ ይበልጥ ግን እናቷን በጣም የሚያስደስታት ጥላሁን የተባለው ሰራተኛቸው ማታ ማታ ሰክሮ ወደ ቤት ሲመጣ በቁጭትና በእልህ ተሞልቶ የመሐሙድ አህመድን "የሺሐረጊቱ" የተሰኘውን ዘፈን መዝፈን ሲጀምር የደስታ ፀዳል ፊቷን ሞልቶት ህያው መሆን ትጀምራለች። ያኔ የእሷም ደስታ እጥፍ ይሆናል።

ከዘፈኑ ጋር ያላት ቁርኝት ምን እንደሆን አይገባትም፡፡ ከስሟ ጋር መመሳሰሉ ይሁን፤ ወይ ለእሷ የተዘፈነላት ይሁን አታውቅም። በተደጋጋሚ ለዚህ ጥያቄ ምላሽ ለማግኘት ጥላሁንን ለማናገር ጥረት አድርጋለች። እሱ ግን ሊነግራት ፈቃደኛ አይደለም። እንዲያውም ይሄ ጥያቄ እንዲነሳበት ስለማይፈልግ ይሸሻታል፡፡ ውስጡ ግን አንድ የደበቀው ሚስጥር እንዳለ ይሰማታል። ግን ሁሌም ሰክሮ በመጣ ቁጥር ይሄን ዘፈን ማንጎራጎር ይጀምርና በቁጭትና በእልህ ተራግሞ ወደ ቤቱ ገብቶ በሩን ይዘጋል።ይሄ የሁልጊዜ ተግባሯ ነው፡፡

ዛሬም መታሰቢያ ከስራዋ መልስ ቢጃማዋን አድርጋ ከእናቷ አጠገብ ተቀምጣ የአማረኛ አትም የሆነውን የሪፖርተር ጋዜጣን እያነበበች ነው።በሙያዋ ነርስ ስትሆን፤ ጥቁር አንበሳ ሆስፒታል ነው የምትሰራው፡፡ እድሜዋ ሃያ ዘጠኝ ደርሷል። በእርግጥ ቆንጆና እጅግ የተዋበች ናት፤ ይሄንን ውበቷን ከእናቷ የወሰደችው ነው። በፊት አባቷም ቆንጆ እንደነበር ሰምታለች በህይወት ባይኖርም፤ እሷ ከመወለዷ በፊት ነው የሞተው፡፡ በምን እንደሞተ አታውቅም ይሄም ጥያቄ እንደ እናቷ ህመም ሚስጥር ነው።

ያሳደገቻት ዘርፌ የተባለች የእናቷ ሞግዚት የነበረችና ከቤተሰቡ ጋር ለረጅም አመታት የኖረች ሴት እንዲሁም ጥላሁን የተባለ የቤተሰቡ አገልጋይ ናቸው። አያቶቿ በህይወት ስለሌሉ እንደ እናትና አባት ሆነው ያሳደጓት እነሱ በመሆናቸው የምታያቸው እንደ እናትና አባቷ ነው።

ዘርፌ በአሁን ሰዓት ስልሳዎቹ ውስጥ የገባች አሮጊት ሆናለች፡፡ ደጃዝማች በልጅነቷ ይፋት ከሚባል አካባቢ አምጥተው ነው ያሳደጓት። እስከ አሁንም ቤተሰቡን በታማኝነት እያገለገለች ነው። በቤተሰቡ ውስጥ ያላት ተሰሚነትም ከፍተኛ ነው።

ጥላሁንም በተመሳሳይ እንደ ዘርፌ በልጅነት እንኮበር ከሚባል አካባቢ ነው ደጃዝማች አካለወልድ አምጥተው ያሳደጉት፤ ከደገም በኋላ የቤተሰቡ ታማኝ አገልጋይ ሆኗል፡ ይኸው አሳዳሪዎቹ በህይወት ባይኖሩም ታማኝነቱን ሳያጥፍ በእነርሱ እግር ተተክቶ ሀላፊነቱን እየተወጣ ይገኛል። እድሜው ገፍቷል ወደ ሰባዎቹ ተጠግቷል፣ ፊቱ ተሸብሽቧል፣ ፀጉሩ ጥጥ መስሏል፣ ስለሚበሳጭው ብስጭቱን ለመርሳት መጠጥ ይጠጣል፣ የሚጠጣው መጠጥ ሰውነቱን እየጎዳው ተጎሳቁሏል።

መታሰቢያ ይሄ ድርጊቱ ሁሌም ያሳስባታል፡፡ መጠጥ መጠጣቱን እንዲያቆም ብዙ ወትውተዋለች፡፡ እሱ ግን ሊሰማት ፈቃደኛ አይደለም። ጥላሁን እያንጎራጎረ ወደ ጊቢው ሲገባ ድምፁን ሰምታ ንባቧን አቁማ ታዳምጥ ጀመር። እናትየው በጀርባዋ እንደተኛች ነች። መታሰቢያ ከተቀመጠችበት ተነስታ ወደ መስኮቱ ሄዳ መጋረጃውን ሰብስባ ወደ ውጭ ስትመለከት ጥላሁን እየተንገዳገደ ሰካር ባሎላተፈው አንደበት......

የሺ... የሺ... የሺ... ሃረጊቱ

የኩቲቱ

የኔ ዘረ ብዙ......

ዜማን እያንጎራጎረ እሷ ወዳለችበት ክፍል ሲመለከት አየችው፡፡ ዞራ ወደ እናቷ ስትመለከት እናትየው እንደተለመደው ፊቷ በደስታ ሲፈካ ተመለከተች። እሷም በመገረምና በደስታ ተውጣ እናትየውን ስታይ ቆይታ ዞራ ወደ ጥላሁን ስትመለከት ጥላሁን ማንጎራጎሩን አቁሞ እየተራገመና እየተሳደበ ወደ ክፍሉ ገብቶ በሩን ዘጋ፡፡ የመስኮቱን መጋረጃ መልሳ ወደ እናቷ ሄዳ ፆ በደስታ የተዋበውን የእናቷን ፊት ቆማ ቁልቁል ስትመለከት ቆይታ ግንባሯን ስማት ወደ ቦታዋ ተመልሳ ተቀመጠች። በዚህ ዘፈንና በእናትየው መካከል ያለው ሚስጥር ምን እንደሆነ የማወቅ ፍላጎቷ ጨምሮ በጉዳዩ ላይ በደንብ ማሰብ ከጀመረች ቆይታለች።

በአርግጥ የጀመረችው ጅማሮ አለ ከዶክተር ናትናኤል ጋር ተነጋግረው የእናቷን ሀመም መንስኤ ለማወቅ የህክምና ምርመራ ጀምሯል። ዶክተር ናትናኤል በጥቁር

አንበሳ ሆስፒታል የስነ-አእምሮ ሐኪም ነው፡፡ በሙያውም ለረጅም ዓመታት ሰርቷል፡፡ መታሰቢያ ስለ እናቷ ሁኔታ በነገረችው ጊዜ በጣም ነበር ያዘነው፡፡

-2-

አርብ ጠዋት ሲስተር መታሰቢያ ወደ ስራ ለመሄድ ተዘጋጅታ ስትጨርስ እናቷን ለመሰናበት ወደ መኝታ ክፍሏ ሄደች። ወደ ክፍሉ ስትገባ እናቷ እንደተኛች ነው። ጎንበስ ብላ በርህራሄና በፍቅር ስሜት ተመልክታ ጉንጯ ላይ ስማት ተሰናብታ ከክፍሉ ወጣችና ወደ ኩሽና ሄደች።

ኩሽና ውስጥ ዘርፌ ሲሊንደር ላይ ጥዳው የነበረውን ማንቆርቆሪያ ውሃው መፍላቱን ሲታውቅ አወረደችውና ሲሊንደሩን አጠፋችው፡፡ አጠገቧ በነበረው ጎድጓዳ ሳህን ላይ የፈላውን ውሃ የተወሰነ ቀንሳ በላዩ ላይ ቀዝቃዛ ውሃ ጨምራ እየበረዘችው እያለ።

ሲስተር መታሰቢያ ኩሽና ደርሳ "ዘርፍዬ መሄዴ ነው ሰላም ዋይ" ብላ ለስንብት ጉንጯን ሳመቻት፡፡

"እሜን እንቺም ሰላም ዋይልኝ የኔ ቆንጆ" አለቻትና በእናትንት ፍቅር ወጥታ ከአይኗ እስክትሰወር ተመለከተቻት፡፡

ሲስተር መታሰቢያ ጊቢው ውስጥ ቆማ የነበረችውን ነጭ ፔጆ መኪናዋን አስነስታ ወደ ጥቁር አንበሳ ሆስፒታል ሄደች ።

ዘርፌ የበረዘችውን ውሃና ትንሽ ፎጣ በመያዝ የመታሰቢያ እናት ወደተኛችበት ክፍል ገባች፡፡ ውሃና ፎጣውን ጠረጴዛ ላይ አስቀምጣ የተኛችውን የሺሐረጊቱን በእናትንት ፍቅር ተመልክታት "እንደምን አደርሽልኝ እርግቢ" አለችና አልጋው ጠርዝ ላይ ተቀምጣ በአንድ እጇ ፀጉሯን እየደባበሰች፤ ፎጣውን እንክሮ ውሃ ውስጥ ነክራ ፊቷን እየጠረገች ታፀዳላት ጀመር።

@BOOKALEM

ሲስተር መታሰቢያ ጥቁር አንበሳ ሆስፒታል ደርሳ መኪናዋን አቁማ ከምታውቃቸው የሆስፒታሉ ሰራተኞች ጋር ሰላምታ እየተለዋወጠች ቢሮዋን ከፍታ ገባች። ከፍሉ ፊት ተስተካክሏል። ጠረጴዛዋ ላይ የቃሽን ፖስታና ቀይ አበባ ተቀምጧል። ቢሮዋን ጠረጴዛው ላይ አስቀመጣ ፖስታውን እንስታ እገላብጣ ተመለከተችው። ከላዩ ላይ የተፃፈ ነገር የለውም። ስትቀደው የተጣጠፈች ወረቀትና አንድ ፎቶግራፍ አገኘች። ፎቶ ግራፉ ላይ የራሷንና የአንድ ወጣት ምስል ተመለከተች። እሷ የነርስ ልብሷን እንደለበሰች፣ ወጣቱ የህመምተኞች ልብስ ለብሶ የቀኝ እጁን የሷ ትከሻ ላይ አድርጎ በሌላኛው እጁ ደግሞ ከንጨት የተሰራ ክራንች ተደግፎ የተነሳት ፎቶ ነው። ፎቶ ግራፉን መቼ እንደተነሳች አስታወሰች… በ1991 ዓመተ ምህረት በኢትዮ ኤርትራ ጦርነት ጊዜ የበጎ ፈቃድ አገልግሎት ለመስጠት ወደ ባድመ የሄደችበት ጊዜ ነበር። ፎቶ ግራፉን ስትመለከት ቆይታ ጠረጴዛው ላይ አስቀመጠችው። የተጣጠፈችውን ወረቀት ዘረጋግታ ወንበሯ ላይ ተስተካክላ ተቀምጣ ማንበብ ጀመረች።

> ***ይድረስ ለሲስተር መታሰቢያ ለጤናሽ እንደምን አለሽ እኔ ፍሩ እግዚአብሄር ይመስገን ለጤናዬ ደህና ነኝ። ዛሬ እንዲ ይሄንን ደብዳቤ የፃፍኩልሽ እንደሌላው ጊዜ ሰላምታዬን ለማድረስ ብቻ አይደለም። አገሬ ሊታላት ግዳጅ ላይ በነበረ የምትባል አፍሪካዊት አገር ሰላም ማስከበር ተልዕኮ ልትልከኝ በመሆኑ ልሰናበትሽ ነው።***
>
> ***ምናልባት ከዚህ በኋላ በአካል ላንገናኝ እንችል ይሆናል። ለምን ብትይ የምሄደው ወደ ጦርነት ነው። በጦርነት ውስጥ ደግሞ መሞትም፣ መትረፍም ሊያጋጥም ይችላል። ይሄንን ደግሞ አንቺም ታውቂዋለሽ። ትዝ ይልሻል…… እኔና አንቺ እንዴት እንደ ተዋወቅን… በ1991 ዓ.ም ኤርትራ ኢትዮጵያን በወረረችበት ጊዜ ነበር። እኔ አገሬን ከወረራ ለመከላከል ባድመ ላይ በተደረገ ዘመቻ የተሰለፍኩበት፣ አንቺ ደግሞ የህክምና ሙያዊ ግዴታሽን ለመወጣት ጦርነቱ ቅጠና አካባቢ ባለ ሆስፒታል ውስጥ***

> *አገልግሎት እየሰጠሽ ነበር… በወቅቱ ባድመን ከጠላት ለማስለቀቅ በተደረገ ከባድ ውጊያ እግሬ ላይ ተመትቼ ስለቆሰልኩ፣ ለህክምና አንቺ ወዳለሽበት ሆስፒታል መጥቼ እየፈለሰ የነበረውን ደሜን ለማቆም ስታደርጊ የነበረው ጥረት አይረሳኝም። ያኔ ኢንጣሚ ነበረች ያገናኘችን።*
>
> *በሆስፒታል በቆየሁባት ሁለት ወራት ውስጥ በጣም ተግባብተን… እየተቀራረብን ስንሄድ እኔ በፍቅርሽ ወደኩ። አንቺ ግን የፍቅር ጥያቄዬን ልትቀበይኝ ፈቃደኛ አልነበርሽም ።ብዙ ጥረት አደረኩ ሳይሳካልኝ እንቺም የቆይታ ጊዜሽን ጨርሰሽ ወደ አዲስ አበባ ተመለሽ።*
>
> *ድኜ ከሆስፒታል ከወጣሁ በኋላም አንቺ ወዳለሽበት አዲስ አበባ መጥቼ በተደጋጋሚ አንቺታሽን ለማግኘት ብሞክርም እንደተለመደው ፍቅሬን ልትቀበይው ፈቃደኛ አልሆንሽም። በጣም ነው ያዘንኩት፣ ለምን እንደሆን አላውቅም እየጠላሽኝ እመድኝለሁ። ይኸው ዛሬም ወደ ጦርነት እየሄድኩ አፈቅርሻለሁ…አሁን አይደል… ምን ያህል ፍቅርሽ በልቤ ውስጥ ጥልቅ ስፍራ እንዳለው። ዛሬም ደግሜ እንደምወድሽ ነው የማረጋግጥልሽ። እንደዚሁ እየወደድኩሽ ነው ወደ ጦርነት የምሄደው። ምናልባት በዚህ ሰዓት ደስ የሚለኝ መልካም ፈቃድሽን አግኝቼ ፍቅሬን ተቀብለሽው ቢሆን ነበር። ምን ዋጋ አለው… ለዚህ አልታደልኩም… በመጨረሻ ግን መልካሙን ሁሉ እየተኘመኘሁልሽ ፍቅሬን በልቤ አንሬ የምሰናበትሽ ሻምበል አለማየሁ ተደላ ነኝ።*

ደብዳቤውን አንብባ እንደጨረሰች ወረቀቱን በእጇ ይዛ ወደ ኋላ ተመልሳ ስታስታውስ በአእምሮዋ ውስጥ አንድ ትዝታ ተቀሰቀሰ ምስል ያዘ። የሆስፒታሉ መዝናኛ ክበብ ውስጥ ነጭ ጋውን ከለበሱ ባልደረቦቿ ጋር በቴሌቪዥን የሚተላለፈውን ዜና በአይናቸው እየተመለከቱ ነው።

ቴሌቪዥኑ ውስጥ የኢትዮጵያ መከላከያ ሰራዊት የጦር መሳሪያቸውን ተሸክመው በሁለት መስመር ረጅም ሰልፍ ሰርተው እየተከታተሉ ሲጓዙ የሚያሳይ ምስል እየተላለፈ፣ ጋዜጠኛው ጀግናው የኢትዮጵያ መከላከያ ሰራዊት የባድመን ከተማ

ከመሰት አስከስቴ ተቀምጦ በነበሩ ቢሮዎች ከተማ ውስጥ የመከላከያ ኬሚካል ተጠቃሚ ውስጥ ሲሰጥ በሆስፒታሉ የኢትዮጵያ ባንዲራ ሲሰቀል በፍጥነት መጣል ሲጀምሩ ይታያሉ።

በዚህ ጊዜ ከፍሉ ውስጥ የነበሩት ሰራተኞች እየበረሩ ደሊታችውን ይገልፁ ነበር። ሲስተር መታሰቢያ በድንገት ለማት ተቀበሏቸው ከሰዎቹ መሀከል ወጥታ እየፈጠነች ወደ አንድ ክፍል ገባች። ክፍሉ ውስጥ የተኙት ህመምተኞች አልጋቸው ላይ ተኝተዋል። ፊቷን ወደ አንዱ አልጋ ዞራ እያየች...

"እሺ እንዴት ነበርሽ" አለቻቸው።

አልጋው ላይ የተኛው ህመምተኛ "ምን ተገኘ" አላት።

"ሁሉም ሰው ደስ ብሎታል"

አሁም በዚያው ሰሞን በመደሰት "እረ ተደሰ ቢሉ ለማረጋገጥ ጠየቃት።

"ከውጭ ያሉት ናቸው በሁሉም አስተሳሰብ ነው"

በድንገት በመንቀጥቀጥ "ገና አሁን ደግሞ ብሏት ቀና ብሎ ከአልጋው አጠገብ የነበረውን ኩባያ በመደገፍ ከአልጋ ላይ ወርዶ ደግፎው በዝግታ ... ከፍሉ ሄዱ።

በዚህ ትዝታ ውስጥ እንዳለች ሲስተር አስከዳር የተባለች ጓደኛዋ ወደ ከፍሉ ገብታ "ምንድን ነው በጠዋት ትካዜ" ስትላት ነበር ከሀሳቧ የተመለሰችው።

ሲስተር አስከዳር ጠረጴዛው ላይ ተቀምጦ ወደነበረው ቀይ የስጦታ አበባ የመስከታ በመደነቅ "ዋው፣ ስጦታም አለሽ" አለቻት። ሲስተር መታሰቢያ ምንም መልስ ሳትመልስላት ዝም በማለቷ ግራ ተጋብታ "ምንድን ነው ነገሩ አበባና ኩርፊያ አንድ ላይ የሚሄዱ ነገሮች አይደሉም ችግር አለ እንዴ? ሰላም አይደለም " አለቻት።

ሲስተር መታሰቢያ ደብዳቢውን ጠረጴዛ ላይ እያስቀመጠች በተሰላቸ ድምጽ

"ምን ሰላም አለ እስከዳርዬ" ብላ ከተቀመጠችበት ተነሲታ ጉንጭ ለጉንጭ ተሳሳሙ። ሲስተር እስከዳር "ምንድን ነው የተፈጠረው?" ስትል ጠየቀቻት ሲስተር መታሰቢያ መስቀያ ላይ የተሰቀለውን ነጭ ጋውኗን አውርዳ እየለበሰች "ያ ልጅ አልተው አለኝ ባክሽ"

ሲስተር እስከዳር በርሳዋን ጠረጴዛው ላይ እያስቀመጠች "የቱ ነው ደግሞ?"

"ባለ ደብዳቢው ነዋ"

ሲስተር እስከዳር የሰውየውን ማንነት ባወቀች ጊዜ ጣራ እስኪቀደድ ድረስ ሳቀችና በንቀት "ያ ድሀትቴ፣ ከብሬ፣ ኩራቴ እያለ በድህነቱ የሚመጻደቀው ወታደር!" ብላ ደግማ ሳቀችና በመገረም አየቻት። ሲስተር መታሰቢያ እንደቆመች ፀጉሯን እያስተካከለች መልስ ሳትመልስላት ፈገግ ብላ ስታያት።

"ኧረ የምትገርሚ ነሽ ለአንድ መናጢ ደሃ፣ እዚህ ግባ ለማይባል ኩታራ ወታደር ነው ይሄ ሁሉ ጭንቀት በግማ ሞት!" አለች።

"እሺ ምን ላድርግ?"

"ውዴ የላከልኝ የአበባ ስጦታ ደርሶኛል፣ ከልብ አመሰግናለሁ። ለምን ግን ተገናኝተን እራት አልጋብዝህም። በይዋ ሲስተር" በማለት ስታሾፍባት፣ ሲስተር መታሰቢያ በንግግሯ ተገርማ እየሳቀች "እውነትሽን ነው እንደዚያ ብለው ይሻላል" አለቻት።

"እዎን እንደዚያ ይሻላል ብቻሽን ስብሰባ ከምትቀመጪ"ብላ አሽሟጠጠችና ጋዋኗን ደርባ፣ የህክምና መሳሪያዎቿን ይዛ ከክፍሉ ወጥታ ሄደች። ሲስተር መታሰቢያም ተከትላት ወጥታ በየክፍሉ እየዞረች አልጋ ይዘው የሚታከሙትን ህመምተኞቿን የጤንነት ሁኔታ ትከታተል ጀመር።

* * *

ዶክተር ናትናኤል ቢሮ ውስጥ ቁጭ ብሎ ፊት ለፊቱ ባለው ኮምፒውተር ሙዚቃ ማጫወቻ ውስጥ ሲዲ ጨመረ። ሙዚቃው እስኪጀምር ድረስ ጠረጴዛው ላይ ተቀምጦ የነበረ፣ የሺ.ሐረጊቱና ሟቹ የፍቅር ጓደኛዋ ተቃቅፈው የተነሱትን ፕቶር

@BOOKALEM

እና ነጭ ቀለም ፎቶ ግራፍ እየተመለከተ ሙዚቃው ጀመረ። የመሐሙድ አህመድ_

ቯ_ቯ_ቯ ሐረቱቶ

ጠሮቶ

ለገሰን_ለገሰን_ለገሰን ደጅ ለጥና ልማለድ

ይገባ ___አሰስኩድ

የሚለው ለስለስ ያለ የፍቅር ዜማ ክፍሉ እያለ ይፈስ ጀመር።

ይህን የሙዚቃ ሲዲ ሲስተር መታሰቢያ ናት ከክፍቶ ግራሩ አምጥታ የሰጠችው። በዚህና በሌሎቸው ሰም መከሰል ያለው ግንኙነት ምን እንደሆነ፤ ህመማቸው በምን ምክንያት እንደተከሰተ፤ በአጠቃላይ ቤተሰቡ እንደሚሰጥር እድርን ይዞታል ስለሰቸው ነገር ለማወቅ ነው ዶክተሩ ጥናቱን የጀመረው። ይህን የሚያደርገውም፤ ሳይኮሎጂካ ሚስተር እድርን ለብቻው ይዞ የሚብሰለሰልበትን፤ ፍቅሯን ለማግኘት እንደ ወሰታም ሊያገለግለው ስለሚችል ነው። ደጋግሞ ሙዚቃውን እያደመጠ፤ ፎቶ ግራፉ ነብስ ዘርቶ ሚስተሩን የሚነግረው ይመስል አተኩሮ ይመለከተዋል።ዶክተር የትኛል ሙዚቃውን እየደጋገመ ሲያደምጥ ቆይቶ ምንም የሙዚቃው እንቅስቃሴ ሲፈታተት ባለመቻሉ ግራ ተጋብቶ በሃሳብ ሲዋልል፤ ሲስተር መታሰቢያ በሩን ከፍታ ወደ ውስጥ ገባች።

"ዶክተር ለሻይም የወጣህ አልመሰለኝም"

ድምፁን ሰምቶ ከገባበት ሀሳብ ተመልሶ "ሲስተር መጣሽ እንዴ ቁጭ በይ እስቲ" አላት።

"እመሰግናለሁ። እኔ እምልህ__ ምን አዲስ ነገር አገኘህ ዶክተር?" ብላው ከፊት ለፊቱ ባለ ወንበር ላይ ተቀመጠች።

"ሲስተር የእናትሽ ጉዳይ ተጨማሪ ጥናቶች ይፈልጋል፤ የህመማቸው ምክንያት ይሄ ነው ለማለት ጊዜው ገና ነው።" አለና ሲያብሰለስል ቆይቶ

"እ_አንድ ነገር ማድረግ እሰቢያለሁ።"

"ምን አሰብክ?"

"ከመታመማቸው በፊት የነበረውን የናትሽን ሁኔታ የሚያውቁ ሰዎችን ማናገር ፈልጌ ነበር። ማግኘት እንችላለን?"

"ሊነግሩኝ ፈቃደኞች አይደሉም እንጂ እኔንም እናቴንም ያሳደጉ አብረውኝ የሚኖሩ ዘርፌና ጥላሁን የሚባሉ ሰዎች አሉ ብዬህ አልነበረም"

"እነዚህን ሰዎች አግኝቼ ላዋራቸው ፈልጋለሁ።"

"አዲስ ነገር ይኖራል ብለህ ነው?"

"ልሞክር እስቲ"

"ጥሩ ለመቼ ቀጠሮ ልያዝልህ ታዲያ?"

"የሚቻል ከሆነ በዚህች ሁለት ቀን ውስጥ ቢሆን ደስ ይለኛል።"

"ችግር የለውም እናግራቸውና ደውዬ አሳውቅሃለው።" ብላው ከተቀመጠችበት ተነስታ ተሰናብታው ወጥታ ሄደች።

-3-

ቅዳሜ ጠዋት ሲስተር መታሰቢያ ከእንቅልፏ ተነሳችና ወደ ሽንት ቤት ሄዳ ተፀዳድታ ተመለሰች። ወደ መታጠቢያ ክፍል በመሄድ ጥርሷን በብሩሽ አጽድታ ስትጨርስ እናትየውን ለማየት ሄደች።

እናትየው ክፍል ስትገባ እናቷ እንደተኛች ነው። ነንበስ ብላ ስማት ከላይ የለበሰችውን አልጋ ልብስና ብርድ ልብስ አስተካክላ ወደ ሳሎን ቤት ሄደች። ሳሎን ቤት ማንም አልነበረም። ወደ ኩሽና ሄዳ ዘርፌን አገኘቻት። ዘርፌ በጠዋት ተነስታ ቁርስ እያዘጋጀች ነበር። ወደ እርሷ ስትመጣ ተመልክታ "ተነሳሽ እንዴ?"

"እዎ እንዴት አደርሽ ዘርፍዬ?" ብላ ጉንጯ ላይ ሳመቻት።

@BOOKALEM

"እግዜሐር ይመስገን ደህና ነኝ፤ ቁርስ እየደረሰ ነው።"

"ቁርሱ ትንሽ ይቆየኝ ቅድሚያ በና ብታፈይ ዘርፍዬ?"

"እፈላልሻለው"

"ዘርፍዬ ጥልዬ ተነስቶ ይሆን?"

"እይ በጠዋት ይነሳል ብለሽ ነው"

"እስካሁን ካልተነሳማ ጉድ ነው!" አለችና ልትቀሰቅሰው ከኩሽና ወጥታ ወደ ጥላሁን ክፍል ሄደች። በሩ እንደተዘጋ ነው። እያንኳኳች መጣራት ጀመረች።

"ጥልዬ… ጥላሁን… ኧረ ጥላሁን"

በሩን እየደጋገመች በመምታት ብትጣራም ጥላሁን አይሰማም።

"እንዴ! ይሀስ የጤና አይደለም! ጥላሁን… ኧረ ጥላሁን!" ድምጿን ከፍ አድርጋ ተጣራች። ጥላሁን ነቅቶ ከውስጥ ሆኖ ባልጠራ ድምጽ ሲያጉተመትም ድምጹን ሰማች።

"ኧረ ተነስ ምንድን ነው ይሄ ሁሉ እንቅልፍ?" አለችው።

ከውስጥ እንደሆነ "ማነው በጠዋት መጥቶ የሚረብሸኝ" አለ።

"መታሰቢያ ነኝ ጥሌ ተነስና በሩን ክፈት እንጂ"

"ማነኝ አልሽ?"ብሎ ጠየቃት ደጋግሞ ከሳለ በኋላ

"መታሰቢያ ነኝ አልኩህ!" አለችና ገርሟት ሳቀች።

ድምፁ አሁን በደንብ ጠርቶ ይሰማል። ደጋግሞ ሳለና "እሺ መታሰቢያ ምን ፈልገሽ ነው ለምን አልተኛበትም"

"ቀኑን ሙሉ ተኝተህ ልትውል ነው እንዴ? በል ተነስ"

"ባክሽ እንቺ ጎረምሳ ተይኝ ልተኛበት አትረብሽኝ"

"ከዚህ በላይማ አትተኛም "

"አሁን ምን አለበት ብተኛበት አንቺ ልጅ" ብሎ በሩን ሲከፍተው የውጪው ብርሃን አይኑን ሲያጭበረብረው፤ እየተጨናበሰ በር ላይ የቆመችውን መታሰቢያን ተመለከታት።

"ስንት ሰዓት እንደሆነ አውቀሃል ግን?"

"ስንት ሰዓት ሆነ?"

"ሶስት ተኩል ሆኗል እኮ!"

"ሶስት ተኩል ሆኖ ነው እንዲህ ብጥብጥ የምታደርጊኝ አሁን ምን አለ ብተኛበት" መታሰቢያ እጁን ይዛ እየጎተተችው ወደ ውጭ አወጣችውና ይዛው እየሄደች

"የተኛኸው በቂ ነው አሁን የዘርፌን ምርጥ በና ስትጠጣ ንቅት ብለህ ድካምህ ሁሉ ይጠፋል"

ብላ ሳይፈልግ በረንዳ ላይ ወስዳ አስቀመጠችው። ፊት ለፊቱ ቆማ ስትመለከተው ፂሙ አድጓል፤ በእጇ እየነካካችው

"ምንድነው ፂምህ አድጓል እኮ! ለምን አትላጨውም ጥልዬ?"

ጥላሁን ድክም ባለና በታከተ ስሜት ውስጥ ሆኖ ርቆ እየተመለከተ

"ተይው ባክሽ ምኑን እንዳያበላሽ ብለሽ ነው?"

"ኧረ ያስጠላብሃል ብትላጨው ነው የሚሻለው ምን እንዳስመሰለህ ብታየው"

"ምን አስመሰለኝ?"

"እያ ሽማግሌ ነዋ" አለችና ሳቀች።

በንግግሯ ተገርሞ አብሯት ሳቀና

"አንቺ ቀልደኛ ነሽ ልጂ" ብሎ ከተቀመጠበት ተነሳ።

"እሺ ወዴት ልትሄድ ነው?"

"ፊቴን እንኳ ውሃ ላስነካ እንጂ"

"ታዲያ እኔ አመጣልህ አልነበር እንዴ?"

@BOOKALEM

ብሏት ወደ ሽንት ቤት ሄደ።

"እረ ሽንቱንም ልሸናበት እንቺ ሴጅ" ብሏት ወደ ሽንት ቤት ሄደ።

"እረ ሽንቱንም ልሸናበት አንቺ ልጅ" ብሏት ወደ ሽንት ቤት ሄደ።

"እረ ሽንቱንም ልሸናበት እንቺ ልጅ" ... መታሰቢያ እዚያው እንደቆመች ዛሬ ትወደዋለች:: እንደ አባቷ ነው የምታየው:: መታሰቢያ እዚያው እንደቆመች ዛሬ ትወደዋለች:: እንደ አባቷ ነው የምታየው:: በዚህ ጊዜ ዘርፌ ትንሽዬ ጠረጴዛ ይዛ መጥታ ከወንበሮቹ እንደማትለቀው ወሰነች። በዚህ ጊዜ ዘርፌ ትንሽዬ ጠረጴዛ ይዛ መጥታ ከወንበሮቹ መሃከል እያስቀመጠች

"እሺ ብሎ ተነሳልሽ?" ስትል ጠየቀቻት።

"በስንት ትግል መሰለሽ ያስነሳሁት"

"በስንት ትግል መሰለሽ ያስነሳሁት" አለችና ተመልሳ ሄደች።

"እኔማ ጭራሽ ይነሳል ብዬ አልጠበኩም ነበር" አለችና ተመልሳ ሄደች።

"እኔማ ጭራሽ ይነሳል ብዬ አልጠበኩም ነበር" ከሽንትቤት የሚመለሰውን ጥላሁንን ተመለከተችው:: መታሰቢያ ቀጭ እንዳለች ከሽንትቤት የሚመለሰውን ጥላሁንን ተመለከተችው:: ፊቱ ላይ የነበረውን የውሃ ጠፈጠፍ እየጠራረገ ወንበሩ ላይ ተቀመጠ። አይኖቿን ሰርሰራ እየተመለከተቻቸው ጥያቄዋን ከየት እንደምትጀምር ስታሰላስል! አይኖቿን እየሸሸ ዞሮ ወደ ሌላ ቦታ እያየ

"ምናለ እንቺ ልጅ ብትተይኝ ገብቼ ብተኛበት"

"አይሆንም ከዚህ በኋላማ ተመልሰህ አትተኛም አልኩህ"

ጥላሁን ለምን እንደፈለገችው ገብቶታል።

"እሺ አሁን ለምንድን ነው የፈለግሽኝ?"

"እንድታጫውተኝ ነዋ" አለች እየሳቀችና በዓይኖቿ እየማባባችው::

"ምንድን ነው የማጫውትሽ?" አለ ያ የተለመደ ጥያቄዋን እንዲታነሳበት እየሲጋ።

" ዛሬማ ብዙ የምታጫውተኝ ነገር አለ! ደግሞም ያንን ሚስጥር ዛሬ ትነግረኛለህ ጥልዬ" ስትለው ከቀድሞው ይበልጥ ንቅት ብሎ የፈራው ጉዳይ ሊነሳ መሆኑን አውቆ

"የቱን ሚስጥር ነው የምነግርሽ?" አላት::

መታሰቢያ በመለማመጥ አይን አይኑን እያየች "የማዬን ነዋ!"አለችው::

ተቆጥቶ ከተቀመጠበት ለመሄድ ሲነሳ፤ እሷም በፍጥነት ተነስታ እጁን ይዛ በመለማመጥ "ዛሬማ ትነግረኛለህ:: ጥልዬ አለቅህም::"

"ምንም የምነግርሽ ነገር የለም:: ልቀቂኝና ልሂድበት ቀድሞም በጠዋት መጥተሽ የቀሰቀሽኝ ይሄ ማለቂያ የሌለውን ጥያቄሽን አንስተሽ ልትነዘንዢኝ ነው።" ብሎ እጁን ለማስለቀቅ ጥረት አደረገ።

"በእውነት ዛሬማ አልተውህም:: የመጨረሻችን ነው። አስምሮዬን ልታፈነዳው ነው እንዴ?! ቆጭ በል የምትነግረኝ ነገር አለ ::" አለችው እምርራ::

"እባክሽን አንቺ ልጅ ተይኝ ምንም የምነግርሽ ነገር የለም! ለምን አትሰሚኝም?" ሲላት እጁን ይዛ ጎትታ መልሳ ወንበር ላይ አስቀመጠችው።

"የምትነግረኝማ ነገር አለ:: ስንት ዘመን ዛሬ ነገ እያልክ እያታለልከኝ ትኖራለህ እንዴ?! ያኔ ስጠይቅህ ልጅ ነሽ! አደጊ! ትምህርትሽን ተማሪ አልከኝ፤ እሺ ብዬ ቃልህን አክብሬ ትምህርቴን ተምሬ ጨረስኩ:: አሁን እድጊያለሁ ንገረኝ ስልህ አይሆንም የዩኒቨርስቲ ትምህርትሽን ልትጨርሽ ይገባል አልከኝ:: እሺ ብዬ ዩኒቨርስቲ ገባሁ:: ከዚያም ጨርሼ ከወጣሁ በኋላ ንገረኝ ስልህ ዛሬ ነገ እያልክ ሰበብና ምክንያት እየደረደርክ ትሸሸኛለህ:: ቆይ እኔ እንዳብድልህ ነው እንዴ የምትፈልገው?" አለችው እንባ እየተናነቃት።ጥላሁንከስሜቷ ማምረሯን ተረድቷል። ቀና ብሎ ተመልክቷት ሲያበቃ

"የምን እብደት ነው የምታወሪው"

"ከዚህ በላይ ምን ልሁንልህ? እናቴን እንዳልጠይቃት ይኸው ለአመታት አንደበቷ ተዘግቶ ደንዝዛ አልጋ እንደያዘች ቀርታለች:: ዘርፌንም ብጠይቃት እሷም ልትነግረኝ ፈቃደኛ አይደለችም:: ይኸው አንተም ልትነግረኝ አትፈልግም:: ታዲያ ማበድ ይነሰኝ እንዴ!"

ስትለው ማምረሯ ስለገባው በዚህ ሁኔታ አብሯት ከቆየ ጥሩ ስለማይሆን፤ ጥሏት ወደ ክፍሉ ሄደ።

መታሰቢያ በጣም አዘነች። በቆመችበት ሆድ ብሏት እንባዋ ዱብ ዱብ እያለ በጉንጮቿ ላይ ይፈስ ጀመር። ወደ ክፍሏ ተመልሳ አልጋዋ ላይ ተኝታ እየተንሰቀሰቀች እስኪወጣላት ድረስ አለቀሰች።

@BOOKALEM

ዘርፌ ቡናውን እና ያዘጋጀቻቸውን ቁርስ ይዛ ወደ በረንዳው ስትወጣ ሁለቱም በቦታው የሉም። በስርቪስ ይዛ የነበረውን ቁርስና ቡና ጠረጴዛው ላይ አስቀምጣ የመታሰቢያን ስም እየጠራች ወደ ሳሎን ቤት ብትሄድም ሳሎኑ ባዶ ነበር።

"ሰዎቹ ምን ቀጣቸው" አለችና ፎቅ ላይ ወደሚገኙት ክፍሎች ሄደች። "መታሰቢያ... እንቺ ልጅ ወዴት ነው ያለሽው?" እያለች ብትጣራም ምንም ምላሽ አጣች። ወደ መታሰቢያ መኝታ ክፍል ዘልቃ ስትገባ መታሰቢያ አልጋዋ ላይ ተደፍታ አገኘቻት።

"ምን ሆንሽ ልጄ ቁርሱም ተዘጋጅቷል፤ ቡናውም ደርሷል በረንዳ ላይ አላችሁ ብዬ ብሄድ አጣኋችሁ እኮ" አለቻት።

መታሰቢያ ግን እንደተደፋች መልስ ሳትሰጣት ዝም በማለቷ ወደ እርሷ ተጠግታ "ምን ሆነሽ መታሰቢያ አመመሽ እንዴ?" ስትል ጠየቀቻት። አሁንም መልስ አልመለሰችላትም። ግራ ገባትና ምን ሆና ይሆን ብላ ከንደኗን ይዛ ከተኛችበት ቀና ስታደርጋት ፊቷ በእንባ ተሞልቶ እያለቀሰች መሆኑን ስታይ በጣም ደንግጣ ያልጋው ጠርዝ ላይ ተቀመጠችና

"ምነው ልጄ ምን ሆነሽብኝ? ለምንድን ነው የምታለቅሺው?" እያለች በእጇ የፊቷን እንባ እየጠራረገች ጠየቀቻት።

መታሰቢያ ከመንሰቅሰቅ ውጭ ምንም መልስ ልትሰጣት አልቻለችም። ወደ ደረቷ አስጠግታ ፀጉሯን አሻሸቻት

" የኔ ልጅ ለቅሶውን ተይና የሆንሽውን ንገሪኝ"

መታሰቢያ ይበልጥ እንባቷ ላይ ተጠምጥማ ማልቀሷን ቀጠለች። ዘርፌ ግራ ገባት ተጨነቀች። እንዴ ፀጉሯን እየደባበሰች፤ ሌላ ጊዜ እቅፉ እየቆመች በማባበል የሆነችውን እንድትነግራት ትለምናት ጀመር።

መታሰቢያ እንደሆነች ልጅ ስቅ ስቅ እያለች በማልቀስ የጥላሁንን ሁኔታ ነገረቻት። ዘርፌ በጣም አዘነች። እሷም መጠየቅን አታቆም፤ እሱም የያዘውን ሚስጥር ላለመናገር ወስኗል። አስከመቼ ሚስጥሩ ተደብቆት እንደምትኖርም አይገባትም።

"ምን አለ እንኳን ብትነግረው አወቅሽው አላወቅሽው ከዚህ በኋላ ምን ሊጠቅምሽ" እያለች የፊቷን እንባ እየጠረገች ልታባብላት ሞከረች።

"ማወቅ አልፈልግም ለምንድን ነው የምትደብቀኝ? ለምንድን ነው ጎዶሎ ሆኜ እንድኖር የሚፈረድብኝ? እኔ አላሳዝናችሁም ዘርፍዬ?" ብላ ተንሰቀሰቀች። ዘርፌ ከሁኔታዋ እንዳመረረች ገባት። እናም ወደ ደረቷ አስጠግታ እቅፏት እንደ ህፃን ልጅ ታባብላት ጀመር። ደረቷ ላይ ተለጥፋ በምታለቅስበት ጊዜ ከአይኖቿ የሚፈስት እንባዎች የለበሰችውን ልብስ ዘልቆ ሰውነቷን ሲያቃጥላት ታወቃት። ይኸን የሚያቃጥል እንባ፣ ይሄ በአመታት የተያዘ ውጥረት የተፈጠረ ጨዋማ እሳት ማስቆም አለባት። ሚስጥርንቱም ማብቃት አለበት። ሁሉም ነገር ሊነገራት ይገባል። አለበለዚያ ይሄ ጨዋማ እንባ ሲቆይ ማንነትን ይሸረሽራል። ሸርሽሮ... ሸርሽሮም ወነሬት ያደርጋል። ያኔ ደግሞ ቀብሩዋን መድፈን ከባድ ይሆናል። ስለዚህ አስቀድሞ ለተያዘው መልስ መስጠት ተገቢ ነው ስትል አሰበች።

"ልጄ በቃ አታልቅሺ ሁሉንም ነገር ለኔ ተይው። ጥላሁንም ቢሆን አግባብቼ የምትፈልገውን እንዲነግርሽ አደርጋለሁ..." ብላ ቃል ገባችላት ።

"እሺ አይልሽም አለች መታሰቢያ ለቅሶዋን ሳታቋርጥ።

"እሱን በኔ ላይ ጣይው ልጄ፤ አሁን ለቅሶውን አቁሚ፣ ፊትሽን ተጣጠቢና ቁርስ እንብላ" አለቻት።

መታሰቢያ በብዙ ልመናና ማባበያት ለቅሶዋን አቆመች። ፊቷ ላይ ያለውን እንባ እየጠረገች አደረቀችላትና እጇን ይዛ እየጎተተች ከአልጋዋ ላይ አውርዳ ወደ በረንዳው ወሰዳ አስቀመጠቻት። ቀዝቃዛ ውሃ በማስታጠቢያ አምጥታ ፊቷን አስታጠበቻትና ያዘጋጀችውን ቁርስ አቀራርባ በጋራ ይመገቡ ጀመር።

መታሰቢያ ግን ምግቡን ቆንጠር ቆንጠር ከማድረግ ውጭ በደንብ ልትበላ አልቻለችም። ዘርፌ የመታሰቢያን አበላል ተመልክታ

"ብዬ እንጂ የምን ቆንጠር ቆንጠር ነው"

@BOOKALEM

"እየበላሁኝ እኮ ነው ዘርፍዬ" ብላ መለሰችላት እንጂ እየበላች እንዳልሆነ እሷም ታውቀዋለች።

"ምነው በለሽው እያየሁሽ! በይ አሁን ሁሉንም ነገር እርሺውና ቁርስን ብይ፤ ሁሉንም ነገር በኔ ተይው ብዬሻለው፡"

"እሺ ዘርፍዬ አበላለሁኝ" አለች መታሰቢያ ዘርፌን ለማስደሰት ያህል ምግቡን እየነካካች፡፡ ብዙም ሳትቆይ ለእምሮዋ ውስጥ የምታብሰለስለው የእናቷ ጉዳይ እያስጨነቃት የመብላት ፍላጎቷ ስለተዘጋ ከነአካቴው መብላቱን አቆመችው። ዘርፌም እንድትበላ ጥረት ብታደርግም ለመብላት ፈቃደኛ ስላልሆነች እሷም መብላቷን አቁማ የቀረበውን ምግብ እንስታው ሄደች።

-4-

ከሰዓት በኋላ ጥላሁን ከመኝታው ተነስቶ ባልበላ ሆዱ የለመደውን መጠጡን ሊጠጣ ሹልክ ብሎ ሊወጣ ሲል ስትጠብቀው የነበረችው ዘርፌ ደርሳ ያዘችው፡፡ በግድ ወደ ቤት አስገብታው ምግብ እንዲበላ አቀረበችለት። የመብላት ፍላጎት ባይኖረውም እንደነገሩ ምግቡን ሲነካካ ዘርፌ አፍልታ የነበረውን ቡና አሙቃ በሲኒ ይዛላት መጣች። ቡናውን ተቀብሎ በፍጥነት ጠጥቶ ሲኒውን መለሰላት። ዘርፌ ሲኒውን ተቀብላው ልትደግመው ተመልሳ ሄደች።

መሄዱን እንዳየ መብላቱን አቆመ። ቡናውን ይዛለት ስትመጣ መብላቱን አቁሞ ስላየችው

"ለምንድን ነው ምግቡን የማትበላው" ስትለው

የያዘችውን የቡና ሲኒ ለመቀበል እጁን እየዘረጋ

"በላሁኝ እኮ ዘርፌ ይብቃኝ አላት።

ዘርፌ ቡናውን እየሰጠችው

"ምኑን በላኸው ጥላሁን... ተው ባክህ አንተ ሰው ትንሽ እንኳ ብትበላ ምን አለ? በባዶ ሆድህ ስለምትጠጣ እኮ ነው መጠጡም የሚጎዳህ" አለችው ምግብ ሳይበላ መጠጥ መጠጣቱ አሳስቧት።

ጥላሁን በተሰላቸ ስሜት "ተይኝ እስቲ..." አለና የሰጠችውን ቡና ይጠጣ ጀመር።

"ኧረ ተው ጥላሁን ግድ የለህም ትንሽም ቢሆን ብትበላ ይሻላል። አለበለዚያ መጠጡ ብቻውን ይጎዳሀል እኮ"

"እሱማ ግልግል ነበር፤ ለየትኛው አስደሳች ጊዜ ብለሽ ነው ዘርፌ?" አለ ጥላሁን ተስፋ በቆረጠ ስሜት በህይወት ቆሞ በህሊና ሲታይ ከመሰቃየት ሞት እየተመኘ።

"ግድ የለህም ወዳጄ በህይወት መኖሩ ደግ ነው፡፡ አንድ ቀንም አይደሜ ነው፡፡" አለች ዘርፌ ተስፋ መቁረጡ አሳዝኗት። ጥላሁን ግን ምንም መልስ ሳይመልስላት የሰጠችውን ቡና ቶሎ ቶሎ ጠጥቶ ሲኒውን መለሰላትና ለመሄድ ተቻኩሎ ተነሳ።

"ቆይ እንጂ ረጋ በል፡፡ ወዴት ለመሄድ ነው ቸኩላው?"

"ምን አደርጋለሁ ተቀምጬ ልሂድ እንጂ"

"እስቲ ረጋ በልና ቁጭ በል እኔና አንተ የምናወራው ጉዳይ አለን"

"ምንድን ነው የምናወራው?" ጥርጣሬ እየገባው ጠየቃት፡፡

"ለማንኛውም ቁጭ በልና እነግርሃለው"

ሳይፈልግ ተመልሶ ተቀመጠ። ዘርፌ የተቀበለችውን ሲኒ ጠረጴዛው ላይ አስቀምጣ ተረጋጋችና በነገር እያዋዛች የመታሰቢያን ጉዳይ አነሳችበት፤ ጥያቄውን የማይፈልገው በመሆኑ በጉዳዩ ላይ ላለማውራት ብዙ ተከራከሩ። በመጨረሻ ስለ ዶክተር ናትናኤል በምክንያት አነሳችና ሊታሳምነው ጥረት አደረገች። ምናልባትም ለመዳኗ መፍትሄ የሚሆን ከሆነ መንገሩ አይከፋም ብላ ስላሳመነችው፤ ጥላሁን ባይፈልግም ጫና ስላሳደረችበት ለመስማማት ተገደደ።

@BOOKALEM

ምዕራፍ ሁለት

-1-

እሁድ ከጠዋቱ 4:00 ሰዓት፡፡

ዘርፌ ጥላሁንን ማሳመኗን ስትነግራት መታሰቢያም በጣም ተደስታ ለዶክተር ናትናኤል ወዲያውኑ ደውላ ቀጠሮ አስይዛው ስለነበረ በቀጠሮው መሰረት እቤታቸው ተገኝቷል። ዘርፌ ቡና እያፈላች ነው።

ጥላሁን ቃል በገባው መሰረት መገኘት ስላለበት ሳይወድ በግዱ መጥቶ ተከዞ ከዶክተሩ ፊት ለፊት ተቀምጧል። ሲስተር መታሰቢያ ያ ተደብቆት የነበረው ሚስጥር ምን እንደሆነ ለማወቅ ጓጉታ የሚጀመርበትን ደቂቃ በናፍቆት እየተጠባበቀች ነው። ዶክተር ናትናኤል ጥያቄውን መጀመር እንዳለበት አሰበ

"እ... ጨዋታችንን መጀመር እንችላለን መሰለኝ አቶ ጥላሁን" አለ፡፡

ተከዞ የተቀመጠው ጥላሁን የዶክተሩን ንግግር ሲሰማ ቀና ብሎ አይቶት በሀይል ተነፈሰና በጭንቅላቱ ንቅናቄ መጀመር ትችላለህ ሲል ምላሽ ሰጠው፡፡

"እንግዲህ እኔ ዶክተር ናትናኤል እባላለሁ በጥቁር አንበሳ ሆስፒታል የስነ አእምሮ ህክምና ባለሙያ ነኝ። በሲስተር መታሰቢያ እናት ላይ የደረሰውን ጉዳትና መንስኤውን ለማወቅ ጥናትና ምርምር ማድረግ ከጀመርኩ ትንሽ ቆይቻለሁ። አንዳንድ ማስረጃዎችን ከሲስተር መታሰቢያ ጋር ሆነን ለማሰባሰብ ጥረት አድርገናል። ነገር ግን ካገኘናቸው ማስረጃዎች ባሻገር፤ ወ/ሮ የሺሐረጊቱ አደጋው ከመድረሱ በፊት የነበራቸው ህይወት እንዴት እንደነበርና አደጋው በምን ምክንያት እንደደረሰባቸው ለማወቅ ይረዳን ዘንድ፤ እርሶ በወቅቱ ስለነበሩ ሁኔታውን ቢያስረዱን" አለና ዶክተር ናትናኤል ጥላሁንን ተመለከተው።

ጥላሁን የቀረበለትን ጥያቄ እንዴት መመለስ እንዳለበት እያሰበ ሲጨነቅ ደቂቃዎች ተቆጠሩ። ሲስተር መታሰቢያ በውጥረት ውስጥ ያለውን ጥላሁንን እያየች በጭንቀት ልቧ ተንጠለጠለ።

ጥላሁን ከደቂቃዎች ማማጥ በኋላ ልቡ ስብር ብሎ መናገር ጀመረ።

"እንግዲህ ጌታዬ ይሄንን ጉዳይ ሳነሳው ልቤ በሀዘን እየተጎዳ ነው"አለ ያ ለአመታት ሲያስጨንቀው የነበረውን መጥፎ ትዝታ ሲያስታውስ ፊቱ ላይ የስቃይ ስሜት እየተነበበ፡፡

"ይገባኛል አቶ ጥላሁን የነበረውን ሁኔታ ለማስታወስ ከባድ ሊሆንብዎ እንደሚችል እረዳለሁ። ነገር ግን ምንም ከባድ ቢሆን የሁላችንም ትግልና ጥረት የጉዳቱን ምክንያትና መንስዔ አውቆ መፍትሄውን ለመፈለግ ነው። ስለዚህ ምንም ያህል ጉዳዩን ማስታወሱ ስሜት የሚጎዳ ቢሆንም፤ ለመልካም ነገር ነውና እንደምንም ስሜቶዎን ተቆጣጥረው ሊነግሩኝ ቢሞክሩ ጥሩ ነው" አለ ዶክተር ናትናኤል እንዲነግሩት እያግባባ።ጥላሁን ከረጅም ዝምታ በኋላ ውስጡን የሚያቃጥልለውን የስቃይትንፋሽ በሀይል ተንፍሶ ሲያበቃ

"እንግዲህ ለጥሩ ነገር ከሆነ ምን ይደረጋል" አለና አሰብ አድርጎ

"አደጋው የደረሰው መታሰቢያን ከመውለዷ በፊት እርጉዝ እያለች ነው፡፡ መች መሆኑ ነው እንግዲህ.... ከዛሬ ሀያ ዘጠኝ አመት በፊት" አለና የነበረውን ሁኔታ ለማስታወስ በትዝታ ወደ ኋላ ጭልጥ ብሎ ነጎደ።

@BOOKALEM

1967 ዓ.ም

አዲስ አበባ መስከረም አንድ

ሲነጋጋ ነው። ሰማዩ ቀልቶ ፍም መሰሏል። ወፎች የንጋት ዜማቸውን ያዜማሉ። ጨለማው ለብርሃን ቦታውን እየለቀቀ ነጋቶ ከወደ ምስራቅ ደስ የምትል ፀሀይ ወጥታለች። የፀሀይዋን መውጣት ተከትሎ ሜዳ ተራራው፣ ጋራ ሸንተረሩ በአደይ አበባ ተውቦ ሲታይ ለአይን ይማርካል።

በየመንደሩ ትናንሽ ህፃናትና ወጣቶች ለአዲስ አመት የተገዛላቸውን አዳዲስ ልብስ ለብሰው፣ በእጃቸው በነጭ ወረቀት ላይ በቀለም የተሳሉ የአበባ ስዕሎች ይዘው፣ ከአንዱ ቤት አንዱ ቤት ለወዳጅ ዘመድ ለመስጠት ይሯሯጣሉ። ልጃገረዶች በቡድን በቡድን ሆነው የአገር ልብሳቸውን ለብሰው፣ ፀጉራቸውን ሹሩባ ተሰርተው ቄጤማና አደይ አበባ በመያዝ ከበሯቸውን እየመቱ አበባይሆሽ እያሉ በመጫወት አዲስ ዓመት መምጣቱን በዝማሬያቸው እያበሰሩ በየመንደሩ ይዞራሉ።

የተወሰኑ ልጃገረዶች አበባዮሽ እየተጫወቱ ከመንደሩ ውስጥ ወጥተው ወደ ደጃዝማች አካለ ወልድ ቤት አመሩ። የደጃዝማች አካለወልድ ቤት በአካባቢው ካሉት ቤቶች በትልቅነቱና በውበቱ ይለያል። ባለአንድ ፎቅ ዘመናዊ ቤት ሲሆን ግቢው በዕድና በዝግባ ዛፎች የተሞላ ነው። በመሆኑም የግቢው ትልቅነትና የቤቱ ግርማ ሞገስ የቤቱ ባለቤቶች እነማን እንደሆኑ ይገልጻል።

ትልቁ ቤት በረንዳ ላይ ደጃዝማች አካለወልድ ነጭ በነጭ የሆነ የባህል ልብሳቸው ላይ ጋቢያቸውን ደርበው ጭራቸውን ከወዲያ ወዲህ እያወዛወዙ በኩራት ቆመዋል።

ይሸታል ጠጅ ጠጅ......ይሸታል ጠጅ ጠጅ......

ያባብዬ ደጅ

ይሸታል ዶሮ ዶሮ......ይሸታል ዶሮ ዶሮ......

የማምዬ ጓሮ

እያሉ የሚዘፍኑት ልጃገረዶች ድምጻቸው ከአጥር ውጪ ይሰማል፤፤ ጥቁር፣ መካከለኛ ቁመት፣ ጥቅጥቅ ያለ ሰውነት፣ ሁል ጊዜ ፈገግታ የማይለየው፣ ፈገግ ባለ ቁጥር ለዚያ ጨለማ ፊት ብርሃን የሚያጎናጽፈው፣ ነጣጭ ጥርሶቹ ውበት የሆኑት የቤቱ አገልጋይ እድሜው አርባዎቹ ውስጥ የገባው ጎልማሳው ጥላሁን ለበዓሉ እርድ የሚያገለግሉ ቢላዎችን የከፍሉ በረንዳ ላይ ቁጭ ብሎ እየሞረደ ነው፤፤ ግቢው ውስጥ ለእውድአመቱ ተብሎ የተገዛ የደለበ ሰንጋ በሬ ታስሮ ቆሟል። የደጃዝማች አካለወልድ ባለቤት ወ/ሮ የዝናወርቅ ከሴት አገልጋዮቻቸው ጋር ሆነው ከትልቁ ቤት ጓሮ ከኩሽናው ፊት ለፊት ሆነው ብዛት ያለው ሽንኩርት እያስከተፉ ነው። ከአጠገባቸው ታጥበው የተዘጋጁ ትላልቅ የብረት ድስቶች ተዘጋጅተው ተቀምጠዋል።

የልጃቸው የየሺ-ሐረጊቱ አገልጋይና ሞግዚት የሆነችው ዘርፌ በግራዋ ቅጠል፣ ትልቅ ለጠላ መቀነሻ የሚሆን የጠላ እንስራ እስገንባለ እያጠበች ነው። ከእንስራው አጠገብ የታጠበ የጠጅ በርሜል ቆሟል። አንድ ወዛም ጥቁር ጎረምሳ ብዛት ያለው እንጨት አጠገቡ ከምሮ ይፈልጣል።

አአበባይሆሽ ——— ለምለም

አበባይሆሽ ——— ለምለም

ባልንጀሮቼ ——— ለምለም

ግቡ በተራ ——— ለምለም

እንጨት ሰብሬ ——— ለምለም

ቤት አሰከሰሬ ——— ለምለም

@BOOKALEM

የሚለው የልጃገረዶች ጨዋታ ከግቢው ውጭ ይሰማል:: ደጃዝማች አካለወልድ በረንዳ ላይ እንደሆኑ የልጆቹን ድምፅ ሰምተው ተጣሩ:: እንንብሶ ቢላ ሲሞርድ የነበረው ጥላሁን ድምፃቸውን ሰምቶ እየፈጠነ ወደ እሳቸው ሄዶ "አቤት ጌታዬ ጠሩኝ እንዴ?" ቢል ከወገቡ ጎንበስ ብሎ በአክብሮት ጠየቃቸው::

"በሩን ከፈቱ እንጂ አውዳመትም አይደል እንዴ! ልጆቹም በር ላይ ቆመው እየተጫወቱ ነው!"

ጥላሁን ትዕዛዙን ተቀብሎ እየፈጠነ ሄዶ በሩን ሲከፍተው እድሜያቸው በግምት ከስምንት አመት እስከ አስራ አምስት አመት የሚሆናቸው በቁጥር ሰባት የሚሆኑ ልጃገረዶች እንሶስላ በተቀባ እጃቸው እያጨበጨቡ፤ እንዲ ስታወጣላቸው ቀረዎቹ በጋራ እየተቀበሏት ወደ ውስጥ ዘለቀው፤ ወደ ደጃዝማች አካለወልድ በመሄድ በረንዳ ላይ ወጥተው ይጫወቱ ጀመር::

አንኳን ቤትና ——— ለምለም

የለሽም አጥር ——— ለምለም

አደጅ አድራለሁ——— ለምለም

ኮከብ ለቆጥር——— ለምለም

ኮከብ ቆጣሬ——— ለምለም

ሰገባ ቤቱ ——— ለምለም

ትቆጣናለች ——— ለምለም

እንጀራ እናቱ ——— ለምለም

አውራጇ ሀዳን ግጥሙን ስትሰው በእውነትም ታሪኩ በሷ ላይ የተፈጸመ ያህል ድምፁ እንጀት ይበላል:: ማዜሟን አላቋረጠችም::

ኔይ ውጪ አለችኝ ——— ለምለም

አልወጣም ስላት ——— ለምለም

ተኔን አለችኝ ——— ለምለም

ከተኔም ተኔን——— ለምለም

ኮላሊቴን——— ለምለም

አናቴን ጥድት——— ለምለም

መድሃኒቴን ——— ለምለም

አሷን ካጣሁ——— ለምለም

መቃኒቷን——— ለምለም

አሸተዋለሁ——— ለምለም

አሷን አሷን——— ለምለም

አውራጇ ከበሮውን እየመታች ሲታወጣላቸው፤ ጓደኞቿ በአንድነት እያጨበጨቡ በመቀባበል በልጅነት ጣፋጭ ለዛቸው ሲጫወቱ እጅግ በጣም ያምሩ ነበር። ይሄንን ጫወታቸውን የደጃዝማች አካለወልድ ብቸኛዋና መልከመልካሟ ልጃቸው የሺሐረጊቱ ሰምታ ከክፍሏ ወደ ሳሎን ቤት ሄደች፤ መጋረጃውን ገልጣ በመስኮት በረንዳ ላይ የሚዘፍኑትን ልጃገረዶች በጉጉት ትመለከታቸው ጀመር።እንዲህ አይነቱ ጫወታ ለእርሷ ብርቋ ነው። እንደሌሎች እኩዮቿ ለመጫወት አልታደለችም። አሙቱ አልቆ መስከረም በጠባ ቁጥር እኩዮቿ በነፃነት ሲጫወቱ ከማየትና ከመጓጓት ውጭ ምንም ማድረግ አትችልም:: ሁሌም ይከፋታል። ለምን እንዲህ አይነቱን ጫወታ እንዳትጫወት እንደምትከለከል አይገባትም። በእርግጥ አሁን እድሜዋ ለእንደዚህ አይነቱ ጫወታ አልፎአታል። እሷ ግን አሁንም መሀከላቸው ገብታ፤ እንሶስላ እጇጇን ተቀብታ፣ ከበሮ እየመታች ብትጫወት ደስታዋ ወደር የለውም። ምን ዋጋ አለው እሷ ለእንደዚህ አይነቱ ጨዋታ አልታደለችም:: መጫወት ባለመቻሏም ይከፋታል። ከሰው የተለየች አንዳች ነገር ከውስጧ የጎደላት ያህል ባዶነት ይሰማታል።

በሰዎች መሀከል ተከባ ብቸኝነት ይሰማታል። ዙሪያዋን እንደከበቧት አይነት ሰዎች ሳይሆን፤ ጊቢያቸው ውስጥ እንደሚጫወቱት አይነት ልጆች ይናፍቋታል። አንዳንዴ

@BOOKALEM

[illegible] እንደዚህ ካለው ቤተሰብ ባልተፈጠርኩ [illegible] ሁሉ ምቾቱ በተትረፈረፈበት ቤት [illegible] ምን በላሽ ምን ጠጣሽ ብላ የምትጨነቅላት [illegible] ከቤት ወደ ትምህርት ቤት ከትምህርት ቤትም ወደ ቤት [illegible]

[illegible]

[illegible] ደጃዝማች አካለወልድ [illegible] ወ/ሮ የዝናወርቅ [illegible]

[illegible] ደጃዝማች አካለወልድ [illegible]

ከበረው ይፋፋን ከበረው

በሉመት ወንድ ልጅ ወለደው

[illegible]

ከበረው ይፋፋን ከበረው___

በማለት ልጃገረዶቹ ሲመርቁ ወ/ሮ የዝናወርቅ ሰፍሰፍ ብለው "ንጉሤን እሚያ" አሉና ዞር ብለው ባለቤታቸውን በስስት ተመለከቷቸው:: ደጃዝማች አካለወልድ ልክ እንደ ባለቤታቸው ውስጣቸው በሃይለኛው ተነክቶ ስለነበር ሀዘኑ የሰጣቸውን የአበባ ሰበል እንደያዙ ባለቤታቸውን ተመልክተው የልጃቸውን ትንፋሻቸውን ተነፈሱ:: ሁለቱም ወንድ ልጅ ለማግኘት ያላሟሉት ምኞት ያልደከሙት ድካም፣ ያልረገጡበት በታና ያልተሳሉት ስለት የለም:: ወንድ ልጅ ግን አልተገኘም:: ብቸኛ ልጃቸው የሺሐረግ ብቻ ናት:: ለዚህም ነው በልጃቸው ምርቃት ሁለቱም ውስጣቸው የተነካው::

ልጃገረዶቹ ቁጢጦችና አደይ አበባ ወደ ቤቱ በትነው ምርቃታቸውን ጨርሰው ተሰናብተው ወጥተው ሄዱ:: ደጃዝማች አካለወልድ ከበኩት ሁሰብ ሲመለሱ ፊት ለፊታቸው ቆሞ አይን አይናቸውን እየተመለከተ የደኅንን እንዲያደርሱት በዓይኑ የሚለማመጣቸውን ልጅ ተመለከቱ::

"ለመሆኑ የማን ልጅ ነህ?" አሉት::

ህፃኑ አቡሽ እየፈጠነ በኮልታፋና በሚጣፍጥ አንደበቱ "ዋታፈሰ" ሲል መለሰላቸው::

"ታፈሰ የቱ?"

"ይኼ ጠኖት ጠኖት ሰው ሲኖት ጥሩንባ የሚነፋው" አለ::

"እንዴ ይኼ ታፈሰ__ የድሪችን ጥሩንባ ነፊ"

"አዎን" ሲል ህፃኑ አቡሽ ፈጥኖ መለሰላቸው::

"ታፈሰ ለካ አንተን የሚያክል ጎረምሳ አድርሷልና"

ህፃኑ አቡሽ በዚያ ኮልታፋና በሚጣፍጥ አንደበቱ እየፈጠነ "እኔ ብቻ መሰልኩት እንዴ ሌላም አራት አሉ አቤት ውስጥ" አለ::

ደጃዝማች አካለወልድ ተደንቀው "እንዴ ከአንተ ውጭ አራት?"

"ሌላም አዲስ እየመጣ ነው"

ገዘፉ ነው የሚመጣው?

ጉግሱ ሆድ ውስጥ ነዋ !

ደንበኞች በጉጉት ተከርመው መሳቅ ጀመሩ። ወ/ሮ የዝናወርቅ በዝምታ ተከርመው ሲመለከቱት ቆይተው እሱን ግን ከአድማው በላይ እየፈጠነ ማውራቱ ደስ አላላቸውም። "ዝም በል የሚያው ሰፍሬ ቀለብለህ" ብለው ተቆጡት።

አበሻ ግን የነቸውን ቁጣ ከምንም ሳይቆጥር የሚፈልገውን አግኝቶ ሰመረና በሸንቢ ሰሚት ወ/ሮ የዝና ወርቅ ሲሰጡት የያዙትን ብሮች በጉጉት እየተመለከተ

"ጉታፈስ አለሽኝ አይደል እንዴ" ሲል

ደንበኞች ይበልጥ በመሳቅ ተከርመው ሳቁና "ተይው እንጂ የዝና አውዳመትም አይደል እንዴ" ብለው የቡና ነገር ስራ ገርሟቸው እየተመለከቱት ይስቁ ጀመር።

ወ/ሮ የዝና ወርቅ ከያዙት ብር ላይ አንድ ብር ሲሰጡት እየዘረጉ "ገርሞኝ ነው ዋጋን ዋጋን ማለቱ" ብለው አስቀውም ገርሟቸው ተመለከቱት።

አበሻ ተቀብሏቸው በደስታ ብር ተደስቶ እየፈጠነ የተሰጠውን ብር ጠቅልሎ የደረት ኪሱ ውስጥ ጨምሮ አየርጠ ከግቢው ወጥቶ ሄደ። የሺሴረኒቲ ሳሎን ቤት እንደተቀመጡ በመስኮት የውጭውን ትዕይንት ስትመለከት ቆይታ አበሻ ሲሄድ አይታ ተመልሳ ወደ ክፍሏ ሄደች።

-2-

የሺሴረኒቱ ሰሚኝ ፍቅሬ

የኔ ዘረብሽ

በጨረቃ ይዤሽ እንዳልጠፋ

ብቻ ነው መዘዙ…

ጊዜው ምሽት ነው። ጨረቃዋ ከብ ሆና በትልቁ ደምቃ ወጥታለች። ቀዝቃዛ የመሰከረም አየር እየነፈሰ ነው። የሺሴረኒቱ የመስኮቱ ጠርዝ ላይ በደረቷ ተደግፋ ደምቃ የወጣችውን ጨረቃ እየተመለከተች በሀሳብ ርቃ ሄዳለች።

በትልቁ ሳሎን ቤት ውስጥ ደግሞ ወዳጅ ዘመድ ተሰብስቦ በደስታ እየበሉና እየጠጡ በዓሉን እያሳለፉ ነው። ደንበኞቻቸው አክለወልድ ከባለቤታቸው ከወ/ሮ የዝናወርቅ አጠገብ ከታዳሚው ፊት ለፊት በተዘጋጀው ቦታ ላይ ተቀምጠዋል። ፊት ለፊታቸው ያለው ጠረጴዛ በምግብና በመጠጥ አይነቶች ተሞልቷል። ጠጅ፣ ጠላ፣ ብርዝ እንዲሁም ውስኪ ተቀምጧልይሁን እንጂ ደስተኛ አይደሉም:: እንዲሁ ለወጉ አውዳመት ስለሆነ የተለመደው እንዳይቀር ለወዳጅ ለጠላትም ቢሆን ሽንፈትን ማሳየት ተጨማሪ ውድቀት ነው:: ለማንስ ደስ ይበለው ብለው እንጂ ደስታ ከራቃቸው ሥንብተዋል:: ከወዳያ ወዲህ እንደሚያወዛውዟት ጭራቸው፣ መሠረታቸው ተናግቷል:: ለዘመናት ሲወርድ ሲዋረድ ተከብሮ የነበረው ማንነታቸው ተዋርዷል:: ትላንት አንቱ ተብለው ተከብረው ይኖሩ የነበሩ ወዳጆቻቸው ከብራቸው ተገፎ በየእስር ቤቱ ተጥለዋል:: ከፊሎቹ የት እንደገቡ እንኳን አይታወቅም:: የህይወናቸው ምሳሌ የነበሩት ንጉሱ እንኳ ብቻቸውን የቁም እስረኛ ሆነዋል:: እሳቸውስ ቢሆኑ ነገ ከነወዳያ እስር ቤት ተጥለው ስላለመገኘታቸው፣ እንደሊሎቹ ወዳጆቻቸው የት እንደገቡ ሳይታወቅ ሞተው ስላለመቅረታቸው ምን ዋስትና አላቸው:: ሠዎቹ እንደሆን ምህረት የሌላቸው ጨካኞች ናቸው:: ያኛቸውን በመሠላቸው ሰዓት የፈለጉትን ያደርጉታል::ህይ የሚላቸው የለ፤ በጭቁኑ ህዝብ ስም የመጡ ደም የጠማቸው ኃይል መሆናቸውን በገሀድ አሳይተዋል ብለው ያስባሉ::አንዳንዴ ነገሮች ሁሉ ባልጠበቁት ሁኔታ ተገለባብጠው የሚይዙት የሚጨብጡት ሲጠፋቸው ምን መአት ነው የመጣብን? እግዚሄሩስ ምን በድለን ነው? እንደዚህ የተወን ብለው ያማርራሉ:: እየሆነ ያለው ነገር መዓት ካልሆነ በስተቀር ተፈጥሯዊ ነው ብለው ለመቀበል ይቸግራቸዋል::

ለዚህም ነው ደስታ ርቋቸው በሀዘንና በጭንቀት፣ የነበራቸው ግርማ ሞገስ የጠፋው:: ስለታም ጠይም ፊታቸው፣ ሰልካካ አፍንጫቸው፣ ሠርሰረው ሰውን ሲያዩ እንደ ወንጀል መርማሪ ፖሊስ ድፍረትን የሚያሳጡ ትናንሽ

አይናቸውን፣ ሸበቶ ፀጉራቸውን፣ የማይረሳ ግንባራቸው ላይ እርከን የሠሩት የዕድሜ መቁጠሪያ መስመሮች፣ ከወገ አጥባቂ ባህሪያቸው ጋር በሌላው ላይ ተፅእኖ ይፈጥሩ ነበር። ዛሬ ግን ያንን አቅማቸውን እያሳዩም። በምትኩ ሀዘንና ተስፋ መቁረጥን ያሳብቃሉ። ለአይን ይከብድ የነበረው ረጅም ቁመታቸው ከጎኗን እንደተመታች ወፍ ከትከሻቸው ጉብጠው እንክርፍፏቸዋል። በአጠቃላይ ቅርጻቸው ተሰብሯል።

ሆኖም ግን ይሄ ስሜታቸውን ማንም እንዲያውቅ አይፈልጉም። ዛሬም ደጃዝማች አካለወልድ መሆናቸውን ሠዎች መርሳት የለባቸውም። ከዚህ ቀደም እንደሚያደርጉት እያደረጉ በማስመሰል ይሄ ክፉ ጊዜን ማለፍ ይኖርባቸዋል።

አንዲት ልጅ እግር የባህል ልብስ የለበሰች ሴት ፊት ለፊቷ ረከቦት ላይ ሲኒዎቹ ደርድራ ቡና እየቆላች ነው።

ጥላሁን ጥግ ላይ ቆሞ የገደለ ነገር መኖሩን በአይኑ እየተከታተለ ለአስተናጋጆቹ ምልክት ይሰጣል። የጠጅ እና የጠላ ማንቆርቆሪያ የያዙ አስተናጋጆቹ በፍጥነት ምልክት ያሳያቸው ቦታ ሄደው እየሞሉ ያስተናግዳሉ።

ዘርፌ በባህል ልብስ ደምቃ ቀዋን እመቤት መስላለች። በየሰው መካከል እየተንቀሳቀሰች እንግዶቹ እንዲበሉና እንዲጠጡ ትጋብዛለች። እንግዶቹም በደስታ እየበሉና እየጠጡ መጫወታቸውን ቀጥለዋል።

ቤቱ ውስጥ ከአንጨት በተሰራ በፊ ላይ ባለ ጥቁር ቀለም ቴሌቭዥን ተቀምጧል። ዘሪቱ ጌታሁን የተጫወችው ደምቀዩ እንቆጣጣሽ የተሰኘውን ሙዚቃዋን እየተጫወተች ምስሏ በቴሌቭዥኑ ውስጥ እየታየ ነው። ከቴሌቪዥኑ አጠገብ በትልቁ በፍሬም ውስጥ የተሰቀለ የደጃዝማች አካለወልድ ፎቶ ግራፍ ይታያል። ፎቶግራፉ በአርበኝነት ዘመናቸው ፀጉራቸውን አንፍረው፣ ዝናራቸውን ታጥቀው፣ በልጃቸው የተባለውን የነፍስ ወከፍ መሳሪያ ትከሻቸው ላይ አድርገው የተነሱት ነው።

በክፍሉ በአንደኛው የግድግዳ ማዕዘን ግድግዳ ላይ ጋሻ ተሰቅሏል። በሌላኛው ማዕዘን ላይ ደግሞ የኢጋዘን ቀንድ፣ የመሀከሉ ግድግዳ ላይ የነብር ቆዳ ተወጥሮ ተሰቅሏል።

ከዚያ ውጭ ከባለቤታቸውና ከሌሎች ሰዎች ጋር የተነሷቸው የተለያዩ ፎቶ ግራፎች ተሰቅለው ለቤቱ ግርማ ሰጥተውታል።

ቡና እየቆላች የነበረችው ወጣት፣ ከብረት ምጣዱ ላይ ኢጋም መሰሉ ከተቆላው ቡና የተወሰነ በሳህን ቀንሳ ወደ እነ ደጃዝማች አካለወልድ ወስዳ አሸተተቻቸው። ተመልሳም ብረትምጣድ ላይ የነበረው ቡና ላይ ውሃ ስትረጨው ኢጋም የመሰለው ቡና መጨስ ጀመረ። ከቡናው በሚወጣው ጭስ መዓዛ ቤቱ ታወደ።

* * *

ዘርፌ የሺሐረጊቱ የነበረችበትን ክፍል በሩን ከፍታ ወደ ውስጥ ስትገባ የሺሐረጊቱ መስኮት ላይ ተደግፋ ውጭውን ስትመለከት አገኘቻት፣በሁኔታዋ በመገረም "የሺ እዚህ ብቻሽን ምንድን ነው የምትሰሪው? ከሰው ጋር ተቀላቅለሽ አትጫወችም እንዴ?" አለቻት።

የሺሐረጊቱ የዘርፌን ድምፅ ሰምታ ከገባችበት ሀሳብ ተመልሳ

"ዘርፍዬ እዚሁ መሆን ፈልጌ ነው"

"ብቻሽን ምን ታደርጊያለሽ በይነይ አውዳመት አይደለም እንዴ?" ስትላት፣የሺሐረጊቱ ለመሄድ ባለመፈለጓ በዓይኖቿ እየተለማመጠቻት

"ዘርፍዬ በእናትሽ እዚሁ ልሁን" አለች።

"ዛሬ እንኳን ከሰው ጋር ተቀላቅለሽ በዓሉን ብታከብሪ ምን አለ?"

"ይኸው እያከበርኩ አይደል እንዴ፣ ምን ልዩነት አለው ብለሽ ነው?" ስትላት፣ዘርፌ ፍላጎት እንደሌላት ተገንዝባ ልታስጨንቃት ስላልፈለገች ተመልሳ ወጥታ ሄደች።

የሺሐረጊቱ ዘርፌ እንደወጣች ፈጥና በሩን ከውስጥ ቀረቀረችውና ተመልሳ ወደ መስኮቱ ሄዳ ውጭውን መመልከቷን ቀጠለች።

* * *

ሳሎን ቤት ያለው ጨዋታ ደምቋል። ጥላሁን ከውጭ ገብቶ ወደ ደጃዝማች ጠጋ ብሎ "እዲስ የተቀጠረው የየሺሐረጊቱ ሹፌር መጥቷል " አላቸው።

"ዝምን ግን አትነውም ታዲያ"

"ነበሙ ነበር አልገባም አለኝ"

"እንግዲያውስ ግድፈያ ከፍል አዘጋጁለት" ሲሉት ጥላሁን ትእዛዙን ተቀብሎ አለፈል ተመልሶ ወጣ፡፡

-3-

አዲሱ የሺሐረጊቶ ሹፌር ጥሩሰው ይባላል ስሙ መካከለኛ ቁመት፣ በስፖርት የዳበረ ሰውነት ያለው ቀላ ያለ መልከመልካም ነው፡፡ እድሜው ሃያ ስድስት ሲሆን የተወለደውም ድሬደዋ ነው፡፡ ወደ አዲስ አበባ ከመጣ ሁለት አመት ሆኖታል፡ ድሬዳዋ እያለ ምድር ባቡር የሚሰሩ ፈረንጆች ጋር ተጠግቶ ጥግሽ ቀን እየተማረ ጥግሽ ቀን ደግሞ ለፈረንጆቹ እየተላላከ አግሪ መንጃዉን መኪና ማሽከርከር ተለማመደ፡ ከሁለት አመት በኋላ ተጠጊቶቹው የነበሩት ፈረንጆች ወደ አገራቸው ሲመለሱ ስራ ስለጣ እናቱ ታላቅ እህታቸው ጋር አዲስ አበባ ላኩት፡፡ ከመጣ ጀምሮ ስራ ሊገኝለት ባለመቻሉ ለረጅም ጊዜ አክስቱ ጋር ስራ ፈት ተቀምጧል፡ ጊዜውን ያሳልፍ የነበረው ታዲያ ስፖርት በመስራትና የተለያዩ መፅሀፍትን በማንበብ ነበር፡ የአሁኑም ስራ በበጎ ጥረት በሰው በሰው የተገኘለት ነው በመሆኑ አክስቱ ስራ መገኘቱን የነገሩት ዕለት በደስታ ነበር የፈነደቀው፡

በዚሁ በዚሁ የተነቃቃ ስሜት አዲሱን ስራ ለመጀመር በጠዋት ነበረ የተነሳው፡ የስራ ቱታውን እስከ ወገቡ ሰብስቦ የተቀረውን ወገቡ ላይ አስሮት፣ ከላይ በውስጥ ካኒተራ ብቻ ሆኖ ተጠቅልሎ ተቀምጦ የነበረውን የውሃ ላስቲክ እየፈታታ፣ አንደኛውን የቀበውን ጫፍ ወስዶ ቧንቧው ላይ ሰካውና ውሃውን ከፈተው፡ ውሃ የሚያፈሰውን የላስቲኩን ጫፍ አንስቶ ውሃው ወደ ላይ ሲረጭ እሱ በዳንስ ቤተ ጀበ እንቅስቃሴ እየደነሰ፣ በየመሃሉም እንደ ማይክራፎን ወደ አፉ አስጠግቶ ድምፁ በሌለው ሁኔታ አፉን እያንቀሳቀሰ እንዳንዴም በየመሃሉ በፉጨት እየዘፈነ እየተዝናና ቮልስ ዋገን መኪናዋን ያጥብ ጀመር፡

የሺሀረጊቶ መኝታ ከፍሏ ውስጥ ሆና ዛሬ ትምህርት የሚጀመርበት ቀን በመሆኑ ጥሩ የሆነ አለባበስ ለብሳ መስታወት ፊት ቆማ፣ ራሷን ስትመለከት ጥቁር ዞማ ፀጉሯን በተሜዎቹ ሽሩባ ተሰርታው ወርዶ ትከሻዋ ላይ ተኝቷል፡፡ ጠይም ደማም ፊት፣ ተፈጥሮ የኳላቸው ውብ አይኖች፣ መጠኑን የጠበቀ ሰልካካ አፍንጫ፣ የበሰለ እንጆሪ የመሠሉ ከንፈሮች መስታወቱ ፊት ጉልተው ሲታዩ የውበት ንግስት አስመስሏታል፡፡ ፈገግ አለች፣ በንቅሳት የተጌጠውና በስርዓት የተደረደሩት ነጫጭ ጥርሶቿ ብልጭ ሲሉ ልብ ያርዳሉ፡፡ የያዘቸውን መስታወት ወደፊት ራቅ አድርጋ አካላዊ ቁመናዋን ተመለከተችው፡፡ ረዘም ዘለግ ያለ ቁመት፣ ቀጭን ወገቧን ይዞ ሲወርድ እየሠፋ ሄዶ የለበሠችውን ቀይ ቀሚስ ወደ ኋላ ወጥሮ የያዘ ሽንጥና ዳሌ ሲታይ ማንኛውንም ወንድ የማማለል ሀይልና ጉልበት አላቸው፡፡እንደዚህ ራሷን እየገመገመች እያለ ፤ከከፍሏ ውጭ ግቢው ውስጥ የፉጨት ዘፈን ሰማች፡፡ ማን ይሆን? በሚል ስሜት ወደ መስኮቱ ሄዳ ስትመለከት የማታውቀው ሰው ለዚያውም መልከመልካም ወጣት የሷን መኪና እያጠበ ነው፡፡ ተገርማ ትመለከተው ጀመር፡ ከምንም በላይ ትኩረቷን የሳበው ደግሞ በስፖርት የዳበረውና ካኔቴራውን ወጥሮ የያዘው፤ ለሁለት የተከፈለው ደረቱ ነው፡፡

ጥላሁንም በተመሳሳይ ሁኔታ ከፍሉ ውስጥ ቆሞ በመስኮት በኩል የጥሩ ሰው ሁኔታ ገርሞት ይመለከተው ነበር፡

የሺሐረጊቶ ነገረ ስራው ግርም ብሏታል፡ ይበልጥ ወደ መስኮቱ ተጠግታ እየሳቀች ታየዋለች፡ ጥላሁን ጥሩ ሰውን ተመልክቶ ቀና ሲል የሺሐረጊቶ ከፍሏ ውስጥ መስኮት ላይ ቆማ ጥሩ ሰውን በአንክሮ ስትመለከት አያት፡ ዘርፈ የየሺሐረጊቶን ከፍል ከፍታ ወደውስጥ ስትገባ፤ የሺሐረጊቶ በመስኮት በኩል ወደ ውጭ እየተመለከተች ስትስቅ አይታት በምን ይሆን እንዲህ ተገርማ የምትስቀው በማለት ያላታትን ነገር ለማየት ወደ እርሷ ተጠግታ "ምን እያየሽ ነው እንዲህ ብቻሽን የምትስቂው?" አለቻት፡፡

የሺሐረጊቶ ድምጿን ዝቅ አድርጋ እንዳይሰማ እየሳቀች ወደ ኋላ ዞራ ጥሩሰው እየደነሰ ቮልሷን ሲያጥብ አሳየቻት፡፡ ዘርፈ ፊቷ ላይ ምንም አይነት የመገረም

ስሜት ሳይታይበት ዝም ብላ ታይ ጀመር። "ጎይ ዘርፌ ጉድ አይልኝ" ብላ እጇን ይዛ ወደ መስኮቱ ወሰዳ ጥሩሰውን አሳየቻትና የሺሐረጊቱ በመደነቅ ስሜት ወደ እርሷ ዞራ "ማነው ይሄ ልጅ ዘርፍዬ?" ብላ ጠየቀቻት። ዘርፌ ፀጥ እንዳለች ምላሽ ሳትሰጣት ሁኔታውን ስትመለከት...

"ማነው?"ብላ ድጋሚ ጠየቀቻት።

"አዲሱ ሹፌርሽ ነው"

"ሄ?"

"አዎ። ያንቺ ሹፌር ነው። ምነው በጣም ደነቀሽ?" አለቻት ፈቷን አኮሳትራ።

"ጎይ ዝም ብዬ ነው... እምልሽ... ሁኔታው ገርሞኝ ነው። ደግሞ መቅጠሩን ሰላልሰማሁ ነው" አለቻት ዘርፌ እንዳትቆጣት ፈርታ።

ዘርፌን ትወዳታለች። በዚያው መጠንም ትፈራታለች። ስትቆጣትም ለእሷ ጥሩ ነገር አስባ እንደሆነ ይገባታል። ደግሞም ከመቆጣቷም ጀርባ ለእሷ ያላትን መሳሳትና ፍቅርም እንደሆነ ታውቃለች። ለዚህ ነው ስትኮሳተርባት ቶሎ ለማለዘብ የምትረቸው።

አለበለዚያ ተቆጥታ ተናግራም የምትላትን እሺ ብላ የማትፈፅም ከሆነ ሁለት ሶስት ቀን፤ ሳምንትም አኩርፋ ሳታናግራት ትቻላለች። እንድታኮርፋት ደግሞ አትፈልግም። እቤት ውስጥ ብቸኛ ምግዚቷም ጓደኛዋም እሷ በመሆኗ ስታኮርፋት ቤቱ ሲኦል ነው የሚሆንባት። በተቻላት መጠን እንዳታኮርፋት ጥረት ታደርጋለች። ዘርፌ ጥሩ ሰውን ስትመለከት ቆይታ ለመውጣት ወደ በሩ እየሄደች "ቁርስ ሊቀርብ ስለሆነ ቶሎ ኔይ" ብላት ወጣች።

* * *

በረንዳ ላይ ደጃዝማች አካለወልድ ጋቢ ተከናንበው መፅሀፍ እያነበቡ የጠዋት ፀሎት እያደረሱ ነው። ጥሩ ሰው አዲስ ከተሰጠው ክፍሉ ውስጥ ጥቁር ሼል ሱሪ ከነጭ ሸሚዝ ጋር ለብሶ፤ ታጥቦ ወደ ቆመችው ሾልስ ዋገን ሄዶ ኮፈኗ ላይ ተቀምጦ የነበረውን ማድረቂያ ጨርቅ አንስቶ መስታወቱን ይወለውል ጀመር።

ወ/ሮ የዝናወርቅ ነጠላቸውን ተከናንበው ከቤተክርስቲያን መልስ ወደ ግቢው ሲገቡ ጥሩ ሰውን በማየታቸው "ማነው?" በሚል ስሜት ቆም ብለው ተመልክተውት አልፈውት ወደ ቤት ገቡ።

የሺሐረጊቱ ከትልቁ ቤት በበረንዳው በኩል ወጥታ ፀሎት እያደረሱ የነበሩትን አባቷን ተሰናብታ በዚያ በረጅም መለሎ ቁመቷ ከደረጃው ላይ እየተዝናከተች ስትወርድ፤ ጥሩሰው መስታወቱን እየወለወለ ድንገት ቀና ሲል ባየው ውበት ተደንቆ ፤ተግባሩና ስሜቱን መቆጣጠር ተስኖት አይናቹን የሺህረጊቱ ላይ ተከሎ፤ በያዘው ጨርቅ ለይስመላ እጁን ወዲያ ወዲህ ያደርጋል እንጂ አይናቹ እሷ ላይ ተተክለዋል።

እሷ ደረጃውን ወርዳ መኪናው ጋ ስትደርስ፤ ጥሩሰውን ሲመለከቱ የነበሩት ደጃዝማች በድርጊቱ ተበሳጭተው በመቆጣት

"ምን አፍጠህ ታያታለህ መኪናውን አትከፍትላትም እንዴ?!"

ብለው በቁጣ ጮኸው ሲናገሩት ቆሌው ተገፎ እየተደናበረ፤ የመኪናውን በር ከፍቶ ቆመ።የሺሐረጊቱ በሁኔታ ተገርማ፤ ሳቅ ብላ በጎን አይታው ገብታ ተቀመጠች። መቀመጧን እንዳረጋገጠ ባልተረጋጋ ስሜት በሩን ዘግቶ ዞሮ ሊገባ ሲል...

"ትሰማለህ"

"አቤት ጌታዬ"

"አድርሰሃት ስትመለስ ወደ እኔ ና" አሉትና ወደ ጸሎታቸው ተመለሱ። ጥሩሰው የመኪናውን ሞተር አስነስቶ ከግቢ ወጥቶ ሄደ።

ከመንደሩ ወጥተው ወደ ዋናው አስፓልት እስኪደርሱ ሳይነጋገሩ ዝም እንደተባባሉ ነበር።

የሺሐረጊቱ በጎን ሰረቅ አድርጋ ስትመለከተው፤ ወደ እርሱ እያየች እንደሆነ ስላወቀ ዝም እንዳለ ፊት ለፊቱን እያየ ነዳ። የተወሰነ በዝምታ እንደተጓዙ ጥሩ ሰው ወደ እርሷ ሳይዞር።

@BOOKALEM

"ወዴት ልንዳ" ሲል ጠየቃት።

ሳቅ ብላ "ወዴት እንደምትነዳ ሳታውቅ ነው እንዴ መኪናውን የምታሽከረክረው" አለችው።

"ትምህርት ቤት መሆኑን አውቄያለሁ" ሲል መለሰላት። ገርሟታልሲያዋራት ለአንዴም ዞሮ ሳያያት በመሆኑ ይሄ ልጅ አይናፋር ይሆን እንዴ ስትል አሰበችና ደግሞ ጠዋት መኪናውን ሲያጥብ ከነበረው ሁኔታው ጋር ተጋጨባት። ታዲያ ምን ሆኖ ነው? ምናልባት የአባትየው ቁጣ አስደንግጦት ይሆናል። አልያም የተወሰነ እስክንተዋወቅ ድረስ ሊሆን ይችላል ብላ አሰበች።

"ወደ ለገሀር ነው የምትነዳው። ለገሀር ስትደርስ ጠይቀኝ እነግርሃለው። ደግሞ ንግድ ስራ ኮሌጅ የሚጠፋህ አይመስለኝም።" አለችው የሺሐረጊቱ ወደ እርሷ ዞሮ የማያያትን ጥሩሰውን እየተመለከተች።

"ንግድ ስራ ኮሌጅንማ አውቀዋለሁ።" ብሏት መልስ ዝም አለ። ሁለቱም መልሰው ዝም እንደተባባሉ የተወሰኑ ደቂቃዎች አለፉ። የሺሐረጊቱ ዝምታውን ለመስበር ፊጥ ብላ ወደ እርሱ ዞራ "እንተዋወቅ የሺሐረጊቱ እባላለሁ" አለችው።

ጥሩሰው በራሱ ሀሳብ ውስጥ ሰምጦ ስለነበር ምን እንዳለችው እንኳ ባለመስማቱ "እ.... ምን ....ምን አልሽኝ" ተንተባተበ።

በሁኔታው ስቃ "የሺሐረጊቱ እባላለሁ የአንተ ስም ማን ይባላል "አለችው።

"የኔን ነው?"

የሺሐረጊቱ በጥያቄው ይበልጥ ተገርማ ሳቀችና

"የኔን ስም ነገርኩህ አይደል የአንተን ስም ንገረኝ"

አሁን ግልፅ ሆኖለታል፤ መኪናውን እያሽከረከረ "ጥሩሰው እባላለሁ" አለ። ከአሁን አሁን ተጨማሪ ንግግር ይናገራል ብላ ስትጠብቀው ዝም በማለቱ

"ጥሩ ስም አለህ ስምህ ያምራል ለመሆኑ ማን ነው ያወጣልህ?"

"እናቴ ነች ያወጣችልኝ" ብሎ መልስ ዝም አላት።

የሺሐረጊቱ ግን ይበልጥ ከእርሱ ጋር ለማውራት በመፈለግ

"ጥሩ ስም አውጥተውልሃል" አለችው።።ጥሩ ሰው መልስ አልመለሰላትም።

"ጥሩ ስም ...ሆ ጥሩ ሰው ነህ እንዴ?"

"እንደስምህ ጥሩ ሰው ነህ እንዴ?" ግራ ገብቶት ሲያስብ ቆይቶ

ጥሩ ሰው ምን እንደሚመልስላት ግራ ገብቶት ሲያስብ ቆይቶ

"እንግዲህ የሰውን ጥሩነት ሌላ ሰው ነው የሚናገረው።። ስለራሴው ጥሩነት ራሴው ባወራ ግብዝነት ነው። ሰሰው ከሆነ እናቴ ጥሩሰው እንድሆንላት ተመኝታ ሊሆን ይችላል ጥሩሰው ያለችኝ።። በማለት መለሰላት። ነገር ግን እያየችው እንደነበር አውቆ፤ እንደዴም ወደ እሷ ሳይዞር ነበር ያወራት የነበረው።

አሁንም መልሰው በዝምታ ውስጥ ወደቁ። ድንገት ጥሩሰው

"የአንቺም ስም ያምራል" አላት።።

የሺሐረጊት ንግግሩ ያልጠበቀችው ስለነበር ተገርማ ዞራ እያየችውና

"ወደድከው?!" አለችው።

በጥያቄው ግራ ተጋብቶ ምን ይበላት? አልወደውም እንዳይል አስቀድሞ ስሟ እንደሚያምር ተናግሯል፤ ወድጄዋለሁ እንዳይላት ደግሞ ሌላ ነገር አስባ ሊሆን ይችላል ብላ ልታስብ ትችላለች ብሎ ሰጋ።። ሀሳቡን በማንሳቱ ራሱን ኮነነ።። የማድ ለጠየቀችው ጥያቄ መልስ መስጠት ስላለበት።

"እይ__ ማለቴ ያምራል ለማለት ፈልጌ ነበር....ፈልጌ ነው" አለ እየተወለካከፈ።። ሳቅ አለችና

"አልወደድከውም ማለት ነው?"

"አልወጣኝም"

"ወጣህ እንጂ! ለነገሩ ትክክል ነህ፤ ስሜን ለመጥራት የተሰፋ ገ/ስላሴን የፈደል ዝብታ አንድም ሳይቀር መሸምደድ ይኖርብሃል።"

ተቀይማኛለች ሲል አሰበና ተጨንቀ ይህንኑ ሀሳቧን ለማስለወጥ ፈልጎ

ሰግብት የፈደል ዝቡን መሸምደድ አያስፈልግም በቃ

ጌር በጭራሽ የሺሐረጊቱ አስና አያንዳንዱን ቃላት ረገጥ አድርጎ ጠራቸው።

የሺሐረጊቱ በሁኔታው ደስ ብሏት ሳቅ አለችና

"ጌታን ለማስደሰት ብለህ ነው አይደል?"

"ጌር በጭራሽ እንዲያውም የተለየ ስም በመሆኑ ልትወጂው ይገባል" ሲላት፣ እሷ ግን ፀና ብላ ትረጋጋ ተመልክታው

"ከቀልድ ነው። ስሜን እንዲህን አወደዋለሁ" አለችው።

መኪናው ወዲያው በዝምታ ተዋጠ። የሺሐረጊቱ በዝምታ ውስጥ ሆና በመኪናዋ በኩል ውጭውን እያየች የምታስበው ስለ ጥሩ ነበር። ወጣትነቱ የቀረ ቀንጃ መሆኑ፣ ሲያወራ ድምፁ የሚያምር መሆኑ፣ ይበልጥ ደግሞ አካላዊ ቁመናው በስፖርት የዳበረ በመሆኑ ጠቆር መኪና ሲያጣብ ድምፁን ሠምታ እንዳየቸው ነበር፣ የነገ የሚያውቀው ምትሀተኛ ስሜት ውስጧ የተፈጠረው። ይኼ ስሜት ለምን እንደተፈጠረ አልገባትም። የተለያዩ ወንዶችን አይታ ታውቃለች። ታዲያ ይሄኛው ለምን ተለየ? በእርግጥ ሁሉም ሴቶች የሚናፈቁትና ልባቸው የሚደነግጥለት የራሳቸው ወንድ አላቸው። ምናልባት እሱ ይሆን ያስደነገጣት፣ በራሷ ውስጥ ተረጋግ ፈገግ አለች።

ጥሩ ሙሉ መኪናውን እያሽከረከረ በዝምታ ውስጥ ሆኖ አካባቢውን ሲመለከት አራት ኪሎ ከትምህርት ሚኒስቴር ጀምሮ ፓርላማውንና ቤተ-መንግስቱን ጨርሰው አለከያለት ደረሰ ፍር መሳሪያ የታጠቁ ወታደሮችን በብዛት ተመልክቷል። ሁኔታው በያዘዉንትውም ሰመርሳት ጥረት አደገ። ዞር ብሎ የሺሐረጊቱን ሲመለከት ዝም እንዳለች ወደ ውጭ ስትመለከት አያት። በዚህች ሰዓት ስለምን እያሰበች እንደሆነ ቢያውቅ ደስ ይለው ነበር። ስለሚያስጠርም ውበቷ እያሰበ ጉዞ ሥራ ከላይ በር ላይ ደርሶ ቆመ። መኪናዋን ዳር አስይዞ ሲያቆማት፣ የሺሐረጊቱ ደብተሯን ይዛ ወረደችና በሩን ሳትዘጋው ተደግፋው ቁልቁል ወደ ጥሩሰው እየተመለከተች፣

"ለእሁት አመሰግናለሁ። ከሰዓት ወጥቼ መንገድ ላይ እንዳልቆም በቶሎ ናልኝ"

"እሺ ሰዓቱን ግን አልነገርሽኝም"

"ዘጠኝ ተኩል ላይ እዚሁ ድረስልኝ"

"ባልሽው ሰዓት እዚሁ ደርሳለሁ"

"አመሰግናለሁ" ብላው በሩን ዘግታ ዞራ ወደ ትምህርት ቤቱ ስትሄድ መኪና ውስጥ እንደተቀመጠ ፊት ለፊቱ የምትሄደውን የሺሐረጊቱን እየተመለከተ በአድናቆት አይኑን ከእሷ ሳይነቅል

"ምን አይነት ውበት ነው?" ሲል ለራሱ በለሆሳስ አወራ። ባየው በዚህ አስደማሚ የውበት ምትሀት ተደንቆ የተወሰኑ ደቂቃዎች ከዓይኑ ተሰውራ ትምህርት ቤቱ ግቢ እስከትገባ አፉን ከፍቶ በአድናቆት ሲያያት ቆይቶ ከአይኑ ስትሰወር፣ መኪናውን አስነስቶ እየነዳ አካባቢውን ለቆ ሄደ።

-4-

ጥሩ ሰው ወደሰፈር ሲመለስ በወቅቱ ተወዳጅ የነበረውን 'ኢይፈል ጉድ' የሚለውን የእንግሊዝኛ ሙዚቃ መኪና ውስጥ ከፍቶ ከሙዚቃው እኩል ድምፁን ከፍ አድርጎ እየዘፈነ ፤ሰፈር ደርሶ የግቢው በርላይ አቀዝቅዞ አቆመ። ሙዚቃውን ዘግቶ በመውረድ በቁንጥ እየተራመደ ሄዶ የውጭው በር ላይ ሲደርስ ቆም አለና ራሱን ለማረጋጋት ትንፋሹን ሰቦ ከተነፈሰ በኋላ ወደ ውስጥ ገባ። ደጃዝማች አካለወልድ ሙሉ ጥቁር ነጭ መስመር ያለበት የእንግሊዝ ሱፍ ለብሰው በረንዳው ላይ በኩራት ቆመው አያቸው። ወደ እርሳቸው በመሄድ ቀስ ብሎ በረንዳ ላይ ወጥቶ ከኋላቸው ቆመ።

መምጣቱን እንዳላየ ሆነው ዝም ብለውት በመቆማቸው ያላዩት ስለመሰለው መምጣቱን ለማሳወቅ ድምፁን ሞርዶ "እህህ!" አለ። እንዳልሰማ ዝም ስላሉት

አልፈለጉኝ ይሆናል ብሎ ቀስ እያለ ወደ ጓላው ዞሮ ለመሄድ እርምጃ ሲጀምር ወደ እርሱ ሳይዞሩ

"ወዴት ነው? መቼ ሂድ አልኩህ" አሉት፡፡

ደንግጦ በመቆም እየተሽቆጠቆጠ፡፡

"እንዳልረብሸዎት ብዬ ነው" ብሎ ተመልሶ ቆመ።

ደጃዝማች ምንም አይነት እንቅስቃሴ ሳያደርጉ እዚያው እንደቆሙ "ትሰማለህ!" አሉት፡፡

"እዎን እየሰማዎት ነው" አለ በትህትና እና በታዛዥነት፡፡

እሳቸው ግን የቁጣ ቃና በተቀላቀለበት ድምፅ

"እንደዛሬው እንደዚያ አይንህን አፍጠህ ልጇን ስታያት እንዳላይህ፡፡" አሉና የተወሰነ ዝም ብለው ቆዩ፡፡

"ለመሆኑ የማን ዘር! የማን ልጅ! መስለህ ነው እንደዚያ አይንህን ጉልጉለህ በድፍረት ልጇን የምታያት?"

"ይቅርታ ጌታዬ ሁለተኛ አይለምደኝም" ሲል ተሽቆጠቆጠ፡፡

ደጃዝማች አካለወልድ ግን አጥሩን አሻግረው ሩቅ እያዩ አጠገባቸው እንዳለም ሳይቆጥሩ "እንዳይደገምህ" አሉት።

"እሺ ጌታዬ አይለምደኝም" አለ።

እሱም እንደቆመ እሳቸውም ዝም እንዳሉ ጥቂት ቆዩ፡፡ ጥሩሰው ዝም በማለታቸው ጨርሰዋል ብሎ እሰበ ዞሮ እርምጃ ሲጀምር። አሁንም እንደዚያው እንደቆሙ ዞረው ሳያዩት መንቀሳቀሱን በማወቃቸው

"ወዴት ለመሄድ ነው ችኮላው?"

ጥሩ ሰው ድምፃቸውን ሲሰማ ደንግጦ ተመልሶ ቆመና

"የጨረሱ መስሎኝ ነው ጌታዬ ይቅርታ"

"ተረጋጋ ጎረመሳው፡፡ የቸኮለ አፍስ ሰቀመ ይላል ያገሬ ሰው፡፡ እርጋታ ያስፈልግሃል አንተ ልጅ"

"እሺ ጌታዬ" አለ እፍረት እንደያዘው አንገቱን አቀርቅሮ።

"ለመሆኑ የማንልጅና የማን ዘር ነህ?"

ለጥያቄያቸው ምን አይነት መልስ እንደሚመልስ ግራ ገብቶት ቆየና

"ይቅርታ ጌታዬ ዘሬን እንኳን አላውቀውም"

ደጃዝማች አካለወልድ በመልሱ ተገርመው ለመጀመሪያ ጊዜ ዞረው አይኖቻቸውን አፍጥጠው እያዩት

"እንዴት ዘርህን አታውቅም?"

ሰውየው ግራ እጋቡት የእርሱ ዘሩን አለማወቅ ለምን እንደዚያ እንዳስቆጣቸው ግራ ቢገባውም ፡አረጋዊው መልስ ነው ያለውን አፉ ላይ የመጣለትን

"ማለቴ ስለዘሬ ማንነት ቤተሰቦቼን ጠይቄ አላውቅም፤ እነርሱም ነግረውኝ አያውቁም።"

ደጃዝማች በመልሰሉሳቸው መልስ ባለመደሰት

"እንዴት ሰው ዘሩን አያውቅም? ብለው ጠየቁና መልሰው

"ለነገሩ አይፈረድባቸውም የሰው ዘር ባለመሆናቸው ይሆናል ቤተሰቦችህም ሊነግሩህ ያልቻሉ" አሉት።

ጥሩ ሰው ንግግራቸው ውስጥ ያለው ንቀት ከእግር ጥፍሩ እስከ እራስ ፀጉሩ ሲወረው ታወቀው። የንዴት እሳት መጥቶ ጉሮሮው ላይ እንቅ እንቅ ያደርገው ጀመር። እንዴት በድፍረት ስለቤተሰቦቹ በንቀት ይናገራሉ? ደሞ ራሳቸው ማን ናቸው? ዘራቸውስ ምን ቢሆን ነው? ከሌላውስ የሚለያቸው ምንድን ነው? ያው እንደሌላው ሰው አይደሉ እንዴ፡ ሀብታም መሆናቸው ብቻ ካልሆነ በስተቀር፡ ደጃዝማች እኮ መባላቸው ካልሆነ፡ ከሌላው በምን ይለያሉ? ተበሳጨ ግን ምን ማድረግ ይችላል?

@BOOKALEM

ጉሮሮው ላይ አንቆ የያዘውን ገዴት አውጥቶ እንደሰቸው ፊታቸው ላይ ዘርግፎት ስራውን ለቆት ይሂድ? በእልህ ተነፈሰ። ስራውን መልቀቅ ደግሞ አይችልም። በስንት ትግል የተገኘ ስራ ነው። ስሜቱ ተረበሸበት፡፡ ግን ደግሞ የሳቸው ዘር ከሌላው በምን እንደሚለይ መጠየቅ አለበት።

እሱ ተወልዶ ባደገበት ድሬደዋ እንዲህ አይነቱ ነገር የለም። ሁሉም ዘር እኩል ነው። ሶማሌ፣ኦሮሞ፣ አፋር፣ ሀረሪ፣ አማራ፣ ጉራጌ… ወዘተ ብዙ ናቸው። በዘር በሀይማኖት ቢለያዩም በአንድ የኑሮ ባህል ውስጥ ተጠልለው፣ ያገኙትን እኩል ተካፍለው በሰተው በፍቅር የሚኖሩባት ሀገር፣ ማንም ከማንም የማይበላለጥባት የጋራ ቤታቸው።

በገዘብ፣ በሀብት፣ በእድሜ ካልሆነ በስተቀር ያው ሁሉም ሰው ናቸው።እሱ የሚያውቀው ይሄን ነው፡፡ የእሳቸው ከነዚህ ሁሉ ይለይ እንደሆን ሊጠይቃቸው አሰና

"ይቅርታ ጌታዬ የሰው ዘር የሚባለው የትኛው ዘር ይሆን?" ሲል በድፍረት ጠየቃቸው።

ደንበኞች አካለወልድ በንቀት ወደ እርሱ ዞረው ተመልክተውት ሳቅ አሉና

"አማራ ነዋ" አሉት፡፡

ጥሩሰው ደነገጠ። አማራ ይላሉ ብሎ አልጠበቀም ነበር። ምናልባት እሱ የማያውቀው ዘር ኢትዮጵያ ውስጥ ይኖር ይሆን ብሎ ጠብቆ ነበር። ድንገት ከአፉ አምልጦት

"ሌላውስ ጌታዬ?"

በጥያቄው ተገርመው በኩራት ሳቁና

"ሌሎቹማ ይለያሉ የነገርኩህ ስለትክክለኛው የሰው ዘር ነው።" አሉት፡፡ ሰውየውን ጠሉቸው፡፡ የሰው ዘር እኩልነት የማይገባቸው ደደብ ናቸው ብሎ አሰበ። እንዴት የሚያውቀውን ዘር ከሌላው ዘር ይበልጣል ይላሉ። በምን መስፈሪያ ነው ያበላለጡት አለና ምን የማይረቡ ሰው ናቸው አለ። ትክክለኛ አእምሮም

እንዳላቸውም ተጠራጠረ። ያቺን የመሰለች ልጅም ከእሳቸው መፈጠሯን ረገመ፡፡ ደግሞም ተጠራጠረ እሷስ እንደሳቸው አለማሰቧን በምን ያውቃል። የእሳቷ ልጅ ልትሆን የማትችልበት ምን ምክንያት ይኖራል። እሷንም መጠንቀቅ ያስፈልጋል። እንዳያውም የእንጀራ ጉዳይ ሆኖበት እንጂ በረታቸው እና ባያያቸው ደስተኛ ይሆን ነበር።ሲል በሀሳብ ከራሱ ሲያወራ ቆይቶ ከአሳቡ መለስ አለና፣

"እንደዚህ ነው ለካ አልገባኝም ነበር።" አለ ጥሩሰው በጥላቻ ውስጡ እየተላወሰ። እዚያው እንደቆመ

"የዘመኑ ልጆች ይሄ እኮ ነው ችግራችሁ የሰለጠናችሁ ይመስላችሁና ማንነታችሁን ትዘነጋላችሁ። ሰው ዘሩን አጥንቱን ሊያውቅ ይገባል" አሉት።

ከዚህ የማይረባ ማንነት የኖ ስልጣኔ የበረዘው አስተሳሰብ ይሻላል፡፡ ሲል አሰበና ንግግራቸው ስላልጣመው ለመሄድ ቸኩሎ

"ገባኝ ጌታዬ" አለ።

የገባው ግን የሳቸው ደደብነት እና ትምክህተኝነታቸው እንጂ አማራ ከሌላው የሰው ዘር ይበልጣል፣ የሚለው ንግግራቸው እንዳልሆነ ልቡናው ያውቃል።

ደንበኞች አካለወልድ ግን ይሄ ደካማ ንግግራቸውን ያለመስሏቸው

"ሊገባህ ይገባል ቢከፋም ቢለማም ዘርህን እወቀው" አሉትና ቀጠል አድርገው

"ለመሆኑ ዘርህንስ ታውቀው ወላጆችህስ እነማን ይባላሉ? አንተስ ስምህ ማን ይባላል?"

ጥሩሰው እንደማይለቁት ስለገባው ውስጡ ብስጭት ብሎ

"ስሜ ጥሩሰው ይባላል።" ሲል መለሰላቸው

"ወላጆችህስ?"

"እናቴ የማሽወርቅ አባቴ ደግሞ አምሳ አለቃ አንዳርጌ ዘገየ ይባላሉ።" ሲል መለሰላቸውና ምን ያመጡ ይሆን ሲል በሲጋት ንግግራቸውን ይጠብቅ ጀመር።

"ስማቸውስ ደህና ይመስላል ለመሆኑ የት ነው የሚኖሩት?"

"እናቴ እንኳ ድፋደዋ ነው የምትኖረው" አለ ለቅፅበት ለሁለት ዓመት የተለያቻቸው እናቱ ትዝ እያሉት፡

"አባትህስ?"

"አባቴ እንኳ በህይወት የለም ኮርያ ዘምቶ በጦርነቱ ህይወቱ አልፏል፡"

"የወታደር ልጅ ነህ" አሉት ስሜታቸው ቅዝቅዝ እንዳለ፡፡

በንግግራቸው ውስጥ ያላቸውን ንቀት በማየቱ ዝም ብሎ ማለፍ አልቻለም። አባቱ ጀግና እንደነበሩ፤ ከአገራቸው አልፈው ለሰው አገር ነፃነት ሲዋጉ ህይወታቸው እንዳለፈ ሊያውቁት ይገባል፡፡ እንደቀልድ የወታደር ልጅ ነህ ብለው እንዲያልፉት አልፈለገም፡፡ ጀግና መሆናቸውን ሊነግራቸው ያስፈልጋል፡፡ እንዲሁ በግራዝማች ቀኝ አዝማች እየተባለ የሚሰጥ የዳቦ ስም እንዳልሆነ ሊያውቁት ይገባል፡፡ እሱ የሐምሳለቃ እንዳርጌ ዘሮ ልጅ መሆኑን ማወቅ አለባቸው።

"ጌታዬ አባቴ ጥሩ ጀግና ነበር"

በንቀት ዞር ብለው አይተውት እንዲሄድ ነገሩት፡፡ ባሳዩት ንቀት ተበሳጨ፡፡ ምን አይነት የሰው ክብር የማይገባቸው ከንቱ ሰው ናቸው አለና ፊቱን አዙሮ መሄድ ሲጀምር፡፡

"ጥላሁን ወደ እኔ እንዲመጣ ንገረው" የሚለውን ንግግራቸውን ሲሰማ ቆም ብሎ አዳመጠና መልስ እየፈጠነ ደረጃውን ወርዶ ወደ ጥላሁን ክፍል ሄዶ ሲጣራ ጥላሁን ከክፍሉ ወጣ፡፡

"ፈለከኝ እንዴ?"

"እየፈለጉህ ነው" አለውና ጉዞ ሲጀምር፡፡

"ማናቸው የፈለጉኝ"

ጥሩ ሰው ስማቸውን መጥራት ተጠይፎ

"በረንዳ ላይ አሉልህ" አለው፡፡

"ጌቶችን ማለትህ ነው?"

"እምን እሳቸው ይፈልጉሃል" ብሎት ወደ ክፍሉ ሄዶ በሩን ከፍቶ በመግባት መሬት ላይ ባነጠፋት የጥጥ ፍራሽ ላይ በጀርባው ተንጋሎ በመተኛት በሀሳብ ጭልጥ ብሎ ሄደ፡፡

-5-

ቦታው አዲስ አበባ ንግድ ስራ ኮሌጅ ፊት ለፊት ነው፡፡ ሰዓቱ ከቀኑ ዘጠኝ ሰዓት ተኩል ሆኗል፡፡ ጥሩ ሰው ከኮሌጁ ፊት ለፊት አስፓልቱን ተሻግሮ መኪናውን አቁሞ ወደ ኮሌጁ ቅጥር ግቢ ይመለከታል፡፡

ከግቢው የተለያዩ ተማሪዎች መውጣት ጀምረዋል፡፡ በተማሪዎቹ መሀከል የሺህረጊቱ ከግቢው ወጥታ ወደ እሱ ስትመጣ ተመለከታት፡፡ እየቀረበች ስትመጣ ፈጥኖ ወረደና በእሷ መግቢያ በኩል ቆሞ የተወሰነ ጠበቃት፡፡ ፈገግ እያለች አጠገቡ ስትደርስ በሩን ከፈተና በክብር ከወገቡ ጎንበስ ብሎ እንድትገባ ጠበቃት፡፡ የሺህረጊቱ በሚያደርገው ድርጊት መጀመሪያ እየቀለደ መሰላት ነበር፡፡ ካጎነበሰበት ቀና ይላል ብላ ብትጠብቀውም፤ እዚያው እንዳቀረቀረ በመቅረቱ ደንግጣ በአካባቢው የነበሩት ሰዎች አይተዋል አላዩም በሚል ስሜት እየተሿሿረች ተመለከታ ፈጥና መኪና ውስጥ ገብታ ተቀመጠች፡፡

ጥሩ ሰው መግባቷን እንዳረጋገጠ ካጎነበሰበት ቀና ብሎ በሩን በእርጋታ ዘጋውና ገብቶ አስነስቶ እየነዳ መንገድ ጀመረ፡፡ የሺህረጊቱ ባደረገው ድርጊት ተገርማ ሳቅ አለችና

"ቆይ ምን እየሰራህ ነው ጥሩሰው?" ስትል ጠየቀችው፡፡

"ምን አጠፋው እመቤቴ?" ሲል መልሶ ጠየቃት፡፡

ተበሳጭታ "እመቤቴ! እያሾፍክ ነው?"

"ምን ቀርጦኝ እመቤቴ በእንቺ ላይ አሾፋለሁ"

@BOOKALEM

እመቤቱ የሚለው ቃል ደግሞ በማለቱ እያሾፈባት እንደሆን ስለገባ በጣም ተበሳጭታ ፊቷ ሁሉ ልውጥውጥ ብሎ

"ስማ እመቤትህን ሴላ ቤታ ፈልግ አሁን መኪናውን አቁም" በማለት ተቆጥታ ትዕዛዝ ሰጠችው።

ጥሩ ሰው ግን ለምን እንደተበሳጨች አልገባውም። አባትየው የሰጡትን ትዕዛዝ ነው የፈፀመው። በጥሳሁን አማካይነት የተሰጠውን ስልጠና ነው ተግባራዊ ያደረገው። ለምን ታዲያ ተበሳጨች? አልገባውም። ዝም ብሎ መኪናውን ሲያሽከረክር።

"አቁም ብዬሃለው" ብላ በቁጣ ጮኸችበት። ከሁኔታዋ እንደተናደደች ስለገባው መኪናውን አቀዝቅዞ ዳር አሲይዞ አቆመና

"ምን አጥፍቼ ይሆን እመቤቱ በንግግሬ ሳላውቅ አስቀይሜሽ ከሆነ ይቅርታ አድርጊልኝ" አለ ጥሩ ሰው።

የሺሀረጊቱ ግን ይበልጥ በብስጭት የምትናገረው ግራ ገብቷት አተኩራ ተመልክታው የመኪናውን በር ከፍታ ልትወርድ ስትል

"ቆይ! ቆይ! እኔው ራሴ እከፍትልሻለሁ" ብሎ ሲወርድ ሲል።

አስቀድማ በሩን ከፍታ በመውረድ እንደተበሳጨች የፊት ለፊት አስፖልቱ ይዛ በንዴት እየተወዛወዘች ወደፊት ትሄድ ጀመር።ጥሩ ሰው ወርዶ እየተከተላት

"አጥፍቼ እንደሆን ይቅርታ አድርጊልኝ" እያለ ቢለምናትም ሊታናግረው ፈቃደኛ ባለመሆን ዞር እንዲልላት ተቆጥታ ጮኻ ስለተናገረችው፤ ደንግጦ ስትሄድ ቆሞ ይመለከት ጀመር።ነገር ስራዋ ግራ አጋባው።፡

"አሁን ምን የሚያስቀይም ነገር ተናገርኳት? እመቤቱ ነው ያልኳት ይሄ ያበሳጫል እንዴ? ቆይ የጌታ ልጅ አትሆን እንዴ? እመቤትነት የጠላባት። ደግሞ እንደዚያ እንዳልል አባትየው ነግረውኛል። ወይ እሷ አታውቀው ይሆናል።፡" ብሎ ገርሞት ሳቅ አለና

"ጄሪ ደግሞ ይሄ ፀሀይ ፊቷን አጥቁሮት፤ እኔህ ጌታ የሰው ሁሉ የበላይ አባቷ! ልጅነቷን ተጠራጥረው የማንን ልጅ ይዘህ መጣህብኝ ብለው፤ እንደ ስልክ

እንጨት ፊታቸው አቁመው፤ ከንጉስ ሰለሞን እስከ እመቤት የሺሀረጊቱ የዘር ሀረግ እየቆጠሩ እንዳያላዝኑብኝ እየተከተልኩ ብለማመጥ ይሻለኛል።" አለና ከፊት ለፊቱ እየራቀችው የምትሄደውን የሺሀረጊቱን ለመከተል ወደ መኪናው ተመልሶ ገብቶ ከኋላዋ ይከተል ጀመር።የሺሀረጊቱ እንደተበሳጨች ዝም ብላ መሄዷን ቀጥላለች። ጥሩሰው እየንዳ አልፏት ሄዶ ከፊት ለፊቷ አቁሞ ትገባለች ብሎ ቢጠብቃት እሷ ግን መኪናውን አልፋ ጉዞዋን ቀጠለች፡፡ ምን ማድረግ እንዳለበት ግራ ገብቶት በመጨነቅ አስአስቶ ቀስ እያለ ከኋላዋ ተከተላት።

እየተከተላት እንደሆን ስለገባት ተናዳ ቆመችና ወደ ኋላ ዞራ እየተመለከተችው አይኖቿን አፍጥጣ በጣቷ ጭንቅላቷን እየነካካች

"ያምሃል ጤነኛ አይደለህም" ብላ ዞራ መንገዷን ቀጠለች።

"ወይ ጣጣ ምን አዳ ውስጥ ነው የገባሁት።" አለ ጥሩ ሰው የሚያደርገው ግራ ገብቶት። ምንም አማራጭ የለውም ጥሏት አይሄድ ነገር ቸገረው። ያለው ብቸኛ አማራጭ እግሯ ላይም ቢሆን ወድቆ በመለመን መኪና ውስጥ እንድትገባና እቤቷ ማድረስ አለበት። መኪናውን አንቀሳቅሶ አልፏት ሄዶ ከፊት አቆመና ከመኪናው ወርዶ ወደ እሷ ሲመጣ።

የሺሀረጊቱ ሊተዋት እንደማይችል ስለገባት፤ ከዚያ ውጭም የተጓዘችው የእግር መንገድ አድክሟት ስለነበር ቆማ ወደ እርሷ የሚመጣውን ጥሩ ሰው እያየች "ቆይ ስማ ከእኔ ምንድነው የምትፈልገው?" አለችው የድካም ትንፋሽ እየተነፈሰች።

ጥሩ ሰው በልምምጥ አይን አይኖቿን እያየ በመማፀን "ስራ! ሌላ ምን ፈልጋለሁ እመቤቴ?"

ድጋሚ ቃሉን በመድገሙ ብትበሳጭም ምንም ሳትናገር ቆማ ተመልክታው አልፋው ልትሄድ ስትል።

"እባክሽን አጥፍቼም ከሆነ ይቅርታ አድርጊልኝ" ብሎ ይለማመጣት ጀመር።

የሺሀረጊቱ ንግግሩና ልመናው አልተዋጠላትም "አጥፍቼ?" አለች በፈዝ ንግግሩን ደግማው።

“አዎን ከሰው ልጅ ስህተት አይጠፋም ይቅርታ አድርጊልኝ ስህተቱን ወደፊት አርማለሁ።”

ጥሩ ቀልጆ ነህ” አለችውና አልፋው ሄደች።

“እንዳልሽ ምን ይደረጋል የምለምንሽ ይቅርታ አድርጊልኝና መኪና ውስጥ ገብተሽ ላድርስሽ እባክሽን እኔ በደኝ ብሎ ይለምናት ጀመር ከኋላዋ እየተከተለ።

“አንተ ምን ታደርግ የማንም አልጋው ቀጥረው የሚቀልዱብኝ እነሱ” ብላ ሄዳ የቆመችው መኪና ጋር ደርሳ በሩን ከፍታ ገብታ ተቀመጠች እንዳኮረፈች።

ጥሩ ሰው መኪና ውስጥ ገብታ መቀመጧን ሲያይ በእፎይታ ተንፍሶ እየፈጠነ በመሄድ መኪና ውስጥ ገብቶ አንቀሳቅሶ መንዳት ጀመረ።

ሰፈር ደርሰው መኪናዋ ግቢ ገብታ ስትቆም የሺሀረጊቱ ከመኪናው ልትወርድ ስትል ጥሩ ሰው ፈጥኖ ቀድሟት ወርዶ በመዞር የመኪናውን በር ከፍቶ በአክብሮት ጎንበስ ብሎ ሲቆም ተበሳጭታ ወርዳ ወደ ትልቁ ቤት ሄዳ ገባች።

ጥሩ ሰው በግልግል ስሜት በሀይል ተንፍሶ የመኪናውን በር ዘግቶ ወደ ክፍሉ ሄደ።

የሺሀረጊቱ እንደተበሳጨች ፊቷ ላይ የእልህ ቁጣ እየተንቀለቀለ ቤቱ ውስጥ ቆማ የነበረችውን ዘርፌን ሳታናግራት አልፋት ወደ ክፍሏ ገብታ ደብተሯን አልጋ ላይ ወርውራ ተቀመጠች።

ዘርፌ እከርፋ ወደ ክፍሏ ዝም ብላ የገባችውን የሺሀረጊቱን ተከትላ ገብታ አልጋ ላይ የተቀመጠችውን የሺሀረጊቱን ምን እንደሆነች ለማወቅ ፊቷን በጥንቃቄ እያየች የኩርፊያዋን ምንጭ ለማወቅ

“ምን ሆንሽልሽ?”

ለጠየቀቻት ቀጥተኛ መልስ ሳትመልስ “ለመሆኑ ከየት ነው ያመጡትን” ብላ መልሳ ራሷን ጠየቀቻት።

ዘርፌ ስለማን እንደምትጠይቃት ስላልገባት “ማንን ነው የምትይው?”

“ይሄ ሹፌር ተብዬው ነዋ” አለች አሁንም ቁጣዋ ሳይበርድ፡፡ ዘርፌ የሹፌሩ ስም ሲነሳ ምን አድርጓት ቢሆን ነው እንዲህ የተበሳጨችው ብላ “ምንድን ነው ያደረገሽ ነገረኝ” አለቻት ያደረጋትን ሙሉ ድርጊት ለመስማት ጓጉታ።

“ቁይ እንዲሰድበኝ ነው የቀጠሩትን” አለች የሺሀረጊቱ፡፡ ዘርፌ ሰድቦ የሚለውን ንግግር ስትሰማ እንዴት ተደርጎ በሚል ስሜት ተከሳትራ እያዩትና “አይደረግም እንቺንማ ሊሰድብሽ አይችልም።” አለቻት፡፡ አድርጎት ከሆነ እንኳን እንቃ አሽንቀጥራ ከቤት አውጥታ ስታባርረው በአይነ ህሊናዋ እየታያት።

“አሾፈብኝ እንጂ አስከብቃው።” አለች የሺሀረጊቱ ምሬት በተሞላበት ስሜት።

ዘርፌ አበሳጫት፤ አንቀጠቀጣት እንዴት ቢደፍራትና ቢንቃት ነው የሺሀረጊቱን የሚያክል የተከበረች ጨዋና የጨዋ ዘር ላይ ሊያሾፍ የሚችለው። “እረ ለመሆኑ ማን መስለሽው ነው የተቀጠረበትን አላውቀውም እንዴ? ለመሆኑ ምን ብሎ ነው የሰደበሽ ንገሪኝ? ይሄን ከብረቢስ ዛሬውኑ ነው ድራሹ እንዲጠፋ የማደርገው” አለች ተበሳጭታና ተቆጥታ።

የሺሀረጊቱ የተናደደችበትን ጉዳይ እንዴት አድርጋ ለእሷ ስሜት እንደሚፈጥር እያሰላሰለች ዝም ስትላት።

“ንገሪኝ እንጂ ምን ብሎ እንደሰደበሽ ይሄ ጥጋበኛ” አለች ድፍረቱ እንደ ጥታት እያንገበገባት።

“እመቤቱ እያለ ነዋ” አለች የሺሀረጊቱ መሬት መሬት እያየች።

ዘርፌ እመቤቱ የሚለውን ቃል ስትሰማ ሰድቡ ምኑ ላይ እንደሆነ ግራ ገብቷት የሺሀረጊቱን እያየች፡ “እመቤቱ ነው ያልሺኝ?” ብላ ጠየቀቻት።

የሺሀረጊቱ ቀና ብላ አይታት “ታዲያስ” አለች፡ ይበልጥ ግራ ገባት፡ “ምኑ ነው ታዲያ ሰድቡ ድሮስ እመቤቱ አይደለሽ እንዴ?”

የሺሀረጊቱ ግን እመቤቱ መባሉን ስለማትፈልገው፤ ዘርፌም ምን አለበት ብላ መቀዠቀዟ ይበልጥ አበሳጭቷት

@BOOKALEM

"ምን አያልሽ ነው ዘርፌ እንዴ መኪና ውስጥ ልገባ ስል ቀድሞኝ በሩን ከፍቶ በማገባበስ ያሾፍብኛል፡፡ ለምን እንደዚህ ታደርጋለህ ብዬ ስጠይቀው ምን አጠፋው እመቤቱ በማለት ያሾፍብኛል" ብላ አምርራ ተናገረች፡፡

ዘርፌ የተናደደችበት ጉዳይ ከንቱ መናኛ ሲሆንባት "ይሄው ነው?" ስትል ጠየቀቻት፡፡

የሺሀረጊቱ ግን ዘርፌ ውስጥ የተፈጠረው ስሜት እሷ ውስጥ ከተፈጠረው ስሜት የተለየየ ቢሆንም ስሜቷን ከሚገባው በላይ ስለጎዳት "ታዲያስ" ስትል መለሰችላት፡፡

ዘርፌ የሺሀረጊቱ ያቀረበችው ምክንያት አጥጋቢ ስላልነበረ እንዲያውም ጥፋተኛ ራሷ መሆኗ ስለገባት "ትስሚያለሽ ጥፋተኛዋ አንቺ እንጂ እሱ አይደለም"

"እንዴት ጥፋተኛ ልሆን እችላለሁ?"

"ልጁማ ትክክለኛ የጨዋ ስራ ነው የሰራው ሊመሰገን ይገባዋል፡፡ ቆይ ለመሆኑ እመቤቱ ብሎ የሚገባሽን ክብር ሰጥቶ የመኪና በር ከፍቶ ማስገባቱ ምኑ ላይ ነው ጥፋቱ ንገሪኝ እስቲ" አለቻት፡፡

"ቢቃ እኔ አልፈልግም" ብላ ዘርፌ ነገሩን አቅልላ ራሷን ጥፋተኛ አድርጋ በመመልከቷ ተበሳጭታ ቱግ ብላ ተናገረች፡፡

ዘርፌ በመልኳና በድርጊቷ በመበሳጨት ተቆጥታ "እንዴት ነው የማትፈልገው ስትናገሪ ደግሞ በስረዓትና በጨዋ ደንብ ይሁን ለመሆኑ የማን ዘር ሆንሽና ነው፡፡ እንዚህ ያለውን ክብር አልፈልግም የምትይው የደጃዝማች አካለወልድ ኪዳንማርያም ልጅ አክ ነሽ" በቁጣ ተናገረች፡፡

የሺሀረጊቱም እንደሷው ተቆጥታ "ካርኩሽ ቢቃ የማን ልጅ እንደሆንኩ አላጣሁትም፡፡ እኔ የምግርሽ የማይመስል አጓጉል ክብር አልፈልግም ነው እያልኩሽ ያለሁት፡፡"

"አሁንም በጨዋ ደንብ ተናጋሪ መንገድ ዳር እንዳደገ እንጉራ ዘለል የመጣልሽን አትናገሪ ክብርሽን ልታውቂ ይገባል፡፡ ኧረ ለመሆኑ እንዲህ ያለውን አመል ከወዴት

አመጣሽው? በይ እንዲህ አይነቱን ንግግርሽን ሁለተኛ እንዳልሰማ" ብላ እንደተቆጣች ከፍሉን ለቃ ወጣች፡፡

-6-

ጥሩ ሰው አዲስ የተቀጠረበት ቤት ከመጀመሪያው የገጠመው ነገር ስሜቱን ረብሾታል፡፡ እንዲህ አይነቱ ሁኔታ ይገጥመኛል ብሎ አልገመተም ነበር፡፡ ስሜቱ ከፉኛ ከመጎዳቱ የተነሳ ስራውን ለቆ ለመሄድ ሁሉ አስቦ ኢቃውን አስተካክሎ ነበረ፡፡ ጥላሁን ነው አግባብቶ እንዲቀይ ያደረገው፡፡

ጥላሁን በተፈጠረው ሁኔታ ግራ ቢገባውም ነገሮች ይቀየራሉ ታገስ በማለት አግባብቶ ነው ያቆየው፡፡ ጥሩ ሰው ግን ይቀየራሉ ብሎ ለማመን ከብዶታል፡፡ "የሺሀረጊቱ እንዲህ አይነት ባህሪ የላትም እንኳን ሰው ልታስቀይም ይቅርና ለሰው ስሜት የምትጨነቅ ነች ምናልባት ሳታውቀው አስቀይማሃት እንዳይሆን" ቢለው ምን ብሎ እንዳስቀየማት ሊገባው አልቻለም፡፡ አድርግ ተብሎ ከተነገረው ትዕዛዝ ውጭ አንድም ከፉ ነገር አልተናገራትም፤ ለምን ጠላችው ታዲያ? የጥላቻዋ ምንጭ ሊገባው አልቻለም፡፡

"እኔ የምልህ..." አለው ጥላሁን እየነገረው ያለው ጉዳይ እውነት አልመስልህ ቢለው "ምናልባት እለቱን በደንብ አስታውስ እስቲ የሆነ ሳታውቀው አስቀይመሃት ሊሆን ይችላል"

ጥሩ ሰው አላስጨረሰውም አንተ ካላስቀየምካት በስተቀር እሷ ፍፁም ነች ሊለው እንደሆነ ገብቶታል፡፡

"በፍፁም ከዚህ ውጭ ምንም ያልኳት ነገር የለም ነው የምልህ ለምን አታምነኝም?"

ጥላሁን በጥርጣሬ ተመለከተው "እርግጠኛ ነህ?" ድጋሚ ጠየቀው፡፡

"ሙት ስልህ" እጁን በመሀላ መትቶ አረጋገጠለት፡፡

@BOOKALEM

"ታዲያ እንዲህ ለይነት አመል የለባትም ነበር። ምን ሆና ነው ታዲያ ግራ ገባው

የሺ ሀርጊቱን ሲያውቃት ከሰው ጋ የሚያጣላ ባህሪ የለባትም። "ምን ሆና ይሆን?"

"ምናልባት አልወደደችኝ ይሆናል" አሉ። ቀን የነበራቸውን ንትርክ እያስታወሱ።

"ኧረ በጭራሽ ልጅቷን ኢታውቃትም ለጥላቻም የሚሆን ልብ የላት"

"መቼም ጠልታኝ ካልሆነ በስተቀር እንደዚያ ልትሆን አትችልም።"

"ግድ የለህም ለማንኛውም ስትለማመዱ ይሄ ስሜት ይጠፋ ይሆናል። እስከዚያው እንተም ተረጋጋ" እንዳለው ከአጥር ግቢው ውጭ በር ላይ የመኪና ጥሩንባና ድምፅ በመሰማቱ ጥሀሉን ከተቀመጠበት ተነስቶ "ጌቶች መጡ መሰለኝ" አለና በሩን ሊከፍት እየሮጠ ሄደ።

በሩ ሲከፈት የደጃዝማች አካለወልድ ፔጆ መኪና ገባችና ግቢው ውስጥ ስትቆም፤ ደጃዝማች አካለወልድ ከመኪናው ወርደው ፊታቸው በቁጣ ተሞልቶ በሩን በሀይል ወርውረው በመዝጋት እየቸኮሉ ወደ ትልቁ ቤት ሄዱ። የሳሎኑ በር ላይ ደርሰው ሲገኳኩ ከውስጥ በኩል ዘርፌ በሩን ከፈታ በአክብሮት ጎንብሰ ብላ አሳለፈቻቸው።

ወደ ውስጥ ገብተው ሶፋው ወንበር ላይ ሄደው ሲቀመጡ ዘርፌ በሩን ዘግታ ልትመለስ ስትል "የዝናወርቅን ጥሪያት" አሉ።

ዘርፌ ትዕዛዙን ተቀብላ ለማድረስ እየተቻኮለች ወደ ጓዳ ገባች።

ሶፋው ላይ እንደተቀመጡ ነገር በገባው ስሜትና ቁጭት ጉልበታቸውን በጣታቸው ደጋግመው እየተመቱ "ምን ያድርጉ እሱ ጊዜ የሰጠው ቅል ድንጋይ ይሰብራል አሉ" ደጃዝማች አካለወልድ ብቻቸውን እያወሩ።

"የማንም ባሪያ ልኩን የማያውቅ ዛሬ ነፍጥ በእጁ ያዝኩ ብሎ እንዲህ በላያችን ላይ ይፈንጭ" አሉ እልህ እየተናነቃቸው።

ወ/ሮ የዝናወርቅ ወደ ሳሎን ቤት ገብተው ሶፋው ላይ የተቀመጡትን የባለቤታቸውን ፊት ሲመለከቱ መበሳጨታቸውን ስላስተዋሉ "ምን ሆነሀል አካለወልድ ደህና አይደለህም እንዴ?" ሲሉ ጠየቋቸው።

የባለቤታቸውን መምጣት የተመለከቱት ደጃዝማች አካለወልድ እንደተናደዱ "ምን ይሆንነት አለ እነዚህ ነቀዞች እያሉ።" አሉ

ወ/ሮ የዝናወርቅ ነቀዝ ተብዮዎቹ እነማን እንሆኑ ስለገባቸው "ምን አመጡ ደግሞ ዛሬ" ሲሉ ባቤታቸውን ጠየቁና ከፊት ለፊታቸው ሄደው ሶፋው ላይ ተቀመጡ፤ ሲጋት ፊታቸው ላይ ይነበባል።

ደጃዝማች አካለወልድ ከተቀመጡበት ተነስተው "ይኸው ራስ ወልዴን ከነልጆቹ ወሰደው አሰሩት" አሉና ወደ መስኮቱ ሄደው በተከፈተው መስኮት አሻግረው ውጭውን ይመለከቱ ጀመር።

ወ/ሮ የዝናወርቅ በሰሙት ወሬ ደንግጠው በሁለት መዳፋቸው አፋቸውን ይዘው

"አይደረግም"

"የሆነውን ነው የምነግርሽ"

ድንጋጤ ሳይለቃቸው "እነዚህ ዘረ ቢሶች አበዱ እንዴ?"

"መቼም አብደት እንጂ የጤንነት አይመስለኝም መኳንቱን በየእስር ቤቱ እጉረው አገሪቱን ምን ሊያደርጓት እንደሆነ አልገባኝም" አሉ ደጃዝማች አካለወልድ ተመልሰው ሶፋው ወንበር ላይ እየተቀመጡ።

ወ/ሮ የዝናወርቅ ሲጋት ውስጣቸውን እያሟሸሸው

"ይሄ የእግዚአብር ቁጣ ነው። ስምንተኛው ሺ መድረሱ የሚታወቀው በዚህ ነው። አሽከር ጌታውን ካሰረ የመጨረሻው ዘመን ነው። እንደው ለመሆኑ ቀጣይ ታሳሪስ ማን ይሆን" አሉና ባለቤታቸው በሲጋት እየተመለከቱ ጠየቁ።

ደጃዝማች አካለወልድ የባለቤታቸው ሲጋት ገብቷቸው ተቆጥተው ተወራጩና "እንደው ሞቼ ካልሆነ በስተቀር የማንም ዘረ ቢስ ባሪያ እጄን መጥቶ አያስረኝም። እጥፍቼው ራሴን እጠፋለሁ እንጂ በቁሜ አልዋረድም።" አሉ።

ወ/ሮ የዝናወርቅ በባለቤታቸው ንግግር ዝግንን ብሏቸው እማትበና "አረ እገዜር ከእኛ ያርቅልን"

"እግዜሩማ ረስቶናል" አሉ። በእግዚአብሔርም ተስፋ ቆርጠው።

@BOOKALEM

"እግዜሩ ሽረ ቸሩ መዳንያለም ይሄንን መዓት ከእኛ አርቀው ።እማቤቴ ወላዲት እምላክ በኪነ ጥበብሽ ከዚህ ሁሉ ጉድ ሰውሪን" ብለው ተማፀኑና። "እንደው ለመሆኑ ጃንሆይስ እንዴት ናቸው?"

"እሱማ ከሰው እንዳይገናኝ በዙሪያው ያሉትን ሰብስበው በማሰር እንዳንዶቹንም ገድለው በመሳወር ብቻውን አስቀርተውታል" አሉና ቁና ያህል ትንፋሽ ሰበው ተነፈሱ።

ወ/ሮ የዝናወርቅ በሁለት እጃቸው ጭንቅላታቸውን ይዘው "እግዜእ... እግዜእ... እግዜእ" በማለት እምርረው በማዝናቸው። ደጃዝማች አካለወልድም በእንዲህ ሁኔታ ዝም ብሎ መቀመጡ እንደማይበጅ ስለገባቸው ቅድመ ዝግጅት ማድረግ እንዳለባቸው ወስነው "እስቲ ጥላሁንን ጥሪልኝ" አሉ።

ወ/ሮ የዝናወርቅ "ጉድ ነው... አበሰኩገበርኩ" እያሉ ከተቀመጡበት ተነስተው ጥላሁንን ለመጥራት ወጥተው ሄዱ።

ደጃዝማች አካለወልድ ነገር ስለገባቸውና በመበሳጨታቸው ከተቀመጡበት ተነስተው ከፍሉ ውስጥ ከወዲያ ወዲህ ይንጎራደዱ ጀመር።

ጥላሁን ወደ ከፍሉ ሲገባ ደጃዝማች አካለወልድ ብቻቸውን ከወዲያ ወዲህ ሲመላለሱ ተመልክቶ በእከብሮት ጎንበስ ብሎ እጅ ከነሳ በኋላ "ፈለጉኝ እንዴ ጌታዬ" ሲል ጠየቃቸው።

የጥላሁን ድምፅ እንደሰሙ ከገቡበት ሀሳብ ተመልሰው "መጣህ ጥላሁን እስቲ ፈጠን ብለህ ያሉትን መሳሪያዎች አውጥተህ በዘይት እየወለወልክ አዘጋጅተህ አስቀምጣቸው።"

ጥላሁን መሳሪያ የሚያዘጋጅ የምን ጦርነት መጣ ብሎ

"ምነው ጌታዬ ችግር አለ እንዴ?"

ደጃዝማች አካለወልድ ጥያቄው አበሳጭቷቸው። "የታዘዝከውን ብቻ ፈፅም" ብለው ተቆጡት።

በመልሳቸው ደንግጦ "እሺ ጌታዬ" አለና እጅ ነስቶ በገባባት በኩል ተመልሶ ወጥቶ ሄደ።

ወ/ሮ የዝናወርቅ በጭንቀት እንደቆሙ ባለቤታቸውን ይመለከቱ ነበር።

-7-

ጠዋት ነው ደጃዝማች አካለወልድ በረንዳ ላይ ተቀምጠው የተለመደው የጠዋት ፀሎታቸውን እያደረሱ ነው።

ጥሩ ሰው የሺሀረገቱን ት/ቤት ለማድረስ ቮልስ ዋገን መኪናውን ተደግፎ እየጠበቃት ነው።

የሺሀረገቱ በሳሎን ቤቱ በኩል ወጥታ ፀሎት ወደሚያደርሱት አባቷ ሄዳ እንደተለመደው ጉንጫቸው ላይ ስማቸው፤ ተሰናብታቸው ወደ ቆመችው መኪና ስትሄድ፤ ሳፍታ ፀሎታቸው ቆም አድርገው ደረጃውን እየወረደች ያለችውን ልጃቸው በስስት ተመለከቷት።

ጥሩሰው ደረጃውን ወርዳ ወደ እሱ እየመጣች መሆኗን ተመልክቶ በጉጉት ይጠብቃት ጀመር፡፡ ካያት ጀምሮ ዕለት ዕለት ውበቷ እየጎላ በኩርፊያዋ ውስጥ እንኳ ደምቆ ይታየው ነበር። ዛሬም እጅግ ውብ ሆና ወደ እርሱ እየመጣች ባያት ጊዜም ተደንቆ፤ እቤት ውበት ሲል አይኑን እሷ ላይ ተክሎ ሲመለከታት ቆይቶ ምን ዋጋ አለው ውበት ብቻ፤ አለ አመል ምን ይሰራል። ሲል ያለፈውን ግጭታቸው አስታወሰ።

እሷም ወደ መኪናው እየቀረበች በመጣች ቁጥር ጥሩ ሰው እንደተለመደው ሊያበሳጫት እየጠበቃት መሆኑን ስትመለከት ከፍት አላትና ፊቷን አኮሳትራ ስትቀርበው ፤ጥሩ ሰው ፈጥኖ የመኪናውን በር ከፍቶ በእከብሮት ጎንበስ ብሎ ይጠብቃት ጀመር። እሷ ግን እንዳኮረፈች እልፋው መኪና ውስጥ ገብታ

ተቀመጠች፡፡ መቀመጧን ሲያረጋግጥ ከገነሰበት ቀና ብሎ በሩን ዘግቶ በፊት ለፊት በኩል ዞሮ መኪና ውስጥ ገባ፡፡

ደጃዝማች አካለወልድ የሰጡት ትዕዛዝ መፈፀሙን ተመልክተው ወደ ፅሎተኛው ተመለሱ፡፡

ጥሩሰው መኪናውን አስነስቶ እየነዳ ከግቢ ወጥቶ ሄደ፡፡ መኪናዋ ከመንደር ውስጥ ወጥታ ትቤት እስከትደርስ ድረስ ሁለቱም ምንም ሳይነጋገሩ ነበር የደረሱት፡፡ መኪናዋ የትቤቱ በር ላይ ደርሳ ቆመችና ጥሩ ሰው እንደተለመደው ቀድሞ በሩን ለመክፈት ሊወርድ ሲል

የሺሀረጊቱ ከመውረዱ በፊት አስቀድማ እሱን ማናገር እንዳለባት ወሰና "ቆይ አትውረድ እዚሁ ሆነህ እንዴ አናግረኝ አለችው፡፡

ጥሩሰውም መውጣቱን ትቶ ምን ትለኝ ይሆን ሲል በስጋት ቁጭ እንዳለ የምትለው ይጠባበቅ ጀመር፡፡

"ለምንድን ነው የማይሆን ስራ የምትሰራው ጥሩ ሰው" አለችው፡፡ በተከፋ ስሜት ንግግሯን ዝቅ አድርጋ፡፡

ጥሩ ሰው ገረመው ስሙን ጠርታ ስታናግረው፡፡ እንኳን ስሜን ጠርታ ታናግረኛለች ብሎ ሊያስብ ቀርቶ ችግር ሆኖባት እንጂ አብራው ለመሄድ እንኳ የምትጠላ መሆኑን ነበር ካለፈው ሁኔታዋ የተረዳው፡፡ ዛሬ ግን ስሙን ጠርታ አሳዛኝ በሆነ አንጀት በሚበላ ድምፅ ስጠይቀው ድንቅ አለው፡፡ ለማንኛውም ጥያቄዋ ያልፈለገችው አከብሮቱን እንደሆነ ስለገባው፤ በእሱ ፍላጎት ሳይሆን ታዞ መሆኑን መናገር አለበት፡፡ እናም "እኔ የማይሆን ስራ አልሰራሁም፡፡ የታዘዝኩትን ነው የፈፀምኩት" ሲል መለሰላት፡፡

"ምን አይነት ትዕዛዝ ነው የተሰጠህ ትዕዛዙንስ ማን ነው የሰጠህ"

ጥሩ ሰው ትዕዛዙን የሰጡት አባቷ እንደሆኑ የተሰጠው ትዕዛዝ ደግሞ ለእርሷ የሚገባትን ከብር ሰጥቶ ወደ መኪና ስትገባም ሆነ ከመኪና ስትወርድ ቀድሞ በር

መክፈት እንዳለበት መሆኑን ሲነግራት ችግሩ የሱ አለመሆኑ ቢገባትም ደርጊቱን እሷ ስለማትፈለገው ማድረግ እንደሌለበት ለማሳመን፡፡

"እንደዚያ ነው ታዲያ አንተስ አመንክበት?"

"ስራዬ አይደል ምን ማድረግ እችላለሁ የታዘዝኩትን መፈፀም እንጂ፡፡ ደግሞ እኮ ለእንቺም ከብር ነው፡፡" አላት ጥሩ ሰው ሊያግባባት እየሞከረ፡፡

"እኔ አልፈልግም"

"ምን ላድርግ ታዲያ እኔም ስራዬ ነው፡፡"

"አለማድረግ አትችልም?"

"እንዴት አደርጌ የታዘዝኩትን መፈፀም ካልቻልኩ በስራዬ መቆየት አልችልም፡፡" አላት ጥሩ ሰው የታዘዘውን ከመፈፀም ወደ ኋላ እንደማይል በማሳወቅ፡፡

እሷ ደግሞ እንዲህ አይነቱን አላስፈላጊ ከብር አትፈልገውም፡፡ በየጓዳናው በገባች በወጣች ቁጥር ጎንበስ ቀና እያለ ለእሷ መስገዱ እንኳን ከብር ሊሆናት ቀርቶ ከብር የሚያሳጣ ነገር ነው፡፡ የሚያይ ሰውስ ምን ይላታል፡፡ ሀሳቡ ራሱ ዘገነናት ብቻኛ አግራሞ. ተቆጥታና አስፈራርታ ይሄን ድርጊቱን ማስቆም ይኖርባታል፡፡

"ትሰማኛለህ እንዲህ አይነቱን ቀልድ እኔ አልፈልግም፡፡ ከዛሬ ጀምሮ እንድታቆም" ብላ ምንም መልስ ከእሱ ሳትጠብቅ ከመኪናው ከመውረዷ በፊት ቀድሟት ወርዶ በሩን ከፍቶ ሲቆም መውጣቱን ትታ ተበሳጭታ በመቆጣት ትመለከተው ጀመር፡፡

ጥሩ ሰው ግን ትዕዛዙን መሻር ስለማይችል መበሳጨቷን እያየ በአክብሮት ከወገቡ ዝቅ እንዳለ እስከትወርድ ይጠብቅ ጀመር፡፡

የሺሀረጊቱ ምን እንደምታደርግ ግራ ገባት፡፡ ድርጊቱን ጠልታ እንደተቀመጠች አትቀር ነገር ተማሪዎች ወደ ኮሌጁ እየገቡ ናቸው፡፡ ሰዓቱም እየሄደ ነው፡፡

"አንተ ሰውዬ የምልህን ለምን አትሰማም?" ተቆጥታ ተናገረችው፡፡

በሩን ይዞ እንደቆመ በትህትና "ምን ላድርግ እመቤቴ ፈፅም የተባልኩትን መፈፀም አለብኝ፡፡" አላት እሱም ራሱ ምን እንደሚያደርግ ግራ እየገባው፡፡

@BOOKALEM

የሺሀረጊቶ ተስፋ ቆርጣ በጣቶቿ ፀጉሯን ወደ ኋላ ሞዠረቀችውና ውስቢ እዝና የመኪናውን መቀመጫ ወንበር ተደግፋ የተወሰነ ሲታስብ ቆይታ ከመኪናው በፍጥነት ወረዳ ወደ ትቤት ትጥር ግቢ ሄደ ገባች።

ጥሩ ሰው እንዳዘነች ቢገባውም ምን ማድረግ ይችላል። ምንም ማድረግ እንደማይችል ያውቃል። ከመረዘም ውጭ እማራጭ እንደሌለው ስለሚያውቅ እያዘነ መኪና ውስጥ ገብቶ መኪናውን በማስነሳት ወደ ቤት ተመለሰ።

* * *

ጥናሰው መኪናውን ግቢ ውስጥ አቁሞ ወረደና በሩን ዘጋግቶ ወደ ክፍሉ ሲሄድ ጥላሁን የክፍሉ በረንዳ ላይ ቁጭ ብሎ የተሰለያዩ መሳሪያዎቹ ፊቱ ደርድሮ በመፈታታት በጨርቅ እያረገ በዘይት ሲወለውል ተመልክቶ ወደ እሱ በመሄድ ሳቅ እያለ።

"ምነው ስብተኛው የአለም ጦርነት ተነሳ እንዴ" አለው፡፡

ጥላሁን ካጎነበሰበት ቀና ብሎ ጥናሰውን እያየ

"እንደዚያ ነው እድርስዝት መጣህ እንዴ?" አለውና ዛሬስ ምን ብላው ይሆን ብሎ ፊቱን እያጠና ተመለከተው፡፡

"እድርሻት መጣሁ"

በዘይት በተጨማለቀው ጨርቅ መሳሪያውን እየወለወለ "ዛሬስ ምን አለችህ?"

ጥናሰው ፊት ለፊት እንደቆመ መሳሪያውን ሲወለውል እየተመለከተው

"ይገርምሃል ትላንት እንዲህ ያበሳጫት ለካ እመቤቴ ብዬ በሩን በአክብሮት መክፈቴ ነው።"

"ኧረ ባክህ" አለ ጥላሁን ተደንቆ እየወለወለ የነበረውን መሳሪያ ለአፍታ መወልወሉን አቁሞ እየተመለከተው።

ጥሩ ሰው እውነት መሆኑ በመሀላ አስረግጦ ሲነግረው። ጥላሁን በየሺሀረጊቶ ባህሪ ተደንቆ በመገረም ጭንቅላቱን ነቅንቆ ሲወለውለው የነበረውን መሳሪያ እንስቶ

መንቀቱን ለማረጋገጥና ለመሞከር ጥናሰው ወደቆመበት ፊት ለፊት አነጣጥሮ፣ አንድ አይኑን ጨፍኖ ሲሞክር ጥናሰው ቀጣይ ሊያወራለት የነበረውን ወሬ አቋርጦ በድንጋጤ እየተርበተበተ አጎንብሶ ወደ ኋላ በመሸሸ።

"ጥላሁን ምን እየሰራህ ነው እንዲህ አይነት ቀልድ አልፈልግም።" አለው። ጥላሁን ተረጋግቶ ምንካው በሚል ስሜት ተገርሞ እየተመለከተው

"ምን ሆነሃል ጃል"

"መሳሪያውን ወደዚያ አዙር እኔ ጠመንጃ አልወድም።"

ጥላሁን ተገርሞ ሳቀና "እኔ እኮ መፅዳቱን ለማረጋገጥ ነው።" አለና መልሶ ሲያነጣጥር

ጥሩ ሰው ወደ ኋላው እየሸሸ "ምን ሆነሃል ሰውዬ ይሄን መሳሪያ ወዲያ መልስልኝ አንተ በጣም ቀልደኛ ነህ፤ በመሳሪያ ትቀልዳለህ?"

ጥላሁን እንደዚያ መፍራቱ ገርሞት መሳሪያውን ወደታች መልሶ እየሳቀበት። "አይ አንተ ልጅ ምን ያደርገኛል ብለህ ነው እንደዚህ የምትሰጋው ጥይት የለው" ብሎት መልሶ ነገረ ስራው ገርሞት ይስቅ ጀመር።

"ወዳጄ ምንም አይኖረው ከመሳሪያ ጋር ቀልድ ይቅርብኝ።"

"ኧረ አንተስ የወጣልህ ፈሪነህና።" አለና መልሶ ወደ መሳሪያ መወልወሉ ተመልሶ "የሆነ ሆነና ወደ ጫወታችን እንመለስ እመቤቴ ማለትህ አበሳጭቷት ነው እንዲህ የተቆጣችው ነው የምትለኝ" አለ ጥላሁን።

ጥናሰው እንደሆነ ሲነግረው ጥላሁን ግርም ብሎት "አይ የዘመኑ ልጆች እንደዚህ አይነቱን ክብር አይፈልጉትም ማለት ነው።" ብሎ ጠየቀና መልሶ "ምን አልካት ታዲያ?"

"እኔማ ታዛዥ መሆኔን ነርኳት፤ እንደማትፈልግ ብትነግረኝም ስራዬን እንደሚያሳጣኝ ዝለዕኩላት፤ እሷ ግን አልተዋጠላትም፡፡ እቋሜ መሆኑን ስታውቅ ተበሳጭታ ከመኪናው ወረዳ ሄደች።" ብሎ ነገረው።

@BOOKALEM

-8-

ጥናሰው ከሰዓት በኋላ መኪናዋን ከኮሌጁ ፊት ለፊት አቁሞ እየጠበቃት ነው፡፡ የሺሀረጊቱ ከኮሌጁ ቅጥር ግቢ ሰዓቷ ደርሶ ስትወጣ መኪናው ጋር ወጥቶ ቆሞ እየጠበቃት መሆኑን ስታይ ብስጭት ብላ ወደኋላዋ ተመልሳ ጉዞ ጀመረችና የተወሰነ መንገድ ከሄደች በኋላ ሀሳቧን ቀይራ እንደገና ተመለሰች፡፡ እንዳኮረፈች ሄዳ መኪና ውስጥ ገብታ ተቀመጠች። ጥሩ ሰው በሩን ዘግቶ መኪና ውስጥ ገብቶ መኪናውን አስነስቶ ጉዞ ጀመረ።

ሁለቱም በዝምታ ውስጥ ናቸው፡፡ መኪናዋ እየፈጠነች ትሔዳለች፡፡ ድንገት ሀይለኛ የፍንዳታ ድምፅ ተሰማና መኪናዋ ተንገጫገጨች፡፡ በዚህ ጊዜ የሺሐረጊቱ በተፈጠረው ሀይለኛ ጩኸት ደንግጣ፡፡

"እማዬ ድረሽ"

ብላ ከተቀመጠችበት ተንሸራትታ ጥሩ ሠው ሥር ሸጉጥ አለች፡፡ ጥሩ ሠው መኪናውን ለማቆም ፍሬን እየያዘ

"አይዞሽ ፈንድቶ ነው" አላት፡፡

የሺሐረጊቱ ድንጋጤው ሳይለቃት እዚያው ስሩ እንደተወሸቀች

"ምንድነው የፈነዳው?"

መኪናውን አቁሞ ዳር ይዞ አቆመና

"ጎማው ፈንድቶ ነው" አለና ዞሮ ተመለከታትና በሁኔታዋ ተገርሞ ፈገግ አለ፡፡ የሺሐረጊቱ የደነገጠችበት ጉዳይ ቀላል መሆኑን ስታውቅ ተረጋጋችና ያደረገችው ድርጊት አሳፍራት፡፡ ይበልጥ ደግሞ መኳረፋቸው ትዝ ሲላት ከስሩ ወጣችና አኩርፋ ቦታዋ ላይ ተቀመጠች፡፡

ጥሩ ሠው ወርዶ ሲመለከት የፈነዳው አንደኛው የኋላ ጎማ መሆኑን አይቶ የለበሠውን ነጭ ሸሚዙን አውልቆ ገቢና ሲያስቀምጥ፣የሺሐረጊቱ በጉን ሰረቅ አድርጋ ያ ባለፈው ስትደመምበት የነበረውን ፈርጣማ ሰውነቱን ተመለከተችው፡፡

ከመኪናው ውስጥ ተቀያሪ ጎማ፣ ክሪክና መፍቻዎች አውጥቶ መሬት ላይ አስቀመጣቸው፡፡ የሺ ሐገሪቱ እንዳኮረፈች ቢሆንም ወደ ውጭ ወጥታ ሲሰራ ማየት ስለፈለገች ከመኪናው ወረደች፡፡ በማንሻው ጎማውን በፍጥነት ሲያነሳ ጡንቻዎቹ በግልፅ ተነፋፍተው ሲንቀሳቀሱ ይታዩ ስለነበር ከኋላው እንደቆመች በአድናቆት ትመለከተው ነበር፡፡መኪናው ወደ ላይ ሲነሣ፣ የብሎን መፍቻውን አንስቶ እያሽከረከረ ብሎኖቹን ፈቶ ሲጨርስ የተነፈሠውን ጎማ አወላልቆ ጤነኛውን ጎማ በዚያው ፍጥነት ቀይሮ አስሮ ጨረሠ፡፡

የሺሐገሪቱ ተደንቃ ትመለከተዋለች፡፡ ያወጣቸውን ኢቃዎች ለማስገባት ቆና ሲል እንዳላየች ለመምሠል በፍጥነት ፊቷን አዙራ ሌላ ቦታ ማየት ጀመረች፡፡ጥሩ ሠው ኢቃዎቹን አስገብቶ ሲጨርስ ሸሚዙን ለብሶ በየሺሐገሪቱ መግቢያ በኩል ዞሮ በሩን ከፈተና፡፡

"ጨርሻለሁ መሔድ እንችላለን" አላት፡፡

ድምፁን ሠምታ ስትዞር በሩን ከፍቶ መቆሙን ሲታይ ከፍት አላትና እየፈጠነች ሔዳ ገብታ ተቀመጠች፡፡ በሩን ዘጋውና ገብቶ መኪናውን አስነስቶ ጉዞ ጀመረ፡፡ሁለቱም ዝም እንደተባባሉ ሰፈር ደረሱ። በዚህ አይነት ሁኔታ እንደተኳረፉና ዝም እንደተባባሉ ለሁለት ሳምንት ቆዩ። እሱም ድርጊቱን አልተወም። እሷም ምንም ማድረግ ስላልቻለች በኩርፊያዋ እንደቀጠለች በሁለተኛው ሳምንት በአንደኛው ቀን ጠዋት እንደተለመደው ት/ቤት አድርሷት ቀድሞ በሩን ከፍቶ ወርዳ የተወሰነ መንገድ እንደሄደች አንድ ነገር አስበችና ተመልሳ ወደ ጥሩሰው ስትመጣ ተመልክቷት መኪና ውስጥ መግባቱን ትቶ ቆሞ ይጠብቃት ጀመር።

የሺሀረጊቱ አጠገቡ ስትደርስ "ረስቼው ቶሎ ስለምመለስ እዚሁ ሆነህ እንድትጠብቀኝ።"

ጥሩሰው በሁለት ሰምንት ጊዜ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ስላናገረችው ገርሞታል። ምን አስባ ይሆን ሲል አሰበና "ምነው በሰላም ነው?"

@BOOKALEM

የሺሀረጊቱ አስተር እንዳለች "እይመለከትህም ስራህ እኔን ማገልገል እስከሆነ ድረስ እዚው እንድትጠብቀኝ"

በእርግጥም እሷን ማገልገል እንደሆነ ቢያውቅም ምን እንዳሰበች ሲገባው ስላልቻለ "እሺ ጠብቅሻለው" ሲል ትእዛዟን መቀበሉን ገለፀላት።

"ከየትኛውም ሰዓት ልመጣ ስለምችል እንዳላጣህ" አለችና ተመልሳ ስትሄድ ጥሩሰው "ታዲያ ነኝ እመቤቴ" ብሎ መለሰላት። ቆም ብላ ዞራ ተመለከተችውና እያፈጠጠች ወደ ኮሌጁ ቅጥር ግቢ ገብታ ተሰወረች።

ጥሩ ሰው ከአሁን አሁን ተመልሳ ትመጣለች በማለት የኮሌጁን ቅጥር ግቢ በር እያየ ቢጠብቅም የሺሀረጊቱ የውሃ ሽታ ሆና ቀረች። መሄድ አይችልም በየትኛውም ሰዓት ልመጣ እችላለው ስላለችው መጠበቅ ግዴታው ነው። ሰዓቱ እየሄደ በዛ ቁጥር ቁርስ ባለመብላቱ ረሀብ ጀማምሮታል።

* * *

ከጠዋቱ አራት ሰዓት ሆኗል። ሳሉን ቤቱ ውስጥ ዘርፌ ቡና እያፈላች ነው። ሶፋው ወንበር ላይ ደጃዝማች አካለወልድ እና ጓደኛቸው ቀኝአዝማች በሻውረድ እንዲሁም ባለቤታቸው ወ/ሮ የዝናወርቅ የቀረበላቸውን ቁርስ በልተው ስለጨረሱ ጫወታ ይዘዋል።

ደጃዝማች አካለወልድና ቀኝአዝማች በሻውረድ ጓደኝነት የረጅም ጊዜ በመሆን ከልብ ይቀራረባሉ። ወዳጅነታቸውም እስከ ቤተሰብ የዘለቀ በመሆኑ የሁለቱም ቤተሰብ ቁርኝት በጣም የጠበቀ ነው።

ዛሬም በጠዋት እንዲገናኙ ያደረጋቸው ምክንያት ወቅታዊውን የአገሪቷን ችግር እንዲፈታ ከደርግ ከፍሉ ተዋቅሮ የተቋቋመው ደርግ በሚል ጊዜያዊ መጠሪያው የሚታወቀው ወታደራዊ ሀይል ቀስ በቀስ የተቋቋመበትን አላማ ወደጎን እያተወ የንጉሱን ዙፋናዊ አገዛዝ ግርስሶ ለመጣል በየእለቱ መኳንንቱንና ልዑላኑን እያሰረ ንጉሰነገስቱንም በስውር እያገለለ በቀረፃቹ ላይ ጭንቀትና ስጋት በመፍጠሩ ከዛሬ ነገ ምን ይፈጠር በሚል በየቤቱ በድንጋጤ በመሸበራቸው እንዲህ እንደነሱ

የሚቀራረቡት እየተገናኙ የሆድ የሆዳቸውን ይጫወቷታሉ።ደጃዝማች አካለወልድ እየሆነ ያለው ነገር አልተዋጠላቸውም እያላቸው ትላንት ተከብረውና ታፍረው በኖሩበት አገር ዛሬ እንደሌባ ከቤታቸው እየታፈሱ በየእስርቤቱ መታጎራቸው የሚፈጥርባቸው ውርደት ቢያሳስባቸው።

"እውነቱን ነው የምልህ ቀኝአዝማች ሙት እንዲህ አይኔ እያየ ከምዋረድ እንደ አርበኝነቱ ዘመን ጫካ መግባት ነው ያማረኝ" አሉ ስጋት ባረበበው ስሜት።

"እውነትህን ነው ጓዴ በነዚህ ውሾች ከመዋረድ ጫካ መግባቱ ሳይሻል አይቀርም።" አሉ ቀኝአዝማች ባሻውረድ የጓደኛቸው ጭንቀትና ስጋት ገብቷቸው።

ወ/ሮ የዝናወርቅ ቆጭ እንዳሉ የባለቤታቸውንና የጓደኛቸውን ጫወታ ያደምጣሉ። ዘርፌ ቡናው ፈልቶ በመድረሱ በሲኒ ላይ ቀድታ በየተራ ሰጠቻቸውና ተመልሳ ቦታዋ ላይ ተቀመጠች። እነሱም የተሰጣቸውን ቡና እየጠጡ ምን ማድረግ እንዳለባቸው ይወያዩ ጀመር።

* * *

ጥሩሰው ቁርሱን ሳይበላ የምሳ ሰዓት አለፈ። ከአሁን አሁን ብቅ ትላለች እያለ አይኖቹን የኮሌጁ መውጫ በር ላይ እንደተከለ ቢጠባበቅም የሺሀረጊቱ ግን የውሃ ሽታ ሆና ቀረች። ሰዓቱ በሄደ ቁጥር አለመምጣቷን ሲረዳ ሆን ብላ ቁጭቷን ለመወጣት ልትቀጣው እንዳሰበች ገባው።እንዴ መኪና ውስጥ ሲቀመጥ፤ መኪና ውስጥ ሲሰለቸው ከመኪና ውጭ ወጥቶ እያዛጋና እያፋሸከ ቢጠብቃት ቀረች። በመጨረሻ ተሰፋ ቆርጦ መኪና ውስጥ ገብቶ ተቀምጦ እንዳለ ከፊት ለፊቱ መንገድ ዳር ሶስት ህፃናት ቁጢጥ ብለው ብይ ሲጫወቱ ተመለከተ፡፡ ተቀምጦ የረሀብ ስሜቱን ከሚያዳምጥ ህፃናቶቹ ጋር ሄዶ ጫወታቸውን እያየ እሷንም እየተጫወተ ቢረሳ እንደሚሻለው ተገንዝቦ ከመኪና ውስጥ ወጥቶ ወደ ሚጫወቱት ህፃናት ጋር ሄደ።

አጠገባቸው ደርሶ የህፃናቱን ጫወታ ሲመለከት መሬቱ ላይ በቆፈሯት ትንሽዬ ጉድጓድ ውስጥ ለማስገባት ብይዋን በጣታቸው ሲወረውሩ ጉድጓዱ ውስጥ ያስገባው ደግሞ በጣቱ ለክቶ የሌለኛውን የጭቃ ብይ ለመምታት በጣቱ

@BOOKALEM

ሲወረውርና በብይ ጫወታ ቋንቋቸው ሲያወሩ ጥናሰው ሁሉን ነገር ረስቶ ተገርሞ ሲመለከታቸው ቆይቶ በኋላ ላይ እሱም ራሱ እንደነሱ መሆን ስላማረው ብይ ጠይቋቸው አብሯቸው ይጫወት ጀመር፡፡ህፃናቱም አለዕድሜው ወርዶ ከእነሱ ጋር መጫወቱ አስደስቷቸው እየፈነደቁ እንደጓደኛቸው እየተከራከሩት ሲጫወቱ ሳያውቀው ሰዓቱ ሄዶ ነበር፡፡

የተማሪዎቹ የመውጫ ሰዓት ደርሶ ተማሪዎች ከግቢው መውጣት ጀምረዋል፡፡ የሺሀረጊቱ ከግቢው ወጥታ ቆማ ወደነበረችው ቮልስ ዋገን መኪና ስትመለከት ጠዋት ቆማ የነበረችበት ቦታ ላይ ቆማ በማየቷ በድል አድራጊነት ፈገግ ብላ ወደ መኪናው ሄደች፡፡መኪናዋ ጋር ስትደርስ ጥናሰው ውስጥ የለም፡፡ ከመኪናው ውጭም ብትመለከት አካባቢው ላይ አይታይም፡፡ የት ሄዶ ይሆን ምናልባት በድርጊቷ ተበሳጭቶ ጥሉ ሄዶ ይሆን? ስትል አሰበች፡፡

ነገር ግን ብዙም ሳትቆይ ከህፃናቱ ጋር መሬት ለመሬት እየተንፏቀቀ ብይ ሲጫወት ተመልክታ ተገርማ እንደቆመች ለረጅም ደቂቃዎች ታየው ጀመር፡፡ ከህፃናቱ ጋር እየተከራከረ ሲጫጫህ በምታየው ድርጊት ትስቅ ጀመር፡፡

ጥናሰው ከህፃናቱ ጋር ሲጫወት ቆይቶ ወደ ኮሌጁ በር ሲመለከት ተማሪዎቹ እየወጡ ስለነበር ልትመጣ እንደምትችል ገምቶ ህፃናቱን ተሰናብቶ የመዳፉን አፈሩ እያራገፈ ወደ መኪናው ተመለሰ፡፡

የሺሀረጊቱ ጥናሰው ሲመጣ አስቀድማ አይታው ስለነበር ከመኪናው ኋላ ተሸሽጋ ተደብቃች፡፡ መኪናው ጋር ደርሶ ቆሞ ይጠብቃት ጀመር፡፡የሺሀረጊቱ ድምፁ ሳታሰማ ከተደበቀችበት በመውጣት ከኋላ በኩል ቀስ ብላ መጥታ በጥሩ ሰው መግቢያ በኩል ያለውን የመኪናውን በር ከፍታ ልክ እሱ ከዚህ በፊት እሷ ስትመጣ እንደሚያደርገው በአክብሮት ተንበስ ብላ

"ጌታዬ አባኮትን ለምን ወደ መኪናው ገብተው አንሄድም፡፡" አለችው፡፡

ጥናሰው ከኋላው በሰማው ድምፅ ዞሮ ሲመለከት የሺሀረጊቱን በማየቱ ተደንቆ በየት በኩል መጣታ ነው ብሎ እንደቆመ በግርምት ሲመለከታት፡፡

"እባኮትን ይግቡ ጌታዬ"

ጥናሰው የማይፈልጉት ድርጊት ምን ያህል ስሜት ሊጎዳ እንደሚችል ሳሳይሀ ብላ እየቀለደችበት እንደሆነ ስለገባው ምንም ሳይናገር ከቆመት ቀስ ብሎ እየተራመደ አልፏት መኪና ውስጥ ገብቶ ተቀመጠ፡፡

የሺሀረጊቱ ውስጧ ደስ እያለው ገብቶ መቀመጡን ስታረጋግጥ በሩን ዘግታ በጥርጣሬ በወዳኛው በር ቀድሟት እንዳይወርድ ቀስ ብላ እያየችው በመኪናው ፊት ለፊት ስትሄድ፤ ጥናሰውም ምንም አይነት እንቅስቃሴ ሳያሳይ ቦታው ላይ በመቀመጡ ፤ሳይቀድማት ቀድማው በሩን ከፍታ ለመግባት ስትፈጥን፤ እሱም እንቅስቃሴዋን ይከታተል ስለነበር ከተቀመጠበት ተንሸራትቶ በመሄድ ቀድሟት ወረደና እሱም በተራው በሩን ከፍቶ በአክብሮት ከአንገቱ ዝቅ ብሎ ጠበቃት፡፡ የሺሀረጊቱ ተስፋ ቆረጣ ቆማ የተወሰነ ተመልክታው ምንም ማድረግ ባመቻሏ እየተራመደች መጥታ መኪና ውስጥ ገብታ ተቀመጠች፡፡

ጥሩ ሰውም የመኪናውን በር ዘግቶ በፊት ለፊት በኩል ዞሮ ወደ በሩ ሲሄድ ፤እሷም ልክ እሱ እንዳደረገው በሱ መግቢያ በኩል በፍጥነት ወርዳ በሩን ከፍታ ቆማ ስትጠብቀው፡፡ ያ ሁሉ ኩርፊያና ብስጭት ተቀይሮ በምትኩ እንዲህ ባለ ቀልድና ጫወታ ውስጥ ገብታ ሲመለከታት ሁኔታዋ ሁሉ ግርም ብሎት ምን አይነት ልጅነች ሲል ለአፍታ አሰበ፡፡ ጫወታው እንዲቀጥል የፈለገች ስለመሰለው እንድትቀጥል በውስጡ ፈቀደና ምንም ሳይናገር አልፏት መኪና ውስጥ ገብቶ ተቀመጠ፡፡

የሺሀረጊቱ የአሸናፊነት ስሜት ተሰምቷት ሳቅ በላ ተመልክታው በሩን ዘግታው እየተጠራጠረች የተወሰነ ሄዳ በመቆም ዞራ ስትመለከተው ምንም አይነት የመንቀሳቀስ ምልክት ሳያሳይት በመቀመጡ የተወሰነ መንገድ ሄዳ የመኪናው የፊት ለፊት አጋማሽ ጋር ደርሳ በድጋሚ ተጠራጥራ ተመለከተችው፡፡

ጥናሰው ተረጋግቶ እንደተቀመጠ ነው፡፡ በዚህ ጊዜ የቀረችዋን ቦታ በፍጥነት እየሮጠች ወደ በሩ ስትሮጥ እሱም በተመሳሳይ ሁኔታ የሷን መሮጥ ተከትሎ ከተቀመጠበት በፈጥነት ተንሸራቶ በሩ ጋር ደርሶ የበሩን እጀታ ሲይዝ እስኩል ሆነ፤

@BOOKALEM

እንዳቸው እንዳቸውን ለማሸነፍ ሲጓተቱ ቆየና መጨረሻ ላይ ጥሩ ሰው ተሸናፊ ሆኖ ለቀቀላትና ወደ ቢሮው ተመልሶ ተቀመጠ።

የሺህረጊቱ ለቆላት ሲሄድ በድል አድራጊነት ስሜት እየሳቀች በሩን ከፍታ ገባችና በሩን ዘግታ ተደላድላ ተቀመጠች። ቀስ ብላ ዞራ በጎን ስትመለከተው ፀጥ እንዲል በመቀመጡ ፊቷን አዙራ ብቻዋን ደምፅ ሳታሰማ ሳቀች።ጥሩሰው በየሺህረጊቱ ሁኔታ እየተገረመ መኪናውን አስነስቶ እየነዳ ወደ ቤት መሄድ ጀመረ።

-9-

ጥሩ ሰው በተሰጠችው ክፍል ውስጥ በዘረጋት ፍራሽ ላይ ጋደም ብሎ ፍቅር እስከመቃብር የተሰኘው የደራሲ አዲስ አለማየሁ ልቦለድ መፅሀፍ እያነበበ ነው። ይሄንን መፅሀፍ ደጋግሞ አንብቦታል። ደጋግሞ ያነበበው ቢሆንም ሁልጊዜም ለእሱ እንደአዲስ ነው።

ጥላሁን ወደ ክፍሉ መጥቶ በሩን ሲያንኳኳ እንዲገባ ነገረው። ጥላሁን ወደ ውስጥ ሲዘልቅ ፍራሽ ላይ ጋደም ብሎ መፅሀፍ እያነበበ ሲመለከተው "መፅሀፍ ይዘህ ነው ለካ ድምፅህ የጠፋብኝ እኔማ ድምፅህ ሲጠፋብኝ ይሄ ልጅ በጊዜ ተኛ እንዴ ብዬ እኮ ነው እመጣጡ" አለና እንደቆመ መቀመጫ ወንበር ቢፈልግም ክፍሉ ውስጥ ወንበር የለም።ጥሩ ሰው ከተጋደመበት ቀና ብሎ እንዲቀመጥ ጋበዘው።

"ምን ላይ ልቀመጥ ወንበርም የለህ"

"እሯ ፍራሹ ላይ ተቀመጥ ምን ወንበር ያስፈልጋል።"

ጥላሁን ፍራሹ ላይ እየተቀመጠ "ቆይ እስቲ ወንበር ፈልግልሃለሁ" አለው።

"አትጨነቅ ማን ሲመጣ ብለህ ለእኔ እንደው ፍራሹ ይበቃኛል"

"ችግር የለውም ዝም ብሎ የተቀመጠ ወንበር አይጠፋም"

የሁለቱ መቀራረብ ከጊዜ ወደ ጊዜ እየጨመረ ነው። እየተቀራረቡ የልብ የልባቸውን መጫወት ጀምረዋል። ጥላሁን በየሺህረጊቱና በእሱ መካከል ተፈጥሮ

የነበረውን አለመግባባት ምክንያት አድርጎ ስራውን ጥሎ እንዳይሄድ በተቻለው መጠን የሚግባቡትን ስራ እየሰራ ነው።

በመሆኑም በየእለቱ የተፈጠሩትን ሁኔታዎችና ለውጦች ማወቅ ስለሚፈልግ በሰበብ አስባቡ ጥሩሰው ጋር እየሄደ ይጠይቀዋል። ታዲያ በሁለቱ ወጣቶች መካከል ያለው ውጥረት እየረገበ መምጣቱ ቢያስደስተውም ድንገት ሊፈጠር የሚችል ነገር ይሆን በሚል መስጋቱ አልቀረም።ዛሬም ስለነበራቸው ውሎ ሲጠየቀው ጥሩሰው ፊቱ በደስታ ተሞልቶ ቀን ተፈጥሮ ስለነበረው ሁኔታ በሰፊው ይተርክለት ጀመር። እሱም ቢሆን በሁለቱ መካከል ያለው ግንኙነት በሚነግረው መልኩ መቀየሩ ገርሞት ትኩረት ሰጥቶት ነበር የሚያዳምጠው። ጥሩሰው አድንም ሳያስቀር በስሜት ተሞልቶ አውርቶ ሲጨርስለት ጥላሁን ከሚናገረው ነገር ተነስቶ አንድ ነገር መጠርጠር ጀምሯል።

"እውነትም ጉድ ሰርተሃለች" ብሎ ተደንቆ ሳቀና "ግድ የለህም ሳትወድህ የቀረች አይመስለኝም" አለው። ጥሩሰው በአባባሉ ተገርሞ ሳቀና "እኔን ምንትን አመጣህብኝ ወዳጄ"

"ግድ የለህም ይሄንን ያህል ቀልድና ጫወታ ከፈለገች አንድ ነገር ተፈጥሯል ማለት ነው"

"እሯ በፈጠረህ ምን አልኩህ ወዳጄ ፍቅሩ ቀርቶብኝ እንደው በወጉ ስራዬን እንድሰራ እንኳ በፈቀደችልኝ"

"ምን አለ በለኝ የተወሰነ ጊዜ ታገስ እንጂ ለውጡን ታየዋለህ" አለ ጥላሁን ጥሩሰው በነባ ማግስት መኪናውን ሲያጥብ በመስኮት ሆና እንዴት ትመለከተው እንደነበረ ትውስ እያለው።

"ስማ ጥላሁን የጌታን ልጅ መታዘዝና ማገልገል እንጂ እንዴት በፍቅር ይታሰባል?"

"ምን አለበት?"

@BOOKALEM

"እንዴት ሊሆን ይችላል? እሷ የእምነገደ ይሁዳ፤ የሰዩመ እግዚአብሔር ዘር፤ እኔ የሀምሳ አለቃ አንዳርጌ ዘገየ የኩሬያው ዘማች የንጉሱ አዳሪ ልጅ፤ እንዴት ሁለት ዝምድና የሌላቸው ነገሮች አንድ ሊሆኑ ይችላሉ፡፡"

ሲለው ጥላሁን ተገርሞ ሳቀ፡፡

"እውነቱን እኮ ነው እነሱን ከንፁህ አፈር አብኩቶ ነው የሰራቸው፡፡ እኛም እስትፋሱን እፍ ብሎ በአምሳሉ ፈጠራቸው"

እየቀለደ እንደሆነ ገብቶት እየሳቀ "ሌላውንስ" ሲል ጥላሁን ጠየቀው፡፡

"ሌላውንማ ከእነሱ በተረፈው አፈር ጠፈጠፋቸውና እፍ በሉባቸው አለ፡፡ እነሱም ተነፈሱብን እኛም ሰው ሆነን ተፈጠርን፡፡"

ጥላሁን "ጉድ ነው" አለና እየተንከተከተ በረጅሙ ሳቀ፡፡

"ታዲያ እነሱ በእሱ አምሳል ሲፈጠሩ፤ እኛም በእነሱ አምሳል ተፈጠርን፤ እሱም በሰራው ድንቅ ስራ ተደስቶ እናንተ የኔ ምርጦች ናችሁ፡፡ ስለዚህም በሰሚ ግዜቸው፤ ያገልግሏችሁም፤ የእናንተም ባሪያ ይሁኑ አለ፡፡" ሲለው ጥላሁን ስለድፍረቱ ጣቱን ቀስሮ እያማተበ

"አንተ በስመአብ በል ምኑን ነው የምታወራው"

"ቀልድ መሰለህ ነው አይደል ይኸው አባቴም የንጉሱ አሽከር ሆኖ ለእሳቸው ታል እድሮ ኩሬያ ዘምቶ ሞተ፡፡ እኔም ይኸው የደጅአዝማች አሽከር ሆኜ ልጃቸውን አገለግላለሁ፡፡ ታዲያ እንዴት ሆኖ እኔና እሷ አለዘራችን ልንዋወድ እንችላለን ብለህ ነው ወዳጄ" አለ፡፡ ጥሩሰው የማያምንበትና የሚከነክነውን ጉዳይ በነገር እየዘቶ ተነፈሰው፡፡

ጥላሁን ጥሩሠው ሲል የፈለገው ነገር እውነት እንዳልሆነ ገብቶታል፡፡ ባሳለፈው የሕይወት ልምዱ ያገኘው እውቀት እንደገባው ከሆነ ጌታና አሽከር የሚለው ልዩነት፤ ሠዎች የፈጠሩት እንጂ እግዚሄሩማ ሁሉንም በራሱ አምሳያ እንደፈጠራቸው ተረድቷል፡፡ ስለዚህም ነው ቀድሞ ሳይገባው በፊት የተፈጠርኩት

ለሎሌነት ብቻ ነው ብሎ አምኖ የኖረው፡፡ አሁን ግን ንጉስም በተራው ከዙፋን እንደሚወርድ ሲያውቅ የቀድሞ ሃሳቡ ስህተት እንደነበር በተግባር ተመልክቷል፡፡

"ለማ ወዳጄ ያልከው ሁሉ ለጫወታ ያህል መሆኑ ገብቶኛል፡፡ ፍሬ ነገሩ እሱ እንዳልሆነ ተረድቻለሁ"

እንዴት ማለት?

"እንዴት ማለት ጥሩ ባሪያም ተብዬውም ዙፋን እንደሚወርስ፤ ንጉስም በተራው ሕዝብን እንደሚሆን ጊዜው አሳይቶኛል"

ጥሩሠው ሃሳቡን እንደተረዳው ሲገባው ተደስቶ ከልቡ ሣቀ

"ምነው ሣቅከብኝ ተሳስቻለሁ እንዴ?"

"በፍፁም አልተሳሳትክም፤ ያልከው ሁሉ እውነት ነው፡፡ እኔን ያሳቀኝ ለማለት የፈለኩትን ጉዳይ ብቻ ሣይሆን ጉዳዩን ያስረዳህበት መንገድ ነው"

ጥላሁንን ባልገመተው ቦታ ያልጠበቀው ሰው ሆኖ ሲያገኘው በጣም ነበር የተገረመበት፤ እንዲህ ስሜቱን የሚረዳለት ወዳጅ ማግኘቱ አስደስቶታል፡፡

* * *

ጊዜው ምሽት ነው፡፡ የሺሀረጊቱ አልጋዋ ላይ ጋደም ብላ ቀን ከጥሩ ሰው ጋር የነበራቸውን ሁኔታ እያስታወሰች ገርሟት ብቻዋን ትስቅ ጀመር፡፡ዘርፌ የከፍሏን በር ከፍታ ገብታ ብቻዋን ሰው በሌለበት የምትስቀውን የሺሀረጊቱን ተመለከታ

"ምን ተገኝቶ ነው ብቻሽን የምትስቂው?"

"ምንም የተገኘ ነገር የለም የሆነ ነገር ትዝ ብሎኝ ነው የሳኩት"

ዘርፌ ተጠራጥራ ፊቷን አተኩራ ተመለከታት "ጥሩ ለማንኛውም እራት ስለቀረበ ተነሽና ነይ" አለቻትና ብቻዋን ያሳቃት ነገር ከንክቷት ቆም ብላ "ሹፌሩ እንዴት ነው?"

"ምንም አይል"

"ደህና ወደ እራት ነይ" ብላ ከክፍሏ ወጥታ ሄደች፡፡

@BOOKALEM

-10-

ደጃዝማች አካለወልድ በጠዋት መኪናቸውን አስነስተው ከግቢ ወጥተው ሄዱ። ወ/ሮ የሰናወርቅ የፎቅ ሰገነት ላይ ቆመው ባለቤታቸው ከግቢ ወጥተው ሲሄዱ ይመለከቱ ነበረ። ፊታቸው ላይ ከፍተኛ ጭንቀት ይነበባል።ግቢው ውስጥ የቆመችው ቮልስ ዋገን መኪና መታጠቧ ያስታውቃል። ከመኪናው ስር ብዙ ውሃ ፈሶ ቦታው ረጥቧል። ከመኪናው አጠገብ በውሃ ላስቲኩ ቱቦ ጥሩሰው ከወገቡ በታች ራቁቱን ሆኖ ፀጉሩን ለሚታጠበው ጥላሁን ውሃ እያፈሰሰለት ነው።የሺሀረጊቱ የክፍሏ መስኮት ላይ ቆማ ወደ እነሱ እየተመለከተች ነው።።ጥሩሰው በላስቲኩ ፀጉሩ ላይ ውሃ እያፈሰሰለት ቆይቶ ተንኮል አሰበ ሳቅ እለና ፀጉሩ ላይ ማፍሰሱን ትቶ ወገቡን አልፎ ወደ ቂጡ ሲያፈስበት ጥላሁን ዘሎ ሮጦ

"ምነው አንተ በስመአብ ምን አረከህ ባክህ" አለው።።

ጥሩሰው ድምፁን አጥፍቶ እየሳቀ "ውይ ጥልዬ ይቅርታ ሳላውቅ ነው"

የሺሀረጊቱ ከመጀመሪያው ጀምሮ ሁኔታቸውን ትመለከት ስለነበር በጥሩ ሰው ተንኮል ተገርማ ብቻዋን ሆና ትስቃለች።

"ደግ አልሰራህም ቂጤን እንዲህ አረጠበከኝ እኮ" እያለ በአረፋ የተለቀለቀውን ፊቱን ጠረገ።

ጥሩ ሰው ሳቅ እያለ "እውቄ አይደለም ጥልዬ ይቅርታ ና አሁን አስተካክዬ ጨምርሃለሁ"

"አልፈልግም በቃኝ ራሴው እታጠባለሁ።"

"በእውነት አስተካክዬ ጨምርሃለው"

ጥላሁን እየተጠራጠረው ፀጉሩና ፊቱ ላይ ያለውን የሳሙና አረፋ እየጠረገ ተመለከተው።

"በእውነት አልኩህ እኮ እመነኝ"

"እይ አንተ ሰውዬ ይቺን እንኳ ሆን ብለህ ያደረካት ነች። ለማንኛውም ቀልዱን ተወውና ሳሙናው እያቃጠለኝ ነው ውሃውን አፍስልኝ" ሲል ጠየቀውና ሁለት እግሮቹን ከፍቶ እንደጨምርለት አንገቱን ወደታች አዘቀዘቀ።

ጥሩሰው በራሱ ድርጊት እየሳቀ ውሃውን ያፈስለት ጀመር። የሺሀረጊቱ እዚያው መስኮት ላይ እንደቆመች ሁኔታቸውን እያየች ትስቅ ነበረ።

* * *

ደጃዝማች አካለወልድ መኪናቸውን እያሽከረከሩ ፒያሳ የሚገኘው ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤ/ክርስቲያን ሲደርሱ መኪናቸውን አቀዝቅዘው ከቤ/ክርስቲያኑ ፊት ለፊት ከተደረደሩት መኪናዎች መካከል ባዶ ቦታ ፈልገው አቆሙ።ከቤ/ክርስቲያኑ በማይክራፎን የቅዳሴ ዜማ ይሰማል።

ወደ ቤ/ክርስቲያኑ ነጠላና ጋቢያቸውን ደርበው እየተሳለሙ ወደ ውስጥ የሚገቡ፤ በር ላይና ጥጋጥጉ ላይ ቆመው ፀሎት የሚያደርሱ፤ ፀሎት አድርሰው የሚመለሱ ሰዎች ይታያሉ።

ደጃዝማች አካለወልድ ጋቢያቸውን እንደለበሱ ከመኪናቸው ወርደው የመኪናቸውን በር እየዘጉ፤ በአይናቸው የሆነ ነገር ሲፈልጉ አይናቸው በአካባቢው በቆሙት ጥቂት መኪናዎች መካከል ነጭ ማርቼዲስ መኪና ላይ አረፈ። የመኪናው በር ዘግተው ወደ ቤ/ክርስቲያኑ ደጃፍ በመሄድ በእጃቸው እያማተቡ ከተሳለሙ በኋላ ደጁ ሰላሙን ስመው ፀሎት ያደርሱ ጀመር።የቅዳሴው ስርዓት እየተካሄደ ነው። እግሩ እንቅስቃሴውን አላቋረጠም። ደጃዝማች አካለወልድ ፀሎታቸውን ሲጨርሱ አማትበው እየፈጠኑ ተመልሰው አይተዋት ወደነበረው ነጭ ማርቼዲስ መኪና ተመልክተው ወደ መኪናቸው ሄደው ከፍተው ውስጥ ገብተው ተቀመጡ።

ቀኝአዝማች ባሻውረድ ከቤ/ክርስቲያኑ ቅጥር ግቢ ጋቢያቸውን ለብሰው እንደተከናነቡ እየተቻኩሉ ወጡ። በር ላይ ሲደርሱ እጃቸውን አንስተው

እግትበው ሲጨርሱ ወደ መኪናቸው ሲሄዱ የደጃዝማች አካለውልድ መኪና ቁጣ ተመልክተው ወደ እሳቸው ሄዱ።

ደጃዝማች አካለወልድ መኪናቸው ውስጥ እንደተቀመጡ ወደ እሳቸው የሚመጡትን ቀኝአዝማች ባሻውረድ ይመለከቱ ነበረ። አጠገባቸው ሲደርሱ "እንደምን አደርክ ቀኝአዝማች" አሉና በመስኮቱ በኩል እጃቸውን አውጥተው ጨበጧቸው።

"እግዚአብሔር ይመስገን እንዴት አድረሀል ደጃዝማች" አሉና እሳቸውም ጨብጧቸውና ባልተረጋጋ ሁኔታ ዞረው ግራቀኙን በጥርጣሬ ተመለከቱ።

"መኪና ውስጥ ገብተን ብናወራ አይሻልም" አሉ ደጃዝማች አካለወልድ

"ይሻላል" ብለው መኪናውን በኋላ በኩል ዞረው የመኪናውን በር ከፍተው ገብተው ተቀመጡና "አሁን ምንድን ነው የምናደርገው" ሲሉ ጠየቋቸው።

"ለሊቱን አልተኛሁም"

"ምን የሚያስተኛ ሁኔታ አለ ብለህ ነው።" ብለው ምን አዲስ ነገር አለህ በሚል ሁኔታ ደጃዝማች አካለወልድን ተመለከቷቸው።

"ለአብዛኛው መኳንንት ደውያለሁ፤ ሁሉም በሀሳቡ ተስማምተዋል። ያላገኘሁት የቀኝ ጌታ ወልደ አማኑኤልን ነው።" አሉ። ቀኝአዝማች ባሻውረድ ተከዘው ቆዩና መልሰው በመገረም "ሆነ ሆኖ የቀኝ ጌታ ወልደ አማኑኤልስ?" ሲሉ ጠየቁ።

"እሱ እንኳ ታሟል አሉ"

ድንገት ብለው "እረ ባክህ" አሉ ቀኝአዝማች።

"ታሟል አሉ እንደያውም አስጊ ሁኔታ ላይ ነው ያለው አሉኝ" ብለው ደጃዝማች አካለወልድ ትክዝ አሉ።

"ወይ ወንድሜን አልሰማሁም ባክህ ለመሆኑ ምንድን ነው ህመሙ"

"ቤተሰቦቹ በሽታው አይታወቅም ነው የሚሉት"

"ወይ ወንድሜን" አሉና ቀኝአዝማች ባሻውረድ በጣም አዝኑ። ቀጥለውም "ለመሆኑ ከሌሎቹ ጋር እንዴት ለመገናኘት ቀጠሮ ያዛችሁ ታዲያ?"

"ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ላይ ሁላችንም ራስ መሸሻ ቤት እንድንገናኝ ቀጠሮ ይዘናል" አሉ ደጃዝማች አካለወልድ።

"ጥሩ ቦታ መርጣችኋል"

"ከከተማ ወጣ ያለ መሆኑ ለሚስጥራዊነቱ ጥሩ ነው።" አሉና

"ሌላው በእጅ የሚገኝ ጠመንጃ ተዘጋጅቶ ይቀመጥ በተጨማሪ ጥሩ ገንዘብ ካለ ከአካባቢው ማራቅ ተገቢ ነው።"

"ጥሩ ሀሳብ ነው እንዲያውም አስታወስከኝ።"

"ሌላውን ማታ ስንገናኝ እንነጋገራለን አሁን ቶሎ መሄድ አለብን" አሉ ደጃዝማች አካለወልድ አካባቢውን ግራ ቀኙን በጥርጣሬ ገልመጥ ገልመጥ እያደረጉ ከተመለከቱ በኋላ።

"ጥሩ ብለሃል" አሉና ቀኝአዝማች ባሻውረድ ለመውረድ የመኪናውን በር ከፍተው አንድ እግራቸውን አውርደው እንድነገር ትዝ ሲላቸው

"ይሄ ልጅ ደግሞ ባልሆነ ሰዓት ደውሎ ካልመጣሁ ብሎ ሌላ ጭንቀት ፈጥሮብኛል።"

"ማ እምባቸው?"

"ታዲያስ"

"ምን ከቶታል በዚህ ቀውጢ ሰዓት ልምጣ ይላል። ያለንበትን ሁኔታ አልነገርከውም እንዴ?"

"እረ ነግሬዋለሁ"

"መች ሊመጣ ነው ታዲያ?"

"በቅርብ ጊዜ እመጣለሁ ስላ ደውልልሃለው ብሎኛል" አሉ ቀኝአዝማች ሲሉት ውሳጣቸውን እየረበሻቸው።

@BOOKALEM

"ደጀኔዎች አካለወልድ ትዛዝ ብለው ቆየና

"በዚህ አስከፊ ሰዓት ባይመጣ ጥሩ ነበር፡፡ እንቢ ካለ ምን ይደረጋል፡፡ ለማንኛውም ይምጣ እስቲ የኛም መጨረሻ አይታወቅም አንድ ነገር ከመፈጠሩ በፊት በህይወት እያለን የሚሆነውን የሚሆነውን እናድርግ" አሉ፡፡

"እኔም ከእርሱ ጋ ከተለያየን በኋላ ይሄንኑ ሳስብ ነበር፡፡"

"ጥሩ ለማንኛውም እሱ ሲመጣ የሚሆነው ይሆናል፡፡ እስከዚያው በሰላም ያቆየን እሱን ቀዳሚውን ተግባር እናከናውን፡፡" አሉና ከመኪናው ወርደው መልሰው በሩን ዘግተው እየፈጠኑ ወደ መኪናቸው ሄዱ፡፡

ደጀኔዎች አካለወልድ መኪናቸውን አስነስተው የሚኒሊክን አደባባይ ዞረው በእገር ፍቅር ቲአትር ቤት በኩል ቁልቁል ወረዱ፡፡

ቀኛዝማች ወልደረድ መኪናቸው ውስጥ ገብተው መኪናዋን አስነስተው ሄዱ፡፡

-11-

በጊዜያዊነት አገሪቷን እያስተዳደረ ያለው ወታደራዊ መንግስት ቤተመንግስት አካባቢ ያሉትው አንዳንድ ማስረጃዎች፣ ንጉሱ እና የዘውዳዊው ስርዓት ባለስልጣናት፣ በስልጣናቸው ዘመን የአገሪቷን ሀብት ለግል ጥቅማቸው ያዋሉባቸውን የሚገልፁ ሰነዶች በማግኘቱ፣ በወቅቱ በረሀብና እርዛት ለተጎዳው የኢትዮጵያ ህዝብ እንደፕሮፖጋንዳ ስለተጠቀመበት፣ ህዝቡ በመገናኛዎቹና በመቀጣጥ አደባባይ ወጥቶ ሲሚቱን ይገልፅ ጀመር፡፡በዚህም የተነሳ ከተማዋ ውስጥ ውጥረት በመፈጠሩ ትምህርት ቤቶች ላልተወሰነ ጊዜ ተዘጉ፡፡

ጥሩሰው ትምህርት ቤት በመዘጋቱ የሺሀረጊቱን ማመላለስ በማቆሙ ያለችውን የእረፍት ጊዜ ተጠቅሞ የናፈቀትን እናቱን መጠየቅ ስለፈለገ ፈቃድ ለመጠየቅ ወደ ትልቁ ቤት ሄደ፡፡

"ዘርፌ ... ዘርፌ..." ሲል ከትልቁ ቤት ጓሮ በር ላይ ሆኖ ያጣራ ጀመር፡፡ ዘርፌ ጥሪውን ሰምታ ከቤት ስትወጣ ጥሩ ሰው በር ላይ ቆሞ ተመለከተችው፡፡

"እንደት አመሸህ ጥሩሰው"

"እግዚአብሔር ይመስገን"

"ምነው ፈለክኝ እንዴ?"

"እዎ እትዬን ላናግራቸው ፈልጌ ነበር እንደትትግሪልኝ ነው!"

"እሺ ጠብቀኝ" ብላ ተመልሳ ወደ ውስጥ ገባች፡፡

ዘርፌ ወደ ሳሎን ቤት ተመልሳ ስትገባ ወ/ሮ የዝናወርቅና የሺሀረጊቱ ሶፋ ወንበር ላይ ቁጭ ብለው ያወሩ ነበር፡፡ ወ/ሮ የዝና ወርቅ ዘርፌ ወደ ውስጠ መግባቷን ተመለከተው፡፡

"ማን ነው የጠራሽ?"

"ላናግርት ይላል ልጁ"

"የቱ ልጅ?" አሉ ወ/ሮ የዝናወርቅ ተጠራጥረው፡፡

የሺሀረጊቱ ዘርፌ ልጁ የሚለውን ንግግር ከተናገረችበት ቅፅበት ጀምሮ ንቁት ብላ ነበር የምታዳምጠው፡፡

"ጥሩሩ"

"ግባ በይዋ... ሚገርም እኮ ነው ሰሙን እኮ እስካሁን አላወቀውም! በዚህ ጊዜ የሺሀረጊቱ ፈጥና "ጥሩሰው ነው ስሙ" አለች፡፡

ዘርፌ በሁኔታዋ ተገርማ ተከላትራ ተመለከተቻትና ልትጠራው ተመልሳ ወጣች፡፡ ወ/ሮ የዝናወርቅ "ጥሩሰው ነው ስሙ? ስሙም እንደመልኩ ጀጋ ነው ለካ በእደናቂት፡፡

"ባህሪው እንዴት ነው?"

"ደህና ይመስላል ብዙም አልተግባባንም!"

"መቼም ከዚያ ከቀድሞ ሹፌርስ ላይሻል አይቀርም"

"ወይ እማዬ በምን ተከኝተው ብለሽ "አለች የሺህረጊቱ በአድሜ ትልቅ ከከበረውና በመጠጥ ሽታና በሲጋራ ሽታ ጠዋት ጠዋት የሚረብሻትን ያን የቀድሞ ሹፌርን ለቅፀበት ስታስታውሰው ራሱ ያንገፈግፋታል። ጠዋት ከመኪና ወርዳ ወደ ክፍል ስትገባ በልብሷ ይዛ የምትገባው የሲጋራ ሽታ፤ አብረዋት የሚማሩት የክፍል ጓደኞቿ ሲሸራ ግጨስ ጀመርሽ እንዴ እያሉ ሲጠይቋት ይሰማት የነበረው መሸማቀቅ አስታወሳት።

ዘርፌና ጥሩ ሰው ተከታትለው ወደ ውስጥ ገቡ። በዚህ ጊዜ የሺህረጊቱ ከሀሳቧ መለስ ብላ ፊቷ ላይ የፈገግታ ፀዳል እየታየ ጥሩሰውን ተመለከተችው። እሱም እንደገባ አይኑ ወደ እሷ ወርውሮ ሲመለከታት አይን ለአይን በጋጩታቸው አፍሮ ቶሎ አይኑን ወደ ወ/ሮ የዝናወርቅ በፍጥነት መልሶ በአክብሮት ጎንበስ ብሎ

"እንደምን አመሹ እማዬ" አለ።

ወ/ሮ የዝናወርቅ "እግዚአብር ይመስገን እንዴ አመሸህ ልጄ... ስሙን ማን ነበር ያሉኝ አሉ ስሙ አልያዝ ብሏቸው።

"ጥሩ ሰው ነው ስሜ"!

የሺህረጊቱ እሱ ጥሩ ሰው ብሎ ቀድሞ ከመናገሩ በፊት ልትናገር ብላ ቀድሟት ስሙን በመናገሩ አፏ ላይ አንጠልጥላ ተወችውና በራሷ ድርጊት አፍራ ዞራ ዘርፌን ተመለከተቻት።

ዘርፌ በሁኔታዋ ተገርማ እንደተከሰተረች ስትመለከታት አይን ለአይን በመጋጨታቸው ጭንቅላቷን በግርምት ነቅንቃ ተመልሳ ወጣች።

"ጥሩ ሰው ነው ያልከኝ ስምህን" አሉት ወ/ሮ የዝናወርቅ።

"አዎ" አለ ጥሩሰው እንደቆመ።

የሺህረጊቱ "እናትህ ናቸው አይደል ስምህን ያወጡልህ?" ብላ በፈገግታ ተሞልታ ጠየቀችው። ከዚህ በፊት መጀመሪያ እንደተዋወቁ ስሙን ማን እንዳወጣለት ስትጠይቀው እናቱ እንዳወጡለት የነገራት ትዝ ብሏት።

ወ/ሮ የዝናወርቅ በልጃቸው ሁኔታ ተገርመው እየተመለከቷት

"ወይ ጉድ ማንም ያውጣለት እንጂ ምን ቸገረሽ"

"እናቶች ናቸው ሁል ጊዜ ለልጆቻቸው ጥሩ ስም የሚያወጡት ብዬ ነው እንጂ አይደለሽ እንዴ የኔን ስም ያወጣሽልኝ" አለች የሺህረጊቱ በናትየው ጥያቄ አፍራ ለማስተባበል ጥረት እያደረገች።

ወ/ሮ የዝናወርቅ ግን ሳቅ አሉና "ብእርጥዋ መቼውን ባይሆንም የመጀመሪያውን ስም ያወጣሁልሽ እኔው ነኝ፤ ያኔ ስትወለጂ ቆንጆ ስለነበርሽ የሺ ብዬ አወጣሁልሽ፤ አባትሽ ቀጠለና እውነትም የሺህረግ ነች ሲል ጨመረበት፤ በዚያው የሺህረግ ሆኖ ቀረ ስምሽ።" አሉና በኩራት ልጃቸውን ተመለከተው ተናገሩ።

ጥሩሰው እዚያው እንደቆመ የሚያውሩትን ወሬ እየሰማ በአይኑ ሰረቅ እያደረገ የሺህረጊቱን ይመለከት ነበር።

ወ/ሮ የዝናወርቅ እስካሁን መቆሙን አስታውሰው

"እረ ተቀመጥ አንተ ልጅ የመጣህበትን ጉዳዩ ትተን እንትን እቆሙን የሚያደርግ ነገር እናወራለን" አሉት።

"ችግር የለውም እቆማለሁ" አለ መቆም በቤቱ የተለመደ ደንብ እንደሆነ ያመነ በሚመስል ስሜት።

"እረ ቁጭ በል ምነው በቆምህ እረፍ በልና የመጣህበትን ንገረኝ"

ጥሩ ሰው እንዲቀመጥ ግራት ስላደረጉበት እሺ አለና አጠገቡ ተቀምጦ የነበረች ባለ ሶስት እግር የእንጨት ወንበር ላይ ሄዶ ተቀመጠ።

"ምነው ልጄ በሰላም ነው የፈለከኝ"

"በሰላም ነው እማዬ እንደው የእርስዎን ፍቃድ ፈልጌ ነው።" ሲል የሺህረጊቱ ምን ሊጠይቅ ይሆን ብላ በጉጉት ልቧ ስትል እንዳለ አይኗን እሱ ላይ እንደተከለች ትመለከተው ነበር።

"ምን ነበር?"

"መልካም ፈቃዴ ከሆነ ትላንትና ገቶች ጊዜው ጥሩ ስላልሆነ ሁኔታውም እስኪረጋጋ ድረስ ትምህርትም ስለሌለ እንደማትሄድ ነግረውኝ ነበር።"

"እውነት ነው ጊዜው ተበላሽ ልጄ የማንም ቀማኛ አገሪቱን ወሮ እያሸበረ ነው። እንደው በዚህ ግርግር ልጃችን አንድ ነገር ከምትሆን ሁኔታው እስኪረጋጋ እቤት ትቆይ ብለን ነው"

"ጥሩ ነው እሜቴ" አለ ጥናሰው ሀሳባቸውን እየደገፈ።

"ምን ፈልገህ ነው ታዲያ?"

የሺሀረጊቱ በጉጉት የሁለቱን ንግግር እያዳመጠች በመሀከል የከዚህ በፊቱ የሁለቱ የመኪና ውስጥ ቀልድ ትውስ ሲላት ሳቅ አለችና ተመለከተችው።

"እንደው ጊዜው እስኪረጋጋ ለጥቂት ጊዜ እናቴን ካየኋት ሁለት አመት አለፈኝ፤ ስለናፈቀችኝ ፈቃድ ሰተውኝ አይቻት ብመጣ ብዬ ነው።" አለ።

"ምን ችግር አለው ልጄ በቶሎ የምትመለስ ከሆነ ደርሰህ ጠይቀሃቸው ተመለስ" አሉት።

ጥናሰው ከተቀመጠበተ ተነስቶ በአክብሮት እጅ እየነሳ "እግዜር ይስጥልኝ እመቤቴ እመሰግናለሁ።"

"ምንም አይደል ልጄ ደሞዝህን የአንድ ወር ጨምራ ዘርፌ ትሰጥህ ጠይቃት።" አሉ ወ/ሮ የዝናወርቅ የአንድ ወር ደሞዙ ለዘመድ ጥየቃና ለጉዞ እንደማይበቃው ገምተው።

ጥሩ ሰው "እግዜር ይስጥልኝ" ብሎ በድጋሚ እጅ ነሳ።

"እሜን ... መቼ ልትሄድ አሰብክ ታዲያ?"

የሺሀረጊቱ ድንገት ፊቷ ላይ የመከፋት ስሜት ታየ። አንድ የማታውቀው ድብቅ ሀይለኛ ስሜት ውስጧ ነብስ ዘርቶ ሲላወስ ታወቃት። እናም ከሄደ የማይመለስ ሁሉ መሰላት።

"ፈቃድ ካገኘሁማ ነገ በጠዋት መሄድ እችላለሁ።"

"እንዲያ ከሆነማ ዘርፌን አሁን አግኝተና ገብተህ ተዘገጃጅ፤ ሰመሆኑ የምትሄድበት ቦታ ቅርብ ነው እሩቅ?"

"ድሬደዋ ነው የምሄደው እሜቴ"

"ድሬደዋ እሩቅ ነዋ"

"እምን ሩቅ ነው"

"እሩቅ ነው እንጂ በሰላም ያግባህ"

"እሜን"

"በል እንግዲህ ዘርፌን አግኝተና ተዘገጃጅ"

"እሺ እመቤቴ" ብሎ እጅ ነስቶ ከሳሎን ወጥቶ ሄደ።

የሺሀረጊቱ ይሄ ውስጧ የሚላወሰው አዲስ ስሜት እያደገ፤ እያደገ እየጨመረ መጥቶ በደንብ ነፍስ ዘርቶ ውስጧን ሲያተራምሳት፤ ዝም ብላ ተቀምጣ ስሜቱን ማዳመጥ ስላልቻለች ከተቀመጠችበት ድንገት ተነሲታ ቆመች።

"ምነው ተነሳሽ" አሉ ድንገት ተነሲታ የቆመችውን ልጃቸውን እየተመለከቱ፡፡ በሰንት አንዴ በሚገኝ እንዲህ ባለው አጋጣሚ ሁሉን ረስታ ለመጫወት ስትቀርባቸው ደስ ብሏቸው በደንብ ሊያጫውቷት ሊያወሯት ይፈልጋሉ። ይበልጥ ደግሞ አሁን ውበቷ እየጨመረ እያማረች የሁሉን አይን መሳብ በጀመረችበት ጊዜ እያሳሳቻቸው ሁሌም ከአጠገባቸው ባትለያቸው ይመኛሉ።

"በረደኝ ገብቼ ልብስ ልደርብ ብዬ ነው።"

"ታዲያ ዘርፌን አቀብይኝ አትያትም"

"እይ ረሳሁ አደርሳለሁ" አለችና እየፈጠነች ወጥታ ወደ ከፍሏ ሄደች።ወ/ሮ የዝናወርቅ በልጃቸው ድንገተኛ የስሜት ለውጥ ግራ ቢጋቡም ምንም ሳይሉ ወጥታ ስትሄድ በእናትነት ፍቅር በሰስት እየተመለከቷት በአይናቸው ሸኟት።

@BOOKALEM

-12-

በታው ፈረንሳይ ሲጋሲዮን አካባቢ ነው። ጊዜው ምሽት ሲሆን በቁጥር ሰምት የሚሆኑ ሰዎች በፊሰ መኸሸ መኖሪያ ቤት የምግብ አዳራሽ ውስጥ በር ዘግተው በድብቅ ብቻቸውን ተሰብስበዋል። ከተሰብሳቢዎች መካከል ደጃዝማች አካለወልድና ቀኝአዝማች ባሻወረድ ይታያሉ። የሁሉም ፊት ላይ ውጥረት ይነበባል።ከመሀከላቸው አንድ በእድሜ ብዛት ፊታቸው የተሸበሸበ፣ ፀጉራቸው በሽበት የተወረረ፣ ካሉትም መካከል በዕድሜ ትልቅ የሚመስሉት አዛውንት ተነስ በቁረጠ ስሜት መናገር ጀመሩ።

"እኔ እንደሚመስለኝ ከሆነ ከዚህ በኋላ የምናመጣው ፋይዳ ስለሌለ የሚመጣውን መጠበቅ ነው የሚሻለው" ብለው ሲናገሩ ከተሰብሳቢው የተወሰኑት አጉረመረሙ.

ደጃዝማች አካለወልድ ፊታቸው ላይ ቁጣ እየተነበበ "በፍፁም ይሄንን ከእነ አልጠብቅም ፊታውራሪ፤ እኛችንን አጣምረን እዚህ ትሎች በአገር መቶ እስኪከረችሙን መጠበቅ አለብን ነው የምትለው?" አሉ።

ፊታውራሪ አድማሴ የተሰኙት አንጋፋ አዛውንት "ደጃዝማች ጥሩ ነው ሀሳቡ፡ ግንም ቢሆን ካልባሰበት በስተቀር ለመታገር እጅን አሳልፎ መስጠት እስፋ ውረደት እንደሆነ ሳይገባን ቀርቶ ወይንም ፈልገንም አይመስለኝም"

በዚህ ጊዜ ቀኝአዝማች ባሻውረድ የደጃዝማች አካለወልድን ሀሳብ ደግፈው የአዛውንቱን ሀሳብ በመቃወም "ሞት ነው መፍም ለእነዚህ ምናምንቴዎች እጅን አሳልፈ አልሰጥም" አሉ በጣም ጥላቻ በተሞላበት ንግግር።

በቀረበው የሁለት ወገን ሀሳብ የተቀሩት ካለው ሁኔታና ከራሳቸው ተጨባጭ ሁኔታ ጋር አዛምደው ራሳቸውን እየጠየቁ ሲያዳምጡ ቆይተው በመሀከል ቀኝ አዝማች አጥናፉ የተባሉት አጠር ወፈር ብለው ፀጉራቸው ወደ ኋላ የሸሸ አዛውንት

"እኔ በፊታውራሪ ሀሳብ እስማማለሁ እሱ እያለ ያለው ነገር ትክክል ነው። እነዚህ ሰዎች ሁሉንም ቀድመው ተቆጣጥረውታል። መዘንጋት የሌለብን ነገር ጃንሆይ ታስረው በእጃቸው ይገኛሉ። ንጉስ የሌለው ተዋጊና እውራ የሌለው ንብ አንድ ናቸው።" አሉና ተናግረው ፊታቸውን ቅጭም አድርገው በተስፋ መቁረጥ ትክዝ አሉ። ከተሰብሳቢዎቹ ከፊሎቹ ሀሳቡን ደግፈው በጭንቅላታቸው ንቅናቄ ደገፉቸው።

ደጃዝማችና ሌሎች ጥቂት ሀሳቡን ያልደገፉ ተሰብሳቢዎች አዛውንቱ ያቀረቡት ሀሳብ ሊዋጥላቸው አልቻለም። እጃቸውን ለጠላት አሳልፎ በመስጠት ተዋርዶ መሞትን አይፈልጉም። ለክብራቸው ተዋግተው መሞት ነው የሚፈልጉት።

ደጃዝማች አካለወልድ አሳቡ አልዋጥልህ ብሏቸው እልህ እየተናነቃቸው "እንቢ... እምቢ..." አሉና በቁጣ ከተቀመጡበት ተነስተው "እኔ የኪዳኝማርያም ልጅ እጄን አልሰጥም እምቢ... ሞቴን እመርጣለሁ... እምቢ" እያሉ በስሜት ተሞልተው ከወዲያ ወዲህ እየተወራጩ ሲፎከሩ።ጓደኛቸው ቀኝአዝማች ባሸውረድ እሳቸውም እንደጓደኛቸው በእልህና በቁጭት ተሞልተው ከተቀመጡበት እየፎከሩ ተነስተው በመንጎራደድ "ዘራፍ የጠቅል ባሪያ... ዘራፍ... ዘራፍ... እኔ ወንዱ... ዘራፍ..." እያሉ ጓደኛቸውን ተቀላልቅለው ሲፎከሩና ሲሸልሉ ፊታውራሪ አድማሴ ስሜታዊ መሆኑ አልዋጥልህ ቢላቸው "ንበዝ ተረጋጉ" ቢሉም ደጃዝማች አካለወልድና ቀኝአዝማች እንዳርበኝነት ዘመናቸው ከጠላት ፊት ቆመው ለመፋለም እንደተዘጋጀ ወታደር፤ እግራቸውን አሳጥረው እየመተሩ፤ በእንቅስቃሴ ከወዲያ ወዲህ እየተመላለሱ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው በስሜት ታጅበው እየፎከሩ ሲንቀሳቀሱ፤ በሌሎቹ ሀሳቡን በሚደግፉና በማይደግፉ ተሰብሳቢዎች ላይም ስሜታቸውን አጋብተው ኖሮ ውስጣቸውን በመቀስቀሳቸው መቋቋም ስላልቻሉ ድንገት በስሜት እየተሞሉ ከተቀመጡበት እየተነሱ በየተራ በመቀላቀል የዘር ሀረጋቸውንና የዘር አጥንታቸውን እየቆጠሩ ይፎከሩ ጀመር።

ቤቱ በዚህ ጊዜ የጦርነት አውድማ መስሎ ነበር። ፊታውራሪ አድማሴ ስሜታዊ መሆኑን ባያምኑበትም እቤቱ ውስጥ ያለው ድባብ ያንን ሁኔታቸውን ይዘው

እንዲቀጥሉ አቅም ስለሰጣቸው፤ እሳቸውም የኋላ ኋላ በስተርጅና ከተቀመጡበት ድንገት ተነሱና የሆነ ሀይል ውስጣቸውን ፈንቅሏቸው እንደሌሎች ተቀላቅለው ይፎክሩ ጀመር፡፡

አዚያች የምግብ አዳራሹ ውስጥ የነበረው ሁኔታ በጣም የሚገርም ትዕይንት ነበረው፡፡ የምግብ አደራሽኑ ቀርቶ አንድ የጦርነት አውድማ መስሏል፡፡ ሁሉም በሀይለኛ የስሜት ሙላት ተሞልተው ከወዲያ ወዲህ እየተንጎረደዱ ሲፎክሩና ሲሸልሉ ሲታይ ያስገርም ነበር፡፡ይሄ ፉከራና ሽለላ የሚባል የስሜት ሀይል ከኢትዮጵያውያን ጋር ያለው ቁርኝት የሚገርም ነው፡፡ በእያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ማንነት ውስጥ አብሮ የሚወለድ ስጦታ እስኪመስል ድረስ ከሜፍ ጫፍ ቢሄዱ ሁሉም ጋር አንድ ነው፡፡ የጋራ መግባቢያ ቋንቋቸው እስኪሆን ድረስ የዚህ ሀይል ማደበል በእያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ማንነት ውስጥ የሚኖር ነው፡፡ በስሜት ሀይል አግባብቶ ልብና ህሊናን አንድ አድርጎ እምቅ ጉልበት ፈጥሮ ሰጠላት የማይዝበረከኩና የማይደፈሩ ከንደ ብርቱ አድርጓቸው፤ ሳይደፈሩ በአለም ላይ በነፃነት እንዲኖሩ አስችሏቸዋል፡፡ የሚፋጅ ዘመናዊ መሳሪያ ባይኖራቸውም ከሚፋጀው በላይ የሚፈጅ ሰደድ እሳት አድርጓቸው ለዘመናት ተከብረው ኖረዋል፡፡

* * *

የሺሀረጊቱ ከእናቷ ጋ ወጥታ ወደ ክፍሏ ገብታ አልጋዋ ላይ ብትቀመጥም ውስጧ ሰላም አላገኘም፡፡ ፊቷ ላይ ውጥረት ይታያል፡፡ ሄዶ ይቀር ይሆን? ይመጣ ይሆን? የሚለው ጥያቄ መልስ አላገኘችለትም፡፡ ለምን እንደዚህ አይነት ስሜት እንደሚሰማት ለማወቅ እርግጠኛ መሆን አልቻለችም፡፡

ከጥቂት ቀና በፊት በድርጊቱ በጣም የምትጣለው፤ የምትበሳጭበት ሰው ነበር፡ ታዲያ ይሄ ስሜት ከየት መጣ፤ ለምንድነው ታዲያ ይሄ ስሜት የሚሰማኝ? ጠየቀች እራሷን ምላሽ ግን ሊታገኘለት አልቻለችም፡፡ የሚገባት ግን የሆነ ሀይል ሳይሄድ በፊት አግኝው አግኝው የሚል ነበር፡፡የስሜቷን ውጥረት ልትቋቋመው ስላልቻች ከተቀመጠችበት በመነሳት ለመወሰን በተቸገረ ስሜት ከፍሏ ውስጥ ከወዲያ ወዲህ

ተወራጨች፡፡ በመጨረሻ አንድ ውሳኔ ላይ ደረሰችና ቀስ ብላ በሩን ከፈተችና በጓሮ በኩል ወጥታ ሄደች፡፡

የግቢው የውጭ መብራ በርቷል፡፡ እንደወጣች ወደ ጥሩሰው ክፍል ስትመለከት የውስጥ መብራቱ እየበራ በሩ ተዘግቷል፡፡ እየተራመደች የተወሰነ እንደሄደች በድርጊቷ አፈረችና እሳቧን ቀይራ ወደ ኋላዋ ተመልሳ ወደ ክፍሏ ለመሄድ ጉዞ ጀመረች፡፡ እሁንም በአሳቧ መፅናት አልቻለችም፡፡ ቆመችና አሰበች፤ በአሳቧ ፀንታ ወደ ቤት ለመግባት ተራመደች፡፡ አልቻለችም መልሳ ቆመች ግራ ተጋብታ ከራሷ ጋር ሞገተች፤ በመጨረሻ ተሸንፈች፤ ለመጀመሪያው ስሜት ተገዢ ሆነችና የጥሩ ሰው በር ጋር ስትደርስ ቆም ብላ እጇን እንስታ ላንኳኳ አላንኳኳ ብላ የተወሰነ ቆየችና በሆነ ሀይል ድንገት እጇ በሩ ላይ አርፎ ያንኳኳ ጀመር፡፡

ጥሩሰው ከውስጥ ሆኖ "ማነው" ሲል ድምፁ ተሰማ የሺሀረጊቱ ልቧ በሀይል እየመታ ምንድን ነው የምለው በሚል ተጨንቃ

"እኔ ነኝ" ስትል መለሰችለት፡፡

ጥሩሰው ተጠራጥሮ "ማንኝ አልሽ" ብሎ ጠየቀና ተነስቶ የቤቱን በር ሲከፍተው የሺሀረጊቱ በር ላይ ቆማ ተመለከታት፡፡ ድንግጥ ብሎ እንደቆመ በአንድ እጁ በሩን በሌለኛው እጁ ሻንጣ ውስጥ ሊከተው ይዞት የበረውን ፍቅር እስከመቃብር የተሰኘውን ልቦለድ መፅሀፍ እንደያዘ!

"አንቺ ነሽ እንዴ… ማነው እላለሁ እኮ ምነው በደህና ነው?"

የሺሀረጊቱ ፊቷ ላይ መደናገጥና የመደናበር ስሜት እየታየባት ምን እንደምትለው ግራ ገብቷት ድንገት አይኗ እጁ ላይ ይዞት የነበረው መፅሀፍ ላይ ሲያርፍ!

"ፍቅር ፈልጌ ነው" አለችው፤ ድንገት አፏ ላይ የመጣላትን፡፡

ጥሩ ሰው በተናገረችው ንግግር ደንግጦ፡፡

"ምን ፈልጌ ነው ያልሽኝ?" ብሎ ጠየቃት የሰማውን ባለማመን፡፡

ባለችው ንግግር እፍራ በመንገቧ፤ ጣቷን ነክሳ ቆየችና እንደምንም ራሷን አረጋግታ "ፍቅር እስከመቃብር የሚለውን መፅሀፍ ልል ፈልጌ ነው ይቅርታ" አለችው አይኑን ማየት እፍራ መሬት መሬት እየተመለከተች።

ጥሩ ሰውም በተናገረችው ንግግር ከእርሷ ባልተናነሰ ሁኔታ ደግሞ ከዛበር መፅሀፉን መሆኑን ስትነግረው እንደምንም ተረጋግቶ እንድትወስደው ዘርግቶ "ይኸው" ብሎ ሰጣት።።

መፅሀፉን እየተቀበለችው "አመሰግናለሁ ቶሎ ጨርሼ እመልስልሃለው።" አለችው ባልተረጋጋ ስሜት ውስጥ እንደሆነች።።

"ችግር የለውም ተረጋግተሽ አንብቢው" አላት ጥሩሰው። የሺሀረገቱ ያለመረጋጋት ስሜቷን ልትቋቋመውና ፊት ለፊቱ ቆማ እያየችው ልታዋራው ስላልቻለች ይዛው የመጣችውን ሀሳቧን ቀይራ

"እሺ አመሰግናለሁ።" ብላ ዞራ እንደቆመ ጥላው ጉዞ ጀመረች።።

"ምንም አይደል" አላት በሩ ላይ እንደቆመ እሱም እንደሷ ባልተረጋጋ ስሜት ውስጥ እንደሆነ።። የሺሀረገቱ አሁንም ጥቂት ተጉዛ ቆመችና "ደህና እደር" አለችውና እየፈጠነች ሄደች።

ጥሩ ሰው እየሆነ ያለውን ነገር ምን እንደሆነ ግራ ገብቶት በሩ ላይ እንደቆመ "አሜን ደህና እደሪ" ብሏት እየፈጠነች ከፊት ለፊቱ የምትሄደውን የሺሀረገቱን ይመለከት ጀመር። ለምን እንደዚህ ሆነች አልገባውም።። እውነት መፅሀፍ ፈልጋ ነው የመጣችውን? እስከዛሬ ለምን አልጠየቀችኝም? ደግሞ ከዚህ በፊት የምትቆጣውና የምትናደደው የቀድሞዋ የሺሀረገቱ አልሆን አለችው። ስትናገር ከውስጧ ታምቆ የሚወጣው የትንፋሿ ወላፈን ያስታውቅ ነበር። የመደናገርና የማፈር ስሜት አይቶባታል።። እንዲያውም በሙሉ አይኗ ልታየው አልደፈረችም።

ለምን ይሆን? ጥያቄዎቹ በዙ ሊመልሳቸው አልቻለም። እንደቆመ የምሽቱ ቀዝቃዛ ንፋስ ሰውነቱን ሲመታው ከገባበት ሀሳብ ተመልሶ ወደ ከፍሉ ገብቶ በሩን ዘጋውና ፍራሹ ላይ ተቀምጦ በሀሳብ ተጠመደ።

የሺሀረገቱ ወደ ክፍሏ እንደገባች ባለደረገችው ድርጊት እፍራና ተበሳጭታ የያዘችውን መፅሀፍ አልጋው ላይ ወርውራ የአልጋው ጫፍ ላይ ተቀምጣ በቁጭት በሁለት መዳፏ ጉንጭቿን እየመታች

"ምን የማልረባዋ ነኝ" እያለች ከእሳቧ ጋር ተጣለች።

ሁለቱም የነበረውን ሁኔታ እያስታወሱ እንቅልፍ ሳይወስዳቸው እንዳቸው ለሌላቸው እያሰቡ ሌሊቱን በየክፍሎቻቸው አጋመሱት።

ጥሩ ሰው በኋላ ላይ እንቅልፍ ጭልጥ አድርጎ ወሰደው። ከእንቅልፉ የነቃው ሰሙ እየተጠራ በሩ ሲንኳኳ ነበር። በበሩ ቀዳዳ ወደ ውጭ ሲመለከት የጎጋት ወጋገን በማየቱ ድንግጥ ብሎ ከመኝታው ተነስቶ ቁጭ አለ።

ጥላሁን ማታ መንገድ እንደሚሄድና በለሊት እንደሚነሳ ስለነገረው ከአሁን አሁን ይጠራኛል ብሎ ከፍሉ ውስጥ እንደተኛ ነቅቶ ቢጠብቀውም፤ ሊመጣ ስላልቻለ ይሄ ልጅ እንቅልፍ ወስዶት ይሆናል ብሎ ተጠራጥሮ ነው መጥቶ በሩን ሲያንኳኳ ሀሳቡ ትክክል እንደሆነ ያወቀው።።

"አንተ ጥሩ ሰው ኧረ ተነሳ ሰዓቱ እየረፈደብህ ነው" አለ በሩን እያንኳኳ።።

ጥሩ ሰው በደንብ ነቅቶ የጥላሁን ድምፅ መሆኑን ሲያውቅ "ተነስቻለሁ ጥላሁን" አለና ከተቀመጠበት ተነስቶ ማታ ሳያወልቅ ለብሶት የተኛውን ልብሱን አወላልቆ ለጉዞ ያዘጋጀውን ልብስ ይለብስ ጀመር።

"በደህናህ ነው ተኛሽ መሆንህን ዘነጋኸውሳ?" አለው።

ልብሱን ለባብሶ ሲጨርስ በሩን ከፈተለትና "እንዴት አደርክ ጥሌ" አለ በእንቅልፍ የደከሙ አየኖቹን እያሻሸ።

"ባክህ እንቅልፍ አልወሰድ ብሎኝ እንዲሁ ፈጥጬ ቆየሁና የኋላ ኋላ ሊነጋጋ ሲል እንቅልፍ ይዞኝ ጭልጥ አይል መሰለህ ግባ ከብርድ ላይ" ብሎ ተመልሶ ያልተስተካከሉ እቃ መኖራቸውን ለማረጋጥ ተመልሶ በአይኑ ይፈልግ ጀመር።

@BOOKALEM

ጥላሁን ጋቢውን እንደተከናነበ ወደ ክፍሉ እየገባ "እኔም እኮ ተከራካሪ ነ ስትቆይብኝ የመጣሁት።" አለውና "የምን ሀሳብ ነው ወደ ቤተሰቦችህ ለመሄ ስትነሳ ሀሳብ ገባህ እንዴ?" አለው ጥላሁን።

ጥሩሰው ግን ጉዳዩ ይሄ እንዳልሆነ ምክንያቱን ቢያውቅም ሀሳቡን ደብቆ "ቤቴ እናቴን ከሁለት አመት በኋላ ላያት እኮ ነው ሀሳብ ይዞኝ"

"እይዞህ አሁን ልትሄድላቸው አይደል ለመሆኑ የምትይዛቸውን ስጦ አዘጋጀህተሃል?"

"ሁሉንም ያዘጋጀው መሰለኝ መጣሁ ቆጭ በል ሸንት ቤት ደርሼ ፊቴንም ታጥ ልምጣ" ብሎ ወጥቶ ሄደ።

ጥላሁን ክፍሉ ውስጥ እንደቆመ ሲጠብቀው ቆይቶ ጥሩሰው ፊቱን ተጣጥቦ ወ ክፊሉ ሲገባ እንደቆመ ሰላየው።

"ምነው ቆመህ ቀረህ አትቀመጥም ነበር እንዴ?

ምን ጊዜ ኖሮህ ልቀመጥ ሰዓቱ እየሄደ ነው ፍጠን እንጂ" አለው። ጥሩሰው ጸጉሩን በሸቦ ማበጠሪያ እየነጨ ቶሎ ቶሎ አበጠረና በእጁ መዳፍ እየከረ እስተካክሎ ሲጨርስ መሬት ላይ ተቀምጣ የነበረችውን ሻንጣ የጎን ኪሱን ዚፕ ከፍቶ ማበጠሪያውን ከቶ መልሶ ዘጋውና አንጠልጥሎ ትከሻው ላይ በማንገት

"መሄድ እንችላለን"

ጥላሁን እየመራው ከፊት ሲወጣ ጥሩ ሰው ተከትሎት ወጣና በሩን ቆልፎ እየተራመደ ትልቁ የአጥር በር ጋር ሲደርሱ

"በል ጥሌ በሩ ከፍተህ አሰወጣኝና ተመልሰህ ተኛ።"

"በፍፁም የተወሰነ ሸኝቼህ ነው የምመለሰው"

"ብርድ እኮ ነው ጥላሁን እኔ እየፈጠንኩ እሄዳለሁ አንተ ለምን ነበዘህ አትተኛም።" በማለት እንዲመልስ ቢያግባባውም ጥላሁን የተወሰነ ካልሸኘሁህ አይሆንም በማለት በር ላይ ቆመው ሲከራከሩ ቆዩና በመጨረሻ የተወሰ

እንዲሸኘው ተስማምተው ሲሄዱ ሲል፤ የየሺሀረጊቱ ክፍል መብራት ሲበራ ተመልክቶ የተወሰነ ቆም ወደዚያው ሲመለከት ጥላሁን

"ኧረ አንተ ሰውዬ እየረፈደብህ ነው በኋላ ባቡሩ እንደያመልጥህ" ብሎ ወደ ሚያይበት ሲያይ፤ የየሺሀረጊቱ ክፍል መብራ እየበራ መሆኑን ሲመለከት ሳቅ አለና "ስማ የልዕልት የሺሀረጊቱን ቤት እንዲህ አፍጥጦ ማየት የተከለከለ ነው" አለና በነገር ወጋ ሲያደርገው እሱም ገባውና አብሮት ይስቅ ጀመር። በኋላም እረፍዶ ባቡሩ እንዳያመልጠው ፍጥነታቸውን ጨምረው ጥቂት እንደተጓዙ ድንገት ከጭለማ ውስጥ ቁም የሚል ሃይለኛ ትህዛዝ ሲሰሙ ሁለቱም የደነገጡ ቢሆንም ጥሩሠው ባለበት ሲቆም ጥላሁን በዚያው ቅፅበት የያዘውን ሸመል ዱላ አጥብቆ

በመያዝ

"ዘራፍ ወንዱ "

ብሎ ድምፅ ወደ ተሰማበት ዞሮ ራሱን ለመከላከል ሲዘጋጅ ወዲያውኑ የመሳሪያ መቀባበል ድምፅ ተሰምቶ "ቁም ብዬሃለሁ እንዳትንቀሳቀስ የሚል ጠንከር ያለ ትዕዛዝ ሲነገረው ጥላሁን እንደዚያው እንደቆመ"

"እኮ አንተ ማነህ" ሲል ጠየቀ፡፡

ጥሩሰው ደብልጥ ደነገጠ፡፡ መሣሪያ የሚባል ነገር አይወድም፡፡ በዚህን ጊዜ ሁለት የጦር መሣሪያ የታጠቁ ወታደሮች ከጭለማ ውስጥ ብቅ አሉ፡፡ ጥላሁን ወታደሮች እንደሆኑ ሲያውቅ የያዘውን ሽመል መልሶ ተስተካክሎ ቆመ

"ወዴት እየሄዳችሁ ነው?" አለ አንደኛው ወታደር።

"ወደባቡር ጣቢያ ነው የምንሄደው" አለ ጥሩሰው

"ሁለታችሁም? "

በዚህ ጊዜ ጥላሁን ተረጋግቶ ስለነበር

"ሔያጅ እሱ ነው ጌታው እኔ እንኳን ጥቂት ልሸኘው ብዬ ነው የተከተልኩት"

"ምንድነው ሻንጣ ውስጥ ያለው?"

"ጥቂት ቅያሬ ልብሶች ናቸው ያሉት" አለ ጥሩሰው።

"አስቀምጠውና ወደኋላ ሂድ" አለው ወታደሩ፡፡ ጥሩሰው እንደታዘዘው ሻንጣውን ከትከሻው አውርዶ መሬት አስቀምጦ ወደኋላ ቆመ፡፡ ወታደሩ መሣሪያውን

@BOOKALEM

ጥላሁን ጋቢውን እንደተከናነበ ወደ ክፍሉ እየገባ "እኔም እኮ ተበሳጭቼ ነው ስትቆይብኝ የመጣሁት፡" አለውና "የምን ሀሳብ ነው ወደ ቤተሰቦችህ ለመሄድ ስትነሳ ሀሳብ ገባህ እንዴ?" አለው ጥላሁን።

ጥናሰው ግን ጉዳዩ ይሄ እንዳልሆነ ምክንያቱን ቢያውቅም ሀሳቡን ደብቆ "ፊት ነው እናቴን ከሁለት አመት በኋላ ላያት እኮ ነው ሀሳብ ይነስኝ"

"እይዞህ አሁን ልትሄድላቸው አይደል ለመሆኑ የምትይዝላቸውን እቃዎች አዘጋጀህተሃል?"

"ሁሉንም ያዘጋጀው መሰለኝ መጣሁ ቆጭ በል ሽንት ቤት ደርሼ ፊቴንም ታጥቤ ልምጣ" ብሎ ወጥቶ ሄደ።

ጥላሁን ከፍሉ ውስጥ እንደቆመ ሲጠብቀው ቆይቶ ጥናሰው ፊቱን ተጣጥቦ ወደ ክፈሉ ሲገባ እንደቆመ ስላየው።

"ምነው ቆመህ ቀረህ አትቀመጥም ነበር እንዴ?

ምን ጊዜ ኖሮህ ልቀመጥ ሰዓቱ እየሄደ ነው ፍጠን እንጂ" አለው። ጥናሰው አፍረ ፀጉሩን በሽቦ ማበጠሪያ እየንጨ ቶሎ ቶሎ አበጠረና በእጁ መዳፍ እየከረከመ እስተካከሎ ሲጨርስ መሬት ላይ ተቀምጣ የነበረችውን ሻንጣ የሃን ኪሱን ዚፕ ከፍቶ ማበጠሪያውን ከቶ መልሶ ዘጋውና እንጠልጥሎ ትከሻው ላይ በማንገት

"መሄድ እንችላለን"

ጥላሁን እየመራው ከፊት ሲወጣ ጥሩ ሰው ተከትሎት ወጣና በሩን ቀርቅሮ እየተራመደ ትልቁ የአጥር በር ጋር ሲደርሱ

"በል ጥሌ በሩ ከፍተህ አስወጣኝና ተመልሰህ ተኛ፡"

"በፍፁም የተወሰነ ሸኝቼህ ነው የምመለሰው"

"ብርድ እኮ ነው ጥላሁን እኔ እየፈጠንኩ እሄዳለሁ አንተ ለምን ትበተሃ አትተኛም፡" በማለት እንዲመልስ ቢያግባባውም ጥላሁን የተወሰነ ሼልሸዋህ አይሆንም በማለት በር ላይ ቆመው ሲከራከሩ ቆዩና በመጨረሻ የተወሰ

ሲሄዱ ሲሉ፤ የየሺሀረገሩ ከፍል መብራት ሲበራ እንዲሸኘው ተስማምተው ስለመለከት ጥላሁን ተመልክቶ የተወሰነ ቆም ወደዚያው ሲመለከት ጥላሁን
ገሮ አንተ ሰውዬ እየረፈደብህ ነው በኋላ ባቡሩ እንዳያመልጥህ ብሎ ወደ ሚያይበት ሲያይ፤ የየሺሀረገሩ ክፍል መብራ እየበራ መሆኑን ሲመለከት ላቱ አሰብ "ስማ የዕልልት የሺሀረገሩን ቤት እንዴህ አፍጥጦ ማየት የተገለጸለ ነው" አለ በበር ወጋ ሲያደርገው አለም ገባውና አብሮት ይሄድ ጀመር። በኋላም እረዳል ባቡሩ እንዳያመልጠው ፍጥነታቸውን ጨምረው ጥቂት እንደሄዱ ከጥቅት ከጭለማ ውስጥ ቆም የሚል ሃይለኛ ትዕዛዝ ሲሰሙ ሁለቱም የደነገጡ ቢሆንም ጥናሰው ባለበት ሲቆም ጥላሁን በዚያው ቅፅበት የያዘውን ሽመል ዱላ እየሰባ በመያዝ
"ዘራፍ ወንዱ"
ብሎ ድምፁ ወደ ተሰማበት ዞር ራሱን ለመከላከል ሲዘጋጅ ወዲያውኑ የመሳሪያ መቀባበል ድምፅ ተሰምቶ "ቁም ብዬሃለሁ እንዳትንቀሳቀስ የሚል ጠንከር ያለ ትዕዛዝ ሲነገረው ጥላሁን እንደዚያው እንደቆመ
"ኡ እንተ ማነህ" ሲል ጠየቀ፡፡
ጥናሰው ይበልጥ ደነገጠ፡፡ መሳሪያ የሚባል ነገር አይወድም፡፡ በዚህን ጊዜ ሁለት የጦር መሳሪያ የታጠቁ ወታደሮች ከጭለማ ውስጥ ብቅ አሉ፡፡ ጥላሁን ወታደሮች እንደሆኑ ሲያውቅ የያዘውን ሽመል መልሶ ተስተካክሎ ቆመ
"ወዴት እየሄዳችሁ ነው?" አለ አንደኛው ወታደር።
"ወደባቡር ጣቢያ ነው የምንሄደው" አለ ጥናሰው
"ሁለታችሁም?"
በዚህ ጊዜ ጥላሁን ተረጋግቶ ስለነበር
"ሊሄድ እሱ ነው ጌታው እኔ እንዲሁን ጥቂት ልሸኘው ብዬ ነው የተነሳሁለት"
"ምንድነው ሻንጣ ውስጥ ያለው?"
"ጥቂት ቅያሬ ልብሶች ናቸው ያሉት" አለ ጥናሰው።
"እስቲ ምጠውና ወደኋላ ሂድ" አለው ወታደሩ፡፡ ጥናሰው እንደታዘዘው ሻንጣውን ከትከሻው አውርዶ መሬት አስቀምጦ ወደኋላ ቆመ፡፡ ወታደሩ መሳሪያውን

@BOOKALEM

እንደያዘ ቁጢጥ ብሎ ሻንጣውን ከፍቶ ውስጥ ያሉትን ልብሶች በየተራ አውጥቶ ፈተሸ:: ባዶ መሆኑን ሲያረጋግጥ ልብሶቹን መልሶ ከተታቸውና "መሄድ ትችላላችሁ" አለ:: ጥሩሰው ሻንጣውን አንስቶ ምንም ሳይናገር ዞ ሲጀምር ጥላሁን ተከተለው::

-13-

ጊዜው ቀትር ነው:: የቪሀረጊቱ ክፍሏ ውስጥ አልጋዋ ላይ ጋደም ብላ በሀሳብ ጭልጥ ብላ ነጉዳለች:: ለሊት ለትንሽ ደቂቃ ብቻ እንቅልፍ ሸለብ ያደርጋት ቢሆንም ብዙ እንቅልፍ አልተኛችም:: አሁንም ቢሆን ድካም ሳይበግራት በሀሳብ ማዕበል ከወዲያ ወዲህ እንዳለች ነው፡፡ጥሩ ሰው የሰጣትን መፅሀፍ ለወጥ በዚ ብትይዘውም ገልጣ ልታነበው አልቻለችም። ዘርፌ ቁርስ እንድትበላ ጠ ብትጠራትም ቢታኝ ብላ ለመብላት ፈቃደኛ አልሆነችም። የምሳ ሰዓት ደርሶ ዘርፌ ባትቆጣት ኖሮ እንኳን ምግብ ለመብላት ከክፍሏ መውጣት አልፈለገችም ነበር። እንዲሁ ለወጉ የቀረበላትን ምሳ ነካነካ አድርጋ ቢታኝ ብላ ተነሳች።ዘርፌ ምን ሆ ነው ብትላትም ምንም እንዳልሆነችና የበላቻው እንደበቃት መለሰችላት፡ ዘርፌ ግ ምግቡን ነካካችው እንጂ እንዳልበላች ብታውቅም ልታስጨንቃት ስላልፈለገች በዝምታ ነው ያለፈቻት።

ክፍሏ ገብታ እንደዜ በጀርባዋ ተኝታ ሌላ ጊዜ በጎኗ ተኝታ፤ አልያም ከተጋደመችበት ተነስታ፤ አልጋዋ ላይ ግድግዳውን ተደግፋ ጉልበቶቿን ሰብስባ አገጯን በማስደገፍ፤ በሀሳብ ጭልጥ እያለች ከጥሩሰው ጋር ከተዋወቁቻው ጀምሮ እስከተለያዩበት ጊዜ ድረስ የነበረውን ሁኔታ እያሰታወሰች፤ በሚያስቀው ብቻዋን ፈገግ እያለች፤ በሚያስተክዘውም ትክዝ እያለች፤ በሀሳብ በመዋለል የእራት ሰዓት ደርሶ ዘርፌ ጠርታት ሳትፈልግ ወደ እራቱ ሄዳ አሁንም እንደነገሩ ነካክታ ተመለሰች።

ዘርፌ በአንድ ቀን ውሎ ባሳየችው የባህሪ ለውጥ ግራ ተጋባች።

ምን ሆና ነው እሟት ይሆን ወይስ? ውስጧ እየነገራት የነበረውን ጥርጣሬ ትመን?... ተመልሳ ይሄማ ሊሆን አይችልም... ስትል አሰበችና ለማንኛውም በዚሁ የምትቀጥል ከሆን ሀኪም ዘንድ ወስጀ አስመረምራታለሁ ብላ አሰባ ለጊዜው ተወቻው።

የቪሀረጊቱ ለሊቱንም በሀሳብ፤ ቀጣዩንም ቀን እንዲሁ ከክፍሏ ሳትወጣ ለምግብ ብቻ ስትጠራ እየወጣች፤ እንደነገሩ ደርሳ እየተመለሰች በሀሳብ መጠመድ ፤ቤቱ ውስጥ ጥያቄ አስነስቶ ምን እንደሆነች በእናቷም በዘርፌም በኩል ተደጋጋሚ ጥያቄ ስለበዛባት፤ ትንሽ አሞኝ ነው የሚል መልስ የውሸቷን ሰጠቻቸው:: ወደ ሀኪም ቤት መሄድ እንዳለባት እየተናገሩ ቢያስጨንቋት በኋላ ላይ ተሽሎኛል ብላ ጥርጣሬአቸውን ለማስለወጥ ጥሩ ሰው የሰጣትን መፅሀፍ ሳትወድ በግዷ ለመደበቂያ ስለሚሆናት የተወሰነ ታነብ ጀመር።

አንዴ የመፃፉን አሳብ ለመያዝ፤ አንዴ የራሷን ሀሳብ ለመያዝ ተቸግራ የተወሰኑ ገፆች እየተሰላቸች ለማንበብ ሙከራ በማድረጓ፤ የተወሰነው እየገባት፤ የተወሰነው በሀሳብ ስትወሰድ እየዘነጋችው ሄደችና የኋላ ኋላ እየቆየች ስትሄድ የመፅሀፉ ታሪክ እየመሰጣት ከገፅ ገፅ እየፈጠነች ማንበቡን ተያያዘችው።የመፅሀፉ ገፆች እየተናዱ በሄዱ ቁጥር በመፅሀፉ ውስጥ የተሳሉት ገፀ ባህሪያት ማንነታቸው እየጎላ በአካል የምታውቂቸው እስኪመስላት ድረስ በስሜት ከእነሱ ጋር እየወደቀች፤ እየተነሳች ንባቧን ቀጠለች። በዚህ ጊዜ በተወሰነ መልኩ ያ ሲያስጨንቃት ከነበረው አሳብ መውጣት ችላ ነበር።

ደበልጥ ሰብለወንጌል የተባለችው የመፅሀፉ ዋና ገፀ ባህሪ በተለየ መንገድ ቀልቧን ገዝታ ያዘቻት። ሲታዝን እያዘነች፤ ስትደሰት እየተደሰተች፤ በስሜት አብራት ትጓዝ ጀመር። አንዳንዴ ንባቧን ቆም አድርጋ የሰብለ ወንጌልን ሁኔታ ሲታሰብ የራሷ ህይወት ድቅን ይልባታል። በሁለቱም ዘሪያ የከበባቸው የቤተሰብ ማንነት፤ አስተሳሰብ፤ ወግ ፤ልማድና ባህል አንድ አይነት ነው። እንዲያውም በሁሉም ነገር ተመሳሳይ ናቸው:: ምናልባት ሰብለወንጌል ጎጃም ገጠር መወለዷ፤ እሷ አዲስ አበባ ከተማ ተወልዳ ማደጓ፤ ካልሆነ በስተቀር የአንድ ዘመን ውልደት ፤የአንድ

@BOOKALEM

ሳንቲም ገፀታዎች እንደሆኑ ተረዳች።በዚህ ሁኔታ በንባቡ ተመስጣ እንዴ ሰለ ሰብለወንጌል ሌላ ጊዜ ስለአስተማሪው በዛብህ እንዲሁም ስለጉዱ ካሳ ስለፊታውራሪ መሸሻ ሁኔታ ባነበበች ቁጥር ምን ይፈጠር ይሆን እያለች ከገፀ ባህሪዎቹ ጋር በሀሳብ ባህር እየዋኘች፤ ከገፀ ወደ ገፅ ከምዕራፍ ወደ ምዕራፍ እየተገላበጠች ስታነብ ቆይታ፤ ድካምም ስለተሰማት ከቤት ወጥታ ወደ ጥላሁን መሄድ ፈልጋ መፅሀፉን አስቀምጣ ከቤት ወጣች።

የምሽቱ ቀዝቃዛ አየር ፊቷን ሲመታት በተወሰነ መልኩ የመነቃቃት ስሜት ውስጧ ተፈጥሮ ወደ ጥላሁን ክፍል ሄዳ በሩን ስታንኳኳ ጥላሁን ከውስጥ ሆኖ "ይግቡ" አለ።

የሺሀረጊቱ ወደ ውስጥ ዘልቃ ስትገባ ጥላሁን በብረት ካውያ እሳት ሞልቶ ቤቱ ውስጥ ባለ ትልቅ ሳጥን ላይ ከሰር ጨርቅ አንጥፎ የደጃዝማች አካለወልደን ሸሚዝ፣ ኮትና ሱሪ ሲተኩስ ተመለከተችውና።

"እንዴት አመሸህ ጋሽ ጥሌ" አለችው።

ጥላሁን ልብስ መተኮሱን አቁሞ ወደ ኋላው ዞሮ ሲመለከት የሺሀረጊቱ ሆና በማግኘቱ ተገርሞ "አንቺ ነሽ እንዴ የሺዬ" አለ በፈገግታ ተሞልቶ።

"ልብስ እየተኮስክ ነው መሰለኝ?"

"የአባትሽን ልብሶች እየተኮስኩ ነው።"

"ስራ አስፈታውካ"

"እረ በጭራሽ ስራ አላስፈታሽኝም እየጨረስኩ ነው" አለና በእሳት የጋለውን ካውያ ልብሱን እንዳያቃጥለው አንስቶ የብረት ማስቀመጫው ላይ አስቀመጠውና ለሚጫወታ ወደ እሷ ዞሮ "ይሄ ትምህርት መዘጋት እስረኛ አደረገሽ አይደል?"

"ምን ያህል እንኳ እስረኛ አልሆንኩም መፅሀፍ እያነበብኩ ስለነበር አልታወቀኝም።"

"ጥሩ ነው እኔማ ይሄ መንቀሳቀስ የለመደ ሰው እቤት መዋል ሲጀምር የሚጨንቀው ይመስለኝ ነበር።"

... የመጣሀ ስሜት ነበረው፤ እኔ ግን ያንን ስሜት አላዳመጥኩትም :: ጥሩ ... መፅሀፍ ሰጥቶኝ ሄዱ ስለነበር እሱን ሳነብ ጊዜው ሳላውቀው ይሄዳል።" ... መንገዱን ስለጥሩ ሰው አውርታ አዲስ መረጃ በመፈለግ።

... ነው።" አለ ጥላሁን የጥሩ ሰው ስም ሲነሳ ጆሮው ሁሉ ቆሞ በመደነቅ።

... መፅሀፍ ሰጠኝ መሰለህ"

... ስለጥሩ እሱም መጽሀፍ ቀለቡ ነው መፅሀፍ ከያዘ መቼ ሰው ...።"

... ያለ እንዴ?" ብላ ስለእሱ እንዲያወራ ፈልጋ ጠየቀችው። ሀሳቧ ... እንቺን ትምህርት ቤት አድርሶ ከተመለሰ በኋላ ስራው ምን ... መፅሀፍ ውስጥ ነው እሚወድቀው፤ እንደው ግርም ይለኛል ያን ... መፅሀፍ በማንበብ ጊዜውን ማባከኑ ምን ሊያተርፍ" አለና ከጣስ ... ላይ ቀንቶ የሚተኩሰው ልብስ ላይ አርከፍክፎ ካውያውን ... መተኮስ ጀመረ።

... ማንበብማ ትልቅ ጥቅም አለው ጥሌዬ"

... ላይ አፍጦ ጊዜን ከመግደል ውጭ ምን ይሆን ጥቅሙ።"

... ማንበብ እኮ እውቀት ይሰጣል። እውቀት ደግሞ ብርሃን ነው።"

... ብርሃን ትርጉም በምን እንደምታስረዳው አሰበችና "ብርሃን ማለት አሁን ... ካውያ፣ መኪና፣ አውሮፕላኑ አሁን ከተማ ውስጥ የምናየው ... ሀኪምና ሌሎችም ያልገለፅኳቸው፤ ብዙ በአለም ላይ ያሉ ነገሮች ... የእውቀት ብርሃን እማካይነት የሚገኙ ናቸው። እነዚህ እውቀቶች ... በምርምር ሲታገዙ ለሰው ልጅ ጠቃሚ የሆኑ ነገሮች ይፈጠራሉ። ... ድንቁርና ማጥፊያ የእውቀት ብርሃን ነው። አለች የሺሀረጊቱ ... ብርሃን ይገባዋል ባለችው ገለፃ እያስረዳችው።

... እየሰራ ሲያዳምጣት ቆይቶ ያለችው ሁሉ ባይገባው ባለመማሩ ... ሲል አሰበ። የሆነ ሆኖ የተማረ ሰው ካልተማረው እንደሱ ካለው

@BOOKALEM

መሀይም መሻሉ አይቀርም ብሎ በማሰብ የሺህረጊቱ የተማረች በመሆኗ የነገረችው እውነት ሊሆን ይችላል ብሎ ለመቀበል ተገደደ።

"ልክ ትሆኛለሽ የሺዬ እኔ ምኑን አውቄው ብለሽ? ለራሴ መሀይም እንደው ቀኑን ሙሉ መፅሀፍ ላይ ድፍት ብሎ መዋሉ ከንቱ ድካም መስሎኝ እንጂ መች በቅጡ ገብቶኝ ብለሽ" አለ ጥላሁን፡፡

"ሲታነብ የምታውቃቸው ብዙ ቁም ነገሮች አሉ። አሁን ለምሳሌ ስለአንድ ህዝብ አኗኗር ባህል ልማድና ወግ ሊጻፍ ይችላል። ፀሀፊው ሲፅፈው አንባቢው ስለ እነዚያ ህዝቦች እንዲያውቅ፤ አግረ መንገዱንም በሚፅፈው ታሪክ ውስጥ ጥሩ የሆነውን በጥሩነቱ እንዲወስደው፤ መጥፎ ባህል የሆነውን ከመጥፎነቱ እንዲማር በማሰብ ነው። ስለዚህ አንባቢው ሲያነብ ይሄንን እውቀት ያገኛል ማለት ነው።" አለችና ተጨማሪ ማብራሪያ ሰጠችው።

ጥላሁን በሰጠችው ገለፃ ተመስጦ ስራውን እየሰራ ያዳምጣት ነበር። "አሁን እኔ እያነበብኩት ያለው መፅሀፍ እንዴት ጥሩ መፅሀፍ መሰለህ"

"እንዳልሽኝ ጥሩ መፅሀፍ ቢሆን ነው እሱም የሰጠሽ ለመሆኑ መፅሀፉ ስለምንድነው የሚያወራው" ብሎ ጠየቃት።

የሺህረጊቱ መፅሀፉ እሷ ላይ ያሳደረው ተፅዕኖ ከፍተኛ ስለነበር በስሜት ተሞልታ ስለመፅሀፉ ይዘት እስከደረሰችበት ምዕራፍ ድረስ ትተርክለት ጀመር፡፡ ስለ ሰብለ ወንጌል፤ ስለበዛብህ ፤ስለፊታውራሪ መሸሻና በጊዜው ስለነበረው ማህበረሰብ አስተሳሰብ በምትነግረው ሰዓት ጥላሁን በትረካዋ እየተመሰጠ ሲሄድ ጭራሽ ልብስ መተኮሱን አቁሞ ፈዞ ቆሞ ያደምጣት ጀመር።

የሺህረጊቱ በጣፋጭ ገለፃ ተርካ ጨርሳ ስታቆም፤ ጥላሁን ስሜት ውስጥ ገብቶ እያዳመጠ ስለነበር በማቋረጧ ተከፍቶ መጨረሻውን ለማወቅ በመጓጓት "እባክሽን ቀጥይ አታቋርጪ" በማለት ይለምናት ጀመር።

የሺህረጊቱ በስሜት ተይዞ ማዳመጡ እሷንም አስደስቷት በጥያቄው ሳቀችና እስከነገረችው ድረስ ብቻ እንዳነበበች ስትገልፅለት።

"ባለጀመርሽው ይሻል ነበር፤ ታዲያ መቼ ነው ቀጣዩን የምትነግሪኝ" ብሎ ጓጉቶ ጠየቃት።

"ከወደድከው በየቀኑ የደረስኩበትን እየመጣሁ እተርክልሃለው"

"እባክሽን እንዴት ያለ ወግ ነው ቶሎ ቶሎ እያነበብሽ የደረስሽበትን ንገሪኝ"

"ግድ የለህም እነግርሃለው" እንዳለች ከውጭ ዘርፌ ስትጠራት ሰምታ "መጣሁ ጋሼ ጥላሁን ጋር ነኝ" አለችና "ቢቃ ጥልዬ ደህና እደር" ብላው ወጥታ ሄደች።

ጥላሁን በነገረችው ታሪክ ተመስጦ ስለነበር ከተሰናበታት በኋላ ወደ ስራው ተመልሶ እየሰራ የነገረችውን ታሪክ እሱ ከሚያውቀው የቤተሰቡ ታሪክ ጋር እያመሳከረ በመገረም ምን ይፈጠር ይሆን በሚል ያሰላስል ጀመር።

-14-

ጥሩሰው ወደ ድሬደዋ ከሄደ አራት ቀን ሆኖታል። የሺህረጊቱ ረጅሙን ጊዜዋን መፅሐፉን በማንበብ ነው የምታሳልፈው፡፡ አልፎ አልፎ ድካም ሲሰማትና ማረፍ ፈልጋ በምታርፍ ሰዓት ጥሩ ሰው ወደ አዕምሮዋ እየተመላለሰ ይመጣል። ከሄደ አራት ቀን የሆነው ቢሆንም ለረጅም ጊዜ እንደተለያዩ ነው የሚሰማት፤ እናም ውስጧ እሱን መናፈቅ ጀምሯል።በዚህ ድርጊቷ እየተገረመች ፍቅር ያዘኝ እንዴ? ትልና ባዶ ቤት ብቻዋን ትስቃለች። በእርግጥም እምና መቀበሉን አልፈለገችም እንጂ ፍቅር እየያዛት እንደሆነ ገብቷታል። ምክንያቱ ደግሞ ፍቅር እስከመቃብርን እያነበበች በመፅሀፉ ውስጥ ባሉ ገፀ ባህሪያት ምትክ እሷን በሰብለወንጌል ቦታ፤ ጥሩሰውን ደግሞ በበዛብህ ቦታ አድርጋ እየሳለች ማሰብ መጀመሯ ነው።

አንዳንዴም ማንበቧን ሁሉ ታቆምና ለረጅም ሰዓት ይሄንኑ ጉዳይ እያብሰለሰለች ትቆያለች። ታዲያ ይሄ ሀሳቧ በዝቶ ውስጧን ሲያስጨንቀው ሰበብ ፈልጋ የመፅሀፉን ታሪክ ልትነግረው ጥላሁን ጋር ትሄድና የደረሰችበትን ታሪክ ነግራው ስትጨርስ ሰበብ አስባብ ፈልጋ ስለጥሩ ሰው መጠየቋ አይቀርም።

@BOOKALEM

"ግሊ መቼ ነው የሚመጣው?"

"ጥሩ ሰውን ማሰትሽ ነው?"

"ኧ... ቶሞ እኮ አይመጣም እንዴ?"

"ይመጣል እንጂ ብዙም እንደማይቆይ ነው የነገረኝ።"

"ቢመጣ ጥሩ ነበር ኮሌጅ ደርሼ ሁኔታውን አይቼ እመጣ ነበር።"

ጥላሁንም ሁኔታዋን ተረድቶ ለጠየቀችው ጥያቄ ምላሽ ከመስጠት አልፎ ምክንያት እየፈለገ ስለእሱ ያወራላታል፡ አቧምደስ ይላታል። በዚህም ሁኔታዋ ፍቅር እንደያዛት አውቋል፡ ከምትነግረው የሰብለወንጌልና የበዛብህ ታሪክ ጋር እያገናኘ እቻ ናቸው፤ የዘርና የሀብት ጉዳይ ካልሆነ በስተቀር በውበትም በእድሜም ተቀራራቢ ናቸው፤ ቢፋቀሩ ሲል ያስባል። ግን ደግሞ ይሰጋል። እኚህ ሀይለኛ አባቷ ቢያውቁ ሊፈጠር የሚችለው አደጋ ከባድ ስለሚሆን ስጋቱ እውነት አለው።

የሺሀረጊቱም ዕለት ዕለት እየተቀራረቡ በሄዱ ቁጥር መጀመሪያ አካባቢ ስለጥሩሰው ማንሳቱ ያሳፍራት የነበረ ቢሆንም፤ አሁን ግን በተወሰነ መልኩ ያ ፍርሃቷ ተወግዶ በድፍረት ስለሱ ማውራት ጀምራለች። ከዚህ ቀደም ለጥላሁን ፀጉሩ ላይ ውሃ ሲጨምርለት ያደረገውን ድርጊት አስታውሳ እየሳቀች።

"ተንኮለኛ ልጅ ነው ባለፈው እኮ ፀጉርህ ላይ ውሃ ሲጨምርልህ ሆን ብሎ እያሳቀ ነበር ወደ ሱሪህ ሲጨምር የነበረው"

"እይተሸልኛል ላካ የሚሰራውን ተንኮል"

"ታዲያስ እናንተ አለየቻሁኝም ከፍሊ ውስጥ ሆኜ በመስኮት እየተመለከትኳችሁ ነበር።"

"እየሸልኝ አይደል ተንኮሉን ሆን ብሎ ጨምርብኝ ሲያበቃ አውቄ አይደለም ብሎ ሲዋሸኝ እኔ ግን ሆን ብሎ እንዳደረገው ገብቶኛል።" ብሎ እሱም አስታውሶ ሳቀ። ሌላም ሌላም ያደረጋቸውን ድርጊቶች እያወሩ አብረው ይስቃሉ። ይጫወታሉ። በዚህ ሁኔታ እንዲህ እየተጫወቱና እያወሩ ያነበበችውና የደረሰችበትን እየተረከችለት ቀናቶች ሄዱ። አንድ ቀን ስለመፅሀፉ ታሪክ ስትተርክለት ጉዱ ካሳ

ስለሚባለው ገፀ ባህሪ እንስታ እንዴት እንደምትወደውና እንደምትቀናበት ነገረችው። ሰብለ ወንጌል እሱ ባይኖርላት ኖሮ ያን ሁሉ ፈተና እንዴት መቋቋመ ትችለው ነበር። ስትል ነገረችውና ወደ ራሷ ህይወት ተመልሳ ከጥላሁን ጋር በመቀራረባቸውና የልቧን ስታወራለት እያዳመጠ መፍትሄ ስለሚሰጣት

"አንተ እኮ ለኔ ጉዱ ካሳ ነህ።" አለችው፡፡

"ልክ አንቺ ሰብለወንጌልን እንደሆንሺው" ሲላት ደስ ብሏት በሳቅ ተፍነከነከች።

አንድ ቀን ታዲያ ጥሩሰው በሄደ ሲድስተኛው ቀን ጥላሁን የሺሀረጊቱ ቀኑን ሙሉ ሳያያት ዋለ። ምን ሆና ነው? በቀን ሁለቴ ሶስቴ እንዳልመጣች ከአሁን አሁን ትመጣለች እያለ የመፅሀፉን የመጨረሻ ታሪክ ለማወቅ ጓጉቶ ቢጠባበቅም ሳትመጣ በመቅረቷ።

መቼም በደህናዋ የቀረች አይመስለኝም፤ ለማንኛው ሄጄ ልያት እስቲ ብሎ ማታ ላይ ወደ ከፍሏ ሲገባ አልጋዋ ላይ ተቀምጣ ጉልበቶቿን አጥፋ ጉልበቶቹ ላይ አገጯን አስደግፋ በሀሳብ ስጥማለች። ፊት ለፊቷ ያ ስትተርክለት የነበረው ፍቅር እስከመቃብር የተሰኘው መፅሀፍ ተቀምጧል። ገብቶ እጠገቧ እስኪደርስ ቀና ብላ አላየችውም።

"አንቺ የሺ ምን ሆንሽ ነው። ቀኑን ሙሉ ብቅ ሳትይ ልቤን እንደዚያ እንጠልጥለሽ የጠፋሽው? ኧረ ለመሆኑ ምን ሆንሽ ነው?"

የሺሀረጊቱ እንደዚያው ጉልበቷ ላይ እንደተኛች ቀና ብላ ሳታየው በመቅረቷ።

"ወይስ ልቤ መሰቀሉን አውቀሽ ልታሰቃዩኝ ከጅለሽ ነው? ንገሪኝ እንጂ" ቢላትም ዝም እንዳለች በመቅረቷ ዝምታዋ አለምክንያት አይደለም ብሎ እሰበና

"የሺዬ ምን ሆንሽል አመመሽ እንዴ?" አላት ጎንበስ ብሎ ፊቷን ለማየት እየሞከረ። የሺሀረጊቱ ቀና ብላ በጭንቅላቷ ንቅናቄ እንደላመማት ገለፀችለት።

"ምን ሆንሽ ነው ታዲያ? አናግሪኝ እንጂ" አለና ካጎነበሰችበት ቀና ሲያደርጋት እያለቀሰች መሆኑን ተመልክቶ ደነገጠ፡፡

"ለምንድን ነው የምታለቅሺው የሺ?"

@BOOKALEM

እንደዚያው እያለቀሰች "ምንም" ስትል መለሰችለት።

"አለምከገያትማ አይደለም እያለቀሽ ያለው አንድ ነገርማ ሆኖሻል እቤት ውስጥ የተፈጠረ ችግር አለ እንዴ?"

"የለም"

"ታዲያ ምን ሆነሽ ነው? ወይስ እቤት ካሉ ሰዎች ተጣላሽ?"

"አልተጣላሁም"

"ምንድነው ታዲያ የሚያስለቅስሽ? ለምን አትነግሪኝም የሺ?" ብሎ በጥያቄ ሲያስጨንቃት

እያለቀሰች "ሞተ" አለችው።

"ማነው የሞተው?" ግራ ገብው እቤት ውስጥ ሰላም ነው። ቤተሰቡ የማያውቀው እሷን የሚያስለቅስ ሟች ማን ይሆን ሲል በጥያቄ ተወጠረ።

"በዛብህ"

ጥላሁን በእውኑ አለም የሚያውቀው አንድ የአቅርብ ዘመዱ እንደሞተ ሰው ደንግጦ "በምትኩት መቼ ነው የሞተው"

"ጠዋት ነው መሞቱን ያወኩት" አለች የሺሀረጊቱ እያለቀሰች።

ጥላሁን አፉን በመዳፉ ይዞ ደንግጦ እንደቆመ ለደቂቃዎች ስለሟቹ በዛብህ እያሰላሰለ በሀዘን ቆይቶ ወደ ራሱ ሲመለስ ሞተ የመትለው ሰው በአካል የነበረ ደምና ስጋ የለበሰ፤ ትክክለኛ ነፍስ ያለው ሰው ሳይሆን በመፅሀፍ ታሪክ ውስጥ የተሳለ የሰው አምሳል መሆኑን ሲረዳ በራሱ ድርጊት ተገርሞ ሳቅ አለና።

"ወይ ጉድ እኔንም እኮ አንድ የማውቀው የቅርብ ሰው እንደሞተ አስደነገጠኝ እኮ ወይ ቂልነት" ብሎ ድጋሚ ሳቀና "በይ አሁን ለቅሶውን አቁሚ" አላት፡፡ ጥላሁን ምን ያህል የመፅሀፉ ታሪክ እንደገዛዱ እለም እውነታ ስሜቱን ቆንጥጦ ይዞት እንደነበር ድንጋጤውን እስታውሶ ድጋሚ እየሳቀ።

"በይ የሺዬ አሁን ለቅሶውን አቁሚ የሞተው ሰው ሳይሆን መጽሀፍ ውስጥ ያለ ባለታሪክ ነው" እያለ ሊያግባባት ቢጥርም የሺሀረጊቱ ግን ያንን አምና ለመቀበል ተቸግራ ከዚያ ከባድ ሀዘን ውስጥ ለመውጣት አልቻለችም ነበር።

ጥላሁን በብዙ ውትወታ ከለቅሶዋ ቢያስቆማትም እንደ ቀድሞ ልትጫወትና ልታወራው ስላልቻለች እፅናንቷት ተመልሶ ወደ ክፍሉ ሄደ።

የሺሀረጊቱ የበዛብህ መሞት በጣም ሀዘኗን ስላበዛው ከክፍሏ ሳትወጣ አድራ ዋለች። በማግስቱ አመሻሽ ላይ ክፍሏ ውስጥ አልጋዋ ላይ እንደተቀመጠች ከክፍሏ ውጭ ግቢ ውስጥ የሰዎች ንግግር ሰምታ ንቅት ብላ ታዳምጥ ጀመር።

"እንዴት ነህ ጥሩ ሰው?" የሚለውን የጥላሁንን ንግግር እና እግዚአብሄር ይመስገን ሰላም ነኝ የሚለውን የጥሩሰውን ድምፅ ስትሰማ ከአልጋዋ ላይ ዘላ ወረዳ እርምጃ ጀመረችና በሩ ጋር ስትደርስ፤ በራሷ ድርጊት አፍራ በመቆም ምን ልሆን ነበር ስትል እንደዚያ ከአልጋ ላይ አዘልሎ ያስወረዳትን ሁኔታ ስታስታውስ ድርጊቷ አስገርሟት እየሳቀች ተመልሳ አልጋ ላይ ወጥታ ተቀመጠች።

-15-

በማግስቱ ጥሩ ሰው በጠዋት ነው የተነሳው፤ የሺሀረጊቱን ለማየት ጓጉቷል። ከአዲስ አበባ ወደ ድሬደዋ ከሄደ ጊዜ ጀምሮ በአእምሮው እየተመላለሰች እንዲው ስታስጨንቀው ነው የከረመችው። ማታም ከመጣ በኋላ ከሂርና ገዝቶ ይዞት የመጣውን ብርቱካን ለቤተሰቡ ሊሰጥ ሄዶ በሰበቡ ሊያያት ቢፈልግም ከክፍሏ ሳትወጣ በመቅረቷ ድካሙ ከንቱ ሆኖ ሳያያት ነበር ወደ ክፍሉ የተመለሰው፡፡

ጠዋት ታዲያ ዘርፌ ከተማ ውስጥ ያለው ግርግር ስለበረደ ትምህርት ቤቱ ሊከፈት ስለሚችል ታደርሳታለህ ተዘጋጅ ብላ ስትነግረው በውስጡ ደስ ነበር ያለው።

መኪናው ጋር ቆሞ ሲጠባበቅ ሰዓቱ ደርሶ የሺሀረጊቱ በአለባበሷ ጥንቃቄ አድርጋ እጅግ ተውባ ከቤት እንደቀድሞው በፊት ለፊት በሳሎኑ በረንዳ ሳየሆን በኋላ

@BOOKALEM

በኩል ስትወጣ፤ ጥሩሰው መኪናውን ተደግፎ ወደ ፊት ለፊት እያየ ስለነበር ቀስ ብላ ድምጿን ሳታሰማ ደርሳ ስትከፍት፤ ድምፁ ሰምቶ ወደ ኋላው ሲዞር ፣ የመኪናውን በር ከፍታ ስትገባ ተመለከታት::

ባልጠበቀው ሁኔታ እንደዚያ እምራና ተውባ መኪና ውስጥ ስትገባ በአድናቆት አፉን ከፍቶ ተመልክቶ ምንም ሳይናገር እዚያው ለተወሰነ ሰኮንድ ቆመ:: ወዲያው አባትየው አይተውት እንደሆን ተጠራጥሮ ዞሮ ሲመለከት ደጃዝማች አካለወልድ በፅሎት መጽሀፍ ንባብ ላይ ተጠምደው እንዳላዩት ሲያውቅ ፈጥኖ ወደ መኪናው ሄዶ ከገባ በኋላ መኪናውን አስነስቶ ከግቢ ወጥቶ ሄደ::ከመንደሩ ውስጥ ወጥተው ዋናውን አስፖልት ላይ እስኪወጡ ድረስ ሁለቱም ምንም ሳይነጋገሩ በየራሳቸው አሳብ ውስጥ፤ እንዳቸው ስለአንዳቸው እያሰቡ ዝም እንደተባባሉ ቆይተው በኋላ ላይ የሺሀረጊቱ

"ከሄድክበት በሰላም ተመለስክ?" ስትል ዝምታውን ሰበረችው::

"አዎን በሰላም መጣሁኝ" አላት ከሀሳቡ ተመልሶ::

"እናትህን ደህና አገኘኋቸው?"

"ደህና ነች በሰላም አገኘኋት" ብሎ መለሰላትና እንደገና ሁለቱም በዝምታ ተዋጡ። ጥሩ ሰው ዝምታውን ለመስበር በምን ምክንያት ላናግራት እያለ ሲያስብ ቆይቶ ትዝ ሲለው መፅሀፍ እንድታነብ ሰጥቷት ስለ ነበር እንዲያውም ጥሩ መዋያያ ይሆናል ብሎ።

"መፅሀፉን እንባበሽ ጨረሽው እንዴ?" ሲል ጠየቃት። የሺሀረጊቱ ስለመፅሀፉ ሲያነሳባት ንቅት ብላ እንዲያውም አስታወስከኝ በሚል ስሜት ወደ እሱ ዞራ አፍጣ እየተመለከተችው።

"ቆይ ምን አይነት መፅሀፍ ነው የሰጠኸኝ?" ስትል ተቆጥታ ጠየቀችው።

ጥሩ ሰው እንደዚያ መቆጣቷ ገርሞት።

"ምነው ምን ሆነ አልወደድሽውም?" ብሎ ጠየቃት። የሺሀረጊቱ በተከፋ ስሜት "ያበሳጫል እንጂ ስትል ስሜቷን ገለፀች።

"ምን ነው ያበሳጨሽ?"

"ቆይ በዛብህ መሞት ነበረበት?"

ጥሩሰው የመፅሀፉ ታሪክ ምን ያህል ስሜቷን ገዝቶት እንደነበር ከሁኔታዋ መረዳት መቻሉ

"የበዛብህ ሞት ያሳዝናል አይደል?" ሲላት

"ያሳዝናል በመሞቱ በጣም ነው ያዘንኩት" ብላ መሞቱ ምን ያህል እንደጎዳት ገለፀችለት። ጥሩ ሰውም በተፈጠረባት ስሜት እየተገረመ በጉዟቸው ላይ ስለገፀባህሪያቱ ማንነት እያነሱና እየተከራከሩ ት/ቤት ደረሱ። መኪናውን አቀዝቅዞ ዳር ይዞ ሲቆም፤ የሺሀረጊቱ ልትወርድ ፊልጋ ቀድሟት የሚወርድ ስለመሰላት እንደተቀመጠች ዞራ ፈገግ ብላ ስትመለከተው፤ ሀሳቧ ገብቶት እዚያው ቦታው ላይ እንደተቀመጠ ሳይንቀሳቀስ ሳቅ አለና።

"ውረጂ እንጂ" አላት::

ገርሟት ሳቀችና "ተስማማን እንዴ?"

"የሚያስከፋሽ ከሆን የውጭውን እተውዋለሁ"

የሺሀረጊቱ ደስ አላትና "አመሰግናለሁ"

"ምንም አይደል"

"ተመልሼ ስለምመጣ እዚሁ ጠብቀኝ" ብላ ሳቅ አለችና "አይዞህ እንደበቀደሙ አልቀጣህም ትምህርት መጀመሩንና አለመጀመሩን አረጋግጬ ብቻ ነው የምመለሰው"

"እጠብቅሻለሁ" ሲላት ደስ ብሏት በፈገግታ ተሞልታ ከመኪናው በመውረድ ወደ ት/ቤቱ ቅጥር ግቢ ሄደች።

ጥሩ ሰው እዚያው መኪናው ውስጥ እንደተቀመጠ ወርዳ የምትሄደውን የሺሀረጊቱን በአድናቆት ሲመለከታት ቆይቶ፤ ቅጥር ግቢው ውስጥ ገብታ ከአይኑ ስትሰወር፤ ስለውበቷና ስለቁንጅናዋ እያሰበ በሀሳብ ጭልጥ ብሎ ሄደ።

@BOOKALEM

ከገባበት ሀሳብ የነቃው ከቆይታ በኋላ የሺሀረጊቱ ከትምህርት ቤቱ ቅጥር ግቢ ወጥታ ስትመለስ ተመልክቶ ነበር። መኪናው ጋር ደርሳ በሩን ከፍታ ወደ ውስጥ ገብታ ተስተካክላ እየተቀመጠች።

"ዝም ብለን ነው የደከምነው"

"አልተጀመረም?"

"አብዛኛው ተማሪ የመጣ ባለመሆኑ ትምህርት አለተጀመረም እሱ" አለችውና "ለነገሩ እንኳንም ዛሬ አልኖረ" አለች። ጥሩ ሰው የመኪናውን ሞተር እያስነሳ

"ምነው?"

"ሰሞኑን የዚህ መፅሀፍ ጉዳይ መንፈሴን ረብሾት ነው የዋልኩት፤ ድብር ብሎኝ ስለከረምኩ ትንሽ ዘና ማለት ፈልጌ ነው" አለችው።

"ሰሞኑን ሀዘን ላይ ነዋ የከረምሽው?"

" ውስጤ እንዴት እዝኖ ነበር መሰለህ እስቲ ጥሩ አየር ወደሚገኝበት ንዳ" ስትለው። ጥሩ ሰው መኪናውን እንቅሳቅሶ እያሽከረከረ "ወዴት ልንዳ" ሲል ጠየቃት።

"ደስ ወዳለህ ንዳ ከቻልክ ከከተማ ውጭ፤ ንፁህ አየር ወደሚገኝበት አካባቢ" ብላ ሀላፊነቱን ለእሱ ስትሰጠው መኪናውን እያስሽከረከረ የተወሰነ መንገድ እንደሄደ ሲጋት ገባውና።

"ቤት አይቆጡ ይሆን?"

"ግድ የለህም ሃላፊነቱን እኔ ወስድልሃለው" አለችው ስጋቱ ገብቷት። ጥሩ ሰው "እሺ" አለና የመኪናውን ፍጥነት ጨምሮ እያሽከረከረ በቸርቸር ጎዳና አድርጎ ፒያሳ ደርሶ የሚኒሊክን አደባባይ ተሽከርክሮ ቀጥታ በአዲሱ ገበያ የሱሉልታን መንገድ ይዞ ይነዳ ጀመር።

በጉዟቸው ላይ ሁለቱም ዝም ተባብለው ነበር። የሺሀረጊቱ በመስኮት በኩል ውጭውን እየተመለከተች እርሻዎች፣ ሜዳ ፣ተራራውን፣ ለምለም በሳር የተሸፈኑ ሜዳዎችንና በአደይ አበባ ያጌጠውን ምድር ስትመለከት መንፈሷ በደስታ ተሞልቶ

"እየህ ቦታው እንዴት እንደሚያምር" አለችው። ጥሩ ሰው ከገባበት ሀሳብ ውስጥ ወጥቶ "ደስ የሚል ስፍራ ነው" ሲል መለሰላት።

"እዚህ እንሁን ቢቃ" አለችው በጣም ደስ እያላት። ጥሩ ሰው የመኪናውን ፍጥነት ቀንሶ ቦታ ፈልጎ ቆመ፡፡ የሺሀረጊቱ ከመኪናው ወርዳ በአድናቆት አይኖቿን ጨፍና ነፋሻውን አየር ወደ ውስጧ በመሳብ መልሳ ተነፈሰችው፡፡ በለመለም ሳርና አደይ አበባ ያጌጠው መስክ እየተመለከተች ጥቂት ቆየችና እጆቿን ወደ ግራና ቀኝ ዘርግታ ቀስ እያለች የተወሰነ ሄደች፡፡ ውስጧ በደስታ መላት ተሞልቶ ሜዳው ላይ ትሮጥ ጀመር።

ጥሩ ሰው ከመኪናው ወርዶ የሺሀረጊቱ በደስታ እንደ ህፃን እየቦረቀች ስትሮጥ ተገርሞ ይመለከታት ነበረ። የሺሀረጊቱ ሜዳው ላይ ሮጣ ሮጣ ድከም ሲላት ቁና ቁና እየተነፈሰች ሜዳው ላይ እጆቿን ዘርግታ በጀርባዋ ተዘርራ ተኛች።

በሁኔታዋ እየተገረመ ሲመለከታት ቆይቶ እዚያው ሜዳው ላይ በጀርባዋ ተዘርራ እንደተኛች ሳትነሳ በመቅረቷ ደንግጦ እየሮጠ ወደ እሷ ሄዶ ሲመለከታት አይኖቿን እንደጨፈነች ምንም እንቅስቃሴ ባለማድረጓ በጣም ደንግጦ

"የሺ... የሺ.... አመመሽ እንዴ?" ብሎ ቢጠይቃትም ምንም ምላሽ ከእሷ ባለማግኘቱ ተጨንቆ ቁጢጥ በማለት ሰውነቷን እየነቀነቀ ስሟን በመጣራት ደህንነቷን ለማረጋገጥ ጥረት ቢያደርግም የሺሀረጊቱ ፀጥ ብላ በመቅረቷ በድንጋጤ የሚይዘው የሚጨብጠው ጠፋው።

የሺሀረጊቱ መደንገጡን በማወቋ አሳዝኗት አይኖቿን ገለፃ እየሳቀች "ሲራውልህ ደነገጥክ አይደል" ትስቅ ጀመር፡፡

በህይወት መኖሯን ሲረዳ የእፎይታ ትንፋሽ ተንፍሶ ነገረ ስራዋ ገርሞት እየተመለከታት "አስደነገጥሺኝ እኮ" አላት።

የሺሀረጊቱ በድንጋጤው ስትስቅበት ቆይታ አጠገቧ እንዲቀመጥ ነግራው አጠገቧ መጥቶ ሲቀመጥ አሻግራ አካባቢውን በአይኗ አየቃኘች

"እየህ ቦታው እንዴት እንደሚያምር?"

@BOOKALEM

"ደስ የሚል ቦታ ነው።" አላት እሱም የአካባቢውን ውበትና ልምላሜ እያደነቀ።

"እንዲህ አይነት ስፍራዎች ለውስጥህ ሰላም ይሰጡሃል። የመንፈስ ምግብናቸው። እዚህ ከምንም ነገር ነፃ ወጥተህ ትደሰታለህ ነፃነት ደግሞ ለሰው ልጅ የተሰጠ ፀጋ ነው" አለችው።

"ልክ ነሽ ተፈጥሮ የመንፈስ ምግብ ነው።" አለና ሀሳቧን ደገፈላት። በእርግጥም ትክክል ነበሩ። ተፈጥሮ ለሰው ልጅ እጅግ አስፈላጊ ነገሮች ናቸው። የሰው ልጅ ግን ይህንን ጥቅም ባለመረዳት የተፈጥሮ ሀብቶችን እያወደመ በራሱ ላይ ችግር እየፈጠረ ይገኛል።

የሺሀረጊቱ በዝምታ ውስጥ ሆና ስለራሷ ስታስብ ቆይታ ከከተማ ወጣ በማለቷ ባገኘችው ነፃነት እየተደመመች

"እያየህ ጥሩ ሰው እኔ በሰው ተከብቤ ሰው ይናፍቀኛል" አለችው ጥሩ ሰው በአግራሞ ተገርሞ።

"ለምን?"

ለጠየቀው ጥያቄ ቶሎ መልስ ሳትሰጠው እያሰበች ቆየችና አይኖቿ ሩቅ እንደተተከሉ። "እስቲ አንተን ልጠይቅህ በልጅነትህ ለእንቁጣጣሽ አበባ ስዕሉ ለወዳጅ ዘመድ እየሰጠህ መልካም ምኞች ተመኝተሃል አይደል?"

"አዎ"

"ሆያ ሆዬ እያልክ ከአኩዮችህ ጋ ተጫውተሃል አይደል?"

"አዎ"

"ከእኩዮችህ ጋር ጭቃ እቡክተህ ውሃ ተራጭተህ ነው ያደከው አይደል?"

"ጥያቄዋ እየገረመው በድጋሚ "አዎን" ሲል መለሰላት።"

"እያየህ እኔ እነዚህን ሁሉ ነገሮች ሲባሉ እንጂ አድርጊያቸው አላውቅም" አለችው አዝና ወደ እሱ ዞራ እየተመለከተችው።

"ለምን?" አለ ያለማድረጓን ምክንያት ለማወቅ ጓጉቶ።

"ለምን አለከኝ" አለችና የመገረም ሳቅ ስቃ "ነፃነት የለኝማ እኔ በማምንበት ሳይሆን ቤተሰቦቼ በፈለጉት አጉል ልማድና ባህል ታጥሬ እንዳድግ ስላደረጉኝ ነዋ።"

ጥሩ ሰው ስሜቷ ገባው እናም አዘነላት። ምን ያህል ስሜቷ እንደተጎዳ ከንግግሯ ተረዳ እናም ምንም ሳይናገር በዝምታ ያዳምጣት ጀመር።

"እያየህ ጥሩ ሰው ነፍሴ ከዚህ እጥር መውጣት ትፈልጋች። ለዚህ ነው በነፃነት ሜዳው ላይ ሳርጥ ያየኸኝ" አለችውና ተመለከተችው።

ጥሩ ሰው በጣም ስላዘነላት አይኖቿን ሰብር አድርጎ ሲመለከታት እንዳዘነ ስለገባት "አሳዛኝ ፍጡር ሆንኩብህ አየደል?"

"በጣም እንጂ"

"አትዘንልኝ ይልቅ የሚያዋራኝ፤ የሚያደምጠኝ ፤የሚረዳኝ ፤ጓደኛ ሁነኝ" ብላ ጠየቀችው።

"ቤተሰቦችሽ የሚፈቅዱ ይመስልሻል?"

"እነሱ መቼም የኔን ፍላጎት አክብረው አያውቁም።"

"ታዲያ እነሱ ይሄንን የማይፈቅዱ ከሆነ..."

"ለእሱ አትጨነቅ አንተ ከተረዳኸኝ በቂ ነው።" አለችውና በጀርባዋ ሳሩ ላይ ተኝታ ጥርት ያለውን ሰማይ እየተመለከተች ስሜቷን ታዳምጥ ጀመር። ነፍሷ ከየትኛውም ጊዜ በተሻለ የደስታ ስሜት እየተሰማት እንደሆነ አወቀች።የዚህ የደስታ ስሜት ምንጭ ምን እንደሆነ ስታስብ ጥሩ ሰው መሆኑን ተረዳች። ነፃነት ስጥቷታል። ስሜቷን አዳምጦ ተረድቷት አዝኖላታል። ከምንም በላይ ደግሞ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ውስጧ የተፈጠረው አዲስ ስሜት እሱን እንደትናፍቅ ወደ እርሱ እንድትቀርብ ግፊት እያደረገባት እንደሆነ ተረድታለች።ጥሩ ሰውም በተመሳሳይ ስለ እሷ እያሰበ በዝምታ ተውጦ ነበር። የሺሀረጊቱን ባወቃት ቁጥር የምታሳዝነኝ፤ የምታሳሳ እንክብካቤ የሚያስፈልጋት ሆና አገኛት። እንዳለችው በብዙ ጥሩ ሲባሉ በሚችሉ ነገሮች የተከበበች፤ ነገር ግን ብቻዋን ሰው በሌለበት መሬት ላይ

የተጣለች ብቸኛ አሳዛኝ ምስኪን ፍጡር እንደሆነች በተረዳ ጊዜ በሚችለው ሁሉ ቀርቦ ሊረዳት ለራሱ ቃል ገባ።

ደግሞም እኮ ሊረዳት ከሚፈልገው በላይ ወደ እሷ እንዲሄድ የሚገፋፋው ሀይል ውስጡ መፈጠር ጀምሯል፡ ይሄንን እያሰበ ቆይቶ ከሀሳቡ መለስ ብሎ ሲመለከታት የስማዩ አድማስ ላይ አይናቿን እንደተከለች በሀሳብ ርቃ መሄዷን አየ። ለትቂቶች እንደዚያ በጀርባዋ እንደተኛች ቁልቁል ሲመለከታት ያ ዞማ ፀጉሯ ሳሩ ላይ ተዘናፍሎ፤ በዚያ ጠይም ደማም ውብ ፊቷ ላይ የውበት ፀዳል ፈሶ ዝንክትክት ብሎ የተኛውን መለሎ ቁመናዋን ሲመለከት የሚያውቃት ሰው ሳትሆን ሌላ ፍጡር መስላ ታየችው፡እናም በአድናቆት የተሞላው ስሜቱ ገዘፎ ይቺ በውበቷ ከማረከችው ውብ ሴት ጎን ተኝቶ ስሜቱን ማድመጥ በመፈለጉ ቀስ እያለ ወርዶ እሱም እንደ እሷ ከጎኗ በጀርባው ሳሩ ላይ ተኛ።የሺህረጊቱም ውስጧ የተፈጠረውን ስሜት እያዳመጠች ይበልጥ ከጥሩ ሰው ጋር ለመቀራረብ፤ በመቀራረባቸውም የተፈጠረውን ሰላምና ነፃነት ማሳደግ እንዳለባት አሰባ ለዚህ ደግሞ ትክክለኛ የሆነው መፍትሄ መኪና እንዲያለማምዳት መጠየቅ እንደሆነ በመረዳቷ።

"ጥሩ ሰው ለምን መኪና መንዳት አታለማምደኝም?" ስትል ጠየቀችው።

"ፍላጎቱ አለሽ?" ሲል ከገባበት ሀሳብ ነቅቶ ጠየቃት።

"ደስ ይለኛል ማወቁ አይከፋም አንተ ፈቃደኛ ከሆንክ"

"እኔማ ስራዬ ነው።"

ዞር ብላ በጎን በኩል እየተመለከተችው ቢሆንም አለችው የእሱ ቀና ፍላጎት ሲታከልበት ሁኔታዎች ጥሩ እንደሚሆን ስለገባት።

"ይልቅ እንዳለማምድሽ ብታስፈቅጅ ነው የሚሻለው።"

"ለእሱ አትቸገር አስፈቅዳለሁ"

ካስፈቀድሽ በእኔ በኩል ሁሌም ዝግጁ ነኝ" ሲላት ለተወሰነ ጊዜ ፀጥ ብላ እንዴት ማስፈቀድ እንዳባት ታሰላስል ጀመር።

በዚህ ሁኔታ ሳያውቁት ለረጅም ሰዓት በመቆየታቸው ወደ ቤት መመለስ እንደለባቸው ወስነው ወደ መኪናቸው ተመለሱ፡ ሁለቱም በነበራቸው የአብሮነት ቆይታ በጣም ደስተኞች ነበሩ፡ በመጨረሻ መኪናቸው ውስጥ ገብተው ወደ ቤት ተመለሱ።

-16-

ጊዜው እየመሸ ለአይን ደንገዝገዝ ማለት ጀምሯል። ወ/ሮ የዝናወርቅ ሳሎን ቤት ተቀምጠው እንዝርት እያሾሩ ጥጥ ይፈትላሉ። ዘርፌ ከፊት ለፊታቸው ቁጭ ብላ ሲኒ ደርድራ ቡና እየቆላች ነው፡፡ ደጃዝማች አካለወልድ ጠዋት ከቤት እንዲወጡ ለምሳም ወደ ቤት አልተመለሱም። ሰሞኑን ያሉበት ሁኔታ ወ/ሮ የዝናወርቅን ሲያስጨንቃቸው ነው የከረመው።ባለቤታቸው ከቤት ወጥተው እስኪመለሱ ድረስ ምን ይፈጠር ይሆን እያሉ በስጋት ነው ቀኑን የሚውሉት። ከምንም በላይ የሚያስጨንቃቸው ደግሞ የባለቤታቸው ሀይለኝነት ነው። ደጃዝማች አካለወልድ ላመኑበት እንጅ ለእሳቸው ባልመሰላቸው ጉዳይ ላይ ጣትር አቋም ያላቸው በመሆናቸው፤ አንድ ነገር ለማድረግ ወደ ኋላ አይሉም። እሳቸውም ይሄን አመላቸውን ስለሚያውቁ ሁሌም እንደሰጉ ናቸው።

የሺህረጊቱ ከፍሏ ውስጥ አልጋዋ ላይ በጀርባዋ ጋደም ብላለች። ፊቷ ላይ ከወትሮ በተለየ የደስታ ስሜት የታይባታል። ድንገት ከአልጋዋ ላይ ወርዳ ከክፍሏ ወጥታ ወደ ሳሎን ቤት ስትሄድ ዘርፌንና እናቷን አገኘቻቸው፡፡ፊቷ በፈገግታ ፀዳል ተሞልቶ ከእናትየው አጠገብ ሄዳ ተቀመጠች።ወ/ሮ የዝናወርቅ ልጃቸውን ሲመለከቱ ከወትሮ በተለየ ፊቷ በደስታ ደምቆ ሲመለከቱ ደስ ብሏቸው ምን አግኝታ ይሆን ብለው።

"ደስ ያለሽ ትመስያለሽ የሺዬ ምን አግኝተሽ ነው እንዲህ ፊትሽ በደስታ ፀዳል የበራው?" ብለው ጠየቋት።

@BOOKALEM

የሺሀረጊቱ ይበልጥ እየፈካች፡ "ኧረ እኔም አላወኩትም እንደው ከጠዋት ጀምሮ የማላውቀው የደስታ ስሜት ይሰማኛል::" አለች።

"እሰይ እንዲህ ስትደሰች ሳይ እኔም ደስ ይለኛል::" አሉ ወ/ሮ የዝናወርቅ በእናትነት ፍቅር በስስት አይን እየተመለከቷት፡ ያለፈውን ሳምንት ከከፍሏ ሳትወጣ ፤መፅሀፍ ላይ እንደተደፋች፤ ጥላሁን ጋር ካልሆነ በስተቀር ከሰው ተገልላ ያሳለፈችውን ጊዜ እያስታወሱ፤ ዛሬ ከዛ ስሜት ውስጥ ወጥታ እንዲህ ተደስታ ሲመለከቷት እጅግ ደስ አላቸው። ዘርፌ በዝምታ ቡናውን እያለፈች የየሺሀረጊቱን ሁኔታ ለማወቅ ፊቷን እያጠናች ትገመግማታለች። በቅርቡ እንግዳ የሆኑ በህሪዎች እያየችባት ነው። አንድ በወል ልትጨብጠው ያልቻለችው ነገር ግን ፈፅሞ እንዲፈጠር የማትፈልገው ስሜት እያየችባት ስለሆነ እየሰጋች ነው። ይሄ እንዲሆን ደግሞ አትፈልግም። ምክንያቱም የቧን ድካም ከንቱ የሚያደርግ ድርጊት በመሆኑ ነው።እሷን በጨዋ ደንብ ኮትኩቶ አሳድጎ እናት አባቶቿ ለማየት የናፍቁትን ወግ ማዕረግ የማሳየት ሀላፊነት በእሷ ላይ የወደቀ ነው። እናም ለውጧን በጥንቃቄ ማየት ይጠበቅባታል። ለዚህም ነው፡ የሆነ የሚሸታትን፤ አሾተትኩት ስትል ደግሞ ስሜቱ የሚጠፋባት የሆነ አስፈሪ ነገር እያስጨነቃት ነው።የሺሀረጊቱ ወደ እናቷ እያየች የሆነ እንዲሰጧት በፈለገ ስሜት እንደሆነ ልጅ በመቅበጥበጥ "እማዬ" ስትል በዓይኖቿ እየተለማመጠች ጠራቻቸው።

ወ/ሮ የዝናወርቅ እንዝርቱን እየሰበቁ በማሾር በጣታቸው እየጎተቱ ያቀጠኑትን የጥጥ ፈትል መልሰው እያጠነጠኑ በመጠቅለል

"አቤት ምነው ፈልገሽኝ እናቴ"

"አንተን ፈልጌ ነበር" አለችና ተሽኮረመመች፡፡

ዘርፌ ምን ልትል ነው በሚል የምትለውን ለማዳመጥ አይኖቿን ተክለ ትመለከታታለች።

"ምን ፈለግሽ?" አሉ ወ/ሮ የዝና ወርቅ ለአፍታ መፍተላቸውን ቆም አድርገው ልጃቸው መጠየቅ እንዲህ የተጨነቀችበት ጉዳይ ለማወቅ ፈልገው።

"ኧረ ዛሬ ት/ቤት ሄጄ ነበር መምህራኖቹ ሰኞን ትምህርት እንደማይጀምር ነግረውናል። ትምህርት ከሌለ ዝም ብዬ እቤት ውስጥ ከምቀመጥ" ብላ እሳቧን ሳትጨርስ ላፍታ ቆም ስትል ዘርፌ ጉዳዩን የማወቅ ፍላጎቷ በመጨመሩ ነቅታ ነበር የምታደምጣት።

ወ/ሮ የዝናወርቅ ሀሳብሽ ገብቶኛል በሚል ስሜት ቅር እያላቸው በዚህ ቆሻሻ ሰዓት "ዘመድ ካልጠየኩ እንዳትይኝ ብቻ" አሉ።

"ኧረ በፍፁም እንደዚያ አላሰብኩም።"

"ምንድነው ታዲያ ንገሪኝ?"

"የእረፍቱ ጊዜ ዝም ብዬ ከማሳልፈው መኪና መንዳት ብለማመድ ብዬ አሰብኩ።" አለችና የእናቷን ስሜት ለማወቅ ተመለከተቻቸው።

"እንቺው" አሉ ወ/ሮ የዝናወርቅ ተደንቀው።

"አዎን እማዬ ምን አለበት"

ዘርፌ ምን ይሆን ብላ በጉጉት ስጠብቀው የነበረው ጉዳይ ሴቷ እንደወንዱ መኪና ልንዳ ማለቷ እንደሆነ ሲታውቅ በታላቅ ግርምት

"ጉድ ነው" አለች።

"ምን ጉድ አለው ዘርፌ ቢቃ መኪና መንዳት ነው፤ ምኑ ነው የሚደንቀው" አለች የሺ ሀረጊቱ ወደ ዘርፌ እያየች።

"ኧረ ተይ ልጄ በሴት አያምርም።" አሉ ወ/ሮ የዝናወርቅ።

ዘርፌም "ኧረ ሰው ጉድ ነው የሚለው"

"እማዬ ምንም ጉድ የለውም ብዙ መኪና የሚነዱ ሴቶች አሉኮ እኮ" አለች ውጥኗ እንዳይወድቅ ለማሳመን በመጣር።

"አንቺ ምን አጣው ብለሽ ነው የኔ ልጅ ሾፌሩ ቆንደሁ እሊጠፋ የሚያመላልስሽ" አሉ ወ/ሮ የዝናወርቅ የልጃቸው መኪና ለመንዳት መፈለግ አልገባ ቢላቸው።

@BOOKALEM

“ልክ ነሽ እኮ እማዬ ግን እኮ ማወቁ አይከፋም ማን ያውቃል አንድ ቀን ውጭ ሀገር ልሄድ እችላለሁ። እዚያ ደግሞ የወንድና የሴት የሚባል ነገር የለም።”

ዘርፌ ተገርማ “ጉድ አያደር ይሰማል የመኪናው ሲገርመኝ ወንዱና ሴቱ የማይለይበት ሀገር ነው ለመሄድ የምትመኚው። ምነው ደግ ደጉን ብትመኚ ምነ እለ ጊዜው ካለሽ የሴት ወግ የሆነውን ፈትለሽ! ስፌቱን ባስለምድሽ እኔ ደስ ይለኝ አላልኩ” አለች ዘርፌ የሺሀረጊቱ ለማሳመን ብላ ያቀረበችው ምክንያት አልዋጥልሽ ቢላት።

የሺሀረጊቱ በዘርፌ ክርክር በመከፋት “ዘርፌ ደግሞ…” የጀመረችው ንግግር ሳትጨርስ የመኪና ሞተር ድምፅ ስትሰማ አባትየው እንደመጡ ስለገባት፣ ይሄን የሚያከራክራቸውን ሀሳብ ከሰሙ በሙሉ ድምፅ ውድቅ እንደሚያደርጉት ስለምታውቅ፣ አባትየው እቤት ሳይገቡ እናቷን ማሳመን ስላለባት፣ ወደ እሳቸው ተጠግታ በመለማመጥ እጃቸውን እያደባበሰች “እማዬ በእናትሽ ፍቀጂልኝ” እያለች አይን አይናቸውን እያየች ስትለማመጣቸው የወላጅ እንጀታቸው አላስችል ብሏቸው

“እኔ ምንትገረኝ ይጠቅመኛል ካልሽ ተለማመጂ” ብለው ፈቀዱላት። የሺሀረጊቱ ፍቃዱን በማግኘቷ ደስ ብሏት ከተቀመጠችበት ተነስታ በሁለት እጇ ግጥም አድርጋ ይዛ ጉንጫቸው ላይ ሳመቻቸውና

“እመሰግናለው እማዬ” ብላ አባቷ መጥተው ሀሳቡ ሳይቀየር እየፈጠነች ወደ ክፍሏ መሄድ ስትጀምር ወ/ሮ የዝና ወርቅ

“ታዲያ ወዴት ነው እዚህ ሆነሽ አትጫወቺም?”

“ልሄድ የማነበው አለኝ”

“እዚያው መፅሀፍሽ ውስጥ ልትደበቂ ነው” አሉ እሷም ፈጥና ሄደች፡፡ ዘርፌ ከተቀመጠችበት ተነስታ የሳሎኑን በር ለመክፈት ሄደች። በሩን ስትከፍት ደጅአዝማች አካለወልድ በር ላይ ደርሰው ስለነበረ በተከፈተው በር ወደ ውስጥ አየገቡ

“እንዴት አማሻችሁ”አሉ፡፡

ወ/ሮ የዝናወርቅ ባለቤታቸውን በሰላም በማየታቸው ደስ ብሏቸው “እንዴት ዋልክ አካለወልድ ለምሳ ትመጣለህ ብዬ ስጠብቅህ በዚያው ቀረህሳ” አሉ፡፡ ፈትላቸውን የሲታቲት ማስቀመጫ አገልግል ውስጥ እያስቀመጡ።

ደጅአዝማች አካለወልድ በተዳከመና በተሰላቸ ስሜት ሶፋው ላይ ሄደው እየተቀመጡ “ምን ባክሽ እዚያ አጉል ጭቅጭቅ ይዘን በምን አድርሰኝ ምሳ ልምጣ ብለሽ” አሉ። ዘርፌ በሩን ዘግታ ወደ ቦታዋ ተመልሳ ተቀመጠች።

“ለመሆኑ ጭቅጭቃችሁ ከምን ደረሰ?”።

“ኧረ ተይኝ የዝና መኳንቱ ሁሉ ሆምቱ ፈሷል”

“ምን አሉ?”

“የማንም ልቅምቃሚ ዘረ ቢስ እንደፈለገ ሲፈነጭ እያዩ ጫካ ገብተን እንፋለመው፣ ተዋግተን ክብራችንን እንመልሰው ቢባሉ አሻፈረኝ አንቢ ከእንግዲህ ጫካ ለምኔ ተብሎ ሰው ተዋርዶ ክብሩን አጥቶ ልኑር ይላል” አሉ በብስጭት ስሜት።

በዚህ ጊዜ ዘርፌ ቡናውን ለመውቀጥ ሙቀጫ ውስጥ ከታ ወደ ውጭ ወጥታ ሄደች።

“ምን ያድርጉ ብለህ ነው። አካለወልድ እኔም እኮ ሀሳብህን አልቃወምም ብዬ እንጂ በስተርጅና ጫካ መግባት ምን ሊፈጥር ብለህ” አሉና ሀሳቡን እሳቸውም የማይደግፉት መሆኑን ሲገልፁላቸው ደጅአዝማች አካለወልድ በባለቤታቸው ንግግር ተቆጥተው በመበሳጨት በንዴት ከተቀመጡበት ተነስተው በመወራጨት

“ተይ የዝና ሁለተኛ እንዲህ ስትይ እንዳልሰማ ምን እያልሽ ነው። እኔ ደጅአዝማች አካለወልድ በቁሜ እያለሁ የማንም መጫወቻ አልሆንም ገና ለገና የለመድኩትን ምቾት እንዳላጣ ብዬ ክብሬን አዋርጄ የምኖር ሰው አይደለሁም።” አሉ፡፡

ወ/ሮ የዝና ወርቅ የባለቤታቸው መናደድና መቆጣት አይተው ተጨማሪ ሀሳብ አንስተው ይበልጥ እንዳይንደዱ ዝም ማለትን መርጡ። ደጅአዝማች አካለወልድም ሲበሳጩ ቆይተው ተመልሰው ቦታቸው ላይ ተቀመጡ፡፡ ለረጅም ሰዓት ምንም

@BOOKALEM

ሳይኮንኑ በየራሳቸው ሀሳብ ውስጥ ሰጥመው ራት ተበልቶ ቡና ተጠጥቶ ተያይዘው ወደ መኝታ ክፍላቸው ሄዱ፡

-17-

ሰዓቱ ከምሽቱ አራት ሰዓት ተኩል ሆኗል፡፡ የቤተሰቡ አብዛኛው ሰው ሲያነም ሰዓቱ ከምሽቱ አራት ሰዓት ተኩል ሆኗል፡፡ ቤቱ ውስጥ እምቢታ የነበረችውም ዘርፌ ስራዋን ስለሚውል ወደመኝታው ሄዷል፡፡ ቤቱ ውስጥ እምቢታ የነበረችውም ዘርፌ ስራዋን ጨራርሳ ወደ መኝታዋ ሄደለች፡፡ ክፍሏ ውስጥ ያልተኛችው የሺሀረጊቱ ብቻ ነበረች፡፡የሺሀረጊቱ ክፍሏ ውስጥ ቆማ ለመወሰን በተቸገረ ስሜት ትዋልላለች፡፡ከቆይታ በኋላ ውሳኔ በማድረግ እሷጋ ላይ አስቀምጣው የነበረውን ፍቅር እስከመቃብር የተሰኘውን መፅሀፍ አንስታ ቀስ ብላ ድምፅ ሲታሰማ ወጥታ ሄደች፡፡ በሩር በኩል ወጥታ ወደ ጥሩ ሰው ክፍል ስትመለከት በሩ ቢዘጋም የክፍሉ መብራት አልጠፋም ነበር፡፡ቀስ እያለች በሩ ጋር ደርሳ አንኳኳች፡፡

"ማነው?" የሚለውን የጥሩ ሰውን ድምፅ ከውስጥ ስትሰማ ድምፃን ዝቅ አድርጋ "የሺ ነኝ ጥሩ ሰው፡"አለችው፡፡

ጥሩ ሰው ልብሱን አወላልቆ ጋደም ብሎ ስለነበር፤ የየሺ ሀረጊቱን ድምፅ ሲሰማ በችኮላ ከመኝታው ተነስቶ ተጣጥፎ በቅርብ ርቀት ተቀምጦ የነበረው ልብሱን አንስቶ በመልበስ ሄዶ በሩን ሲከፍተው በሩ ላይ ቆማ ተመለከታት "ምነው ፈለግሽኝ?"፡፡

"መፅሐፉን ልመልስልህ ብዬ ነው" አለችና መፅሀፉን ልትሰጠው ዘረጋችለት፡ መፅሀፉን እየተቀበላት "እያስቸኩልም እኮ ቀስ ብለሽ ትሰጪኝ ነበር፡"

"አለጨረስኩት ነው አመሰግናለሁ፡"

"ምነው አይደል ሌሎች መፅሀፎችም ስላሉ ወሰደሽ ማንበብ ትችያለሽ"።

"ስፈልግ እወስዳለሁ… እ … መኪናውን እንድታለማምደኝ ፈቃድ አግኝቻለሁ" አለችው፡፡ የሺሀረጊቱ ፍቃድ ማግኘቷን የፈጠረባትን ስሜት በፈገግታ እያገለፀችለት።

"ፈቀዱልሽ" አለ ይሆናል ብሎ ስላልጠበቀ በመደነቅ፡፡

"ተፈቅዶልኛል መቼ እንደምንጀምር ቀጠሮ ከአንተ ጋር መያዝ ብቻ ነው፡"፤

"ከተፈቀደልሽማ ምን ቀጠሮ መያዝ ያስፈልገዋል፤ አንቺ በፈለግሽው ጊዜ መጀመር እንችላለን፡"

"እኔማ አንተ ፈቃደኛ ከሆንክ ነገም ብንጀምር ደስ ይለኛል፡" አለች ጊዜ መስጠቱን ስላልፈለገች።

"እይ አንቺ የምትገርሚ ልጅ ነሽ እኔማ አንቺን ለማገልገል አይደል እንዴ የተቀጠርኩት፡" አለ ጥሩ ሰው ነገሮች ሁሉ በእሱ ነፃ ፈቃድ ላይ የተመሰረተ እንዳልሆነ መረሳቷ ምን ያህል ለሰው ስሜት የምትጠነቀቅ ትሁት ልጅ መሆኗ እያስገረመው።

እየተሽከረመመች "ቢሆንም የአንተ ፍላጎት ሲታከልበት ሁሉም ነገር ጥሩ ይሆናል"፡፡

"ችግር የለውም በእኔ በኩል በየትኛውም ጊዜ ዝግጁ ነኝ አንቺ ብቻ እዘዢኝ" አለ ሁልጊዜ ለእሷ ታዛዥ ሆኖ ማገልገል የሚያስደስተው መሆኑን በሚገልፅ ስሜት።

"እመሰግናለሁ… ቤታ ነገ ጠዋት መጀመር እንችላለን ማለት ነው?"።

"በትክክል"

"እመሰግናለሁ… ደህና እደር" ብላ እጇን ዘርግታ ጨበጠችው፡፡ ጥሩ ሰው የዘረጋችውን እጇን ጨብጦ ‹‹አሜን ደህደና እደሪ›› ብሎ ተሰናበታት። ዞራ ጉዞ ጀመረችና ቆም ብላ ዞራ እያየችው ፈገግ ብላ

"ደግሞ… ላይረክልኝ ውለታ አመሰግናለሁ፡"

"የትኛው ውለታ?"

"ጠዋት ፈቃደኛ ሆነህ እንድዝናና ስላደረከኝ።"

ገርሞት ሳቀ።

"እውነቴን ነው እንደዛሬ ደስ ብሎኝ አላውቅም፤ አለች መደሰቷ የፈጠረላትን ስሜት በፈገግታ ደምቃ እየገለፀችለት። እሱም ትንሿን ነገር አድርጎ በመደሰቷ ተደሰቷል፡፡ "በመደሰትሽ እኔም ደስ ብሎኛል"።

"ደህና እደር" አለችውና ዞራ እየፈጠነች ወደ ክፍሏ ሄደች። ጥሩ ሰው በሩ ላይ እንደቆመ በሁኔታዋ ተገርሞ ስለእሷ እያሰበ ቆይቶ ተመልሶ ወደ ክፍሉ በመግባት በሩን ዘጋው።

-18-

ጊዜው ጠዋት ነው። ቦታው ጃንሜዳ፤ ሜዳው ላይ የፈረስ ልምምድ የሚያደርጉ የሰለጠኑ ፈረሰኞች፤ አልባሳታቸውን እንደለበሱ ፈረሶቻቸው ላይ ሆነው ሲለማመዱ ይታያሉ። በቀጠሮአቸው መሰረት ጥሩ ሰውና የሺሀረጊቱ የልምምድ ቦታው ላይ በጠዋት ተገኝተው ልምዳቸውን ጀምረዋል።

ሾሏስ ዋገን መኪናቸው ውስጥ የሺሀረጊቱ በሾፌሩ መቀመጫ በመሪው በኩል ተቀምጣለች። ጥሩ ሰው ከጎኗ ተቀምጦ መኪናውን ስትነዳ ስለምትጠቀማቸው አካሎች ገለፃ እያደረገ ያስረዳታል። የሺሀረጊቱም የሚነግራትን በአግባቡ ታዳምጥ ነበር። ገለጻውን ጨርሶ እንድትነዳ ሲለቅላት ለጊዜው ፍርሃት ጨምዶ ያዛት።የኋላ ኋላ ጥሩ ሰው ቀላልና የሚያስፈራ ነገር እንደሌለው እየገለፀ እንድትነዳ ሲያበረታታት በድፍረት የመኪናውን ሞተር አስነስታ መኪናዋ መንቀሳቀስ ስትጀምር በፍርሃትና በደስታ ውስጥ ሆና እየጮኸች መሳቅ ጀመረች።

ጥሩ ሰው ወደ እርሷ ተጠግቶ በሁለት እግሮቿ መካከል አንድ እግሩን አስገብቶ እየጠበቃት ስለነበር ሰውነቶቻቸው ተነካክተው ነበር። የሺሀረጊቱ ቀስ በቀስ ፍርሃቷ እየለቀቃት ዘና እያች መኪናዋን ቀስ እያለች ትነዳ ጀመር።

ለረጅም ጊዜያት እየተለማመደች ቆይተው፤ የምሳ ሰዓት በመድረሱ ልምምዳቸውን አቋመው ወደ ቤት ተመለሱ። የሺሀረጊቱ በልምምዷ ፍፁም ደስተኛ ሆናለች፡፡ ወደ ቤት እንደገባች ወደ እናትየው ሄዳ በደስታ ተሞልታ ትነግራቸው ጀመር።

"እማዬ ነዳኋት እኮ መኪናዋን" አለች እየሳቀች፡፡

"ጎበዝሻ የኔ ልጅ አልከበደሽም"

"መጀመሪያ ላይ ያስፈራል እንጂ ከባድ አይደለም።" እያለች ደስተኛ ሆና ለእናትየው ስትነግራቸው እናትየውም በልጃቸው ደስተኛ መሆን እየተደሰቱ የምትነግራቸው ያደምጧት ነበረ።

በማግስቱ ጠዋት እንደተለመደው ጃንሜዳ ልምምዳቸውን ጀምረዋል። ጥሩ ሰው ከጎኗ ተቀምጦ የሺሀረጊቱ መኪናዋን ስትነዳ ይከታተላታል። በአጭር ጊዜ ውስጥ የተሻለ ለውጥ ማሳየት መቻሏ አስገርሞታል፡፡ መሬት ላይ በድንጋይ የመሰናከል ምልክት አድርጎ በተቀመጡት ምልክቶች መሀከል ወደፊትም፤ ወደኋላ እየነዳች ስትለማመድ ቆየች። ከመሰናከሉ በመውጣት ረጅም ጉዞ መንዳት ስለፈለገች አስፈቅዳው ሜዳው ላይ ትነዳ ጀመር።

ሜዳው ስለተመቻትና በራስ የመተማመን ስሜቷ በመጨመሩ ከቀድሞ በተሻለ ፍጥነት ጨምራ ስትነዳ፤ ድንገት ከፊት ለፊቷ ተቆፍሮ የነደነደ መጠነኛ ጉድጓድ ስታይ ደንግጣ የምታደርገው ግራ ገብቷት ጮኸች።

ጥሩ ሰው ጩኸቷን ተከትሎ ወደፊት ሲመለከት ጉድጓዱን በማየቱ ፍሬን እንድትይዝ ቢነግራትም፤ ስለተደናገጠች ፍሬኑ ራሱ የት እንዳለ ግራ ገብቷት ስትደናበር

@BOOKALEM

ፍሬኑን ያየው እንጂ›› አለና ግራ መጋባቷን አውቆ እግሩን በእግሮቿ መካከል አሾልኮ በእግር ፍሬኑን ረግጦ ሲያቆመው የመኪናው የፊት ጎማ የጉድጓዱ ጫፍ ላይ ደርሶ ቆመ፡፡

የሺሀረጊቱ መኪናዋ አደጋ ሳይደርስበት መቆሟን ስታውቅ ከገባችበት ጭንቀትና ፍርሃት በረጅሙ እየተነፈሰች፡፡

‹‹ወይኔ ጉዴ ጉድጓድ ውስጥ ገብተን ነበር›› አለች ጥሩ ሰውን እየተመለከተችው፡፡

ጥሩሰው መኪናው ከቆመ በኋላ ተገርሞ እየሳቀ ገብተሽ ነበር እኮ አላት፡፡

‹‹መንዳቱን እንጂ በፍርሀት ጉድጓዱን አላየሁትም ነበር፡፡›› ብላ ሳቀች፡፡

በዚህ ጊዜ ጥሩ ሰው ፍሬኑን ለመያዝ ብሎ እግሩ በእግሮቿ መካከል አሾልኮ ፍሬኑን ረግጦ እንደያዘ ትቶት ስለነበር፤ ቀሚሷ ተሰብስቦ እግሮቻቸው ተነካክተው የነበረ በመሆኑ በመሀከላቸው የሆነ ደስ የሚል ስሜት ሲፈጠር ሲሜቱን ያደምጥ ጀመር፡፡

በተመሳሳይ መልኩ የሺሀረጊቱም በመነካካታቸው የተፈጠረው ሙቀትና ስሜት ሳይገባ አለቀም ፀጥ ብላ ስሜቷን ታደምጥ ጀመር፡፡ ሁለቱም ዝም እንደተባባሉ ውስጣቸው መቀጣጠል ሲጀምር ይታወቃቸው ነበር፡፡

የሺሀረጊቱ የተፈጠረው ስሜት ጉልበት ስለነበረው በዝምታ ውስጥ አንዳለች ዞራ ጥሩ ሰውን በፍቅር ስሜት ተመለከተችው፡፡

ጥሩ ሰው የግራ እጁ የእጅ ማርሹ ላይ እንደተቀመጠ ሳያነሳው ዞሮ ተመለከታት፡ ለቅፅበት ሁለቱም በአይኖቻቸው ሲተያዩ ሀይለኛ መልዕክት ተለዋወጡ፡፡ ፣ ለለምንታት በውስጣቸው ተፈጥሮ ሲያተራምሳቸው የነበረው አዲሱ ስሜት አንዳቸውን አንዳቸውን እንዲነኩ ሲያደርጋቸው የነበረው ጉዳይ ለካ ፍቅር የሚሉት ሀያል ጉልበተኛ እንደሆነ ገባቸው፡፡ በዚያች ቅፅበት ሁለቱም ትርጉሙን አወቁት፡፡

በዚህ ታላቅ ሀይል አስገዳጅነት የሺሀረጊቱ የቀኝ እጇን እንደጊታ ማርሽ ላይ አድርጎ የነበረው እጁ ላይ ደርባ አስቀመጠችው፡፡ ስሜታቸው እየተቀጣጠለ በገነረታዊ

ሀይል ሲናጥ ሁለቱም እየተነፋፈሱ፤ እየተሳሳቡ በመጠጋጋት ከንፈር ለከንፈር ሊገናኙ አፋፍ ላይ ደርሰው ፤ በተፈጠረው ስሜት የሚወጣው የተቃጠለ ትንፋሽ ወላፈኑ ሲገርፋቸው ድንገት ጥሩ ሰው ከገባበት ስሜት ውስጥ በፍጥነት ወጥቶ እግሩን ከእግሮቿ መካከል፤ እጁንም ከእጇ ስር አውጥቶ ተስተካክሎ ተቀመጠ፡፡

የሺሀረጊቱም ከገባችበት ስሜት ውስጥ ወጥታ ወደ ራሷ ስትመለስ የአፍረት ስሜት ተሰምቷት ተስተካክላ በመቀመጥ ወደ ውጭ ትመለከት ጀመር፡፡ የሁለቱም ልብ በዝምታ ውስጥ ሆነው ሩጫ እንደሮጠ ሯጭ ልባቸው ሲመታ ያደምጡ ነበር፡፡ ሁለቱም ፍቅር እንደያዛቸው ገብቷቸዋል፡፡ ምን ማድረግ እንደሚችሉ፤ የተፈጠረውን ስሜት እንዴት ማስተናገድ እንዳለባቸው እያሰላሰሉ በዝምታቸው ውስጥ ፈሰሱ፡፡ በዝምታቸው ውስጥ ልብ ለልብ ያወሩ ነበር፡፡ አንዳቸው ለአንዳቸው እንደተፈጠሩ እስኪገባቸው ድረስ፡፡

ለረጅም ደቂቃዎች ሳይነጋገሩ በየራሳቸው ዝምታ ውስጥ ቆዩ፡፡ በኋላ ወደ ቤት መሄድ ስለነበረባቸው ጥሩ ሰው መኪና አስነስቶ ወደ ቤት መንዳት ጀመረ፡፡ በጉዟቸው ላይ ምንም ሳያወሩ ቤታቸው ደረሱ፡፡

-19-

ለሊት ሆኗል የሺሀረጊቱ ክፍሏ ውስጥ አልጋዋ ላይ እንደ ተኛች ትገላበጣለች፤ እንቅልፍ ሊወስዳት አልቻለም፡፡ ውስጧ የተፈጠረው ስሜት ከባድ ነበር፡፡ ለአመታት ነፍሱን ተነፍጎ የነበረው ማንነቷ አሁን ነፃ ሆኖ ልውጣ እያለ ይታገላታል፡፡ ልትቋቋመው አልተቻላትም፡፡ በመጨረሻ ተነስታ ከተኛችበት ተነሳችና ቢጃማዋን እንደለበሰች የአልጋዋ ጠርዝ ላይ ተቀመጠች፡፡ ደቂቃዎች አለፈለች፤ ስሜቷ እየለ ሂጄ፤ ብረሬ፤ ብረሬ እስኪኛና ከተቀመጠችበት ተነስታ ቆመች፡ ከእንግዲህ በኋላ ይሄንን ሃያል ጉልበት ሊያቆመው የሚችል ምንም ሀይል ሊኖር አይችልም፡፡ ተራምዳ መስኮቱን ከፈተችው፡፡ ቀዝቃዛው አየር ፊቷን ሲገርፋት ነፍሷን አረጋጋላት፡፡

@BOOKALEM

ወደ ጥሩ ሰው ከፍል አቅጣጫ ተመለከተች፤ የውስጥ መብራት እየበራ ነው፡፡ ቢጃማዋን ሰብስባ አንድ እግሯን አስቀድማ በመስኮቱ በኩል ወደታች ወረደች፡፡ የመጀመሪያውን በራፏ ውሳኔ የነፃነት ምድር ረገጠች፡፡ መስኮቱን መለስ አድርጋ በእየር እየተንሳፈፈች የምትሄድ እስኪመስላት ድረስ እየተራመደች ሄዳ የፍቅር ቤቷን አንኳኳች፡፡

እንደቧው እንቅልፍ አልወሰድ በሎት በሀሳብ ሲዋልል የነበረው ጥሩ ሰው የኮቴና የበር መንኳኳት ድምፅ ሲሰማ ከተኛበት በፍጥነት ተነስቶ በሩን ከፍቶ ሲመለከት፤ ያቺ እንቅልፉን የነሳችው በህይወቱ ውስጥ አዲስ ማንነት የፈጠረችውን ልዕልት ቆማ ተመለከታት፡፡ በተከፈተው በር የወጣው የመብራ ብርሃን እላይዋ ላይ አርፎ ሲመለከታት ከሌላ ዓለም በሰው አምሳል የተከሰተች ፍጡር መሰለችው፡፡

በአይናቶት አፉን ከፍቶ በቢጃማው ውስጠ እንደተዋጊ የጦር ጀት ቀጥ ብለው የቆሙትን ጡቶቿ ተመለከተ፡፡ የሺሀረጊቱ አይኖቹን ተከትላ ስትሄድ አይኖቹ ጡቶቿ ላይ እንደተከተሉ ሲታወቅ ሁለት እጇቿን አጠላልፋ በማቀፍ ከለቻቸው፡፡

"እንቅልፍ እንቢ ሲለኝ አትተኛም ብዬ መጣሁ" አለችው፡፡ ምንም መናገር አልቻለም፤ ቤት ለንቦሳ ብሎ እንድትገባ ልቡን ብቻ ሳይሆን በሩንም ከፍቶ እንድትገባ መንገዱን ወደጎን ለቆላት ቆመ፡፡

የሺሀረጊቱ ወደ ውስጥ ገባች፡፡ እንደገባች በሩን ዘጋውና ምን ማድረግ እንዳለበት ስላላወቀ እንደቆመ ቀረ፡፡ ለአፍታ እንደቆመ ስለ ቤተሰቦቿ ሲያስብ ፍርሃት ጠቅ ሲያደርው ታወቀውና

"ቤተሰቦችሽ እዚህ መምጣትሽን ቢያውቁ ጥሩ አይመጣም አለ፡፡

"ሁሉም ተኝተዋል" አለች እንደቆመች፡፡

"ቢሆንም ካወቁ ሊመጣ የሚችለው አደጋ ከባድ ነው" አላት፡፡ በችኮላ ተነስቶ ልብሱን ሲለብስ ሱሪውን እዞሮ ለብሶት ስለ ነበር የሺ ሀረጊቱ አይታው ገርሟት ሳቀች፡፡

"ምንድነው የሚያስቅሽ" አለና የሚያሲቃትን ጉዳይ ለማወቅ አይኗቿን ተከትሎ ሲሄድ ሱሪውን እዞሮ እንደለበሰ ባወቀ ጊዜ እሱም አብሯት ይስቅ ጀመር፡፡ ሳቃቸው ከከፍሉ አልፎ እንዳይሰማ በመስጋት

"ኧረ ድምፅሽን ቀንሺ"

ሁለቱም ሳቃቸውን አቁመው ፀጥ ብለው በዝምታ እንደቆሙ ቆዩና የሺሀረጊቱ ቀና ብላ አይታው መልሳ መሳቅ ጀመረች፡፡

ጥሩ ሰው ግራ ገብቶ "ለምን ሳቅሽ?"

"ቆመን ቀረና" አለች ድጋሚ እየሳቀች፡፡

"ምን ማድረግ ነበረብን?"፡፡

ተገርማ ሳቀችና "ተቀመጪ አትለኝም እንዴ" አለችው እየተሽኮረመመች፡፡

"እሺ ተቀመጪ"

የፍራሹ ጫፍ ላይ ቀስ ብላ ወርዳ ተቀመጠች፡፡ ጥሩ ሰው እንደቆመ ቀረ፡፡ የሺሀረጊቱ ቆሞ በመቅረቱ ተገርማ ድጋሚ ሳቀችበትና

"አትቀመጥም እንዴ"

"እሺ" አለና ቀስ ብሎ አጠገቧ ሄዶ ከጎኗ ተቀመጠ፡፡ ሁለቱም በዝምታ ተዋጡ፤ ልቦቻቸው በሀይል ይመታሉ፡፡ የሺሀረጊቱ ዞራ ተመለከተችው፤ በዝምታ ቁጭ እንዳለ ነው፡፡ እጇን ሰዳ ፍራሽ ላይ የተመረኮዘውን እጁን ያዘችው፤ ችቦው ተለኩሶ እየተቀጣጠለ መንደድ ሲጀምር እሱም ቀና ብሎ ዞሮ እያት፤ አይን ለአይን ሲጋጩ ስሜታቸው ሲንቀሳቀስ ብርሃኑ በዓይኖቻቸው ውስጥ ተንፀባረቀ፡፡ ሳያውቁት በደመነፍስ ተጠጋጉ፤ ሳያስቡት ያ ሀያል ፍቅር ወስዶ ከንፈር ለከንፈር አገናኛቸው፡፡ እጆቻቸው የማይደርሱበት ስፍራ አልነበረም፡፡ እንዳቸው በአንዳቸው ውስጥ እንደሰም እየቀለጡ ፍራሹ ላይ በጀርባቸው ወደቁ፡፡ጥሩ ሰው በጠንካራ እጁ የተራቆተውን ገላዋን እየዳበሰ እንኳኳሰር ስሜት ቀጥ ብለው የቆሙትን ጡቶቿን ሲጨምቃቸው እግሮቿን ከፈተቻቸው ቃሰተች፤ ጭኗ መሃከል ገባ፡፡

ትንፋሻቸው ይጋረፋል፡ በፍቅር አለም ውስጥ ሲጠሙ የኖሩ ነብሳት፣ ፆ የፍቅር አለም አንድ አካል፤ አንድ አምሳል መሆናቸውን ፈቅዶላቸው ማረጋገጫውንም በደም ግዛታም አረጋገጡላቸው፡፡ ፍፁም አስደሳች፣ ፍፁም ሰላማዊ ወደ ሆነው አለም ጠልቀው ገቡ፡ በመጨረሻም በድካም ውስጥ የሚገኝ ሰላም፣ በህመም ውስጥ የሚገኝ ጣፋጭ ፍቅር፤ አጥንተው በእርካታ ወደቁ፡ ፍቅር ማለት ይሄ ነው፡ ዘላለማዊ፤ እንዲህ ሲሆን ፍቅር እስከመቃብር ይሆናል፡

* * *

የሺሀረጊቱ ወደ ከፍሏ ገብታ ተኝታ ረፋድ ላይ ከእንቅልፏ ነቃች፡፡ ሰላማዊ እንቅልፍ ነበር የተኛችው፡ ስትነሳ ፊቷ በውብት ፀዳል ደምቋል፡ በህይወቷ ለመጀመሪያ ጊዜ ሰላማዊና የእርካታ ስሜት ሲሰማት ይታወቃታል፡ ይሄ ስሜት ለዘላለሙ ከእርሷ ባይለይ ተመኘች፡

ከመኝታዋ ተነስታ ፊቷን ታጥባ የቀረበላትን ቁርስ ደስ እያላት ተመገበች፡ ስትጨርስ ከጥሩ ሰው ጋር ለመገናኘት ቀጠሮ ይዘው ስለነበረ ወደ ከፍሏ ሄዳ ለቀጠሮዋ የሚሆን ልብስ ትመርጥ ጀመር፡ አንዱን ስትጥል፤ አንዱን ስታነሳ ቆይታ በመጨረሻ ምርጫዋ በአንዱ ፀና፡ ለብሳ ስትጨርስ ፀጉሯን አበጥራ ጀርባዋ ላይ በረጅሙ ለቀቀችው፡፡ መስታወት ይዛ መኳኳል ስትጀምር የከፍሏ በር ተከፍቶ ዘርፈ ገባች፡

ዘርፈ ወደ ከፍሏ ገብታ ስትመለከታት በጥንቃቄ የተመረጠ አለባበስ ለብሳ እጅግ መማሟን ባየች ጊዜ በሁኔታዋ ተገረመች፡፡ ከዚህ ቀደም ለአለባበሷ እንዲህ ተጨንቃ አታውቅም፣ እንዲያውም ጭቅጭቃቸው እንዲህ ልበሽ አትልበሺ በሚል ነበር፡ አሁን ምን ተገኝቶ ነው? ጥርጣሬዋ ጨመረ፡ አለባበሷን ከላይ እስከታች ተመለከተችና

"ምንድን ነው ይሄ ሁሉ መሽቀርቀር ቆይ የምትሄጂው መኪና ለመለማመድ ነው ወይ ስ ለሽርሽር?" ስትል ጠየቀቻት፡

የሺሀረጊቱ የዘርፈን ንግግር ሰምታ በማፈር ፊት ለፊቷ የያዘችውን መስታወት አየወረደች፡

"ምን የተለየ ነገር አደረኩ ዘርፍዬ"፡

"ይሸው እንደሙሽራ እየተሽቀረቀረሽልኝ አይደል እንዴ!" የሺሀረጊቱ የእፍረት ሳቅ ስቃ "ምኑን ነው የምሽቀረቀረው ዘርፍዬ ሁል ጊዜ እንደምለብሰው ነው የለበስኩት" አለች፡ ልቡናዋ ግን እንዳልሆነ ያውቀዋል፡

"ይሄ ነገርሽ አላማረኝም እኔ" አለች ዘርፈ ጥርጣሬዋ ወደ ሲጋት እየተቀየረ፡

"ዘርፌ ደግሞ ግራ ታጋቢኛለሽ እንዳንዴ፤ ቆይ ሌላ ጊዜ በአለባበስሽ ጥንቃቄ አድርጊ፤ ስትናገሪም ቁጥብ የጨዋ ንግግር ይሁን እያልሽ አልነበር እንዴ የምትመከሪኝ፡፡ ዛሬ ምን ተገኘና ነው እንዲህ የምትይኝ" አለች የሺሀረጊቱ ጥርጣሬዋን አቅጣጫ ለማስቀየር በማሰብ፡

"እሄ እንዲያ ከሆነ ጥሩ" አለችና ውስጧ እምኖ ባይቀበልም ሲጋት ውስጧ እያደረ በስስት ተመለከተቻት፡

የሺሀረጊቱ የዘርፌ ጭንቀትና ሀሳብ ዞሮ ዞሮ ለእሷ ከማሰብ እንደመነጨ ስለሚገባት ስሜቷን ትረዳታለች፡ ግን ያላወቀችው ጉዳይ ምርጫዋን መወሰን የሚገባት ራሷ እንደሆነች አለማወቋ ነው፡፡ በምርጫዋም ማንም ጣልቃ ሳይገባባት እንዳሻት መወሰን መፈለጓን አለመረዷ ነው፡ በምርጫዋም ማንም ጣልቃ ሳይገባባት እንዳሻት እየከነፈች ነው፡፡ በዚህ ነፃ በረራዋ ውስጥ ደግሞ ማንም እንዲገባ አትፈቅድም፡

ከእንግዲህ ለራሷ ወሳኟ ሰው ራሷ ነች፡፡ የተከለለውን ድንበር አልፈዋለች፡ ማንም ወደ ኋላ ሊመልሳት አይችልም፡ ዘርፈም የምታሳዝናት ይሄንን አለማወቋ ነው፡፡በመሆኑም ስሜቷን ላለመጉዳት እና የተጎናፀፈችውን ሰላም እንቅፋት እንዳይሆኑባት መጠንቀቅ አለባት፡

"ከዚያ ውጭ ምንም የተለየ ነገር የለም"፡፡ አለቻትና የያዘችውን መስታወት አልጋ ላይ አስቀምጣ ወደ እርሷ ሄዳ፤ በሁለት እጆቿ ትከሻውን ይዛ በመለማመጥ አይን አይኗን ስትመለከታት

"ከሆነ ደህና" አለች ዘርፈ፡

@BOOKALEM

መረታቷን ስታወቅ ሳቅ አለችና

"ደግሞ ዘርፍቶ ኀበዝ ሸፊር ሆኜልሻለሁ፤ የተወሰነ ተለማምጄ ብታቂ ከፍ ይበል እንጂ ዝም የለ ዜብተከርስቲያን የለ፤ በእግር መሄድ የለም፡፡ ከእንግዲህ ፊሊ እየሳቃው ነው የማደርስሽ" ስትላት

እየሳቀው ነው የማደርስሽ" ስትላት

ዘርፌ በወዳጅነት ስሜት ተመልክታት እየሳቀች "ጉረኛ" አለቻት፡፡

"እውነቴን ነው ትንሽ ብቻ ድፈረቴ ይሻሻል"

"ይሁንልሽ እስቲ"

"ይሆናል .. አሁን ወደ ልምምዱ ልሄድ ነው" ብላ እቅፍ አደረገቻትና በወዳጅነት ስሜት ተመለከተች

ሔዋድሻለሁ ቻው፣ አለቻትና እየፈጠነች በሩን ከፍታ ከክፍሏ ውጥታ ስትሄድ፤ ዘርፌ በስስት ከኋላ እየተመለከተቻት

ራስሽን ጠብቂ" አለቻት፡፡

"እሺ አጠብቃለሁ" ብላ ወጥታ ሄደች፡፡

ዘርፌ እንደቀልድ እያየችው ያለው ነገር ወደፊት አምርቶ መጨረሻው ምን ሊፈጠር እንደሚችል ግራ ገባት፡፡ ለጊዜው ጥርጣሬዋን ለብቻዋ ይዛ የሚሆነው መከታተል እንዳለባት ወስና አልጋው ላይ አስቀምጣው የሄደችውን መስታወት አንስታ ግድግዳው ላይ ባለው መስቀያ ላይ ሰቀለችው፡፡

በመስኮት በኩል ቆማ ወደ ውጭ ስትመለከት ጥሩ ሰው ከተለመደው ጊዜ በተለየ ለአለባበሱ ጥንቃቄ አድርጎ፤ ነጭ ሸሚዝና ጥቁር ሼል ሱሪ አድርጎ ሾልስ ዋገ መኪናው ጋር ቆሞ ጥርሱን በመፋቂያ እየፋቀ፤ የቸኮላ ስሜት እየታየበት እየደጋገመ ወደ ትልቁ ቤት በረንዳ ሲመለከት አየችው፡፡ ቆይቶም አንድ አስደናቂ ነገር እንዳየ በሚያሳብቅ ስሜት በፈገግታ ስሜት ተሞልቶ ፊቱ ሲያበራ ተመለከተችው፡፡ ወዲያው እየፈጠነ በመሄድ የመኪናውን በር ከፍቶ ጎንበስ በማለት በአክብሮት ሲጠባበቅ፤ የሺሀረጊቱ ብቅ ስትል ተመለከተቻት፡፡ መኪና

ውስጥ ገብታ እንደመጤት ተደላድላ ስትቀመጥ፤ ካጎንበሰበት ቀና ብሎ ዘግቶ እየፈጠነ ዞሮ ውስጥ ገብቶ የመኪናውን ሞተር አስነሳ፡፡

ግቢው ውስጥ የክፍሉ በረንዳ ላይ ተቀምጦ ፀሀይ እየሞቀ እንደዘርፌ ሁኔታዎችን ይከታተል የነበረው ጥላሁን ከተቀመጠበት ተነስቶ በሩን ሊከፍትላቸው ሄደ፡፡ የአጥሩን በር ከፍቶት ቆመ፡፡ ፊቱ ላይ የደስታ ስሜት ይታያል፡፡ መኪናዋ በር ላይ ስትደርስ ጥሩ ሰው መኪናዋን ሲያቆመው የሺሀረጊቱ በጥሩ ሰው በኩል ተንጠራርታ ጥላሁንን ያየች

"ጥልዬ እንዴት አደርክ"

ጥላሁን ጎንበስ ብሎ የሺሀረጊቱን እየተመለከተ

"እግዜሀር ይመስገን የኔ ቆንጆ እንዴት ነሽ አንቺ?"

"ይኸውልህ ጎበዝ ሹፌር ሊሆንልህ ነው" አለችው እየሳቀች፡፡

"እሰይ በርቼልኝና በደንብ ተለማመጂ"

"አሁንማ ሁሉን ነገር ጨርሻለሁ በቅርብ ቀን ብቻዬን ሳሽከረክር ታየኛለህ"

"እሰይ... እሰይ የኔ ቆንጆ... አንተስ እንዴት ነው በደንብ እያለማመድካት ነው?" ብሎ ሳቅ አለና ዝም ያለውን ጥሩ ሰውን ጠየቀው፡፡ጥሩ ሰው ሳቅ አለና

"ያለኝን ችሎታ ሁሉ ሳልሰስት እየሰጠኋት ነው"፡፡

"እሰይ በደንብ አለማምዳት" አለና ሳቅ ብሎ "በሉ እንግዲህ ሰዓቱ እንዳይረፍድባችሁ ሂዱ" አለና ቀና ሲል ጥሩ ሰው መኪናውን አንቀሳቅሶ ከግቢው ወጥቶ ሄደ፡፡ ጥላሁን ከግቢ ወጥተው ሲሄዱ የግቢውን በር ዘግቶ ወደ ክፍሉ ተመለሰ፡፡

@BOOKALEM

-20-

ጃንጥላዳ ደርሰው ሰረጅም ሰዓት መኪና መንዳቱን ሲያለማምዳት ቆዩ፡ በለምምዳቸውም ጊዜ የሺሀረጊቱ የተሻለ ብቃት ማሳየት ችላ ነበር፡፡ በዚህም ጥሩ ሰው በጣም ተደስቷል፡ያለምምዱ ሰዓት ሲያበቃ ሰራሳቸው ጊዜ መሰጠት ሰላለባቸው ከመኪናቸው ወርደው እጅ ለእጅ ተያይዘው በሳር ያጌጠው መሰከ ላይ እየተጓዙ በሰፈትረቻው አወሩ፤ ሁለቱም ደስተኛ ሆነዋል፡

ሜዳው ላይ ህፃናትና ወጣቶች ኳስ ይጫወታሉ፡ እጅ ለእጅ እንደተያያዙ በዝምታ እየተጓዙ ቆዩና የሺሀረጊቱ ድንገት ብቻዋን ሳቀች፡

"ምንድን ነው የሚያስቅሽ" አላት ፡ እሱም ተገርሞ ባላወቀው ነገር በመሳቁ አብሯት እየሳቀ፡

"አንተ ምንድነው ያሳቀህ" ብላ አብሯት በመሳቁ መልሳ ጠየቀችው፡

"እኔ አንቺ እንዲ ስትስቂ አይቼ ነው የሳኩት"፡

"እኔም ዝም ብዬ ነው የሳኩት" አለችውና መልሳ ሳቀች፡ ስትስቅ እሱም አብሯት ሳቀ፤ ለምን እንደሚስቁ፤ ምን እንደሚያስቃቸው እያውቁትም ብቻ እየፈነቀለ ውሳጣቸውን በደስታ ባህር እስጥሞ በሳቅ ያሞላቸዋል፡፡ አዲስ አለም፤ ቋንቋ በሌለው ፣ግን ደግሞ ነፍሳቸውን በአስተሳሰረ ታላቅ ሀይል ተግባብተዋል፡፡

የሺሀረጊቱ እየሳቀች ከእጁ እጇን አስለቅቃ ሜዳው ላይ ትሮጥ ጀመር፡ ጥሩ ሰውም እምልጣው ከፊት ለፊቱ የምትሮጠውን የሺሀረጊቱን ለመያዝ ከኋላ ይከተላት ጀመር፡ እየተባረሩ ያዝኳት ሲል እያመለጠችው እየተሳሳቁ ሲሯሯጡ ቆይተው በመጨረሻ ይዞ ወደ ራሱ አስጠግቶ ጭምቅ አድርጎ አቅፍ አደረጋት፡ እሷም እየሳቀች ውስጡ ሽጉጥ ብላ ደረቱ ላይ ተደግፋ በሁለት እጇ አቅፋ ወገቡን ያዘችው፡እንደተቃቀፉ ቆይተው ጥሩ ሰው ለቀቅ አደረጋትና ቀና ብላ ስታየው በአንድ እጁ ዞማ ፀጉሯን እየዳበሰ በፍቅር አይኖቿን ሲመለከት እሷም የደም

ግፊቱዋ ጨምሮ በሀይል እየተነፈሰች እንጆሪ የመሰሉት ከናፍሮቿ በደም እየሞሉ፤ እየተከፈቱ ወደታች መውረድ ሲጀምሩ ጥሩሰው ወትሮ በፍቅሯ ተሰ እያለ ወርዶ ገረሳቸው፡ ይሞቃሉ፤ ሙቀታቸው ደግሞ ነፍን ያሞቃሉ፡ ቶሎ ትንፋሽ እስኪያጥራቸው፤ ጉልበታቸው እስኪ አጥቶ እስኪርድ ተሳሳሙ፤ ተሳሳሙ፤ የሺሀረጊቱ በእየር ላይ የቆሙች ያህል ሲሰማት ራሷን ጥላ ከከፈሯን እላቃ ደረቱ ላይ ወደቀች፡ጥሩ ሰውም አቅፍ አድርጎ ራሱን ፀጉሯ ውስጥ ወሽቆ መዓዛ ጠረኗን ይምግ ጀመር፡ ስትረጋጋ አሊቃው እያመለጠችው፡

"እንዴ አንተ ልጅ አይን አሰውጣኸኝ" ብላ በድርጊቷ እያፈረች ርጠች፡ ጥሩ ሰው ተከትሏት ርጦ ስለደከማት ማምለጥ አልቻለችም፡፡ ያዛትና እየሳቀ አቅፉ ውስጥ ከተታት፤ እሷም እየሳቀች ውስጡ ሽጉጥ ብላ ስትሳሳው ቆይታ ማምለጥ ባለመቻሏ ተስፋ ቆርጣ ወገቡ አቅፍ አድርጋው ተመልሰው ወደ መኪናቸው መሄድ ጀመሩ፡

ጥሩ ሰው በተፈጠረው በሁለቱ ፍቅር በጣም ደስተኛ ሆኗል፡ ይሄ ደስታውን እስከመጨረሻው ይዞት መጓዝ ይፈልጋል፡ ግን ደግሞ እንደዚያ እንዳይሆን ከፊት ለፊቱ ከባድ እንቅፋት እንዳለ ሲረዳ በፍርሃት ውስጡ ይላወሳል፡

"ምነው ዝም አልክ?" አለችው የሺሀረጊቱ በዝምታ ድምፁ ሲጠፋባት ጊዜ፡፡

"ሀሳብ ውስጥ ገባሁ አይደል?"

"ምን እያሰብክ ነው?"

"ሀሳብ ይጠፋል ብለሽ ነው"

"እኮ ነገረኛ ስለምንድን ነው የምታስበው?" አለችና ከእቅፉ ወጥታ ከፊት ለፊት ሄዳ ቆማ መንገዱን ዘጋችበትና አይን አይኑን እያየች ጠየቀችው፡፡አይኖቿን ትክ ብሎ እየተመለከተ

"አሁን በእኔና አንቺ መካከል የተፈጠረው ነገር ያሳስበኛል፡"

"ለምን?"

"አንድ የማይደፈር ድንበር ጥሰናል"

"ጭንቀትህ ይገባኛል፡"

"ለሁላታችንም አደጋ ነው" አላት የሲጋት ትንፋሽ ተንፍሶ።

"ወደ ኋላ መመለስ አንችልም"።

"ለምን?"

"እንዴ መስመሩን ጥሰን አለፍነው! ከዚህ በኋላ ወደፊት እንጂ ወደ ኋላ መመለስ አንችልም፡"

"ብዙ እርቀን አልሄድንም" አለ ለማለት ያህል እንጂ ንግግሩን አምኖበት አልነበረም፡፡

"ቢታወቀው እንጂ ብዙ ተጉዘናል። እንመለስ ብንል እንኳ የምንችል አይመስለኝም፡ ደግሞ ከመጣንበት ይልቅ የምንሄድበት የተሻለ ነው" ።አለችውና እጆቹን በሁለት እጆቿ ይዛ ፊቷን አዙራ እየንተተችው ወደፊት ትሄድ ጀመር።ጥሩ ሰው ተከትሏት እየተንተተ "የሚመጣውን አደጋ እንዴት እናደርገዋለን?"

አላትና የተወሰነ ሄዶ

"አባትሽ ይሄን ካወቁ ጥሩ አይመጣም" ብሎ ውሳኔና ጥንካሬዋን ለማወቅ ቆመ።

የሺሀረጊቱ መቆሙን ሲታውቅ ወደ ኋላ ዞራ እያየችው ሲጋቱ ትክክል መሆኑ ተረድታ "አውቃለሁ ነገሮች ቀላል ሳይሆኑ ይችላሉ። ቢሆንም ጥንቃቄ እናደርጋለን። ደግሞ የፍቅር አምላክ ይጠብቀናል" አለችው ልታበረታታው ፈገግ ብላ።

አሱም በፍቅር ትክ ብሎ አይኖቿን እየተመለከተ ወደ ራሱ አስጠግቶ እቅፍ አድርጓት "አምናለሁ የፍቅር አምላክ ይጠብቀናል።" አለና ከፊቱ ፈታኝ ነገር እንደሚጠብቀው ቢያውቅም እሷ ጠንካራ እስከሆነች ድረስ ሊቋቋሙት እንደሚችሉ ሲረዳ የብርታት ስሜት ተሰማው።

ከየት መጣ ሳይባል ዝናብ መዝነብ ሲጀምር ከገቡበት ሀሳብ ወጥተው እየሮሩጡ ወደ መኪናቸው ሄደው ገቡና። መኪናቸውንም አንቀሳቅሰው ወደ ሰፈር ተመለሱ።

-21-

ኽልስ ዋገን መኪናዋ ወደ ሰፈር እየተቃረበች ነው። የሺሀረጊቱ በመስታወቱ አሻግራ ወደ ውጭ ስትመለከት ከዚህ ቀደም ለእንቁጣጣሽ በዓል እበባ ይዞ ቤታቸው መጥቶ የነበረውን አቡሽን የፈደል ገበታና ወደ ቄስ ት/ቤቱ ሲሄድ ውሃና ቆሎ ቀላቅሎ ይዞበት የሄደውን ባዶ ጠርሙስ ይዞ ወደ ቤት ሲመለስ ተመለከተችው፡፡ ሲሄድ ድካም ይታይበታል።

ከአባቷ ጋር ሲያወራ የነበረውን ሁኔታ አስታውሳ እየሳቀች፡፡

"ብናትህ ጥሩሰው መኪናውን አቁመው" ብላ ለመነችው! ማንን አይታ ነው በሚል ግራ ተጋብቶ "ምን አይተሽ ነው?" ብሎ ጠየቃትና ዳር ይዞ ቆመ።

"ይሄንን ልጅ እንጫኒነው የሰፈር ልጅ ነው። እንዴት የሚገርም ልጅ መሰለህ" ብላ ወደ አቡሽ እየጠቆመች አሳየችው። አቡሽ ሲመጣ። የበሩን መስታወት ወደታች ዝቅ አድርጋ "ማሙሽ ና በመኪና ወደ ሰፈር እናድርስህ..." አለችው፡፡

አቡሽ ደስ ብሎት እየሮጠ መጥቶ

"በመኪና ልትወስዱኝ"

ብሎ በጣፋጭ ኮልታፋ አንደበቱ ፊቱ ሁሉ በርቶ ጠይቃት። የኋላ በሩን አየከፈተችለት

"እንወስድሃለን ና ግባ"

አለች የሺሀረጊቱ በነገረ ስራው እየሳቀች፡፡

አቡሽ ተደስቶ እየፈነደቀ "ታድዬ" አለና መኪና ውስጥ ገብቶ ተቀመጠ። ጥሩ ሰው በሆኑ አቡሽ የደስታ ስሜትና በሚጣፍጠው ኮልታፋ አንደበቱ እየተገረመ መኪናውን አስነስቶ መንዳት ጀመረ።

@BOOKALEM

አቡሽ የመኪናዋን መንቀሳቀስ ሲያይ ደስ ብሎት በእንግዳ ስሜት እየሳቀ ከፊት ለፊት ያያቸው ነገሮች ወደ ኋላ እየተዋቸው ሲቀሩበት ተደንቆ

"እኔ እኮ በመኪና ተሳፍሬ አላውቅም"

"ይኸው ዛሬ ደስ እንዲልህ አሳፈርንህ አይደል"

"እግዚአብሄር ይስጣችሁ፡" ብሎ በኩልታፋ አንደበቱ ሲመርቃቸው አንደበቱ እንደማር ይጣፍጥ ነበር።

የሺሀረጊቱ በአቡሽ ምርቃት ደስ ብሏት ወደ ኋላ ዞራ እያየችው

"እሜን አቡሽዬ… አሁን ከየት እየመጣህ ነው?"

"ከየኔታ ጋር ነዋ"

"ፊደል መቁጠር ችለሃል?"

"ታዲያስ"

"እስቲ ቁጠርልኝ"

አቡሽ ፊደል ቁጠር መባሉ አስደስቶት ፊደሉን እስተካክሎ በዜማ በጣቱ እየጠቆመ ሀ… ሁ…ሒ እያለ ይቆጥር ጀመር።

ጥሩ ሰው ግርምት ሳቀና ወደ ኋላ ዞሮ ተመልክቶት፤ ተመልሶ ወደፊት እያየ ያሽከረክር ጀመር።

"ኡፍ አይጣፍጥም" አለች እየሳቀች።

«በጣም እንጂ»

«ቢቃህ ጎበዝ በደንብ ችለህበታል»

"ሁሉንም ልበልልሽ"

«ይበቃል ጎበዝ… ስምህ ማን ነው?»

"አቡሽ ታፈሰ ገብሬ ቶሎሳ" ብሎ እስከ አያቱ ጠራ።

የሺሀረጊቱ እየሳቀች "ጎበዝ አቡሽዬ እስከ አያትህ ድረስ መጥራት ትችላለህ ለካ" ስትለው

"በደንብ እንጂ" ሲል መለሰላት።

የሺሀረጊቱ ወደፊት ዞራ ተስተካክላ ስትቀመጥ

"እንቺ ሀሁ ትችያለሽ እንዴ?"።

የሺሀረጊቱ ጥያቄው ገርሟት ዞራ ወደ ጥሩ ሰው ስትመለከት እሱም ዞሮ ሲመለከታት በአይኗ ጠቀሰችውና ወደ ኋላ ዞራ አቡሽን እያየችው።

«አቡሽዬ እኔ ሀሁ ጨርሼ እቦጊዳ ጀምሬአለሁ»

«ማን ነው የሚያስቆጥርሽ?»

ሳቀችና ወደ ጥሩ ሰው በአገጯ እየጠቆመችው

"እሱ ነው የሚያስቆጥረኝ"

አለች። ጥሩ ሰውም ገብቶ አይቷት ሳቀ።

«እሱ ምንሽ ነው?።»

«ለቀችና ባሌ» አለችው።

«ልጅ አላችሁ እንዴ?»

"አሁን የለንም ወደፊት እንወልዳለን"

«ስትወልዱ ግን ወንድ ልጅ ውለዱ እሺ»

ጥሩ ሰው በአባባሉ ተገርሞ ዞሮ ተመለከተው።

«ለምን አቡሽዬ?።»

"የኔ ጓደኛ እንዲሆነኝ ነዋ"

ሴት ከሆነችስ?

"ሴትማ አልፈልግም" አለ አቡሽ ቅር እያለው።

@BOOKALEM

የሺሀረጊቱ ተገርማ እየቸውና "ሴት ለምን ጠላህ አቡሽዬ?" ስትለው

"አባቴ አኮ ልጅ ማለት ወንድ ነው ይላል። በዚያ ላይ ሴት ሚስት ብቻ እንጂ ጓደኛ አትሆንም"፡ አለ አቡሽ እየተኮላተፈ የተነገረውንና የሰማውን እየነገራት።የሺሀረጊቱ ነገረ ስራው ገርሟት ወደ ጥሩ ሰው እየችና "እየህ ቤተሰብ እንደቀልድ የሚጥሏት ንግግር ምን ያህል የልጆችን ጭንቅላት እንደምትበርዝ" አላችና ለአፍታ ይቺህ አለም ምን ያህል የወንዶች አለም እንደሆነች አሰበች። ህፃኑ አቡሽ እንኳ ሴት ልጅ ለሚስትነት ብቻ ካልሆነ በስተቀር ለሌላ ተግባር የማትመረጥ መሆኗን በዚህ እድሜው አምኗል። ታዲያ እንዴት ሆና ይችህ አለም ትቀየራለች። በመጥፎ ባህልና ልማድ በአጉል አስተሳሰብ ጭንቅላታቸው የተሞሉ ወንዶች በሞሉባት ምድር፤ ከወንድ እኩል ሆና ለአለም ስልጣኔ የበኩሏን እንዴት ማበርከት ትችላለች።

ምድር ለወንዶች ብቻ የተፈጠረች አድርገው በማሰብ እንዳሻቸው የሚፈነጩ፤ ሴቷ ለእነሱ መደሰቻና የዘራቸው መቀጠያ እንደሆነች በመቁጠር ከቁስ ባልዘለለ ግምት የሌላት አድርገው የሚያስቡ ከንቱ ፍጡራን በበዙበት እንዴት ነፃ ሆና መፍጠር ትችላለች።

ከባድ ነው ቢገባቸው አለ ሴት ተሳትፎ አለም ልትሰለጥንም ሆነ ልትለወጥ እንደማትችል ባወቁ ነበር። የአንድ ሳንቲም ገፅታ፤ የአንድ ዛፍ ፍሬዎች መሆናቸው ቢገባቸው ብቻቸውን ባልደከሙ ነበር። እንዳቸው ያለእንዳቸው ባዶ እንደሆኑ በተረዱ ነበር። ስትል ምን ያህል በወንዶች ተፅዕኖ ውስጥ እንደወደቁ አሰበች።

«ከባድ ነው በልጆች ፊት የሚራውን ሳይተሽ ካልመረጥሽ በስተቀር አደጋ አለው» አላት ጥሩ ሰው።

አቡሽ በመስኮት በኩል ወደ ውጭ ሲመለከት ሰፈሩ መድረሱን ስላወቀ «ሰፈራችን ደርሻለሁ አውረዱኝ ቢቃ» አለ እየተቻኮለ።

«ደረስክ አቡሽዬ?" አለችው።

«ቢቃ ቢቃ ደርሻለሁ»

ጥሩ ሰው መኪናውን አቀዝቅዞ ሲያቆም አቡሽ ለመውረድ ቸኮለ። እንዴት እንደሚወርድ ግራ ገብቶት በሩን ሲገፋ የሺሀረጊቱ

"ቆይ ልከፈትልህ"

አለችውና በሩን ከፈተችለት። ከመኪናው ላይ ፈጥኖ ወርዶ

"ለላ ጊዜ ታሳፍሩኛላችሁ አይደል" ሲል ጠየቃቸው።

"እንወስድሃለን"

አለችው የሺሀረጊቱ እየሳቀች። አቡሽም ደስ ብሎት ፈነደቀ። ጥሩ ሰው አቡሽን "እየበቃ ልትሄድ ነው?"ሲል ጠየቀው። "አዎና ቤታችን ደርሻለሁ እኮ ቤታችንን ሳዩችሁ" አለና መልሳቸውን ሳይጠብቅ ፊደሉንና ጠርሙሱን እንደያዘ እየፈጠነ በሩጫ ሄዶ አንድ አጥር ግቢ ውስጥ ጥልቅ አለ።

ጥሩ ሰውና የሺሀረጊቱ በአቡሽ ነገር ስራ እየሳቁ መኪናቸውን አስነስተው ሄዱ።

* * *

ሌሊት ነው የሺሀረጊቱ የክፍሏን መስኮት ከፍታ ዘላ በመውረድ ወደ ጥሩ ሰው ክፍል ሄዳ ቀስ ብላ ስታንኳኳ ጥሩ ሰው እየጠበቃት ስለነበር በፍጥነት ተነስቶ በሩን ከፈተው። እንዳየችው እየሳቀች ተመልክታው ወደ ውስጥ ፈጥና ገባች። ጥሩ ሰው በሩን ዘጋውና "ተኙ እንዴ?" አላት ተመልሶ ወደ አለ እየመጣ።

«ነ አባዬ ተኝተዋል ዘርፌ የተኛች አይመስለኝም» አለች እየሳቀች። አጠገቧ ሄዶ ፍራሹ ላይ በመቀመጥ አቅፏት በሲጋት እየተመለከታት።

«ወደ ክፍልሽ ብትመጣስ?»

«ውስጥ ቁርቅሬዋለሁ ብትመጣም የሚከፍትላት ስለማታገኝ ተኝታ ነው የምትለው» አለችው ሲቃ ነገሩን በማቅለል።

"ጾፍረትሽ የሚገርም ነው"።

@BOOKALEM

«አንዴ ምን ላድርግ ከአሁን አሁን ትተኛለች ብል እሷ ልትተኛ ነው እንዴ እኔ ደግሞ ...» ንግግሯን ሳትጨርስ ተሽኮርምማ አይን አይኑን በፍቅር እያየች ስትስቅ፡ ውብቷ ተፈልቅቆ ሲወጣና ሲሜቱን ሲያተራምሰው አቅፍ አድርጎ ሳማትና «ናፈኩሽ አይደለ?» ሲል ጠየቃት። መልስ ሳትሰጠው መልሱን በአይኗ ነግራው አፍራ ሳቀች። ስሜቷ ስለገባው

«ከእኔ ግን አይበልጥም የኔ ቆንጆ»

«ውሸት ከኔ አይበልጥም» አለች የሺሀረጊቱ መላ አካሏ በደስታ ተሞልቶ

«በፍጹም ከእኔ አይወዳደርም ምን ያህል እንደናፈቅሺኝ እኔ ነኝ የማውቀው»።

«ምን ያህል ነው?» ብላ እየሳቀች ጠየቀችው።

«ምን ያህል ልበልሽ» አለና እጁን ከትከሻዋ ላይ አውርዶ የሆነ መጠን መስራት ፈልጎ ወደ ፊት ዘረጋውና የልቡን የናፍቆት መጠን ሊገልፅልት እንደማይችል ሲረዳ እጁን መልሶ ግራ ተጋብቶ አያትና ምናልባት ናፍቆቴን ይገልፅልኛል ብሎ አቅፍ አድርጓት ከንፈሯን በሀይል ምጥጥ አድርጎ ሳመው።

እንደምንም ከንፈሯን አስለቀቀችውና እየሳቀች «አቺን ብቻ?» ስትለው ጥሩ ሰው በምን መግለፅ ይችላል በየትኛውሳ ቋንቋ ቢያወራ የልቡን ይገልፅለታል። ግራ ገባው በዚህ ጊዜ የሺሀረጊቱ ስሜቱ ገብቷት ምን ያህል እንደሚያፈቅራት በተረዳች ጊዜ በደስታ ተሞልታ ተጠግታ ከንፈሩን ምጥጥ አድርጋ ትስመው ጀመር።

ለረጅም ሰዓት እየተሳሳሙ ቆይተው ስሜታቸውን መቆጣጠር ሲያቅታቸው እንዳቸው የአንዳቸውን ልብስ የመቀደድ ያህል እየተጓተቱ አውልቀው ራቁታቸውን ቀሩ፤ በስሜት እጆቻቸውን በአካሎቻቸው ላይ እያርመሰመሱት ተያይዘው ፍራሹ ላይ ወደቁ፡፡ በስሜት ማዕበል እየናወዙ አካሎቻቸው ተቆላልፈው ከታችና ከላይ ሆነው በስልትና በዜማ ታጅበው ሲወዛወዙ ቆይተው የስሜታቸው ጣራ ላይ ሲደርሱ በሲቃ ሙሽው ኩል ጨረሱ፡መርፌና ክር እንደሆኑ ተቃቅፈው ቁና ቁና እየተነፈሱ በእርካታ እንደታቀቀፉ ቆዩ። ለሊቱን እየደጋገሙ ጣፋጭ ፍቅራቸውን አጣጣሙ።

ጥዋት የሺሀረጊቱ ወደ ጥሩ ሰው ክፍል ስትሄድ ኮቴ ሰምቶ ወደ ውጭ ሲወጣ የክፍሏን መስኮት ቸኩላ ሳትዘጋው መሄዷን ሲመለከት ሄዶ ዘጋውና ወደ ክፍሉ ተመልሶ ተኛ።

ሊነጋጋ ነው የተዳከሙት ጥሩ ሰውና የሺሀረጊቱ እንደተኙ ናቸው፡፡ በጎን ተኝታ ክንዱ ላይ ተንተርሳ ወገቡን አቅፈዋለች። እግሮቻቸው ተቆላልፈዋል። ጥሩ ሰው ቀድሟት የነቃ ቢሆንም እሷ ጭልጥ ብላ ሰላማዊ እንቅልፍ ተኝታለች። እንደተኛች ሲመለከታት ውስጡ ሽጉጥ ብላ ምን ያህል ራሷን አሳልፋ እንደጠቻው ሲረዳ አሳዘነችው፡፡ እናም አቅፍ አድርጎ ወደ ራሱ አስጠግቶ ግንባሯ ላይ ሲስማት ከእንቅልፏ ነቃችና አይኖቿን እያሻሸች ተመልክታው «አትተኛም እንዴ?»።

«እየነጋ እኮ ነው»።

«ቢነጋስ?»

ተገርሞ ሳቀና «የት ያለሽ መሰለሽ?» አላት።

«ውዱ ፍቅረኛዬ ቤት ተኝቼ»።

በመልሷ ተገርሞ በድጋሚ ሳቀና «አንቺ ቀልደኛ በይ ተነሺና ወደ ክፍልሽ ሂጂ ይሄንን መልስ ወደፊት እኔና አንቺ የራሳችን ቤት ስንኖር ትመልሺዋለሽ»። አለና በስሱ ጉንጯን ቁንጥጥ አድርጎ "አሁን ያለነው የታላቁ ደጃዝማች አካለወልድ ቤት ስለሆነ፤ እሳቸው ደግሞ በቤታቸው ይሄንን አይፈቅዱም" ብሎ አቅፍ አደርጎ ሳማት።

የሺሀረጊቱም በስስት አቅፍ አድርጋ ውስጡ ሽጉጥ አለች። እንደዚህ እንደሆኑ ለዘላለም ቢኖሩ ተመኘች። ማንም በህይወታቸው ጣልቃ ሳይገባ የማንም ውሳኔ ሳያስፈልጋቸው በነፃነት አብረው መኖር ናፈቀች።

«እረ አንቺ ልጅ እየነጋ ነው ተነሺ» አለና ያንተራሳትን ክንዱን ከአንገቷ ስር አወጣው።

«ቆይ ትንሽ» አለችው እንደዚያው ሽጉጥ ብላ።

@BOOKALEM

«ለይሆንም ተነሺ አይተሽዋል በጣም ነግታል እኮ… ተነሺ» ሲላት የግዷን እየተነጫነጨች ተነሳችና ልብሷን መልባበስ ጀመረች። እሷ ልብሷን ስትለባብስ ከወገቡ በላይ እራቁቱን ሆኖ ቁጭ እንዳለ በስስት ይመለከታታል ጀመር።ስትጨርስ ጎንበስ ብላ ከንፈሩ ላይ ሳመችውና «በተለመደው ሰዓት እንገናኝ» ብላው እየፈጠነች የክፍሉን በር ከፍታ ወጥታ ሄደች። ጥሩ ሰው ከክፍሉ ወጥታ እንደሄደች በአንድ ጊዜ ብቸኝነት ወሮት የባዶነት ስሜት ተሰማው።

-22-

በማግስቱ እንደተለመደው በጃንሜዳ ተገኝተው ልምምዱን ቀጥለዋል። የሺሀረጊቱ እንደዚህ ቀደሙ ጥሩ ሰው ከጎኗ ቁጭ ብሎ እየጠበቃት ሳይሆን ብቻዋን እየነዳች ነው። ጥሩ ሰው ሜዳው ሳይቆም የሺሀረጊቱ ረጅም መንገድ ሄዳ ተመልሳ እሱ ወደሳበት መምጣቷን ሲመለከት እየሳቀ ያጨበጭብላት ጀመር። መኪናውን እየነዳች መጥታ አጠገቡ ስትደርስ ፍሬን ይዛ አቆመችና የመኪናውን በር ከፍታ ወረደች።

ጥሩ ሰው በደስታ እየጮኸ ያጨበጭብላታል። እንደወረደች እሷም በደስታ እየጮኸች እጆቿን ዘርግታ እየሮጠች ወደ እሱ በመሄድ ዘላ እላዩ ላይ ተጠመጠመችበት። እጆቹን ዘርግቶ ተቀበላትና እንዳቀፋት በአየር ላይ አንጠልጥሎ አሽከረከራትና መልሶ ወደ መሬት በማውረድ እቅፍ አደርጎ አንገቷ ስር ሳማት።

እንደወትሮ ከአካባቢው የማይጠፉት ፈረስ ተለማማጆችና ኳስ የሚጫወቱ ህፃናትና ወጣቶች ሜዳው ላይ ይታያሉ።ያለውን እንቅስቃሴ ሲመለከቱ የተወሰነ ቆዩና አንበሳ ግቢ ለመሄድ ተስማምተው ወደ መኪናቸው ሄደው ገቡ። ከጃን ሜዳ ስድስት ኪሎ ወደሚገኘው አንበሳ ግቢ ሄዱ። መኪናቸውን አቁመው ከወረዱ በኋላ ወደ አንበሳ ግቢ ገብተው እንደተቃቀፉ በብረት አጥር ውስጥ ያሉትን አንበሶች እየተዟዟሩ ይመለከቱ ጀመር። አንድ ካሜራ አንገቱ ላይ ያንጠለጠለ ፎቶ አንሺ ወደ እነሱ ቀረብ ብሎ ወጣቶች ፎሮ ግራፍ ትፈልጋላችሁ ሲል ጠየቃቸው።

ጥሩ ሰው የሰውየውን ንግግር ሰምቶ ሲዞር ፎቶ አንሺውን በማየቱ ዞሮ የሺሀረጊቱን እየተመለከተ፤

"ፎቶ እንነሳ እንዴ?"

"ደስ ይለኛል።"

«በል ጥሩ ጥሩ ፎቶ አንሳን እንግዲህ»

ፎቶ አንሺው አቋቋማቸውን እያስተካከለና እየቀያየረ የተለያዩ ፎቶ ግራፎችን አንበሶቹን ከኋላቸው እያስገባ አነሳቸው።

ከአንበሳ ግቢ ከወጡ በኋላ በእግራቸው በተለያዩ አካባቢዎች አለምንም ድካም ሲዞሩ ዋሉ። በመጨረሻ ፒያሳ ደርሰው ሲመለሱ ሰባ ደረጃ ደርሰው ስለነበር የሺሀረጊቱ ደረጃውን እንዳየች ያቀፋትን እጁን አስለቅቃው እየፈጠነች በሳቅ ታጅባ በሩጥ ደረጃውን ከታች ወደ ላይ ትወጣ ጀመር።።ወጥታ ጫፍ ላይ ስትደርስ ደክሟት ስለነበር አጎንብሳ ጉልበቶቿን ይዛ በሀይል እየተነፈሰች

"ወይኔ ደከመኝ እኮ"

ጥሩ ሰው ታች ደረጃው ጫፍ ላይ ሆኖ ወደ ላይ የወጣችውን የሺሀረጊቱ እየተመለከተ በመሳቅ

«ግን ፋጪ አለሽ»

ቁና ቁና እየተነፈሰች የተወሰነ ቆይታ ትንፋሿ መለስ ሲል ካጎነበሰችበት ቀና ብላ እጆቿን ወደ ጎን ዘርግታ በአየር ላይ እንደሚንሳፈፍ ሰው አይኖቿን ጨፍና በደስታ ስሜት ተውጣ ቆየችና መልሳ አይኖቿን በመግለፅ እየሳቀች

"ና እንጂ ምን ያቆምሃል"

ጥሩ ሰው እጆቿን እንደዘረጋች ወደ እሷ እንዲመጣ ስትጋብዘው ከቆመበት እየፈጠነ ደረጃውን በመውጣት እሷ ጋር ለመድረስ አንድ ደረጃ ሲቀረው ቆሞ በድካም እየተነፈሰ ተመለከታት።።

@BOOKALEM

እሷም በተራዋ ደከሞት በሀይል ሲተነፍስ እየሳቀችበት "አሁን ደግሞ እሺኮ ብለህ ተሸከመህ አውርደኝ" አለችው፡፡ ትንፋሽ ሰቦ አየር ከወሰደ በኋላ ሊሸከማት ጀርባውን አዞሮ ሲያለጎንብስ እየሳቀች እላዩ ላይ ዘላ ወጥታ በእጆቿ ተጠምጥማ ስትይዘው እንደተሸከማት ቀስ እያለ ደረጃውን በሚወርድበት ጊዜ የሺህረጊቱ በፍፁም ደስታ ተሞልታ እየሳቀች ትደሰት ጀመር። በአካባቢው የሚያልፉ ሰዎች እያዩ በሁኔታቸው ተገርመው ይስቁ ነበር። እነሱ ግን ጭልጥ ባለ የፍቅር አለም ውስጥ ገብተው ስለነበር ስለሰው ስሜት የሚያስቡበት ጊዜም አልነበራቸው። ከሁለቱ ውጭ ሰው እንኳ ያለ አይመስላቸውም ነበር። በዚህ ሁኔታ ቀትን ሙሉ ሲጫወቱና ሲደሰቱ ውለው ማምሻ ላይ ወደሰፈራቸው ተመለሱ።

-23-

ምሽት ነው፤ 4:30 ሆኗል፡፡ የሺህረጊቱ እመጣለሁ ባለችው ሰዓት አልመጣችም። ጥሩ ሰው ከፍሉ ውስጥ ቁጭ ብሎ ከአሁን አሁን መጣች በሚል ስሜት በሩ በሩን እያየ ቢያደምጥም የሺህረጊቱ ቀረች። ጨነቀው ለረጅም ጊዜ እንደተለያዩ ፍቅረኛሞች ናፈቀችው፡፡ ቶሎ ቶሎ ትናፍቀው ጀምራለች። ምን ሆና ቀረች ሲል አሰበና ከተቀመጠበት ተነስቶ የክፍሉን በር ከፍቶ ወጣና በር ላይ ቆሞ ወደ ክፍሏ መስኮት ይመለከት ጀመር። በናፍቆት አይኖቹን የከፍሷ መስኮት ላይ ተከሎ ቢጠባበቅም የእይት ረሀብ የሆነችው የሺህረጊቱ የውሃ ሽታ ሆና ቀረችበት፡ ሲጋት ግባው እወቁ ይሆን እንዴ? ቢያውቁ ደግሞ እስካሁን እኔንም ዝም አይሉኝም ነበር፡ እኔህ ከፉ አባትዋ ከምድረገፅ ነው የሚያጠፉኝ፡፡ ታዲያ ምን ሆና ቀረች? እስኪሏት መጭም ይሄን ያህል ጊዜ አትቆይም ነበር። ለማንኛውም ወደ መስኮቷ ተጠግቼ የተፈጠረ ነገር ካለ ላዳምጥ አለና ከቆመበት ተንቀሳቅሶ ቀስ እያለ ወደ መስኮቷ ተጠግቶ ጆሮውን ለጥፎ ያደምጥ ጀመር።

ከፍሉ ውስጥ የዘርፌ ድምፅ ይሰማል። ታወራለች ምን እንደምታወራ አልሰማ አለው። በኋላ ላይ በደንብ እንዲሰማው ተጠግቶ ሲያደምጥ ዘርፌ ደህና እደሪ ብላ

ተሰናብታት ከክፍሉ ወጥታ ስትሄድ፤ የበር መከፈትና የመዘጋት ድምፅ ሰማ ቆሞ ሲጠብቃት አላስቻለውም። መስኮቱን ቀስ ብሎ ማንኳኳት ጀመረ። ውጤቱን ለማወቅ ትንፋሹን ውጦ ሲጠባበቅ መስኮቱ ተከፈተና እንደዚያ ሲናፍቃት የነበረችውን የሺህረጊቱን ሲመለከት በደስታ እየተፍነከነከ «ስትቀራብኝ እኮ ነው የመጣሁት» አላት።

የሺህረጊቱም ከሚገባው በላይ ናፍቃው ስለነበር። መስኮቱን ከፍታ እንዳየችው ነበር ፊቷ በደስታ ፀዳል የሞላው ድምፃን ዝቅ አድርጋ

«ሎ አልሄድም አለችኝ እኮ» አለችውና። በጣም ናፍቃው ስለነመበር ተወርውራ እቅፉ ውስጥ መወሸቅ ስላማራት ከከከፍሏ ወጥታ ወደ እርሱ ክፍል እስክትሄድ አላስቻላትም።

«ና ግባ» ብላ አንድ እጇን ዘርግታ ወደ ክፍሏ እንዲገባ ጋበዘችው።

ጥሩ ሰው በድፍረቷ ተገርሞ «እዚህ» ሲል ሲጋት እየገባው ጠየቃት።

«እዚህ በኋላ ማንም አይመጣም ና ግባ» እጇን እንዲይዝ ዘርግታ በሹክሹታ በአይኖቿ እያደፋፈረች እንዲገባ ትገፋፋው ጀመር።

«እረ በናትሽ አንቺ ልጅ እዚህ ቢቀርብን ይሻላል» አለ ጥሩ ሰው ከፍሏ ውስጥ ገብቶ ቢያዝ ሊፈጠር የሚችለው ነገር እየታየው።

«ና ባክህ አትፍራ ማንም አይመጣም አልኩህ እኮ በሩን እኮ ከውስጥ ቀርቅሬዋለሁ አትፍራ» ብላ አደፋፈረችው። የመጣው ይምጣ ብሎ በፍቅር ቢታወረ ልብ ወሰኖ አንድ እጁን ዘርግቶ የዘረጋችውን እጇን ጨብጦ ያዘ የሺህረጊቱ ጥርሷን ነከሳ በአንድ እጇ የመስኮቱን ደፍ ይዛ በአንድ እጇ ስትጎትተው እሱም በአንድ እጁ የመስኮቱን ደፍ ተመርኩዞ አንድ እግሩን አውጥቶ ለመግባት ጥረት ሲያደርግ የሺህረጊቱ ጎትታው ወደ ከፈሏ መግባት ሲጀምር ከአቅሟ በላይ ሲሆንባት ጊዜ አቅፏት ወደ ኋላዋ ወደቀች። ጥሩ ሰውም አብዛኛው አካሉ ገብቶ ስለነበር እሱም ተከትሏት ገብቶ እላይዋ ላይ ወደቀ። እዚያው ተደራርበው እሷ ከስር እሱ ከላይ ሆነው በድርጊታቸው ተገርመው ይስቁ ጀመር።

@BOOKALEM

ጥናሰው ድምፁን አጥፍቶ አብሯት እየሳቀ የሷ ድምፅ እንዳይሰማ ሰግቶ በእጁ አፏን እየሸፈነች

«ሹረ ቀስ ብለሽ ሳቂ»

የሺሀረጊቱ ይብልጥ ፍርፍር እያለች ከልቧ ተደስታ ስትስቅ እሱም እንዲያ ከሰሩ ተኝታ ፍልቅልቅ እያለች የምትስቀውን የፍቅር አማልክቱን ቁልቁል እያየ አብሯት እየሳቀ ቆይቶ፤ አንድ ሀይል ሳቆቻቸውን ድንገት አስቁሞ፤ በስበት ሀይል አይኖቻቸውን አገናኝቶ ፀጥ እንዲሉ አደረጋቸው፡፡ በዛ ቋንቋ በሌለው ሀይል እየተሳሳቡ ከገፈር ለከንፈር ተንራረሱ፡፡ የሁለቱም እጆች ክራር እንደሚደረደር ባለሙያ አንደኛው የአንዳቸውን ገላ እየደባበሱ የፍቅር ቅኝታቸውን ይቃኙት ጀመር፡፡

መሰኮቱ መዘጋቱን ረስተውታል፡፡ እዚያው መሬት ላይ እንደኙ የሙዚቃ ቅኝቱ ፍጥነቱን እየጨመረ፤ ከውስጥ ታምቆ በሚወጣ የትንፋሽ ዜማ ታጅበው እንዳቸው፣ የአንዳቸውን ልብስ በምትሃት ፍጥነት አወላልቀው ርቃን ገላቸውን ቀፍ፡ያ በፍቅር ንዳድ የተቃጠለ ገላቸው ሲነካካ ይብልጥ ይፋጅ ጀመር፡፡ በወላፈኑ ታጅበው አንድ አካል አንድ አምሳል ሆነው ተዋሀዱ። ሙዚቃው በዳንስ ታጅቧል፡፡ ይወዛወዛሉ፤ እሷ ትሽከረከራለች፤ የእሷን የዳንስ እንቅስቃሴ ተከትሎ ከትኙቱ ሳይወጣ ወደታች ወደ ላይ ይላል፡፡ ብዚህ የዜማ ስልት ዳንሳቸውን እያፈጠኑት፣ እያፈጠኑት የሙዚቃው ማብቂያ ጫፍ ላይ ሲደርሱ ሁለቱም በደስታ ሲቃ ተሞልተው ከሙዚቃው እኩለ ዳንሳቸውን ጨረሱ፡፡

ላባቸው በሰውነታቸው ላይ እንደ ምንጭ ይፈሳል። በመስኮት የሚገባው ነፋሻ ቀዝቃዛ አየር ይነፍሳል። የተወሰነ ጊዜ ምንም ሳይነጋገሩ በትንፋሻቸው ብቻ እያወሩ እንደተቃቀፉ ቆዩና ጥሩ ሰው ከላይዋ ላይ ተነስቶ እንደሷው በጀርባው ተጋድሞ ተኛ። በዝምታ ውስጥ ሆነው ከድካማቸው እስኪመለሱ ጣራ ጣራውን እየተመለከቱ ቆዩ፡፡ ከድካማቸው መለስ ሲሉ ሁለቱም በነገረ ስራቸው ተገርመው ድምፃቸውን አጥፍተው ይስቁ ጀመር፡፡

ጥሩ ሰው ከምንም በላይ ያሳቀው ደግሞ መስኮቱ እንኳ ለመዝጋት ጊዜ ማጣታቸው ነበር።እየሳቀ ከተኛበት ተነስቶ መስኮቱን ዘግቶ ቀረቀረውና ሲዞር የሺሀረጊቱ እዚያው በጀርባዋ እንደተኛች፤ ፀጉሯ ወዲያ ወዲህ ተበታትኖ ጡቶቿ እንደበሰለ መንደሪን ውብ ሆነው፤ ብሉኝ ብሉኝ በሚያሰኝ ሁኔታ ቆመው ሲመለከታቸው፤ ያ ዘንካታ መለሎ ቁመቷ ዝርግትግት ብሎ ሲመለከታት ምን ያህል ውብ እንደሆነች አስተዋለ፡፡ ቁልቁል እየተመለከታት የሆነ ሀይል ሰውነቱን ሲቆፍታታው ደሙን ሲያንቀሳቅሰው ታወቀው፡፡ ከቆመበት ጎንበስ ብሎ በሁለት እጁ እቅፎ አነሳትና በፍቅር ትኩር ብሎ ተመለከታት፤ እሷም እየተፍነከነከች በሁለት እጆቿ አንገቱን እቅፍ አድርጋ ምጥጥ አድርጋ ከንፈሩን ሳመችው፡፡

እየተራመደ ወስዶ አልጋው ላይ በጀርባዋ አስተኛትና አሁንም እንደቆመ ምንም ሳይናገር ቁልቁል ይሄ ምትሀተኛ ውበቷን በአድናቆት ይመለከት ጀመር።

የሺሀረጊቱ እየሳቀች ቀና ብላ እጁን ይዛ ጎተተቻውና በጀርባዋ ተመልሳ ተኛች። እሱም ተጎትቶ እንደመጣ በጭኖቿ መካከል ወደቀ፡፡ ለዳግም ዳንስ መድረኩ ላይ ወጡና እኩል ለመደነስ እኩል ለመደሰት እንቅስቃሴያቸውን ጀመሩ።

በዚህ ሁኔታ በአዲስ ስሜት፤ በአዲስ ጉልበት፤ ሲደሰቱ ሌሊቱ ተጋመሰ። በመጨረሻ ድካም አሸንፏቸውና እንደተቃቀፉ እንቅልፍ ወሰዳቸው። ሌሊቱ አልፎ ወደ መንጋቱ ተቃርቧል። ወፎች የንጋት ድምፃቸውን እያሰሙ ነው። ሁለቱም ጭልጥ ያለ እንቅልፍ ወስዷቸዋል። ጥሩ ሰው በጀርባው ነው የተኛው የሺሀረጊቱ በጎን ተኝታ ክንዱን ተንተርሳ፤ በአንደኛው እጇ ወገቡን እቅፈዋለች፡፡ ሁለቱም ከወገባቸው በላይ ራቁታቸውን ናቸው። እግሮቻቸው ተቆላልፈዋል።

ምሳሁን ማታ ከፍሉ ውስጥ ሆኖ ሲያደርጉት የነበረውን በክፍሉ ቀዳዳ ተመልክቷቸዋል። በሁኔታቸው ተገርሞ ሲስቅ ነበር። ብቻውን ከፉውን ያርቅላቸሁ ብሎ ተመኝቶላቸዋል። ይሄ ድፍረታቸውን ግን አልደገፈላቸውም፤ ችግር ላይ ሊጥላቸው እንደሚችል ገብቶታል። ወጣቶች በመሆናቸው በፍቅር ስለታወሩ ሌላው ሌላው አደጋ ማየት እንደማይችሉ ሲያውቅ ደግሞ በጣም አዘነላቸው።

ይኸው አሁንም መንገዱን እንዲ ረስተው አብረው እንደተኙ ናቸው። በዚህ ሁኔታ እንደተኙ ቢያዙ የሚፈጠረው አደጋ ከባድ ነው። ችግሩ ለእርሱም ይተርፋል፡ ስለዚህ ማድረጉን ባይፈልገውም እንካኩቶ እንዲነቁ ማድረግ ይኖርበታል፡ ወደ መስኮቱ ሄዶ ቀስ ብሎ አንኳኳ፡

ጥሩ ሰው ድምፁ ሰምቶ ብንን ብሎ አይኖቹን ገልጦ ሲመለከት በመስኮቱ የንጋት ብርሃን አየ። ደንግጦ የሺሀረጊቱ የተኛችበትን እጁን ከአንገቷ ስር ሲያወጣ እሷም ነቃችና

«ምን ልትሄድ ነው?» ስትል ጠየቀችው።

ደንግጦ እየተጣደፈ ድምፁን ዝቅ አድርጎ፡፡

«ወይኔ ዛሬ ጉድ ሆንን ነጋቷል እኮ» አላትና ከአልጋው ላይ ራቁቱን ወርዶ! መሬት ላይ ግታ ወዲያ ወዲህ የወዳደቁትን ልብሶቹን እንስቶ እየተቻኮለ ይለብስ ጀመር፡

የሺሀረጊቱ በደንብ ነቅታ በመስኮቱ ቀዳዳ ስትመለከት ነግቷል። ከተኛችበት ቀና ብላ ትራሱን ተደግፋ በመቀመጥ! ጡቶቿን በአልጋ ልብሱ ሸፍና በችኮላ የሚደነባበረውን ጥሩሰውን እያየች ትስቅበት ጀመር። የሱሪውን አንድ እግር አጣልቆ ሁለተኛው ለመከተት ሲሞክር አደናቃቅፎት በአንድ እግሩ ላለመውደቅ ወዲያ ወዲህ ሲንገዳገድ አይታ የምሯን ትስቅ ጀመር።

ጥሩ ሰው እንደምንም ለባብሶ ሲጨርስ ወደ መስኮቱ ሄደ ቀስ ብሎ ከፍቶ ወደ ውጭ ሲመለከት ጥላሁን ወደ ከፍሉ ገብቶ በሩን ሲዘጋ ተመለከተው።መስኮቱን ያንኳኳው ጥላሁን መሆኑን ተረዳ

«ዛሬ ጉድ ሆንኩ» አለና ወደ ኋላ ዞሮ ወደ አልጋው እየፈጠነ በመሄድ የሺ ሀረጊቱን ሳማትና ተመልሶ በመስኮቱ በኩል ወደ ውጭ ዘሎ ወረደ። መስኮቱን መልሶ ዘጋውና እየፈጠነ ወደ ከፍሉ ሄዶ ከፍቶ በመግባት መልሶ ዘጋው።

-24-

ከጠዋቱ 4፡00 ሆኗል። ቦታው ኢትዮጵያ አየር መንገድ ጊቢ ውስጥ ነው። የተወሰኑ ወደ ውጭ አገራት የሚሄዱና ወደ አገር ቤት የሚመለሱ ሰዎች በግቢ ውስጥ ሻንጣዎቻቸውን ይዘው ወዲያ ወዲህ ሲሉ ይስተዋላሉ።

ቀኛአዝማች በሻውረድና ባለቤታቸው ወ/ሮ አጥፍወርቅ ከሁለት ወንድ ልጆቻቸው ጋር በአንድነት ሆነው ጊቢው ውስጥ ያቆሟትን ነጭ ማርቼዲስ መኪናቸውን ተደግፈው፤ ዛሬ ከእንግሊዝ አገር የሚመጣው ልጃቸው እንባቸውን ለመቀበል አይኖቻቸውን ወደ መውጫው ተክለው በጉጉት እየጠበቁ ቆመዋል።

በሁሉም አይኖች ላይ ጉጉት ይነበባል፡፡ ከተለያዩ አራት ዓመት ሆኗቸዋል። በንጉሱ ትዕዛዝ ነበር እንግሊዝ አገር እንዲማር ነው የዛሬ አራት አመት ከቤተሰቡ ተለይቶ የተላከው፡ ዛሬ የመምጫው ቀን በመሆኑ በጉጉት እየጠበቁት ነው።

ቀኛአዝማች በሻውረድ ሶስት ወንዶች ናቸው ያሏቸው። አንደኛው ከውጭ ዛሬ የሚመጣው እንባቸው ነው። እድሜው አርባ አንድ ሆኖታል። ሁለተኛው ቅጣው የተባለው ሲሆን በአሁን ሰዓት እድሜው ሃያ አራተኛ አመቱን ይዟል። ሶስተኛውና የመጨረሻው እንዳርጌ ሲሆን ሃያ አንደኛ አመቱን እየያዘ ነው። ከነዚህ ከሶስት ወንዶች በስተቀር ሌሎች ልጆች የሏቸውም። ካሉት ልጆቻቸው ለእንባቸው ያላቸው ስሜት ይለያል። የመጀመሪያው ልጅ ስለሆነም ይሆናል ለእርሱ የተለየ ፍቅር አላቸው። ከዚያ በላይ ደግሞ ውጭ አገር ተልኮ ዘመናዊ ትምህርት መማሩ ለቤተሰቡ የኩራት ምንጭ ሆኗል። ለዚህም ነው በየሚወጡት መሀል ስለልጅ እሴያም ስለውጭ አገር ከተነሳ የእንባቸውን ስም ካላነሱ እማይሆንላቸው።

የመጨረሻው ልጅ እንዳርጌ ከፊት ለፊት ሻንጣ እየገፋ የሚመጣውን ሰው ተመልክቶ

«አባዬ ያው እየመጣ ነው» አለ በደስታ ፊቱ ተሞልቶ።

@BOOKALEM

ቀኝአዝማች ባሻውረድ ከፊት ለፊታቸው ሻንጣ ይዞ የሚመጣውን አንባቸውን እየተመለከቱ

«ይሄ የሚመጣው?» አሉ በአድናቆት አተኩረው እየተመለከቱት።

ቅጣውም አንባቸው መሆኑን ሲያረጋግጥ እሱም በደስታ ተውጦ «አዎን ራሱ ነው» አለ።

«ታዲያ ምን ይጠብቃችኋል ሄዳችሁ ተቀበሉት እንጂ» ሲሉ ሁለቱም ወንድሞቹ እየፈጠኑ ወደ አንባቸው ሄዱ። አንባቸው ከፊት ለፊቱ የሚመጡት ከአራት አመት በፊት የተለያቸው ወንድሞቹ መሆናቸውን ሲያረጋግጥ፤ በአድናቆት ተሞልቶ ሻንጣዎቹን መሬት ላይ አስቀምጦ በየተራ ተጠምጥሞ እያቀፈ ይስማቸው ጀመር።

ወንድሞቹን ስሞና ሰላም ብሎ ሲጨርስ ፤ከፊት ለፊቱ ቆመው ቀደሚጠብቁት እናትና አባቱ እየፈጠነ ሄደ። መጀመሪያ አባትየውን ቀጥሎ እናትየውን በየተራ እያቀፈ በመሳም ሰላምታውን ካደረሰ በኋላ ሁለቱ ወንድሞቹ ሻንጣዎቹን መኪናው ውስጥ አስገብተው ሲጨርሱ ውስጥ ገብተው አስነስተው ወደ ቤታቸው ሄዱ።

*   *   *

ምሽት ነው ደጃዝማች አካለወልድ ሙሉ ሱፍ ኮትና ሱሪ አድርገው ሳሎን ቤት ውስጥ ሆነው እየደጋገሙ የእጅ ሰዓታቸውን ይመለከታሉ። የቸኩሉ ይመስላሉ።

«የዝና... ኧረ የዝናወርቅ» ሲሉ ባለቤታቸውን ተጣሩ። ባለቤታቸው ወ/ሮ የዝናወርቅ መኝታ ቤታቸው ውስጥ እንደሆኑ፤

«መጣሁ አካለወልድ» አሉ ።

«ኧረ ፈጠን በሉ ሰዓቱ እየሄደ ነው» አሉ ደጃዝማች አካለወልድ። የጓደኛቸው ቀኝአዝማች ባሻውረድ ልጅ የሆነው አንባቸው በመምጣቱ የእሱን መምጣት ምክንያት ተደርጎ በተዘጋጀ ዝግጅት ላይ ለመገኘት በተቻኮለ ስሜት፡ይሄን ጊዜ ለብዙ ጊዜ ሲመኙት ኖረዋል። ለእሳቸው የተለየ ትርጉም አለው። በእርግጥ

በእንዲህ አይነት ሁኔታ ይሆናል ብለው ባይጠብቁትም፤ በአገሪቷ ውስጥ የተፈጠረው ሁኔታ የሚፈጠረው ነገር አይታወቅም፤ በሚል ስጋት ስለገባቸው አጋጣሚውን መጠቀም ፈልገው እንጂ ይሄ ቀን እንደው በቀላሉ የሚታይ ጊዜ አልነበረም።

የሺሀረጊቱ ከፍሏ ውስጥ ሆና በዘርፌ ምርጫ ጥሩ አለባበስ ለብሳ ውበቷ ጎልቶ ይምቃለች። ፊቷ ላይ የመገረምና የመደነቅ ስሜት ይታይባታል። ዘርፌ ለምን እንደዚህ ተጨንቃ እንደምታሰማምራት አልገባትምና ሁኔታው ጥያቄ ፈጥሮባታል።

«ዘርፍዬ ቆይ ግን ወዴት እንደምሄድ ለምን አትነግሪኝም?» አለቻት። ዘርፌ ፀጉሯንና አለባበሷን በማስተካከል እየተመለከተቻት።

«ትልቅ ቦታ ነው የምትሄጂው አልኩሽ እኮ»።

«ወደ ትልቅ ቦታ ከሆነ ታዲያ የኔ እንደዚህ መቀነጃጀት ለምን አስፈለገ?»

«መዋብ አለብሽ ትልቅ ቦታ አይደል እንዴ የምትሄጂው» ብላ ወደ ኋላ ራቅ ብላ በአድናቆት እየተመለከተቻት።

«በእውነት እንዴት ቆንጆ ሆነሻል የኔ ልጅ»።

የሺሀረጊቱ ነገሩ ሊገባት ባይችልም ትስቃለች። በዚህ ጊዜ የከፍሉ በር ተከፍቶ ወ/ሮ የዝና ወርቅ ጥበብ ልብሳቸውን ለብሰው ገቡና

«አልጨረሳችሁም እንዴ?»

«ጨርሰናል እትዬ» አለች ዘርፌ።

ወ/ሮ የዝናወርቅ የተዋበችውን ልጃቸውን በኩራትና በአድናቆት ተሞልተው «እንዴት ውብ ሆነሻል የኔ ልጅ» አሉ። «በይ አባትሽ እየጠበቀን ነው ፍጠኚ» ብለው ከከፍሉ እየፈጠኑ ወጥተው ሄዱ። የሺሀረጊቱ ወዴት እንደምትሄድ ባታውቅም እናትየውን ተከትላ ሄደች።

ግቢ ውስጥ ጥሩ ሰው ደጃዝማች አካለወልድ መኪና አጠገብ ቆሟል። ደጃዝማች አካለወልድ ቀድመው ገቢና ገብተው ተቀምጠው እየጠበቋቸው ነው።

ጥሩ ሰው ወ/ሮ የዝና ወርቅና የሺሀረጊቱ ከትልቁ ቤት ሲመጡ ተመልክቶ ኦቶ ይጠባበቅ ጀመር። የሺሀረጊቱ ስትመጣ በደንብ መዋቧን አስተዋለ። ወደ መኪናው ሲቃረቡ በመግቢያቸው በኩል ቀድሞ የመኪናውን በር ከፍቶ በአክብሮት ጎንበስ ብሎ ሲቆም፤ ወ/ሮ የዝናወርቅ ቀድመው ወደ ውስጥ ገብተው ተቀመጡ።

«ምነው የዝና ሰዓቱ ሄደ እኮ» አሉ፡፡ ደጅአዝማች አካለወልድ የባለቤታቸውን ወደ መኪናው መግባት ተመልከተው።

«ይቅርታ— አካልዬ»

የሺሀረጊቱ እናትየውን ተከትላ ወደ መኪናው ለመግባት ስትጠጋ ጥሩ ሰው በአክብሮት በሩን ከፍቶ ማጎንበሱን ተመልክታ በስሱ ፈገግ ብላ እንዳላየ ሆና በእግሯ ረግጣው ወደ ውስጥ ገብታ ተቀመጠች።

ጥሩ ሰው ሀመሙን እንደምን ችሎ ገብታ መቀመጧን ሲያረጋግጥ በሩን ዘጋውና ውስጥ ገብቶ መኪናውን አስነስቶ ከግቢው ወጥቶ መንዳት ጀመረ። ወዴት እንደሚሄድ ባያውቅም በደጅአዝማች አካለወልድ መሪነት አዋሬ አካባቢ ወደ ሚገኘው የቀኝአዝማች ባሻወረድ ቤት ደርሰው ከአንድ ትልቅ መኖሪያ ግቢ በር ላይ መኪናውን እንዲያቆም አዘዙት።

ጥሩ ሰው ከቤቱ በር ላይ መኪናውን አቁሞ ፈጥኖ በመውረድ በመጀመሪያ የደጅአዝማች አካለወልድ የነበሩበትን የመኪናውን በር እንደተለመደው በአክብሮት ጎንበስ ብሎ ከፈተላቸው። ከመኪናው ሲወርዱ መልሶ ዘጋውና ቀጥሎ የኋለኛውን በር ሲከፈተው የሽሀረጊቱና እናትየው ተከታትለው ወረዱ።

ደጅአዝማች አካለወልድ ቀድመው ወደበሩ ሲሄዱ ባለቤታቸው ተከትሏቸው። በዚህ ጊዜ የሽሀረጊቱ ወደ ኋላ ቀረት ብላ እጇን ቁንጥጥ አድርጋው ቀስ ብላ እየሳቀች ጥላው ወላጆቿን ተከትላ በተከፈተው በር ወደ ውስጥ ገባች።

ጥሩ ሰው በሁኔታና በድርጊቷ ተገርሞ እንደቆመ ከአይኑ ስትሰወር ሲመለከታት ቆይቶ መግባቷን ሲያረጋግጥ ወደ መኪናው ተመልሶ ገብቶ ተቀመጠ።

እነ ደጅአዝማች አካለወልድ ግቢ ውስጥ ገብተው የትልቁ ቤት በረንዳ ላይ ሲደርሱ ትልቁ ቤት ውስጥ የብዙ የሰዎች ድምፅ ይሰማ ነበር። በር ላይ የቤቱ አገልጋይ እጅ ነስቶ እንዲገቡ ጋበዛቸው። ወደ ውስጥ ተከታትለው ሲገቡ ሳሎን ቤቱ ውስጥ ግብ የተደረገላቸው ሰዎች ተሰባስበው እየበሉ እየጠጡ በመደሰት ላይ ናቸው። እነ ደጅአዝማች አካለወልድ ወደ ውስጥ መግባታቸውን ሲመለከቱ ሁሉም ከተቀመጡበት ተነስተው በአክብሮት ተቀበሏቸው።

ደጅአዝማች አካለወልድ "ኧረ በእግዚሃር ተቀመጡ" ብለው ወደፊት እየተራመዱ ሄደው ጓደኛቸው ቀኝአዝማች ባሻወረድ ሄደው ጨብጧቸውና ከአባትየው ጎን ቆሞ ወደነበረው እንባቸው ሄደው አቅፈው ሳሙት፡፡

«እንኳን ደህና መጣህ ልጅ እንባቸው» አሉ፡፡

«እንኳን ደህና ቆዩኝ... እንደምኖት ደጅአዝማች ሰላም ኖት ወይ» አለ እንባቸው። ደጅአዝማች አካለወልድ ሰላምታቸውን ጨርሰው እንባቸውን መለዋወጡና ትልቅ ሰው መሆኑ ገርሟቸው

«አንተ እንዴት ትልቅ ሰው ሆነሃል ጃል»።

«ተለወጥኩኝ አይደል ደጅአዝማች?»

«ተለወጥኩ!» አሉ በአግራሞት ተመለከቱት።

«አባዬም እንደዚህ አለኝ እኔ እንኳ ብዙም የተለወጥኩ አልመሰለኝም ነበር» አለና «እንደምን ኖት እርሶ ሰላም ኖት ወይ»አላቸው።

«ክብሩ ይስፋ ደህና ነኝ ልጄ» ሲሉ

ወ/ሮ የዝናወርቅ ከባለቤታቸው ኋላ ሆነው የእንግዳውንና የባለቤታቸውን ሰላምታ እያደመጡ ቆይተው

«አካለወልድ ልቀቀው እንጂ ሰውም ቆሟል፤ እኛም ሰላም እንበለው» ሲሏቸው ደጅአዝማች አካለወልድ ወደ ኋላ ዞረው ሲመለከቱ፤ ቤቱ ውስጥ ያሉት ሰዎች በሙላ እንደቆሙ በማየታቸው፤

«ኧረ ጎበዝ እ በእግዜር ተቀመጡ እንጂ እስካሁን ቆማችኋል እንዴ?» ሲሉ፡፡

@BOOKALEM

ቀኝአዝማች ባሻወረድ «እናንተ ቆማችሁ እንዴት እንቀመጥ» አሉና ሲቀመጡ ሌሎችም በየቦታቸው ተቀመጡ-ደጅአዝማች አካለወልድም ከጓደኛቸው ፊት ለፊት በተዘጋጀላቸው ሰፋ ወንበር ላይ ተቀመጡ:: ወ/ሮ የዝናወርቅና የሺህረጊቱ በየተራ ሰላምታ አቅርበውለት ሲጨርሱ ለቤተሰቡ በተዘጋጀው የክብር ቦታ ላይ መደዳውን ተቀመጡ፡፡ እንባቸውም ከአባቱ ጎን ተቀመጠ የሺህረጊቱን ከገባችበት ጊዜ ጀምሮ አይናቹን ተክሉ በአድናቆት ነው ሲመለከቷት የነበረው:: አሁንም ፊት ለፊቷ ቁጭ ብሉ በውብቷ ተደንቆ ይመለከታት ጀመር። ከአራት አመት በፊት ያያት ጊዜ ቆንጆ ሆና ልጅነት የሚታይባት ነበረች፡፡ አሁን ግን በአራት ዓመት ውስጥ ተለውጣ ለአይን የምታጓጓ ውብ ቆንጆ ሆናለች፡፡ እናም በዚህ ሁኔታ ተደንቆ ነው የሚያያት፡፡

የሺህረጊቱ እሷም ከገባችበት ጊዜ ጀምሮ አፍጥጦ እንደሚመለከታት ስላወቀች ነገሩ እየታሰባት፡፡ እንደዚህ ማፍጠጡንም አልወደደችውም። በዚህም የተነሳ አፍሬ ማቀርቀሩን መርጣለች፡፡ ላፍታ ጥሩ ሰውን አሰበችውና ብቻውን መኪና ውስጥ መቀመጡን ስታስብ ሆዷ በሀዘን ተላወሰ፡፡ በዚህ ሰዓት እዚህ ቁጭ ብላ ከብሷ ከምትጨናነቅ እሱ ጋር ብትሆን ምን ያህል ደስታ እንደምታገኝ ስታስብ ወጥታ ሂጂ ሂጂ አሰኛት፡፡

ሌሎች በሳሎኑ ውስጥ የታደሙት እንግዶች የቀረበላቸውን ምግብና መጠጥ እየተመገቡና እየጠጡ ጫወታቸውን ቀጥለዋል። እነ ደጅአዝማች አካለወልድ በትልቅ መሶብ ምግብና የተለያዩ የስጋ አይነቶች መጥቶ ፊታቸው ቀረበላቸው፡ መጠጦችም ቀረቡ፤ የቀረበውን ምግብ እየተመገቡ ከጓደኞቻቸውና ከእንባቸው ጋ እያወሩ ይጫወቱ ጀመር፡፡

የሺህረጊቱ ምግቡን ነካ ነካ ታደርጋለች እንጂ ፤ጥሩ ሰው ብቻውን መኪና ውስጥ ተቀምጦ እርሷ እንዴት ይዋጥላት አልቻለችም። በዚህ ሁኔታ ውስጥ ቆይተው የምግቡ ጊዜ አብቅቶ ገበታው ተነሳ። የተለያዩ መጠጦች ቀርበው መጠጣት ተጀመረ፡፡

በዚህ መሀከል ቀኝአዝማች ባሻውረድ ከተቀመጡበት ተነሱና ቆመው እንግዶቹ ጫወታቸውን እንዲያቆሙ አጨበጨቡ:: ሁሉም ጫወታቸውን አቁመው ወደ እርሳቸው ሲመለከቱ ቀኝአዝማች ድምፃቸውን ሞርደው በኩራት እንደቆሙ፤

«የተከበራችሁ እንግዶቼ በዛሬው የደስታዬ ቀን ስለተገኛችሁ በቸሩ በእግዚአብሄር ስም አመሰግናለሁ፤ እንደሚታወቀው የዚህ አነስተኛ ዝግጅት አላማ» አሉና በኩራት ዞረው ወደ ተቀመጠው እንባቸው ተመልከተው::

«ልጄ እንባቸው ለትምህርት ከሄደበት እንግሊዝ አገር ከአራት ዓመት ቆይታ በኋላ መመለሱን ምክንያት በማድረግ ነው፡፡ ምንም እንኳ የወቅቱ ጉዳይ ሆኖ ለክብሩ የሚመጥን ድግስ ባናዘጋጅም እቺን አነስተኛ ዝግጅት አድርገን ልንቀበለው ወደናል፡፡ እንደምታውቁት ንጉሳችን በእስር ላይ ነው የሚገኙት:: እሳቸው በዚህ አስከፊ ሁኔታ ውስጥ ሆነው ሀዘን እንጂ በቀላሉ ደስታ አንሰክርም»። ሲሉ ሁሉም ከንፈራቸውን ይመጡ ጀመር:: ቀኝአዝማች ባሻውረድ ቀጠሉና፡፡ ይሄንንም ልጄ እንደሚረዳኝ ተስፋ አደርጋለሁ አሉና ትንፋሻቸውን ሰብሰብ አድርገው ፊት ለፊታቸው ወደተቀመጡት ደጅአዝማች አካለወልድ መልከት አደረገው፡፡

«ሌላው ምንድን ነው እኔና ደጅአዝማች አካለወልድ የረጅም ጊዜ ወዳጅነት አለን፡፡ በክፉውም በደጉም ብዙ አብረን አሳልፈናል፡፡ ታዲያ ይሄ ወዳጅነታችንን ወደ ዝምድና ለመቀየር አስበን ከአመታት በፊት አንድ ውጥን ወጥነን ነበረ፡፡ ይሄ ውጥናችንንም የቅርብ ቤተሰቡ ብቻ ናቸው የሚያውቁት:: ምንድን ነው ልጅህን ለልጄ ተባብለን ነበር» ሲሉ::የሺህረጊቱ ይሄንን የሰውየውን ንግግር ስትሰማ በጣም ነበር የደነገጠችው፡፡ቀኝአዝማች ባሻወረድ ንግግራቸውን ቀጥለዋል፡፡

«እነሆ ቃላችንን ጠብቀን በዛሬው ቀን እነዚህን የወደፊት የትዳር ጓደኞቻችን አገረመንገዳችንን የምናስተዋውቅበት ዝግጅት ነው»፡፡ አሉ ::ቤቱ ውስጥ ያሉት እንግዶች በደስታ እያጨበጨቡ በእልልታ አደመቁት፡፡የሺህረጊቱ በጣም ከመደንገጧ የተነሳ ፊቷ ገርጥቶ አይኖቿ ፈጠዋል፡፡

«በዚህ መሰረት ሁላችሁም ብድግ ብላችሁ እርስ በእርሳችሁ እንድትተዋወቁ በክብር ጋብዛለሁ» አሉ ቀኝአዝማች ባሻውረድ ፡፡

@BOOKALEM

እንባቸው በደስታ እየሳቀ ከተቀመጠበት ተነስቶ ቆመ። የሺሀረጊቱ በድን እንደሆኑት እዚያው እንደተቀመጠች በመቅረቷ እናትየው ወ/ሮ የዝናወርቅ ተቀምጣ መቅረቷን አይተው።

«የሺዬ ተነሺና ተዋወቂው እንጂ» አሏት፡፡

የሺሀረጊቱ እናቷ ያሏትን እንኳ የሰማች አትመስልም፡፡ እዚያው እንደተቀመጠች ቀረች። ደጅአዝማች አካለወልድ በልጃቸው ሁኔታ ግራ ተጋብተው ወደ እሷ እየተመለከቱ።

«ምን ሆነሻል የሺ ተነሺና ተዋወቂው እንጂ፤ ቆሞ እየጠበቀሽ እኮ ነው» ብለው ቆጣ ብለው ሲናገሩ በአባትየው የቁጣ ንግግር ድንግጥ ብላ ከተቀመጠችበት ተነስታ፤ ፊት ለፊቷ የቆመውን እንባቸውን ለመጨበጥ ቀስ ብላ እየቀፈፋት እጇን ዘረጋችው። በዚህ ጊዜ የቤቱ ታዳሚ በጭብጨባ አጀባቸው፡፡ የሺሀረጊቱ በፍጥነት እጇን አስለቅቃ በፍጥነት ቦታዋ ላይ ሄዳ ተቀመጠች።

በቤቱ ውስጥ ያሉ ሁሉም ሰዎች በደስታ ሆነው ሲጨዋወቱ ተለይታ በከባድ ሀዘን ውስጥ የወደቀችው የሺ ሀረጊቱ ብቻ ነበረች። ከመሀላቸው ወጥታ ብርር ብላ ወጥታ መሄድ አሰኛት፤ እየሳቁ በማስካካት ዙሪያዋን የከበቧት ደስታዋን ሲነጥቋት የተሰበሰቡ ጠላቶቿ መስለው ታይዋት። በእርግጥም ናቸው፡፡ ከዚያ የመሰለ የደስታ ህይወት አውጥተው ህይወቷን ሊያበላሹ የተሰበሰቡ ጠላቶቿ። እንባዋ ገንፍሎ ሊወጣ ይታገላታል። እንደምንም ተቋቋመችው።

ሰዓቱ እየመሸ በመሄዱ ዝግጅቱ ማብቂያ ሆኖ ተመራርቀው በመሰነባበት ሁሉም እየወጡ ወደ መጡበት ተመለሱ። እነ ደጅአዝማች አካለወልድም ተያይዘው ወደ ቤታቸው ተመለሱ።

የሺሀረጊቱ ሰፈር ደርሰው ከመኪና እንደወረዱ ወደ ክፍሏ እየፈጠነች ሄዳ ከገባች በኋላ በሩን ዘግታ አልጋዋ ላይ ተደፍታ ስታለቅስ አደረች።

-25-

በማግስቱ ጠዋት በከተማው ውስጥ ያለው ግርግር ተረጋግቶ ት/ቤት የተጀመረ መሆኑን ጓደኞቿ ስልክ ደውለው ስለነገሯት፤ የሞት ሞቷን ከመኝታዋ ተነስታ ልብሷን ትለባብስ ጀመር። ከክፍሏ ባትወጣ ደስተኛ ነች። ለሊቱን እንቅልፍ ሳይወስዳት ነው ስታለቅስ የነጋው፡፡ ሀይለኛ ራስ ምታት ጀምሯታል። ያለቀሰችበት አይኖቿ ቀልተው በርበሬ መስለዋል። እንደነገሩ ለባብሳ ደብተሯን ይዛ ከክፍሏ ወጣች።

ጥሩ ሰው መኪናው ጋር ቆሞ እየጠበቃት ነው፡፡ ማታ ስላልተገናኙ በጣም ናፍቀዋለች፡፡ አስኪያያት ቸኩሏል። የሺሀረጊቱ በፊት ለፊት በኩል ሄዳ ከአባትየው ጋ መገናኘቱን ስላልፈለገች በጓሮ በኩል ነው ወደ መኪናው የመጣችው።

ጥሩ ሰው በፊት ለፊት በኩል ሲጠብቃት ከኋላው መጥታ የመኪናውን በር ከፍታ ስትገባ ተመልክቷት ተገረመ። መኪና ውስጥ ገብቶ አስነስቶ ከግቢ ወጥቶ ሄደ እያሽከረከረ ከአሁን አሁን ታናግረኛለች እያለ ሰረቅ እያደረገ ቢመለከታትም፤ የሺሀረጊቱ በዝምታ እንደተዋጠች በመስታወት በኩል ውጭ ውጭውን ነበር የምትመለከተው። ግራ ሲገባው ጊዜ

«ምን ሆነሻል?» ሲል ጠየቃት፡፡

አሁንም መልስ አልሰጠችውም። ጥያቄውን ሰምታዋለች፡፡ ግን ምን ብላ ነው የምትመልስለት፤ ግራ ገብቷታል። በህይወቷ ውስጥ ባልጠበቀችው ጊዜና ሰዓት የተከሰተው ይሄ አደገኛ ነገር በአጭር ጊዜ ውስጥ ህይወቷን ምስቅልቅል አድርጎታል። ስለዚህ ሲጠየቀው ጥያቄ ምን አይነት መልስ ነው የምትመልስለት፤ ከአንተ ሲይተውኝ ቤተሰቦቼ ለሌላ ባለጠጋ ሊድሩኝ ነው ፤ብላ መርዶውን ታርዳው፤ ከዚያም እሱም በተራው ህይወቱ ተዘበራርቆ፤ እንደኔው ግራ የተጋባ ይሁን? እንደዚያ ሲሆን ከማየት ደግሞ ብሞት እመርጣለሁ፡፡ በፍፁም በህይወት እያለው እሱ አንድ ነገር እንዲሆን አልፈልግም፤

ከእሱ በፊት እኔን እንዲያስቀድመኝ መርጣለሁ በማለት እያብሰለሰለች ከራሷ ጋር ሙግት ገጥማ በዝምታ እንደተዋጠች ጥሩ ሰው ሌላ ጥያቄ ሰነዘረ።

«ቆይ ምንድን ነው የሆንሽው? ለምን አትነግሪኝም» አላት።

ጨንቆኝ ምን ብዬ እንደምነግርህ ጨንቆኝ እኮ ነው የኔ ፍቅር ስትል በውስጧ ለራሷ ተናገረች። እሱ አልሰማትም፤ ለጠየቀው ጥያቄ መልስ ይፈልጋል። በዚህ አጠብቂኝ ውስጥ ሁለቱም ተወጥረው እያለ ፤ከዚህ ቀደም በመኪና ጭንወት የበረው ሀፕ አቡሽ ከፊት ለፊታቸው መንገዱ ላይ እንደወታደር፤ ከኮባ ቅጠል የተሰራ ጠመንጃ አንግቶ የሚያውቃት መኪና በመምጣቷ፤ በደስታ እየተፍለቀለቀ እያጥወና ትከሻው ላይ አንግቶት የነበረውን የኮባ ጠመንጃ አውርዶ ፤ፊቱን አኮሳትሮ ጠላቱን ሊጥል እንደሚያልም ቆፍጣና ወታደር በርከክ ብሎ ወደፊት አነጣጠረ።አንድ አይኑን ጨፍኖ ወደ ምትመጣው ሾልስ ዋገን መኪና አነጣጥሮ የኮባው እንጨት ላይ በስለት ተቆርጠው ቀጥ ቀጥ እድርጎ ያቀማቸውን የኮባውን ልጣጭ አጠገቡ ሲደርሱ በአንደኛው እጁ መዳፍ መቶ ሲጥላቸው ድምፅ አሰሙ።

ሀፕ አቡሽም አላማው ንብቶለት ግዳዩን እንደጣለ ጀግና ተንስቶ ሎሽ ፡፡ጨኸቱ ለእርሱ ቶኪራው ነበር። መኪናው አልፋው ስትሄድ በምርኮ ትቆማለች ብሎ የጠበቃት መኪና ባለመቆሟ፤ እየተከተለ በመሮጥ እንዲያቆሙለትና እንዲያሳፍሩት ይለምን ጀመር። እነሱ ግን አልሰሙትም ፡፡ እንዲያውም ከአይኑ እየራቀቸው ስትሄድ ተስፋ ቆርጦ ቆሞ በትዝብት አይን ይመለከታቸው ጀመር።

ይሄን ሁሉ የሀፑኑን አቡሽ ድርጊት የሺ ሀረጊቱ ተመልክተዋለች፡፡ ግን እቅም ኖሯት አቁማ አሳፍራው ልታጫውተው አልተቻላትም።

እሷ እራሷ ጦርነት ውስጥ ነው ያለችው። ሀፑ አቡሽ አነጣጥሮ እንደተኮሰው ጥይት እሱ ላይም ተተኩሷል። ጦርነቱ ተጀምሯል። ማን አሸናፊ ማን ተሸናፊ እንደሚሆን አይታወቅም፡፡ ለጊዜው ግን የጦርነቱ መጀመር ድንጋጤ ውስጥ ከቷት መናገር አልቻለችም።

ጥሩ ሰው ያልተለመደ የየሺሀረጊቱ ባህሪ ግራ አጋብቶታል። ምን ሆና ነው? ወይስ እኔ ሳላውቀው አስቀይሚያት ይሆን? ሲል ራሱን ጠየቀ። ባለፉት ጊዜያት የነበሩትን

ሁኔታ ለማስታወስ ጥረት አደረገ። ግን ምንም ትውስ የሚለው የሰራው ጥፋት አልመጣልህ አለው። ታዲያ ምን ሆና ነው የምትዘጋኝ? መልስ በሌለው ጥያቄ ውስጡ ተተራመሰ።ከዚህ በላይ ብዙ መሄድ አልቻለም፤ መልስ ማግኘት አለበት። አለበለዚያ ጭንቅላቱ በጥያቄ ሊፈነዳ ነው። ህይወቱን በተስፋ የሞላችን፤ ጎደሎነቱን የደፈነችለት፤ የፍቅር መናው እንዲህ በአጭር ጊዜ ተቀይራ ማግኘቱ፤ ለዚያውም በማያውቀው ሁኔታ ህልም ነው የሆነበት፡፡ እናም ትክክለኛውን መልስ ማግኘት ስላለበት መኪናዋን አቀዝቅዞ ዳር አሲይዞ አቆማት። ከዚህ በላይ መጓዝ አልቻለም፡፡ ያቺ ሁሉን ነገር ጥላ፤ ንፁህ ፍቅር የሰጠችው ፤የፍቀር እመቤቱ ምን እንደሆነች ማወቅ አለበት።

«ሳብከሽን የሺ ጭንቅላቴ ተበጥብጦ ሊፈነዳ ነው፤ የሆንሺውን ንገሪኝ?»

የሺሀረጊቱ ምን ያህል እንደተጨነቀ አውቃለች። ብታውቅስ ምን ማድረግ ትችላለች። ዝምታዋ ደግሞ ተጨማሪ ጭንቀት እንደሚፈጥርበት ስታስብ ደግሞ፤ እሷ ራሷ ሌላ ጭንቀት ውስጥ ገባች፡፡ ምን አለ የትላንትናዋ ቀን ባልተፈጠረች፤ ስትል ረገመች፡፡ በአንድ ጊዜ ከጣፋጭ የህይወት ደስታ ፤ፅልመት ወደወረረው ሀዘን የቀየረች፤ ጥቁር ቀን ነበረች ፡፡ተጨነቀች እንባ እየተናነቃት «እስቲ ተወኝ» አለችው፡፡

«ምኑን ነው የምትውሽ ቆይ እኔ ያጠፋሁት የበደልኩሽ ነገር አለ?»።

«በደልከኝ አልኩኝ ... ወጣኝ?»

«እሺ ምን ሳድርግ እንደዚህ ሆነሽ አይቼሽ አላውቅም ምንድን ነው የሆንሽው ለምን አትነግሪኝም?»

«አልነግርህም» አለችው የሺሀረጊቱ መርዶን መንገር ስለከበዳት፡፡

«ለምን?»

«እኔ አላውቅም እኔ ራሴ ግራ ገብቶኛል» ብላ አይኖቿ በእንባ ተሞሉ።

ጥሩ ሰው አንድ ያላወቀው ከባድ ነገር እንደተከሰተ ገባው። ግን ደግሞ ጉዳዩን አውቆ በጋራ መፍትሄ መፈለግ አለባቸው።

@BOOKALEM

«ታዲያ ብቻሽን ከምትሰቃይ ንገሪኝና በጋራ መፍትሄ እንፈልግለት?»

የሺሀረጊቱ ይሄን አስከፊ መርዶ ተናግራ እሱንም ማስጨነቅ አልፈለገችም። በዚህ ጊዜ ካልፈሰሱ እያለ የሚታገላትን እንባ መቆጣጠር አልቻለችም። እናም ለቀቀችው ዐእንባዋ እየፈሰሰ በለቅሶ ታጀበ።

«አልችልም... አልችልም» እያለች አምርራ አለቀሰች።

ጥሩ ሰው ተጨነቀ ።የሚያደርገው ግራ ገብናው፤ ያቺ በደስታ ሙላት ተሞልታ ስትፍለቀለቅ ህይወቱን በሀሴት የምታናውጠው የፍቅር ንግስት፤ ዛሬ እንዲህ በሰቃይ ተውጣ አምርራ ስታለቅስ አንጀቱ ተንሰፈሰፈ፤ አላስችል ቢለው አቀፋት።

«ቢቃ የኔ ቆንጆ አታልቅሽ አባክሽ» እያለ ያባብላት ጀመር። የሺሀረጊቱ በዚህ ጊዜ ሀዘኗን፣ ጭንቀቷን፣ ምሬቷን ልትቋቋም ስላልቻለች ውስጡ መወሸቅን፤ በክንዱ መጠለልን መርጣ ዞራ ውስጡ በመሸጎጥ በእቅፉ ውስጥ ሆና እየተንሰቀሰቀች ማልቀሷን ቀጠለች።

«አባክሽ አታልቅሽ...» እያለ ጥሩሰው ፀጉሯን እያሻሸ እንደ ህፃን ልጅ ያባብላት ጀመር። በሰንት ልመናና ጉትጎታ የሺሀረጊቱ ለቅሶዋን እንድታቆም አደረጋት። በጉንጮቿ ላይ የፈሰሱትን ትኩስ የሚያቃጥሉ እንባዎቿን እየጠረገ አረጋጋት፡፡ የተፈጠረውንም እንድትነግረውና በጋራ መፍትሄ እንደሚፈልጉለት፤ በጣም አሸቻጋሪ ነገር ቢከሰት እንኳ እስከመጨረሻው አብሯት ጉዳዩን እንደሚጋፈጥ ቃል ገብቶ በማግባባት እንድትነግረው አሳመናት።

የሺሀረጊቱ የጥሩ ሰው ቆራጥ መሆንና በየትኛውም ጉዳይ ቢሆን አብሯት እንደሚሰለፍ አመኑቱን ባጋራት ጊዜ ተረጋጋች፡፡ እንዳለውም ብቻዋን ከምትጨነቅ የተፈጠረውን ነግራው መፍትሄ መፈለጉ የተሻለ አማራጭ መሆኑን በማመኗ ልትነግረው ወሰነች። በሀይል ተንፍሳ «የምነግርህን ለመስማት ዝግጁ ነህ?» ስትል ጠየቀችው።

«ምንም ነገር ቢሆን ንገሪኝ ለመስማት ዝግጁ ነኝ፡፡ እንቺ ብቻሽን ስትሰቃይ ማየት አልችልም»። አለ ጥሩሰው የሚመጣውን ማንኛውንም ነገር ለመጋፈጥ በመወሰን።

የሺሀረጊቱ ልትነግረው ብትወስንም ከየት እንደምትጀምር፤ ቃሉን እንዴት ከአንደበቷ እንደምታወጣው ኩብኢት ለደቂቃዎች በዝምታ ቆየች፡፡ በመጨረሻም በመወሰን ያን አልወጣ ብሎ የተናነቃትን ቃል ተነፈሰችው።

«አባቴ ሊድረኝ ነው»። ብላ ስሜቱን ፊቱ ላይ ላለማየት ፊቷን በፍጥነት ወደ መስኮቱ አዞረች። እንደሚደነግጥ አውቃለች። ግን ድንጋጤውን ችሎ የማየት አቅም አጣች።

ጥሩሰው በጣም ነው የደነገጠው፡፡ ምን እንደሚል ግራ ገብቶት ለተወሰኑ ደቂቃዎች ትንፋሽ አጥሮት ፀጥ ብሎ ቆየ። በእርግጥም የነገረችው መርዶ አስደንጋጭ ነበር። ከድንጋጤው መለስ ሲል ምን ያህል ብቻዋን ተጨንቃ እንደነበር ሲገባው አምቆት የነበረውን፤ አንጀቱን ኢታጥሎት ለመውጣት የሚታገለውን ትንፋሹን ተነፈሰውና

«ለማን ነው የሚድሩሽ?» ብሎ ጠየቃት፡፡ ይሄ ባልተጠበቀ ሰዓት ተከስቶ የደስታ ህይወታቸውን የበጠበጠውን ባላንጣውን ለማወቅ ፈልጎ።

የሺሀረጊቱ ፊቷን ወደ መስኮቱ እንዳዞረች ውጭ ውጭውን እያየች

«ከውጭ ለመጣው ልጅ»

ጥሩሰው ማንነቱን በነገረችው ጊዜና ባላንጣውን ባወቀ ሰዓት ማታ የሄዱበት የድግስ ጥሪ ትዝ አለው። እሱ ብቻውን መኪና ውስጥ ቁጭ ብሎ የፍቅሩን እመቤትና ቤተሰቦቿን ሲጠብቅ፤ ለካ እቤት ውስጥ ሌሎች ፍቅሩን ሊነጥቁት ሲማማሉና ሲዶልቱ ነበር ሲል አሰታወሰ። የተፈጠረው ጉዳይ ከባድና አደገኛ መሆኑን በተረዳ ጊዜ ራሱን ማዘጋጀት ስላለበት በየሺሀረጊቱ በኩል ያለውን ውሳኔ ማወቁ አስፈላጊ በመሆኑ ከዝምታ በኋላ

«አንቺስ ምን አልኻቸው?»

የሺሀረጊቱ በዚህ ጊዜ አዙራው የነበረውን ፊቷን መልሳ አተኩራ እያየችው። «እኔማ ምን እላቸዋለሁ»።

@BOOKALEM

ጥሩ ሰው ሆድ ባሰው፤ ፍቅሩን ሊነግቀው ጥፍሩን አሹሉ፣ ጥርሱን አግጦ የመጣ አውሬ ከፊቱ እንደተጋረጠ ሲገባው አይኖቹ በእንባ ተሞሉ። አይሆንም… በፍፁም አውሬ ከፊቱ እንደተጋረጠ… በፍፁም እኔ ብቻ አይደለሁም… አንቺ የኔ እንጂ የማንም ልትሆኚ አትችይም… አንቺ አይሆንም እኔ እኮ ወድሻለሁ፡፡ አንቺ የኔ እንጂ የማንም ልትሆኚ አትችይም… አንቺ የኔ ነሽ እሺ አትበይኝም የሺዬ…» እያለ በእልህ በሁለት መዳፉ መሬውን ይደበድብ ጀመር ፡፡

«እንደምወድሽ ታውቂያለሽ አይደል እንዴ የሺዬ? እኔ እኮ ከአንቺ ተለይቼ መኖር አልችልም» እያለ ብቸኝነት ውስጡን እያንዘፈዘፈው አለቀሰ።

የሺሀረገቶም እንደ ቤት ልጅ እንደዚያ እያለቀሰ ስታየው መቋቋም አቅቷት አብራው በማልቀስ

«ውቃለው እኔም ወድሃለው» እያለች ታለቅስ ጀመር፡፡

«ቢቃ እኔና አንቺ እንዋደዳለን እንዲለያዩን አትፍቀጅላቸው» አለና በስስት ወደ ራሱ አስጠግቶ አቅፎ ይዟት፡ እየተንሰቀሰቀ ሲያለቅስ «እኔንና አንተን ማንም ሊለየን አይችልም፡ የኔ ፍቅር ወድሃለው አታልቅስብኝ እባክህ» እያለች በመለመን አብራው ታለቅስ ጀመር።

ለረጅም ደቂቃዎች እያገደተቃቀፉ ሲያለቅሱ ቆይተው፤ እንዳቸው እንዳቸውን ለቅሶውን እንዲያቆሙ በማባበል ቀስ በቀስ ለቅሷቸውን አቆሙ። ሁለቱም ለተወሰነ ጊዜያት ምን ማድረግ እንዳለባቸው ሲያስቡ ሲወስኑ ቆዩ፡፡ በመጨረሻ የሚመጣውን ነገር አኩል ለመጋፈጥ ቃል ገቡ። በፍቅር ቃል ኪዳን ማንም እንደማይለያያቸው በመሀላቸው አረጋገጡ።

የሺሀረጊቱ የግድ ወደ ትምህርት ቤቱ መግባት ስላለባት፤ እሱም ወደ ቤት መመለስ ስለሚኖርበት ሳይወዱ በግዳቸው መኪናዋን እንቀሳቅሰው ወደ ኮሌጁ በመሄድ ተሰነባብተው ተለያዩ።

ጥሩ ሰው ወደ ቤት ከተመለሰ በኋላ ወደ ክፍሉ ገብቶ ፍራሹ ላይ ተጋድሞ ምን ማድረግ ስለሚገባው ነገር በሀሳብ በመወጠሩ፤ ሊያጫውተው የመጣውን ጥላሁን እንኳ በወጉ እንደቀድሞ ሊያናግረው ባለመፍቀዱ ጥላሁን ምን ሆኖ ነው ሲል

ተጨነቀ። ምናልባት ከየሺሀረጊቱ ጋት ተጣሉ ይሆን እንዴ? ሲል እያሰበ ከክፍሉ ለቆ ወጥቶ ሄደ።

የሺ ሀረገቱም ክፍሉ ውስጥ ገብታ አካሏ ወንበሩ ላይ ቢቀመጥም በመንፈሷ ርቃ ሄዳለች፡፡ ሌሎች ተማሪዎች መምህሩ የሚያስረዱትን ነገር በአትኩሮት ሲከታተሉ እሷ ግን አይኖቿ ብላክ ቦርድ ላይ ቢተከሉም የሚባለውን እየሰማች አልነበረም።

-26-

ምቹት አካባቢ እንባቸው በእንግሊዝ ሱፍ ተሽቀርቅሮ፤ መዓዛው በሚያውድ የፈረንሳይ ሽቶ ተርከፍክፎ፤ ፍፁም ዘመናዊ በሆነ የሰለጠነ አገር አለባበስ ተውቦ፤ ፊቱ ላይ እንደ ንጋት ፀሀይ የሚያበራ የደስታ ፀዳል ተሞልቶ ፤የአባቱን ማርቼዲስ መኪና በመቀሰ እያሽከረከረ ወደ እነ ደጅአዝማች አካለወልድ ቤት ደርሶ በር ላይ አቆመ። መኪና ውስጥ አስቀምጧት የነበረችውን ቀይ የፍቅር አበባ ይዞ ወርዶ ወደ ግቢው ገባ።

የሺሀረጊቱ ፊቷ የሀምሌ ክረምት መስሎ ዳምኗል። ጥሩ አለባበስ የለበሰች ቢሆንም ውበቷ አልታየም፡፡ ለካ ውበት የሚባለው ከውስጥ የሚወጣ የደስታ መንፈስ ነው። ይሄ የደስታ መንፈስ ከሌለ ገላ ብቻውን ሙት ነው ለካ፤ እነዚያ ከሩቅ የሚጣሩ ውብ አይኖች፤ ያ በጥሩ ቀራፂ የተቀረፀ የሚመስለው አፍንጫ፤ በደም ተሞልተው ብሉኝ ብሉኝ የሚሉ እንጆሪ ከንፈሮች፤ ሲከፈቱ በፈገግታ ብልጭ ሲሉ ልብ የሚያርዱ በረዶ ጥርሶቿ እንደዚያ አቅም የሚኖራቸው በደስታ መንፈስ ሲለኮሱ ነው ለካ። ዛሬ በየሺሀረጊቷ ላይ የሚታየው ይሄው ነው። ዘርፌ ተጨንቃ ተጠባ ልታስውባት ብትጥርም እሷ ሙት መስላለች።

ፍፁም ሀዘን በወረሰው ስሜት አልጋዋ ጫፍ ላይ ተቀምጣለች። ዘርፌ በመስኮት በኩል እንባቸው ሲገባ ስለተመለከተችው፡፡

«ትሰሚያለሽ የሺ ልጄ መጥቷል፡፡ ይሄ ኩርፊያሽን ትተሽ ተነስተሽ በደስታ ተቀበይው»

«ሳልፈለግ ለምንድን ነው የኔ መብት የማይከበረው» ስትል በተሰበረ ልብ ዘርፈን ጠየቃቻት።

«ላይ እንግዲህ ይሄንን ተነጋግረን ጨርሰናል፡፡ የሚመጣው እኮ የወደፊት የትዳር ጓደኛሽ ነው። በዚያ ላይ የተማረ የተመራመረ ዘመናዊ ሰው ነው። ለምን እንደዚህ እንደምትሆኚ ነው ያልገባኝ» አለች ዘርፌ ቆጣ ብላ።

«ስለማልፈልግ ነዋ» አለች፡፡

«የሺ ሰው የሚልሽን ስሚ አጉል ያልተገባ ባህሪ እሳይተሽ ቤተሰቡን እንዳታሳዝኚ፡፡ እኔም እኮ ለአመታት የደከምኩት እዚህ ደረጃ ላይ እንድትደርሽ ነው። አሁን ተነሽ» ብላ ተቆጥታ እጇን ይዛ ከተቀመጠችበት አስነስታ በማቆም ውበቷ ላይ የጎደለ ነገር መኖሩን ለማየት በጥንቃቄ ተመለከተቻት፡፡

«ምንም እንከን አይወጣልሽም የኔ ቆንጆ እንዴት ውብ ሆነሻል መሰለሽ በይ ነይ እንሂድ ብዙ እንዳናስቆመው» አለችና እጇን እንደያዘች ከፊት ሆና እየጎተተቻት።

"የምትሄጂው ደግሞ ብቻሽን አይደለም ሹፌርሽ አብሮሽ እንዲሆን ተነግሮታል"፡፡ አለቻትና በሩን ከፍታ ወደ ሳሎን ቤት ይዛት ሄደች።

የሺሀረጊቱ ግን የጥሩ ሰው በዚያ መኖር ምን ሊፈጥር እንደሚችል ሊገባት አልቻም። አብሯት መኖሩ ጥሩ ይሆን? ወይስ በመኖሩ ከሚፈጠሩት ነገሮች ስሜቱ ይጎዳ ይሆን? ውሷጧን ጠየቀች ለጊዜው የትኛው እንደሚሻል ሳይገለፅላት ሳሎን ቤት ደረሰች።

ሳሎን ቤቱ ውስጥ ደጅአዝማች አካለወልድ፤ ባለቤታቸው ወ/ሮ የዝና ወርቅና እንግዳው እንባቸው ተቀምጠው እያወሩ ተመለከተቻቸው።

እንባቸው ከተቀመጠበት ተነስቶ ጨበጠትና የጨበጠውን እጇን ስሞ የያዘውን ቀይ የአበባ ስጦታ አበረከተላት።

ጥርሷን የውሸት እግጣ በማስመሰል የሰጣትን አበባ ተቀበለቻው፡፡ በውስጡ ግን የተሰጣት አበባ ለፍቅሯ ስጦታ ሳይሆን፤ ያንን የምትሳሳለትን ጣፋጭ ፍቅሯን በጥሶ ቆርጦ ሊጥለው የተሳለ ቀይ ሾተል ነው የመሰላት።

ደጅአዝማች አካለወልድ እንዚ እንዳይሉ ወዳጃቸውንና የልጃቸውን የወደፊት የትዳር ጓደኛ ማስቀየም ሆኖባቸው፤ እሺ ማለቱም የክብር ጉዳይ ሆኖባቸው እንጂ ከትዳር በፊት ለዚያውም ከሰርግ በፊት አንድ ወንድና ሴትን አገናኝቶ እንዲዝናኑ መፍቀዱ ያልተለመደና ነውር ሆኖባቸው ፤ጥያቄው ቀርቦ ከመፍቀዳቸው በፊት ከራሳቸው ጋር ብዙ ሞግተዋል።በመጨረሻ ግን እንቢ ማለቱ ወደጃቻቸውን ማስቀየም እንደሆነ አሰበው፤ ለጊዚያዊ መፍትሄ ሹፌሩ አብሯቸው እንዲሄድ ከውሳኔ ደረሱ።

እንባቸው ቤተሰቡን ተሰናብቶ የየሺሀረጊቱን እጅ ይዞ እየጎተተ ወደበሩ ሲያመራ።

ደጅአዝማች አካለወልድ «ልጅ እንባቸው እዚህ እኛ ጋ ያለውን ሹፌር ተጠቀሙበት» አሉት።

እንባቸው ቆም ብሎ «ሹፌር አያስፈልገኝም የአባዬን መኪና ይዤ መጥቻለሁ» ሲል መለሰላቸው።

«ግድ የለህም አንተስ ለምን ትደክማለህ ሹፌር እያለ ተጠቀምበት እንጂ እሱም ቢሆን ስራው ነው» አሉት።

እንባቸው ከእሳቸው ጋር ክርክር መግጠሙ እንደ ድፍረትም የሚያስቆጥር እንዳይሆን በማለት በሀሳቡ ተስማምቶ በሩን ከፍቶ ይዟት ወደ ውጭ ወጣ።

ጥሩ ሰው ከግቢ ውስጥ ቮልስ ዋገን መኪናው ጋር ቆሞ የተሰጠውን ትዕዛዝ ለመፈፀም እየጠበቀ ነበር። እንባቸውና የሺሀረጊቱ እጅ ለእጅ ተያይዘው ከሳሎን ቤት ወጥተው በረንዳው ላይ ሲመለከታቸው ውርር የሚያደርግ የስቃይ ስሜት ተሰማው።ውዷ ፍቅረኛውን ሲነጥቀው ባስፈሰፈው የጠላት እጅ መዳፍ ውስጥ ተይዛ አቅም ባጣ በተሰበረ መንፈስ እየተጎተተች ስትመጣ ሲመለከት እልህ ውስጡን እንዝለበበው። ቢችል ፅብ ንጥሞት በማሽነፍ ከዚያ ከጨካኝ መዳፍ

@BOOKALEM

ቢያወጣት ተመኘ:: ግን አሁን አይችልም:: ነገሮችን በሰከነ መንገድ ማየት ተገቢ ነው። ለለ ጊዜው የሚወሰዱ እርምጃዎች ውድቀትን ያስከትላሉ።በምንም ሁኔታ ቢሆን የሆነ ስህተት ሰርቶ የሺሀረጊቱን ማጣት አይፈልግም።

ለሁለትም ነገር ጊዜ አለው አለና እየቀረበት ሲመጡ ቀድሞ በአክብሮት በሩን ዝቅ ብሎ ከፍቶላቸው ቆመ።

የሺሀረጊቱ ይሄን ባየች ጊዜ በጣም አዘነች:: ምን ያህል ውስጡ እየተሰቃየ ይሄንን ድርጊት እንደሚፈፅም ስትረዳ ምን ያህል ለእሷ መስዋዕትነትን እየከፈለ መሆን ሲታውቅ ሆዷ በሀዘን ተላወሰ።

እንባቸው በጥሩሰው አክብሮት ተደስቶ እየሳቀ በሰለጠነ እንጊዳር «አመሰግናለሁ አንተ ልጅ የምንሄደው ግን በዚህኛው መኪና ሳይሆን ውጭ በቆመው ነው» ።

«ይቅርታ ጌታዬ ይሄ መስሎኝ ነው»። አለና ቀና ብሎ የመኪናውን በር ዘግቶ እየፈጠነ አልፏቸው ከግቢ በመውጣት በር ላይ የቆመችው ማርቼዲስ መኪና ጋር ደርሶ በሩን ለመክፈት ሲሞክር በቁልፍ የተዘጋ በመሆኑ ቆሞ ጠብቃቸው።

እንባቸው ከኪሱ ቁልፍ አውጥቶ ወረወረለት። የተወረወረውን ቁልፍ በአየር ላይ ቀልቦ የመኪናውን በር ከፍቶ በአክብሮት ቆመ። እንባቸው የሺሀረጊቱን እጇን ይዞ እየጎተተ በድጋሚ ጥሩ ሰውን አመስግኖ በተከፈተው የኋላ ወንበር ገብተው ተቀመጡ።

የመኪናውን በር ዘግቶ በመዞር ገብቶ አስነስቶ መንዳት ጀመረ። ጥሩ ሰው እያሽከረከረ በሀሳብ ውስጥ ሆኖ ወዴት እንደሚያስደርሳቸው ያሰላስል ጀመር። በእሱ ወይስ በባለንብረቱ እንባቸው አሸናፊት ይደመደም ይሆን? ከባድ ጥያቄ ነው። ያ እንደሆን አይፈልግም:: የሚወዳት ሰጦታው፣ ማንነቷን አፍርሳ ማንነቱን ገንብታ፣ ልቡ ውስጥ የገባችውን የሺሀረጊቱን ማንም እንዲነጥቀው መፍቀድ የለበትም:: የሚቻለውን ሁሉ ማድረግ አለበት።በእርግጥ እነሱ የተደራጀ አቅም ብዙ ማድረግ የሚያስችል ሀይል አላቸው:: ምንም ከእነሱ ጋር ትግል ለመግጠም ማሰብ የሚያስፈራ ቢሆንም ይጋፈጣቸዋል። የቧን ዕኑ ፍቅር ተሞልቶ ሀይል በማድረግ የማይቻለውን በማስቻል ማሸነፍ ይኖርበታል። ይሄ ነው ቃሉ፣ ሀይወት

ለሷ በጨለማ ውስጠ እንደመኖር ነው። ብርሃን ሆኖ ህይወቱን ያበራችለትን ገጸ በረከቱን አሳልፎ መስጠት ያገኘውን ብርሃን እንደማጣት ነው። ስለዚህ መበርታት ሆዷ ሰፊ መሆን ይጠበቅበታል። ከሀሳቡ ተመልሶ ወዴት መንዳት እንዳለበት መጠየቅ አለበት።

«ጌታዬ አባኮትን ወዴት እንደምነዳ ይንገሩኝ» ሲል ጠየቀው:: እንባቸው ሊያጫውታት ቢሞክርም አጭር አጭር መልስ እየሰጠችው በደንብ እንዲጫወት እድል ያልሰጠችውን የሺሀረጊቱን እያሰበ ምናልባት እንግዳ ስለሆንኩባት ይሆናል:: በሚል እያሰበ በሀሳምታ ውስጥ እንዳለ የጥሩሰው ሰው ንግግር ሲሰማ ከገባበት ሀሳብ በመውጣት።

«እስቲ ዞር ዞር እያልን ከተማዋን እንያት አዲስ አበባን ካየኋት አራት አመት ሆነኝ እኮ »። ለለ እንድም የእውነት የከተማዋን ለውጥ ለማየት፣ በሌላም በኩል በሀሳምታ የተዋጠችውን የሺሀረጊቱን የተወሰነ ሲንቀሳቀሱ ዝና ትላለች ብሎ በማሰቡ።

«እሺ ጌታዬ» አለና ጥሩ ሰው መኪናዋን እያሽከረከረ አራት ኪሎን፣ ቤተመንግስቱን፣ አልፈው ካሳንቺስ ፣ከካሳንቺስ አልፈው ፣በኡራኤል ቤተክርስቲያን ዞረው ወደ ለገሀር ፤ ሜክሲኮ እያለ የአዲስ አበባን ጎዳና እየተመላለሱ አዞራቸው:: እንባቸው በሚያያቸው ለውጦች እየተደነቀ ፣እንዲሁም ለውጦቹን ከአውሮፓ ከተሞች ጋር እያወዳደረ በመቆጨት ሲዘዋወሩ ቆይተው በመጨረሻ ወደ ፒያሳ ተመለሱ።

እንግሊዝ አገር ሆኖ ጓደኞቹ እያሞካሹ ይነግሩት ስለነበረው አራዞና የምሽት ክለብ አስታወሰ ።።በዚህ የምሽት ክበብ እሉ የሚባሉ እንጋፋና ወጣት ሙዚቀኞች ያሉበት፣ በጊዜው እሉ ከሚባሉት የምሽት ክለቦች ዋናው እንደነበር ጓደኞቹ ነግረውታል። ስለዚህ ይሄንን የምሽት ክለብ ዛሬ ማየት አለበት:: ክለቡ የሚገኝበትን አካባቢ ጠይቀው ወደዚያው አመሩ። በሩ ላይ ሲደርሱ ከምሽቱ 3:00 ሰዓት ሆኖ ነበር።

ከመኪናቸው ወርደው ወደ ምሽት ክለቡ ገቡ። ጥሩሰው መኪናው ውስጥ እንደሚጠብቃቸው ቢነግረውም፣ ያሳየውን አክብሮት እንደውለታ በመቁጠር

@BOOKALEM

አብሮአቸው እንዲሆን ጋብዞት አብረው ወደ ውስጥ ገቡ። እንደገቡ የሲጋራ ሺታ ተቀበላቸው። በዚህ ጊዜ የሺሀረጊቱ ያ በቀድሞ ሹፌሯ ትጠላው የነበረው እስጢሲ ሺታ ሲቀበላት አቅለሸለሻት። በሰዎች መሀከል አልፈው ባዶ ቦታ ፈልገው ተቀመጡ።

መድረኩ ላይ በሙዚቃ መሳሪያ የተቀነባበረ ሙዚቃ የሚጫወቱ ሙዚቀኞች አሉ። የምሽት ክለቡ በደብዛዛ መብራት በርቷል። በውስጡ ለተጠቃሚው የተቀመጡ ከብ ከብ ጠረጴዛዎችና ዙሪያውን የከበቡ ወንበሮች ይታያሉ። በወንበሮቹ ላይ በዘመኑ ያሉ ወጣት ወንዶችና ኮረዶች ተቀምጠው፤እየተጫወቱና እየተሳሳቁ የቀረባላቸውን መጠጦች ይጠጣሉ።አብዛኞቹ ወጣቶች ሲጋራ ያጨሳሉ። ሲጋራ ማጨስ የስልጣኔ ምልክት ተደርጎ ስለሚወሰድ አብዛኛው ወጣት አጫሽ ነው።

የምሽት ክለቡ ሴት ቆነጃጅት አስተናጋጆች፤ በሰርቢስ ትሪ ላይ መጠጦች ይዘው ያስተናግዳሉ። አብዛኛዎቹ ሴቶች ሲታቸው አንድ አይነት ነው። በሆነ ባልሆነ አይናቸውን እያስለመለሙ ከጣራ በላይ መሳቅ ይወዳሉ።አንዱ አንዷን ሴት ሲጎትት፤ ተጎትታ ሄዳ ውስጡ ሽጉጥ ትላለች። አልያም ጭኑ ላይ ተቀምጣ ያው የተለመደውን አይነት አርቴፊሻል ሳቋን በረጅሙ ትለቀዋለች።ሌላው ደግሞ ከወዲያ ወዲህ ሲንቀሳቀሱ የሚምናደል ዳሌ ሲያይ በመጎምጀት፤ ምራቁን ውጦ በአጠገቡ የምታልፈውን በእጁ ዳሌዋን ቸብ በማድረግ እምሮቱን ይወጣል። ወይም አድናቆቱን ገለፆ የሚወታ ቀብዱን ያሲዛል። ዳሌዋን የተመታችው ሴት ብትሆንም፤ እንደደነበጠ ሰው ዋይ በማለት ጮሃ መልሳ ዞራ በአይኗ በማባበል አልውልህ ትለዋለች።ሌላው ደግሞ ጉልበቱን ተጠቅሞ ካልሆነ ፍቅሩን የገለፀ የማይመስለው፤ አንዷን አይኑ ያረፈባትን ጉብል፤ እጇን ይዞ በመጠመዘዝ ሀመም ሲሰማት እየጮኸች፤ እየለመነች ስትለማመጠው ማየት የሚያስደስተው ደረጊቱን በመፈፀም ይኩራራል።አንዳንዱ ደግሞ የፍቅር ዛር የሰፈረበት፤ በቡናቤት ሴተኛ አዳሪነቷ ሳይሆን በሴትነቷና በውበቷ ብቻ ተማርኮ፤ ፍቅሩን እየሰጠ ፍቅር የሚቀበለው ደግሞ ከወደዳት ጋር ተወዳጅቶ ሲተሻሸና ሲሳሳም ያመሻል።

አብዛኞቹ በምሽቱ በጥሎ ማለፉ ተጣጥለው ፤ ቆነጃጅቱን ይዘው ቀሪ ምሽቱን ረሀባቸውን ለማስተንፈስ በየ ስርቻዎቻቸው ይመሽጋሉ። ይሄ የተለመደ የዘውትር ተግባራቸው ነው።

አንባቸው ቅ/ጊዮርጊስ ቢራ ሲያዝ የሺሀረጊቱ አረንቻታ አዘዘች። ጥሩ ሰውም በአንባቸው አደፋፋሪነት ቅ/ጊዮርጊስ ቢራ አዞ ይጠጡ ጀመር።

የመድረኩ አስተዋዋቂ ወደ መድረኩ መጥቶ ምቅ አድረጎ አስተዋውቆ የታዳሚውን ቀልብ ከገዛ በኋላ፤ በመሳሪያ የተቀነባበረው ሙዚቃ አብቅቶ፤ በምትኩ መሀመድ አህመድ የተባለው በቅርቡ ዝናን እያተረፈ የመጣው ወጣት ሙዚቀኛ አንድ ሙዚቃ ያቀርብላችኋል። በማለት አስተዋውቆ ተመልሶ ወደ ውስጥ ገባ።

የአስተዋዋቂውን ወደ ውስጥ መግባት ተከትሎ መድረክ ላይ ካሉት የሙዚቃ መሳሪያ ተጫዋቾች መካከል፤ ከበሮ የሚመታው በእጁ የያዛትን ትናንሽ የእንጨት ዱላ ሶስት ጊዜ ደጋግሞ እየመታ ምልክት ሲሰጣቸው፤ የሙዚቃ መሳሪያ ተጨዋቾቹ መጫወት ጀመሩ።

ጥቂት እንደቆየ ጠይም ሰውነቱ ሞላ ያለ፤ ሳቂታ ፤የደስደስ ያለው መሀመድ አህመድ የተሰኘው ዘፋኝ ወደ መድረኩ መጥቶ፤ ለታዳሚው ሰላምታ አቅርቦ ለስለስ ያለ የትዝታ ዘፈን ይጫወት ጀመር። ድምፁ ወፈር ብሎ ሲጀር የሚስማማ ጥሩ ድምጽ ነበረው። ኮሰል እያለ የሚወርደው ድምፁ የማንንም ቀልብ የመግዛት አቅም ነበረው።

ሙዚቃውን ተከትሎ ጥቂት በፍቅር የተጣመሩ ጥንዶች ለመደነስ ወደ መድረኩ ወጥተው መደነስ ጀመሩ። በዚህ ጊዜ አንባቸው በሙዚቃው በመመሰጡ ለመደነስ ከመቀመጫው ተነስቶ የሺሀረጊቱን ጋበዛት።

ለመደነስ ፍቃደኛ ባትሆንም አገባብቶ እጇን ይዞ ከተቀመጠችበት ሲያስነሳት፤ ከፊት ለፊቷ የተቀመጠውን ጥሩ ሰው አቅም ባጣ ስሜት ተመለከተችው። እሱም ቀና ብሎ አይኗት መልሶ አቀረቀረ።

አንባቸው እጇን ይዞ እየጎተታት ከዳንሱ ሜዳ ሲደርሱ ቆመና ለዳንስ ሲያዘጋጃት፤

@BOOKALEM

«እኔ እኮ ዳንስ አልችልም አለችው» የሺሀረጊቱ ይተወኝ ይሆን ብላ በማሰብ
ሀሳቧ ግን አልሰራም ነበር።

«እንዴት እንደምትደንሺ እኔ አሳይሻለሁ» አለና ፊት ለፊቱ በእሱ ትይዩ እንድትቆም አደረገና አንድ እጇን ትከሻው ላይ፤ ሌላኛው እጇን ወገቡ ላይ እንድታቅፈው አድርጎ፤ በተመሳሳይ እሱም እንደሷ በማድረግ የሙዚቃውን ምት ተከትለው ቀስ እያሉ እንዲንቀሳቀሱ አደረጋት።የሺሀረጊቱ መጀመሪያ አካባቢ ደንገርገር ብሏት ነበር። በኋላ ላይ የእሱን እንቅስቃሴ ተከትላ ከሙዚቃው ጋር በመዋሀድ ትንቀሳቀስ ጀመር። በዚህ ሰዓት በጣም የተፋተኘንት ስሜት ሀሊናዋን ቆጣቆጣት።

ጥሩ ሰው መጀመሪያ ከመቀመጫዋ አስነስቶ ሲወስዳት ምንም ማድረግ ስለማትችል እንደሆነ አስቦ ራሱን በማሳመን ለመረጋጋት ጥረት አድርጎ የነበረ ቢሆንም፤ መድረኩ ላይ ወጥተው ተቃቅፈው መደነስ ሲጀምሩ ሳያውቀው ቀስ በቀስ ቅናት ውስጡን ሲወረው ታወቀው።በዚያ ሁኔታ እነሱ ተቃቅፈው እየደነሱ ቁጭ ብሎ ማየት ስላልቻለ ተበሳጭቶ ከተቀመጠበት ተነስቶ ወደ ውጭ ወጣ።

የሺሀረጊቱ የተፋተኘንት ስሜት እየተሰማት፤ በሙዚቃው እየደነሱ ቀስ ብለው ሲዞሩ፤ በእንባቸው ትከሻ ላይ አሻግራ ተቀምጠውበት የነበረው ቦታ ላይ ስትመለከት፤ ጥሩ ሰው የለም። ደንግጣ ቦታ ቀይሮ ይሆን ወይ ብላ በአይኗ ብትፈልገውም ልታየው አልቻለችም። በዚህ ሁኔታ እየደነሰች መቆየት ስለማትችል አንድ ነገር ማድረግ አለባት።

«ይቅርታ እየመመኝ ስለሆነ መፀዳጃ ቤት ደርሼ ልምጣ» አለችው። እንባቸው የፊቷን መለዋወጥ ተመልክቶ ደንግጦ

«ምነው ምንሽን አመመሽ?»

«ራሴን እያመመኝ ነው» ጭንቅላቷን ያዘች።

«እይዞሽ የሲጋራው ሽታ ይሆናል» አላት እንባቸው ለማረጋጋት ብሎ።

«ይሆናል አሁን እያመመኝ ስለሆነ… መፀዳጃ ቤት ደርሼ ፊቴን ውሃ አስነክቼው ልምጣ» ብላው አለለቅቃው መራመድ ስትጀምር፤

እንባቸው እየተከተላት «አብሬሽ ልሂድ ታዲያ?»

«ደርሼ እመጣለሁ እዚሁ ጠብቀኝ» አለችውና በሰዎቹ መካከል አቆራርጣ ወጥታ ሄደች።

እንባቸው እንደቆመ ወደ ውጭ የምትወጣውን የሺሀረጊቱን በአይኑ ተከትሎ ሸኝቶና ወደ ቦታው ተመልሶ ተቀመጠ። ድምፃዊው በሚያምር ድምፅ ታዳሚውን በትዝታ እያወዛወዘ ነው።

የሺሀረጊቱ ከክለቡ እንደወጣች ጥሩ ሰውን በአይኗ ስትፈልገው መኪናውን ተደግፎ ቆሞ ተመለከተችው። ከሁኔታው እንዳዘነ አውቃለች።ቀስ እያለች ተራምዳ አጠገቡ ደርሳ ቆመችና

«ምን ሳደርግ አኘኸ?» አለችው። ጥሩ ሰው መልስ አልሰጣትም። ውስጡ በእልህ እየተቃጠለ ዝም አላት።

«እንዳዘንክ ይገባኛል» አለችው መልስ ሳይሰጣት ዝም ስላላት።

ጥሩ ሰው እንዳዘነ ወደፊቱ ረቆ እየተመለከተ።

«ጠገንስ ምን አመጣለሁ ብለሽ ነው»አለ።

«እኔስ ምን ማድረግ እችላለሁ?»

«ማድረግ የምትችውንማ አደረግሽ፤ ይልቅ ይጠብቅሻል ሂጂ፤ እዚህ ቆመሽ ከኔ ጋር ቢያይሽ ጥሩ አይመጣም» አላት።

የሺሀረጊቱ በንግግሩ ተበሳጨች። በዚህ አይነት ሁኔታ ይረዳኛል ብላ ስላልጠበቀችው «እንደዚህ አትበለኝ… እንዲህ አይነት አጉል ንግግር እየተናገርክ እታብሳጨኝ አባኬ» አለችው።

ጥሩሰው ስሜታዊ ሆኖ ቁጣው ገነፈለ።

«ለምን ትበሳጪያለሽ?»

«ለምን አልበሳጭም»

«እንቺማ ለምን ትበሳጪያለሽ መበሳጨት ያለብኝማ እኔ ነኝ»

@BOOKALEM

«እንዴትን»

«ለነገሩ እንቺ ምን ታደርጊ እቅሜን ማወቅ ያልቻልኩት እኔ» ሲላት ንግግሩ ውስጧን ሲያቆስላት ታወቃት። እንዲህ ተስፋ ይቆርጥብኛል ብላ አላሰበችም ነበር። በንግግሩ በመበሳጨቷ

«ብቃህ!!! ሌላ ተጨማሪ ንግግር እንዳትናገር አሁን ወደ ቤት ብቻ አድርሰኝ» አለችው።

ጥሩ ሰው ግደለሽ ሆኖ ለጠየቀችው ጥያቄ

«እንግዳሽ መጫወት ይፈለግ ይሆናል ደግሞም ማስፈቀድ ያለብሽም እሱ እንጂ እኔን አይደለም» አላት።

የሺሀረጊቱ ስለአንባቸው ማንላቱ ይብልጥ አበሳጭቷት ስሜታዊ ሆና

«የራሱ ጉዳይ እኔን ወደ ቤቴ አድርሰኝ አሁን»አለችው።

እንባቸው ስትቆይበት ጊዜ ፍሬጋ ወደሸንት ቤት ሲሄድ እዚያ ሊያገኛት ስላልቻለ! ወደ ውጭ ሲወጣ መኪናው ጋር ቆማ ከጥሩ ሰው ጋር በሀይለ ቃል እየተወራጩች ሲታወራ ቢያይም! ከክለቡ የሚወጣው የሙዚቃ ድምፅ ምን እንዳለች ሳይሰማ ነበር አጠገቧ የደረሰው።

«ምን ሆናችኋል?»

«ብጣም እያመመኝ ስለሆነ ወደ ቤት መሄድ እፈልጋለሁ» አለችው የቁጣ ቃናዋ ሳይበርድ።

እንባቸው ለምን እንደተቆጣች አልገባውም። ምናልባት የህመሙ ስሜት ሊሆን ይችላል ያስቆጣት ሲል አሰበ።

«ታዲያ በጣም የሚያምሽ ከሆነ ለምን ወደ ሀኪም አልወሰድሽም?»።

«ለጊዜው እቤት ሄጄ ማረፍ ነው የምፈልገው የሚያመኝ ከሆነ ጠዋት እሄዳለሁ»።

«ደህና ሂሳብ ከፍዬ ልምጣ መኪና ውስጥ ግብተሽ ጠብቂኝ» አለና እየፈጠነ ወደ ውስጥ ገባ።

የሺሀረጊቱ የመኪናውን በር ከፍታ ውስጥ ገብታ ተቀመጠች። ጥሩሰው እዚያው እንደቆመ በነገር ይብሰለሰላል። እንባቸው የነበረባቸውን ሂሳብ ከፍሎ ተመልሶ በመምጣት

«እንሂድ ቢቃ ግባና አስነሳ» አለውና ገብቶ ከጎኗ ተቀመጠ። በዝምታ ቁጭ ብላ የነበረችውን የሺሀረጊቱን እያየ

«እንዴት ነሽ?» አለ ፊቷን ለማጥናት እየሞከረ።

«ደህና ነኝ»።

ጥሩ ሰው ወደ ገብቶ መኪናውን አስነስቶ መንዳት ጀመረ።

በጉዟቸው ላይ እንባቸው ታማለች ብሎ ያመናትን የሺሀረጊቱን ወደ እሱ አስጠግቶ ፀጉሯን እያሻሸ !እዝናናታለሁ ብሎ ልምድ የሌላት ቦታ አምጥቶ ለመታመሟ ምክንያት በመሆኑ ራሱን ወቀሰ። ሲጓዙ ጥሩ ሰው በበኩሉ መኪና ውስጥ በተገጠመው የኋላ ማሳያ መስታወት ተመለከታቸው። ቅናት እያንጨረጨረው በመቃጠሉ ትኩረቱ ሁሉ በመስታወቱ እነሱን መከታተሉ ላይ ስላደረገ ፊት ለፊት መንገዱን ባለማየቱ !አስፖልቱን ትቶ በመውጣት መንገድ ሳተ። ይሄንን ሁኔታውን እንባቸው በማስተዋሉ በነበረው ሁኔታ ደንግጦ።

«አንተ ሰውዬ ምን እየሰራህ ነው ኧረ መኪናውን አስተካክለህ ንዳ» ብሎ በቁጣ ጮሀበት። ጥሩ ሰው ከገባበት ሀሳብ ተመልሶ የመኪናዋን መሪ በመጠምዘዝ ወደ ዋናው መንገድ መለሳት። በዚህ ጊዜ መኪናዋ ፍጥነት ላይ ስለነበረች በሀይል ጠምዝዞ ሲመልሳ የአስፖልቱን ጠርዝ ገጭታው ስትወጣ በተሰማው መንገራገጭ እንባቸው ደንግጠና ተቆጥቶ

«ስማ ሰውዬ! መኪና መንዳት አትችልም እንዴ ምን እየሰራህ ነው ገልብጠህ ልትገለን ነው እንዴ ምን እይኑቱ የማይረባ ነው ባካችሁ። እንዴ! እምኛል እያለች ሌላ ህመም ትፈጥርባታለህ» ብሎ እየተሳደበ ሲናገረው።

«ይቅርታ ጌታዬ» አለ ጥሩ ሰው በስድቡ ተማርሮ ቢናደድም በአፉ ይቅርታ ጠየቀው። የሺሀረጊቱ በበኩሏ ጥሩሰውን በመሳደቡ በጣም ተናዳለች። ምናል

ተገልብጦ ያለልያም ተጋጭቶ እሱ ብቻ ሞቶ እነሱ በተረፉ ስትል ከፉ ነገር ሁሉ ተመኘች፡፡ በመጨረሻም ለሁሉም በየራሳቸው ሀሳብ ተውጠው ሰፈር ደረሱ፡፡ በማግስቱ መጥቶ እንደሚጠይቃት ነግሯት ተሰናብቧትው፤ ጥሩ ሰውና የሺሀረጊቱ ሲወርዱ መኪና ውስጥ ገብቶ አስነስቶ ወደ ሰፈሩ ተመለሰ፡፡ የሺሀፈረጊቱ ጥሩሰውም እንደተካረሩ ምንም ሳይነጋገሩ ወደየክፍላቸው ገብተው ተኙ፡፡

-27-

ለሊቱን ጥሩ ሰውም ሆነ የሺሀረጊቱ ከፍላቸው ገብተው ሰውነ ይተኙ እንጂ እንቅልፍ በአይናቸው ሳይዞር በጨለማ ውስጥ እንዳፈጠጡ፤ ሀሊናቸው የሀሳብ ድር ሲያዳውር እንዲሁ ነጋ፡፡ ሁለቱም ድካም ቢኖርባቸውም በጠዋት ነው የተነሱት፡፡

ጥሩ ሰው በትላንቱ ምሽት በሰራው ስህተት በጣም ተፀፅቷል፡፡ ስሜታዊ ሆኖ አጉል ንግግር ተናግሮ አስቀይሟታል፡፡ ለዚህም ጥፋቱ አግኝቷት ይቅርታ ሊጠይቃት ፈልጓል፡፡

የሺሀረጊቱም በበኩላ በምሽቱ ሁኔታ ደስተኛ አልነበረችም፡፡ እንዲያውም በጣም ስሜቷ የተጎዳበት ምሽት ነበር፡፡ ለሷ እንዲያ ባለ አጣብቂኝ ውስጥ ገብታ የተሰቃየችበትን ግዜ ከዚህ በፊት አጋጥሟት በህይወቷ አያውቅም፡፡ አለፍላጎቷ የቤተሰቦቿን ክብርና ፍላጎት ለመጠበቅ ስትል የማታምንበትንና ከማትፈልገው ሰው ጋር አብራ እንድታመሽ መደረጉ፤ ከዚያ በላይ ደግሞ የፍቅር ህይወቷን ሊበጠብጥ ከመጣው እንባቸው ጋር ሆና የምትወደውንና ከልቧ የምታፈቅረውን የጥሩሰውን ስሜት መጠበቅ አለመቻሏ በህይወቷ የተፈተነችበት ጊዜ ነበር፡፡

በእርግጥ በጥሩሰው ስሜታዊ መሆን በወቅቱ ብታዝንም፤ በኋላ ላይ ስታስበው ትክክል እንደነበር አምናበታለች፡፡ ምክንያቱም ማንስ ቢሆን የሚወደውን ፍቅረኛውን ባላንጣው የሆነ ሰው አይኑ እያየ ለዳንስ ጋብዞ እቅፎ እያስደነሰ

ቢያማልልበት የማይናደድና የማይበሳጭ ማን ነው፡፡ እንዲያውም እሱ ትግስተኛ ነው ስትል አሰበች፡፡

ከዚህ በፊት ደስተኛ የፍቅር ዓለማቸውን በነፃነት እየቀጩ ሀሴት የሚያደርጉ ጥንዶች ነበሩ፡፡ ዛሬ ግን ያ ነፃነት አብሯቸው የለም፡፡ በምትኩ በሀዘንና ጭንቀት ውስጥ ነው ያሉት፡፡ ከዚያ ጣፋጭ ፍቅራቸው መሀከል ሊለያያቸው የመጣ የሰው ሴይጣን ተከስቶባቸዋል፡፡ እንዴት ሊያመልጡት እንደሚችሉ እንኳ አያውቁትም፡፡ሁሉም ነገር ጨልምባቸዋል፡፡ ይሄ ጊዜ ለእነሱ የፈተና ጊዜ ነው፡፡ አንዳች ተዓምር ተፈጥሮ ፍቅራቸውን ካልጠበቀላቸው በስተቀር ሊለያያቸው በተሰለፈ ሰራዊት ተከበዋል፡፡

ጥሩ ሰው አስቀድሞ ወደ መኪናው ሄዶ ቆሞ እየጠበቃት ነው፡፡ ናፍቃዋለች፤ ከምንም በላይ ደግሞ አስቀይሟታል፡፡ ለዚህ ደግሞ ይቅርታ መጠየቅ አለበት፡፡

የሺሀረጊቱ ከትልቁ ቤት ብቅ አለች፡፡ እሷም እንደእሱ ናፍቃው ስለነበር እንደወጣች ወደ መኪናው ነበር ቸኩላ የተመለከተችው፡፡ ጥሩ ሰው መኪናው ጋር ቆሟል፡፡ መኖሩን ስታረጋግጥ መለስ ብላ የተለመደውን ፀሎት እያደረሱ የነበሩትን እናቷን እንደነገሩ ሰላም ብላቸው ተመልሳ መጣች፡፡ እባትየውን ሰላም ትበላቸው እንጂ ልቧ እሳቸው ጋር አልነበረም፡፡ እየፈጠነች ደረጃውን መውረድ ጀመረች፡፡

ጥሩ ሰው ወደ እሱ የምትመጣውን የሺሀረጊቱን እየተመለከተ ነው፡፡ ፊቷን በደንብ ለማየት ሞከረ፤ ጠቋቁራለች፤ በጣም በማዘኗ እኔ ልጠቋቁርልሽ አለ በልቡ፡፡ ወደ መኪናው እየቀረበች ስትመጣ እየፈጠነ የመኪናውን በር በአክብሮት ከፍቶ እንደበፊቱ ለማስመሰል ሳይሆን አጎንብሶ አስገባት፡፡ የዛሬው የእውነቱን ነበር፡፡ የፍቅሩን፤ የልቡን፤ ምናልባትም ከዚያ በላይ የሚደረግ ነገር ቢኖር ቢሆንላት አይቆጨውም፡፡

የሺሀረጊቱ ውስጥ ገብታ ተቀመጠች፡፡ ጥሩ ሰው በሩን ዘጋውና መኪናው ውስጥ ገብቶ እንቅስቃሴ ከግቢ ወጥቶ ሄደ፡፡ ሁለቱም አልተነጋገሩም በዝምታ ውስጥ እንዳሉ ናቸው፡፡ ሁለቱም በየራሳቸው ውስጥ ከምን መጀመር እንዳለባቸው እያሰቡ፤ እንዳቸውም ያሰቡትን ሳይናገሩ ከመንደሩ ወጥተው ወደ ዋናው አስፓልት

@BOOKALEM

ወጡ፤ይበልጥ በጉዳዩ ላይ እያሰቡ እየተጨነቁ በሄዱ ቁጥር ቀድሞ የመናኙን ድፍረት እያጡት መጡ፤በመሀከላቸው ያለው ዝምታ ከብዶ ፀጥታው ያስፈራ ነበር። ሁለቱም ተነፋፍቀዋል፤ ግን ማን ቀድሞ ወሬውን ይጀምር፤ እንደው በየራሳቸው ሀሳብ እንደተወጠሩ ረጅሙ መንገድ አጥሮባቸው ንግድ ስራ ኮሌጅ በራፍ ላይ ደረሱ።

ጥሩ ሰው መኪናውን አቀዝቅዞ አቆመው። አሁንም በዝምታ ውስጥ ናቸው፡፡ ሁለቱም በጥያቄው ተውጥረው ለፈንዱ የደረሱ ይመስላል። በየመሀከሉ ሀይለኛ ትንፋሽ በየተራ ይተነፍሳሉ። ለምን እንደተፈራሩ እነሱም አያውቁትም። ተማሪዎች ወደ ት/ቤቱ እየገቡ ቢሆንም የፒ ሐረጊቱ ለመውረድ ራሷን አላዘጋጀችም።

በዚህ መሀከል ጥሩ ሰው እምጦ እምጦ በሀይል ተነፈሰና ወደ የፒሐረጊቱ ዞሮ «ይቅርታ…» ብሎ ቃሉን ተናግሮ ሳየጨርስ በተመሳሳይ ሁኔታ የፒሀረጊቱም ወደሱ ዞራ ይቅርታ ስትጠይቀው አንድ ሆነ፡፡ ፊት ለፊት እየተያዩ እንደተፋጠጡ ቃሉን ሁለቱም ደግመው መናገር አልቻሉም። ከቃል ፈንታ ስሜት አሸንፋቸው።

እየተያዩ እንዳለ የፒሀረጊቱ መቋቋም አልቻለችም። እንባዋ አሸንፏት በጉንጮቿ ላይ ዱብ ዱብ እያለ መንታ ሆኖ ይወርድ ጀመር። ጥሩሰው በበኩሉ እንባዎቿ ሲፈሱ ማየት አላስቻለውም፡፡ ተወርውሮ በእቅፉ ውስጥ አስገባት፡፡ እሷም ተጠመጠመችበት። ቋንቋ ከአንደበታቸው እርቆ በስሜት ቋንቋ ብቻ አወሩ፤ ይቅርታ ተጠያየቁ፤ ናፍቆታቸውን እንዳቸው እንዳቸውን በሀይል ጨምቆ በማቀፍ በስስት ተግላለፁ።

የፒሐረጊቱ እንባዋ ይፈሳል፡፡ ጥሩሰውም ውስጡ እየተላወሰ ይበልጥ እያቀፋት ወደ ውስጡ ይሸጉጣታል። እነዚህ ሁለት ነፍሳት በሀይለኛ የፍቅር ገመድ እንደተሳሰሩ ያውቁታል። መቼም ቢሆን ላፍታ መለያየት እንደማይችሉ ገብቶቸዋል። ተንጣጥለው ላይኖሩ ቋጠሮው ጠብቋል፡፡ ቃል በሌለው ቋንቋ የገባቸው ይሄው ነበር።

እንደተቃቀፉ ለረጅም ደቂቃዎች ቆዩ፡፡ ጥሩ ሰው ከአንገቱ ላይ ቀና አድርጎ ፊቷን ሲመለከት ፊቷ በእንባ ቢሞላም የፊቷ ፀዳል አብርቷል፡፡ ፊቷን አጥቁሮት የነበረው

የናፍቆት ሲቃይ ከውስጧ በእንባ መልክ እየፈሰሰ ወጥቶ እንፅቷታል። ጥሩ ሰውም ቢሆን ፊቱ ላይ የእርጋታ፤ የሰላም ስሜት ነው የሚታየው። እንባዎቿን በመዳፉ እየጠረገ አደራረቀላት፡፡ በመጨረሻም አተኩሮ ሲመለከታት ቆይቶ ጎንበስ ብሎ ከንፈሮቿን ሳማቸው እና ተመልሶ ቀና ብሎ ተመለከታት፡፡ የምታሳዝን፤ የምታሳሳ፤የማትፈቀር ውብ ሆና ታየችው፡፡ መልሶ ጎንበስ ብሎ ከንፈሮቿን ለረጅም ጊዜ ምጥጥ አድርጎ ሳማቸው።

ተማሪዎች ገብተው ተጠናቀዋል፡፡ የሚወጣም የሚገባም አይታይም፡፡ ሁለቱም ወደ በሩ ተመለከቱ፤ ወደ ት/ቤት መግባት አለባት ሁለቱም ተግባብተዋል፡፡ እጁን ከትከሻዋ ላይ ሲያወርድላት ቦርሳዋን አንስታ የመኪናውን በር ከፍታ ወረደች፡፡ በሩን ሳትዘጋው ቆማ ጥሩ ሰውን ተመለከተችውና ስትለየው ናፈቃት፤ እናም በቸኮላ ወደ ውስጥ ገብታ እሷም በተራዋ በሀይል ምጥጥ አድርጋ ከንፈሩን አቅፋ ሳመችው፡፡ ተመልሳ ወጥታ ምንም ሳትናገር የመኪናውን በር ዘግታ እየፈጠነች ወደ ት/ቤቱ ሄዳ ገባች።

ጥሩ ሰውም ከአይኑ ተሰውራ እስኪትጠፋ ድረስ ሲመለከታት ቆይቶ ከአይኑ ስትጠፋ ወደ ራሱ ተመለሰ። ከዚህ በኋላ ላያስቀየማት ለራሱ ቃል ገቢ፤ይሄ ሁሉ ሲሆን እንባቸው በቅርብ ርቀት መኪና ውስጥ ሆኖ ሲመለከት ነበር። የተመለከተው ነገር እውነት ነው እውነት አይደለም ብሎ አምኖ ለመቀበል ተቸገረ። እንደተሳሳሙ ተመልክቷል። ግን ደግሞ ለራሱ አምኖ ለመቀበል ተቸግሮ ተቀምጦ በሀሳብ ይዋዥቃል። በጠዋት የመጣው ማታ አብራው ባመሸች ጊዜ መታመሟን ስላወቀ ሊጠይቃት ነበር፡፡ ተሽሏት ወደ ት/ቤት እንደሄደች ሲነገረው ት/ቤት ከመግባቷ በፊት ደርሶ ሊያያት ናፍቆ ነበር ወደ ት/ቤቱ የሄደው ፡፡እዚያ ሲደርስ ግን ያየው ነገር ግን ሌላ ሆኖበታል፡፡ እናም ለማመን ተቸግሮ በሀሳብ ሲዋልል።

ጥሩ ሰው መኪናውን አስነስቶ ወደ ቤት ተመልሶ ሲሄድ አየው፡፡ በመጨረሻም እሱም መኪናውን አንቀሳቅሶ ወደ ሰፈሩ ተመለሰ።

@BOOKALEM

-28-

በማግስቱ ጠዋት ጥሩሰውና የሺሀረጊቱ በሾልስ ዋገን መኪናዋ ከሰፈር ወጥተው እየሄዱ ነው፡ ከመንደሩ ውስጥ የአንባቸው ማርቼዲስ መኪና ወጥታ በቅርብ ርቀት ትከተላቸው ጀመር፡፡ ቮልስ ዋገን መኪናዋ ከፊት፤ ማርቸዲሷ ከኋላ እየተከታተሉ ሄዱ፡፡ ቮልስ ዋገን መኪናዋ እንደቀድሞ ወደ ለገሀር ሳይሆን የሰሜን ማዘጋጃን ይዛ በጎጃም መስመር ወደ ሱሉልታ መንገድ ትሄድ ጀመር። ማርቼዲሷም ትከተላለች። እየተከታተሉ ከከተማ ወጥተው እየራቁ ሄደው ከዚህ ቀደም የሺሀረጊቱና ጥሩ ሰው ሄደውበት የነበረው በአደይ አበባና በለምለም ሳር ያጌጠው መስክ ላይ ሲደርሱ ቮልስ ዋገን መኪናዋ ቆመች፡

ማርቼዲሷም ቀዝ ቀዝ እያለች ራቅ ብላ ቆመች፡ አንባቸው መኪና ውስጥ ቁጭ ብሎ ወደ ቮልስ ዋገን መኪናዋ አፍጦ ይመለከት ጀመር። ጥሩሰው የሺሀረጊቱ ከመኪና ውስጥ ወጡና ሜዳው ላይ ይሯሯጡ ጀመር፡፡ እየተሯሯጡ ቆይተው ጥሩ ሰው እቦር ይዟት ሲለፉ ተያይዘው ወደ መሬት ወደቁ፡፡ እዚያው ወድቀው እንደተኙ ይሳሳሙ ጀመር፡

አንባቸው አሁን አረጋገጠ ፡፡በእርግጥም ትላንት የተመለከተው ህልም ሳይሆን እውነት እንደነበር አወቀ፡ እንደተበለጠ ሲገባው እዚያው መኪና ውስጥ እንደተቀመጠ ቁጭት እንገበገበው፤ ተብሰጨ፤ ተሳደበ፤ ተራገመ፤ የሚይዘው የሚጨብጠው አሳጣው፡ለካ እስካሁን ስትቀልዱብኝ ኖራችሁ፡፡ ሲል ባለፈው ምሽት የነበሩትን ሁኔታዎች እያሰበ በመገጣጠም፤ ቅርፅ እየሰጠ ፤በደንብ እየገባው ሲመጣ ምን ያህል ቀልደውበት እንደነበር ሲያስበው አንገፈገፈው፡፡ እናም ለዚህ ድፍረታቸው መቀጣት ይኖርባቸዋል ሲል አሰበ፡፡ እም አይቀጡ ቅጣት ነው የምቀጣቸው፡፡ አሁ በእልህ ጥርሱን እየነከሰ፡ እዚህ እንሱ በነፃነት ሲዳሩ ማየት አስጠላው፤ ወደ ቤት ሄዶ ከአባቱ ጋር መነጋገር አለበት። እየተደረገ ያለው ለማናቸውም ቤተሰብ ክብር የሚነካ ውረደት ነው። ይሄንን ውረደት ቁጭ ብሎ

የሚያይበት አቅም የለውም፡፡ ጥርሱን እንደነከሰ መኪናውን በፍጥነት አንቀሳቅሶ ተመለሰ፡

ሰፈር ሲደርስ መኪናውን እደጅ አቁሞ ወርዶ የሩጫ ያህል እየፈጠነ ወደ ቤት ገባ። አባትየው ሳሎን ቤት ተቀምጠው አገኛቸው፡፡ ከየት እንደሚጀምር ግራ ገብቶት እንደቆመ ይወራጭ ጀመር።

ቀኝአዝማች ባሻውረድ አንባቸውን ሲመለከቱት ፊቱ በቁጣ ተሞልቶ ቁጭት ሲያንገበግበው ተመልከተው ግራ ስለገባቸው

«ምን ሆነሀል አንባቸው?» ሲሉ ጠየቁት፡፡

አንባቸው ምን ይበላቸው፤ ያየውን ነገር እንዴት አውርቶ ይግለፅው፤ በጣም አስነዋሪ አፀያፊ የሆነ ድርጊት ነው የተመለከተው። ማንም ቢሆን እንዲህ ያለውን ድፍረት በእነሱ ቤተሰብ ላይ ደፍሮ የሚፈፅም ይኖራል ብሎ ጠብቆ አያውቅም። አሁን ግን ሆኗል፡፡ ይሄ የሆነውን ነገር እንዴት እንደሚያወራው ተቸግሮ፤ በሀይል እየተነፈሰ እጆቹን ብቻ እያወራጨ መናገር ስላልቻለ።

ቀኝአዝማች ባሻውረድ በልጃቸው ላይ የሚያዩት ስሜት ከባድ መሆኑን ከሁኔታው በመረዳታቸው ምን ጉጥሞት ነው እንዲህ የሚበሳጨው ብለው ስለተጨነቁ።

«አንባቸው ምንድን ነው የሆንከው ለምንድን ነው የማትነግረኝ?» ብለው ትኩረት ሰጥተው የደረሰበትን እንደነገራቸው ጠይቁት።

አንባቸው ያየውን ድርጊት እንዴት እንደሚገልፀው ሲቸገር ቆይቶ በመጨረሻ

«አባዬ ተዋርደናል» ሲል ተናገረ፡፡

«ምን ሆነን ነው የምንዋረደው?»

«ተዋርደናል እልከሁ»

«አሁ በምን እንደተዋረድን ንገረኝ?» አሉ ለመስማት ጓጉተው፡፡

«የደጅአዝማች አካለወልድ ልጅ የሺሀረጊቱ...» ብሎ በድርጊቷ ስለተበሳጨ በምሬት ንግግሩን ሲያቋርጥ

«ኦኮ እርሙኻህ_ ምን ሆነች»

«ከሸሬፎ ጋር ፍቅር ጀምራለች»።

«አይደረግም» አሉ ቀኝአዝማች ባሻውረድ የሚነግራቸውን ባለማመን።

«የሆነውን ነው የምነግርህ» አለ ቁጭትና ተስፋ ማጣት በተቀላቀለበት ስሜት ተበሳጭቶ አጠገባቸው ሶፋ ላይ ሄዶ ተቀመጠ።

«በምን አረጋገጥከ?»

«በአይኔ አየኋቸው» አለ ንዴቱ እየጨመረ።

«ኦኮ የት?» አሉ ቀኝአዝማች በሻውረድ የጥቃት ዘር ውስጣቸው እየተዘራ።

አንባቸው የተወሰነ አጎንብሶ ፀጉሩን እየነጨ ሲበሳጭ ቆይቶ፤ ከመጀመሪያው እለት ጀምሮ የተመለከተውን፤ የተሰማውን ስሜት በኋላም ዛሬ ለማረጋገጥ ሄዶ ያየውን፤ የተመለከተውን በቁጭት ተሞልቶ ነገራቸው።ቀኝአዝማች ባሻውረድ በሚነግራቸው ድርጊት ውስጣቸው በንዴት እየተሞላ፤ እየጋሉ ፤እየጋለ በመጨረሻ ተበሳጭተውና ተቆጥተው ከተቀመጡበት በፍጥነት ተነሱ።

አንባቸው የአባቱ ፈጥኖ መነሳት ተመልክቶ

«ወዴት ልትሄድ ነው አባዬ?»

ቀኝአዝማች ባሻውረድ ቁና ቁና እየተነፈሱ በመራመድ

«ጉድና ቅሌቱን ልንገረው እንጂ» አሉና በሩን ከፍተው በፍጥነት ከቤት ወጡ። አንባቸው ተከተላቸው። ከግቢ ውጭ ወጥተው የቆመችው መኪና ውስጥ ሄደው ሲገቡ፤ አንባቸውም አብሯቸው ሊሄድ ወስኖ መኪና ውስጥ ገብቶ መኪናውን አስነሳ። በፍጠነት እየነዱ ከአካባቢው ተንቀሳቀሱ። በአባትና ልጅ ልብ ውስጥ ቁጣና እልህ እየተቀጣጠለ ደጅአዝማች አካለወልድ ቤት ደረሱ።

* * *

ከቀኑ 9:30 ሰዓት ሆኗል። ጥሩ ሰውና የሺህረጊቱ ከሄዱበት ተመልሰው ሰፈር አካባቢ ተቃርበዋል። በውሏቸው ሁለቱም ፍፁም ደስተኛ ሆነዋል። መጪውን ጊዜ ምን ማድረግ እንዳለባቸው የልባቸውን ተነጋግረው ወስነዋል። በዚህ ሁኔታ ተስማምተው በመወሰናቸው ደስተኞች ሆነዋል። ማታ ለመገናኘት ቀጠሮ ይዘው ወደ ሰፈር ሲቃረቡ።

ጥላሁን በጭንቀት የውጭው በር ላይ ቆሞ ከወዲያ ወዲህ ይንቆራጠጣል። ድንገት ሸፋለ ዋገን መኪናዋ ስትመጣ ተመለከታትና በእፎይታ ተንፍሶ ወደ መኪናዋ እየፈጠነ መሄድ ጀመረ። እነሱም አይተውት ስለነበር ጥሩ ሰው አጠገቡ ሲደርስ አቀዝቅዞ አቆመለት። ጥላሁን ፊቱ በጭንቀት እንደተሞላ በጥሩ ሰው በኩል ሄዶ።

«ፍጥነት ከመኪናው ወርደህ ይሄን አካባቢ ለቅቀህ ጥፋ» አለው።

ጥሩ ሰው ንግግሩ ያልጠበቀው ስለነበር ግራ ገብቶት

«ምን ተፈጠረ?»

ጥላሁን እየተቻኮለ አንዴ ወደ ግቢ ዞሮ እየተመለከተ አንዴ ወደ እርሱ ዞሮ እየተመለከተው።

«ጥሩ ሰው ዝርዝሩን የማወራበት ጊዜ የለኝም፤ ፈጥነህ ከመኪናው ወርደህ ጥፋ ነው የምልህ» አለው የሺህረጊቱ በጥላሁን ጭንቀትና ንግግር ግራ ተጋብታ፤

«ወዴት ነው የሚጠፋው?»

«ልጠነቀቅ ብላችሁ ልጁ ተመልከቷችኋል» አለ ጥላሁን።

ሁለቱም በአንድ ድምፅ

«የቱ ልጅ?» አሉ።

«ያ ከፈረንጅ አገር የመጣው የቀኝአዝማች ልጅ ነዋ»

"እሱ ታዲያ የት ነው ያየን? "አለ ጥሩሰው የት እንዳያቸው ግራ ገብቶት ዞሮ ሺህረጊቱን እየተመለከተ።

"ከከተማ ውጭ ወጥታችሁ ስታደርጉ የነበረውን ሁሉ ተመልክቷል" አለ። የሚያውቁትን የራሳቸውን ድርጊት ሲነግራቸው ሁለቱም ደነገጡ ፡ማንም አላየንም ብለው ነበር የሚያምኑት።

«እናአባዬ ሰምቷል ነው የምትለኝ» አለች የሺሀረጊቱ ሲፈጠር የሚችለው ነገር ሊደገኛ እንደሆነ እየገባት።

«ቤቱ ታምሟል ነው የምላችሁ፤ እባክህ ጥሩ ሰው ከዚህ አካባቢ ሂድ» ብሎ ጥላሁን ይለምነው ጀመር።

ጥሩ ሰው በሰማው ነገር ድንጋጤ ውስጥ ገብቷል። የሺሐረጊቱን ዞሮ ግራ በተጋባ ስሜት ተመለከቷት፤ የመኪናውን በር ቀስ ብሎ ከፍቶ ወርዶ ቆመ የመኪናውን በር እንደከፈተው መልሶ ሳይዘጋው።

የሺሐረጊቱም በተመሳሳይ የደነገጠች በመሆኑ የጥሩ ሰው ከመኪና ውስጥ መውጣት ተከትላ እሷም ወጣች። በሩን እንደተከፈተ ትታው ዞራ ወደ እነሱ ሄደች።

«ለማ የምታርፍበትን ቦታ ታሳውቀኛለህ። የተወሰነ ሲረጋጉ ንብረትህን እቀብልሃለው» አለው።

ጥሩ ሰው መረጋጋት አልቻለም። በዚህ አጭር ጊዜ ነገሮች እንደዚህ ይቀያየራሉ ብሎ ስላልጠበቀ፤ በመሄድና ባለመሄድ ስሜት ውስጥ ሆኖ አይኖቹ እንባ እንዳቀረሩ የሺሐረጊቱን ተመለከታት።

የሺሐረጊቱም ግራ በተጋባ ስሜት የምታደርገው ጠፍቷት ፊት ለፊቷ የቆመውን ጥሩ ሰው በጭንቀት ተመለተችው።

«እባክህ ፍጠን ጥሩ ሰው» ሲለው ጥሩሰው አይን አይኖቿን እየተመለከተ እናገናኛለን አላት። የሺሀረጊቱ ምንም መናገር አልቻለችም። እንገናኛለን ቢላትም የእውነት አልመሰላት አለ። ፈራች ሆዷ ባባ እናም ሳታስበው እንባዋ ፈንቅሏት ወጥቶ አይኖቿን ሞላው።

ጥሩ ሰው የሚያደርገው ግራ ገባው።

«እባክህ ጥሩ ሰው እነዚህ ሰዎች ድንገት ሊወጡ ይችላሉ። ሂድ ነገ ከነገወዲያ ትገናኛላችሁ» አለና በስጋት ወደ ኋላው ዞሮ ተመለከተ።

«እሺ እሺ» እያለ ወደ ኋላው እርምጃ እየቆጠረ ፤ አይኖቹ የሺሐረጊቱ ላይ እንደተተከሉ ሄደና ለመጨረሻ ጊዜ አይቷት ዞሮ መሮጥ ሲጀምር።

«ጥሩ ሰው...» አለችና የሺሐረጊቱ በእንባ በተዋጠ ድምፅ ጠራችው።

ጥሩ ሰው ድምፁን ሰምቶ ቆመና ወደ ኋላ ዞሮ የሺሀረጊቱን ተመለከታት። የሺሐረጊቱ እንባዋ በጉንጮቿ ላይ እየፈሰሱ እየሮጠች ሁለት እጆቿን ዘርግታ ተጠመጠመችበት። እሱም በስስት በሁለት እጆቹ ተጠምጥሞ አቀፋት። ሁለቱም ቆና ተባብሰው አይን ለአይን ተያዩ፤ በአይኖቻቸው ውስጥ ለዘላለም የማይገናኙ ስለመሰላቸው መልሰው ተቃቅፈው ተላቀሱ።

ጥላሁን በጭንቀትና በሀዘኔታ እንደቆመ ይመለከታቸው ነበር። የሺሐገረጊቱ መልሳ ቆና ብላ አይኖቿ በእንባ ጭጋግ እንደተጋረዱ

«ፈቅርሀለው» አለችውና ከንፈሩን፤ ጉንጩን ፤አንገቱን ሁሉም ቦታ በስስት ሳመችውና "ራስህን ጠብቅ" አለችው።

ጥሩሰው ሳግ ጉሮሮውን እየተናነቀው "እሺ" አላት። ጥላሁን እባካችሁን ጊዜ የላችሁም ይብቃችሁ አላቸው

ጥሩሰው በስስት እየተመለከታት «ሁሌም እወድሻለሁ» ብሎ ለጽናት እየሮጠ አካባቢውን ለቆ ሄደ። የሺሐረጊቱ ከፊት ለፊቷ እየሮጠ የሚሄደውን ጥሩሰው እያየች አላስችል ብሏት ከበፊቱ ይበልጥ እንባዎቿ ይፈስ ጀመር።

ጥላሁን በሁለቱ አሳዛኝ ፍቅር ውስጡ በሀዘን እየተላወሰ ከቆመበት ተንቀሳቅሶ ወደ የሺሀረጊቱ ሄደ። በወዳጅነት እጁን ትከሻዋ ላይ አድርጎ ሊያባብላት ሲል የሺሐረጊቱ በብቸኝነት ስሜት ወደ እሱ ዞራ ስሩ ተወሽቃ ተንሰቅስቃ አለቀሰች። ጥላሁን አቅፎ ለቅሶዋን እንድታቆም ያባብላት ጀመር።

ሾፌሱ ዋገ መኪናዋ ሁለቱም በሮቿ ግራና ቀኝ ተከፍተው እንደቆመች ነው። የሺሐረጊቱ ቆና ብላ ዞራ ወደ መኪናዋ ስትመለከት በሮቹ ተከፋፍተው

እንዳልተዘጉ ተመለከተች፡፡ ለአፍታ የተፈጠረባቸውን ነገር አስባ የህይወታቸው ምሳሌ የሆኑት መሰላትና ሆድ ብሏት እንደገና አለቀሰች፡፡

ጥላውን እንደምንም አባብሎ ወደ ቤት ይዟት ገባ፡፡ የሺ ሐረጊቱ የትልቁን ቤት በረንዳ ስትወጣ ፍርሃቷ ከውስጧ ወጥቶ ልቧ በምትኩ ሲደነድን ታወቃት፡፡ እንባዋቿን በእጆቿ አደራርቃ ከፍት በነበረው የሳሎን በር ወደ ውስጥ ስትገባ አባቷ እሳት ጎርሰው፣ እሳት ለብሰው ሳሎን ቤቱ ወስጥ ቆመው አየቻቸው፡፡ እንደሌላው ጊዜ አልፈራችም፡፡ ለምን እንደሆነ እሷም አታውቀውም፡፡

ደጃዝማች አካለወልድ ሳሎን ቤት የገባችውን የሺ ሐረጊቱን ሲመለከቱ ከቀደመው ይበልጥ ተበሳጭተው እየተመለከቷት

«ሰይ እሱቴ እንቺ ጉደ ብዙ» አሉ፡፡

የሺ ሀረጊቱ ምንም መልስ ሳትሰጥ በልበ ሙሉነት ወደ አባቷ ፊት ሄዳ ቆመች፡፡

«ለመሆኑ የምሰማው እውነት ነውን?»

ምንም መልስ ሳትሰጣቸው ዝም ብላ ቆመች፡፡

ወ/ሮ የዝናወርቅ በጭንቀት ሶፋ ላይ ተቀምጠው ባለቤታቸውንና ልጃቸውን ይመለከታሉ፡፡ ዘርፌ የሳሎኑ የጓዳ በር ላይ ተለጥፋ ሰውነቷ እየራደ በጭንቀት ቆማ ታደምጣለች፡፡

«ምን ይዘጋሻል መልሺልኝ እንጂ!!» አሉ በሀይለኛ ቁጣ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው፡፡

የሺ ሐረጊቱ ቀና ብላ ተመለከተቻቸው «ምኑን ልመልስልህ?»

«ከልጁ ጋር ያለሽን ግንኙነት ነዋ»

«ጥሩ ሰውን ማለትህ ነውን?»

«ወዲያ!! ስሙን ቁስ ይጥራውና ምንድን ነው ከእርሱ ጋር የጀመርሽው» ብለው በሀይል ጮኸው ተናገሯት፡፡

የሺ ሐረጊቱ ምንም አይነት የፍርሃት ስሜት ፊቷ ላይ ሳይታይ

«ይቅርታ አባዬ… ከጥሩ ሰው ጋር እንዋደዳለን» አለቻቸው፡፡

በንግግሯ እናትየውም ዘርፌም በደንጋጤ ሰውነታቸው ተሸማቀቀ፡፡

ደጃዝማች አካለወልድ ያለቻቸውን ተጠራጠሩ! እንዲህ ያለውን መልስ ከልጃቸው እንደሚወጣ ይወጣል ብለው አልጠበቁም ነበር፡፡ ተጠራጥረው

«ምን?» አሉ ደንግጠው፡፡

«ለምን እንዋደዳለን» አለች እንደዚያው በልበ ሙሉነት ፊታቸው እንደቆመች፡፡

ደጃዝደማች አካለወልድ በድጋሚ ስታረጋግጥላቸው ደማቸው ቀጥ ሌላ ምንም አለቀረውም ነበር፡፡ መላ ሰውነታቸው በቁጣ ሲነድ ፊት ለፊታቸው በድፍረት ቆማ የምትመልስላቸውን የሺ ሐረጊቱን የቀኝ እጃቸውን ሰንዝረው በሀይለኛ ጥፊ ደረገሙባት፡፡

ወ/ሮ የዝናወርቅ የልጃቸው ፊት ላይ ያረፈውን የባላቸውን እጅና የጮኸውን የጥፊ ድምፅ ሲሰሙ ሽምቅቅ ብለው በሁለት እጃቸው ፊታቸውን ይዘው ሸፈኑ፡፡

የሺ ሐረጊቱ ባረፈባት ጥፊ ጭው ብሎባት አዞራትና ተንገዳግዳ በቂጧ መሬት ላይ ቁጭ አለች፡፡ ለተወሰኑ ደቂቃዎች የምትሰማው የምታየው ነገር አልነበረም፡፡ደጃዝማች አካለወልድ ሰውነታቸው በንዴት እየተንቀጠቀጠ የወደቀችውን እንኳ የሺ ሐረጊቱን ሳይመለከቱ ዞረው ወደ ባለቤታቸው አዩ

«እንዋደዳለን… ስማሽልኝ የዝና ጉድሽን እግዚኦ እግዚኦ» ሲሉ፡፡ የሺሀረጊቱ ወደራሷ ስትመለስ በእልህ እንደምንም ከተቀመጠችበት ተነስታ ፊት ለፊታቸው ተመልሳ ቆመች፡፡ ስትቆም መልሶ አዞራት ግድግድ ብላ ተመልሳ ቆመች፡፡

«ምን በደልንሽ… ምን አጠፋን እንጂ በውግ በማዕረግ አድገሽ ታስከብሪናለሽ ስንል አዋርደሽ የአገር መሳቂያ መሳለቂያ ታደርጊናለሽ» አሉና በብስጭት ተወራጩ፡፡ «ወይኔ ደጃዝማች አካለወልድ ምን አይነት መአት ነው የወረደብኝ ዘንድሮ» አሉና ሲዞሩ ፊት ለፊታቸው ምንም አይነት የፍርሃት ምልክት ሳይታይባት እንደደነደነች ቆማ ሲመለከቷት ይበልጥ ተበሳጭተው እጃቸውን ሰንዝረው መለሱትና

«ዶር ብይ ከፊቱ ሲይጣን እንዳታሳስቺኝ» አሉ።

የሺሐረጊቱ በዚህን ጊዜ ከአጠገባቸው ተንቀሳቅሳ እየተራመደች ከፍሏ ጉቢታ በሯን ዘጋችውና አልጋዋ ላይ ሄዳ ተቀመጠች። የተወሰነ እንደተቀመጠች ተመልሳ ስለጥሩ ሰው ማሰብ ስትጀምር ተመልሳ የማታገኘው መስሏት የተመታችው ጥፊ ሳይሆን ፤ብቸኝነቱ እንቅስቅሰቅ አሰለቀሳት።

-29-

ጥሩ ሰው ከተለያዩ በኋላ ብቻውን መንገድ ላይ እየተዘዋወረ ስለሷ ሲያስብ አመሸ። ከእሷ ተለይቶ መኖር አይችልም። ከዚያ ውጭ አቤት ውስጥ ምን አድርገዋት ይሆን እያለ እንዲው ሲጨነቅ አመሸና ሲመሻሽ ጨለማን ተገን አድርጎ ጥላሁንን ለማግኘት ወደ ሰፈር ተመለሰ።

«ጥላሁን… ጥላሁን» እያለ በጣም ድምፁን ዝቅ አድርጎ የሹክሹክታ ያህል አድርጎ ደጋግሞ ተጣራ። ጥላሁን ድምፁን ሰምቶ በሩን ቀስ ብሎ ከፍቶ ወጥቶ አገኘው።

ጥሩሰው ጥላሁንን እንዳገኘው ደስ ብሎት ሁለት እጆቹን ይዞ እየተሰማመጠው።

«ጥሌ እንዴት ነች ምን አደረጓት እባክህ ቶሎ ንገረኝ» አለው።

ጥላሁን ነገር ስራው ቢያሳዝነውም በእንዲህ አይነት ሁኔታ መምጣቱ ለሁለቱም አደጋ በመሆኑ

«እሷ ምንም አልሆነችም» ጥሩሰው ብሎት ተጨማሪ ሊያወራ ሲል

«አልመቷትም… አልደበደቧትም?» እያለ እንዳች ነገር እንዳነከረው ይወተውተው ጀመር።

«ምንም አልሆነች?»

«እባክህ ንገረኝ የሆነችውን አልመቷትም ጥልዬ እባክህ?»

ጥላሁን አዘነለት።

«ምንም አልሆነች አልኩህ እኮ… ደግሞስ ብትሆንስ ከአሁን በኋላ ምን ትፈጥርላታለህ»

«ምንም ባልፈጥራላትም የሆነችው ብቻ ንገረኝ»

«ለይመቷት አይቀርም»

«ወይኔ የሺዬ እኔ ልመታልሽ» ብሎ እንባው መጥቶ በሀዘን ጭንቅላቱን ሲይዝ።

«ኧረ አንተ ልጅ ድምፅህን ቀንስ» አለው ጥላሁን ድምፁ ሳያውቀው ከፍ እያለ ሲሰማ ጊዜ።

«እሺ ጥልዬ» አለው ሀዘን ልቡን ሰብሮት።

«ከዚህ በኋላ ጥሩሰው ወደዚህ አትምጣ ።የረፍትበትን ቦታ በምልክት አሳውቀኝ፤ አለሀበት ደረስ መጥቼ አገኝሃለው»። አለው ጥላሁን።

«እሺ… እሺ… እንዴት ነው አይኗን የማየው ናፍቃኛለች»። ሲለው ጥላሁን በድፍረቱ ተገርሞ።

«ምን እያልክ ነው ጥሩ ሰው በዚህ ሰዓት እንዴት ሆነህ ነው አይኗን የምታየው እሷ እራሷ በር ተዘግቶባት እስረኛ ሆናለች»።

«አሰሯት?» አለ ሀዘን ልቡን እየሰበረው።

«ጥሩ ሰው አሁን የምልህን ስማኝ ነገሮች እስኪረጋጉ ድረስ አንተም ራስህን ደብቅ ወዲህ አትምጣ። ለእሷም ቢሆን ጥሩ አይመጣም። ነገሮች ሲረጋጉ የምትገናኙበትን ሁኔታ እኔ አመቻቻችኋለው»

«እሺ ጥልዬ አመሰግናለሁ ምናልባት ልታገኛት ከቻልክ ሁሌም እንደማፈቅራት፤ በሀሳብ ከእሷ ጋር መሆኔን ንገርልኝ»

«እነግርልሃለው አሁን ጠብቀኝና ልብስህንና እቃዎችህን ይዤልህ እመጣለሁ»። አለውና ተመልሶ ወደ ውስጥ ገባ።

ጥሩ ሰው ጥላሁ በሩን መልሶ ዘግቶት በመሄዱ ምን እንደሚያደርግ ግራ ገብቶት፤ ከበሩ ራቅ ብሎ ወደ ከፍሏ መስኮት ይመለከት ጀመር። እየተንጠራራ

@BOOKALEM

ቢመለከትም፤ የሺሀረጊቱን ሊያያት ባለመቻሉ ከፉኛ አዘነ። ጥላሁን በዚህ ጊዜ በትንሽዬ ሻንጣና ትንሽ ካርቶን ልብሱንና መፅሀፎቹን ይዞለት መጥቶ አስረከበው፡፡ አካባቢውን ቶሎ መልቀቅ እንዳለበት ነግሮት ተሰነባብተው ተለያዩ።

ጥሩ ሰው ካርቶኑንና ሻንጣውን ይዞ በባዶነት ስሜት ተሞልቶ ዝም ብሎ እየተራመደ ከዚህ በፊት ሲጠይቃቸው ሄዶ የማያውቅበት አክስቱ ቤት ሄደ። የአክስቱ ቤት ከአምስት ኪሎ ወደ ሚኒሊክ ሆስፒታል በሚወስደው መንገድ ብዙም ሳይርቅ ባለ ግቢ ውስጥ ብቻውን ያለ ደሳሳ ቤት ነበር። ደርሶ የውጭውን በር ሲያንኳኳ አክስትየው «ማነው በማታ በር የሚያንኳኳው» እያሉ ወጥተው ጠየቁ።

ጥሩ ሰው የአክስትየውን ድምፅ ሲሰማ

«አክስቴ እኔ ነኝ» አላቸው ድምፁን ዝግ አድርጎ፡፡

«እኮ አንተ ማነህ?» አሉት የቤታቸውን በር ከፍተው ደጃፏ ላይ ተደግፈው እንደቆሙ፤ እርጅና ባሞጨመጨው አይናቸው አሾልቀው እየተመለከቱ።

«ጥሩሰው ነኝ አክስቴ» አለ እንዲሰሙት ድምፁን ከፍ አድርጎ፡፡

«ጥሩዬ አንተ ነህ እንዴ ከየት ብቅ አልክ ከመሸ» አሉና ወደበሩ ሄደው ከፈቱለት።

ጥሩ ሰው በተከፈተው በር የተሸከመውን ካርቶንና ሻንጣ እንደያዘ ወደ ውስጥ እየገባ «እንዴት ነሽ አክስቴ ሰላም ነሽ» ሲላቸው።

«እግዚሄር ይመስገን እኔማ ደህና ነኝ አንተ ለመሆኑ ደህና ነህ ምነው እንደዚህ ጥፍት አልከብኝ»።

«ስራ በዝቶብኝ ነው አክስቴ» አላቸው የተሸከመውን ይዞ እንደቆመ፡፡

«እትቁም ወደ ቤት ግባ» ብለው በሩን ዘጉና ተከተሉት፡፡ ወደ ውስጥ ገባና የተሸከመውን እቃ አውረዶ መሬት አስቀመጦ ተቀመጠ።

«እኔማ ጥፍት ብትልብኝ ናፍቅከኝ ልመጣ እያሰብኩ እንደው አስተዳዳሪዎችህ አይፈቅዱ ይሆናል ብዩ ሰግቼ ተውኩት» አሉና እንደ እሱን መልሰው ተሸከሞት የመጣውን እቃ እየተመለከቱ ጠየቁት።

«እንኳንም አልመጣሽ ደስ ላይላቸው ይችል ይሆናል»አለ፡፡

«ምነው ታዲያ እቃህን ተመልሰህ ይዘህ መጣህ?» ሲሉ ጥርጣሬ ንብቷቸው ጠየቁት።

«ስራ አቆምኩኝ»

«ምነው አልተስማማችሁም?»

«እምን አልተስማማንም» አለ እንዲሁ በደፈናው፡፡

«እይዞህ እንግዲህ ካልተስማማችሁ ምን ይደረጋል፡፡ የእድልህን እታጣ ፤እስቲ ሰሞኑን ደብረሊባኖስ እሄዳለው ስመለስ ለሰውም ነግሬ እንፈልጋለን ጦስህን» አሉና የሚባላውን ሲያዘጋጃጁ ጉድ ጉድ ማለት ሲጀምሩ፤ ጥሩ ሰው ይሄንኑ አውቆ፡፡

«አክስቴ ምንም አልፈለግም በልቼ ነው የመጣሁት» አለ የውሸቱን ለነገሩ የምግብ መብላት ፍላጎት ምንም አልነበረውም፡፡

«ትንሽ ብላ እንጂ»።

«አክስቴ ሙች ምንም አልፈለግም አትድከሚ»

አክስትየው ሊያግባቡት ቢሞክሩም ፈቃደኛ ስላልሆነ ምግብ ማዘጋጀቱን ትተው ቁጭ ብለው የተወሰኑ አብረው ሲጫወቱ አምሽተው፤ ለመኝታ የሚሆን ፍራሽ መሬት አንጥፈውለት ተጋደመ፡፡ እንቅልፍ በአይኑ ሳይዞር በሀሳብ እንደተብሰለሰለ ሲገላበጥ አደረ።

የሺሐረጊቱም ክፍሏ ውስጥ አልጋዋ ላይ ትራስ ታቅፋ እንደተነፋረቀች ለሊቱ ነጋ፡፡ ጠዋት ስትነሳ አይኖቿ ቀልተው አብጠዋል።

-30-

ደጅአዝማች አካለወልድ በደረሰባቸው ውርደት ከፉኛ ቅስማቸው ተሰብሮ፤ አሳቸውም ምንም እንቅልፍ ሳይተኙ፤ ሲበሳጩ ነው ሌሊቱ የነጋው፡፡ በማግስቱ ጠዋት ተነስተው ቀኝአዝማች ባሻውረድ ቤት ነው የሄዱት፡፡ እዚያም የጠበቃቸው ሀዘን ነው፡፡ ሁሉም ለዘመናት ተከብሮ የኖረው ማንነታቸው ተዋርዷል፡፡ በመጨረሻ ቤተሰቡ በአንድ ላይ ተሰብስበው፤ መከረው፤ ዘከረው በአንድ አሳብ ተስማሙ፡፡ የስምምነታቸውም ውሳኔ ክብራቸውን ለማስጠበቅና ከሰው አፍ ለመዳን፤ በአጭር ጊዜ ውስጥ መለስተኛ ሰርግ አዘጋጅተው፤ ሀለቱንም ማጋባት ይኖርባቸዋል ሲሉ ወሰኑ፡፡ በዚህ መሰረት ቀን ቆርጠው ተለያዩ፡፡ ደጅአዝማች አካለወልድ እንደተመለሱ ወደ ቤት ገብተው ባለቤታቸው ወ/ሮ የዝናወርቅን ሳሎን ቤት አስጠርተው የተወሰነውን ውሳኔ ነገሯቸው።

«ለመቼ ተወሰነ ታዲያ አካሉ?»

«የሰርጉ እለት ለጥር 27 የመድሃኒያለም ዕለት እንዲሆን ተነጋግረናል። ስለዚህ ያለን ጊዜ አጭር ነው፡፡ ለዝግጅቱ የሚያስፈልጉ ነገሮች በፍጥነት እንደሚሉ አድርጊ» አሉ ።

«ጊዜው አላጠረም አካሉ?» አሉ ወ/ሮ የዝናወርቅ የጊዜው ማጠር ስጋት ገብቷቸው።

«ልጁ የመጣበት ሁኔታ ብዙም አላስደሰተውም ተመልሶ መሄድ ይፈልጋል፤የጊዜው ማጠር በእሱ ፍላጎት የሆነ ነው»።

«እሺ ምን ይደረጋል ዘመድ አዝማድ እንዲሰበሰብ አደርጋለሁ» አሉ ወ/ሮ የዝናወርቅ የጊዜው እጥረት እያስጨነቃቸው።

«ሌላው ደግሞ ከከፍሏ እንዳትወጣ ለዘርፌም ይነገራት» አሉ ደጅአዝማች አካለወልድ።

* * *

በማግስቱ ጠዋት ጥሩ ሰው ከመኝታው እንደተነሳ ወደምትማርበት ት/ቤት ሄደ። ለረጅም ሰዓታት ቢጠባበቅም የሺሀረጊቱ የአይኑ ረሀብ እንደሆነች ቀረች። ተመልሶ በእግሩ እየተጓዘ ከዚህ ቀደም ሄደውበት ወደ ነበረው ሰባ ደረጃ ሄደ። ደረጃው ጋር ደርሶ ለመውጣት እርምጃ ጀመሮ አቅም አንሶት ተወውና ከስር የመጀመሪያው ደረጃ ላይ ክፍት ብሎት እንዳዘነ አቀርቅሮ ለረጅም ጊዜ ተቀመጠ። ብቸኝነት፤ ናፍቆት ተደማምረው አቅም አሳጥተውታል።

ደረጃው ላይ ቁጭ እንዳለ ሲያስብ ፤ከዚህ ቀደም ሁለቱም በደስታ ተሞልተው እዚሁ ቦታ ላይ ያሳለፉትን ጊዜያት አስታወሰ፡፡ የሺሐረጊቱ በሳቅ እየተፍለቀለቀች ደረጃውን ስትወጣ ፤ደረጃውን ወጥታ ደክሟት ጉልበቶቿን ይዛ በሀይል ስትተነፍስ፤ እሱ ቆሞ ሲስቅባት፤ እሷም በተራዋ ደረጃውን ውጣ ብላው ደረጃውን ወጥቶ እንደጨረሰ ደክሞት ሲያለከልክ፤ ተሸክመህ አውርደኝ ብላው ጀርባው ላይ ወጥታ በደስታ እየቦረቀች፤ ያሳለፉትን ጊዜያት እንደምስል ጥርት ብሎ ይታየው ጀመር።

በምናብ እያስታወሰ የሺሐረጊቱ ስትስቅ እየተመለከታት በእውን አብሯት ይስቃል፤ ከእንባው ጋር እየታገለ። ከቆይታ በኋላ ወደራሱ ሲመለስ ግን የሺሐረጊቱ አጠገቡ የለችም፡፡ ብቻውን ነው ሳቋ ብቻ ከሩቅ ይሰማዋል፡፡ ሳቋን ለማዳመጥ ጆሮውን በቆመ ቁጥር ሳቋ እየራቀው፤ እየራቀ ይጠፋበታል። ይበልጥ ብቸኝነቱ አስፈሪ ሆኖ ዙሪያውን ከበበው። በዚህ ጊዜ ለመፍሰስ ሲታገለው የነበረው እንባው ግንፍል ብሎ መፍሰስ ጀመረ።

ለረጅም ሰዓታት እዚያው የድንጋዩ ደረጃ ላይ በብቸኝነት እንደተቀመጠ ቆይቶ አመሻሽ ላይ ከተቀመጠበት ተነስቶ ወደ ማደሪያው ተመለሰ። እከስቱ ወደ ደብረ ሊባኖስ ለመሄድ እቃ ሲያዘገጃጁ ደረሰ፡፡ አክስቱን ሰላም ብሎ ብርቱ ድካም ስለተሰማው ወደ መኝታው ሄዶ ተጋደመ። ብዙም ሳይቆይ ጭልጥ ያለ እንቅልፍ ወሰደው። በእንቅልፍ ልቡ ህልም ያልም ጀመር ፡፡

የሺሀረጊቱ በጣም ናፍቃው ስለነበር በጠዋት ተነስቶ ወደ ምትማርበት ኮሌጅ ሄዶ በርቀት ሆኖ ወደ ት/ቤቱ በር እየጠበቀ ቆየ፡፡ የተለያዩ ወንድና ሴት ተማሪዎች ወደ ቅጥር ግቢው ሲገቡ ተመለከተ። በኋላ ላይ የጅአዝማች አካለወልድ መኪና መጥታ በር ላይ ደርሳ ቆመች፡፡ በሹፌሩ በኩል ያሉት አሳቸው ራሳቸው መሆናቸውን አውቋል። በወዳኛው በር በኩል የመኪናው በር ተከፈተና የሺሀረጊቱ ብቅ አለች። እንዳያት ሀይለኛ የደስታ ስሜት ሲወረው ታወቀው ፤ተወርውሮ ሄዶ ቢጠመጠምባት ደስተኛ ነበር።

ነገር ግን አባትየው በመሆናቸው ፈርቶ እንዳያዩት ባለበት ቦታ ተደብቆ ሲከታተል፤ የሺሀረጊቱ እየተራመደች ወደ ት/ቤቱ ስትሄድ ተመለከታት፡፡ ፊቷ ላይ የደስታ ስሜት የለም፡፡ ዝም ብላ አቀርቅራ ነበር ወደ በሩ የምትሄደው።

ደጅአዝማች አካለወልድ መኪናቸውን አንቀሳቅሰው ቦታውን ለቀው ሲሄዱ። ከተደበቀበት ወጣና ወደ እሷ መሮጥ ጀመረ። የሺሀረጊቱ እየተራመደች በሩ ጋር ደርሳ ወደ ውስጥ ገባች፡፡ ከቆይታ በኋላ ተመልሳ መኪናዋ የቆመችበት ቦታ ላይ ስትመለከት መኪናዋ ተንቀሳቅሳ መሄዷን አየች። በፍጥነት ተመልሳ ወጥታ ዙሪያውን እየተመለከተች ጥሩ ሰውን ስትፈልግ ጥሩ ሰው እየሳቀ ወደ እሷ እየመጣ

'የሺዬ' ሲል በደስታ እንደተሞላ ስሟን ጠራት፡፡ የሺሀረጊቱ ጥሩ ሰውን ስትመለከተው በደስታ ስሜት ተሞልታ እየሮጠች ሄዳ ዘላ ተወርውራ አቀፈችው። እሱም አቀፋት በናፍቆት ተቃቀፉ።

"የሽዬ የኔ ፍቅር በህይወት አለሽልኝ" በስስት ፊት ለፊት እያየ በናፍቆትና በደስታ ተሞልቶ ጠየቃት፡፡

«እኔ ደህና ነኝ ጥሩዬ አንተ በህይወት አለህ አገኝሃለው ብዬ አልጠበኩም ነበር» አለች። አይኗ በናፍቆት እንባና ሳቅ ተሞልቶ።

"በጣም ነው የናፈቅከኝ እኮ የኔ ጌታ" አለችው።

"እኔስ የሺዬ ከተለያየን ጊዜ ጀምሮ በናፍቆትሽ ስንገበገብ ነው የከረምኩት፡፡ እንኳንም አሁን በሰላም አገኘውሽ የኔ ፍቅር» እያለ በናፍቆት እያወሩ በስስት

ሲተቃቀፉ፤ ወደ ትምህርት ቤቱ ቅጥር ግቢ የሚገቡት ተማሪዎች በሁለቱ ድርጊት ተገርመው እየሳቁ ቆመው ይመለከቷቸው ነበር።

እነሱ ግን ሰው እያየቸው መሆኑን እንኳ የሚያስቡበት ጊዜም አልነበራቸውም፡፡ ሁሉን ረስተው በራሳቸው አለም ውስጥ ነበሩ። በዚህ ሁኔታ ውስጥ እንዳሉ፤ እንባቸው ነጭ ማርቼዲስ መኪና እየነዳ ወደ እነሱ ሲመጣ ጥሩ ሰው በየሺሀረጊቱ ትከሻ ላይ ተመለከተው።

"የሺዬ ይሄ ጨካኝ ሊለየን መጣ ነይ እናምልጠው" አለና አንድ ዕጇን ይዞ ሲጎትታት፤ የሺ ሀረጊቱ ወደ ኋላዋ ዞራ ስትመለከት የምታውቃት ነጭ ማቼዲስ መኪና እየቀረበች ስለነበር። ተመልከታው ወደ ኋላ ዞራ እየሮጠች።

"እናምልጠው... እንዳይዘን" እያለች የሚጎትታትን ጥሩ ሰው ተከትላ ትሮጥ ጀመር። እንባቸው በማርቼዲስ መኪናው ከኋላቸው እየተከተለ ሲያባርራቸው እነሱም ከፊት ለፊት ሲሮጡ፤ እየቀረባቸው ሲመጣ ወደ ኋላ እየተገላመጡ በራስ ሆቴል ጀርባ ታጥፈው ሮጡ። መኪናው ፍጥነት ላይ ስለነበር ቶሎ መጠማዘዝ ስላልቻለ የተወሰነ መንገድ ሂዶ ፍሬን በመያዝ፤ ወደ ኋላ ተመልሶ ወደ እነሱ መንዳት ጀምረ፡፡

እየሮጡ የተወሰነ መንገድ ሄደው ዞረው ተመለከቱት፡፡ ከኋላቸው እየፈጠነ ሲመጣ በማየታቸው፡፡

"መጣ ... መጣ... እንፍጠን" እያለ ጥሩ ሰው እጇን እንደያዘ እየሮጠ መታጠፊያ አግኝተው ተያይዘው ይሮጡ ጀመር።

ማርቼዲስ መኪናው አሁንም በድጋሚ ፍጥነት ላይ ስለነበር ቶሎ መታጠፍ ባለመቻ ፤የተወሰነ መንገድ ሄዶ ፍሬን ከያዘ በኋላ መሪውን ጠምዝዞ እነሱ ወደሚሮጡበት እየነዳ ይከተላቸው ጀመር።

የሺሐረጊቱና ጥሩሰው እጅ ለእጅ እንደተያያዙ በመሮጥ ከመንደሩ ውስጥ ወጥተው ዋናውን አስፖልት ተሻገሩ፡፡ እንባቸው በመኪናው እየተከተላቸው ሲሄድ ከመንደሩ መውጫ ጋር ለግንባታ የተከመረ ድንጋይ ፊት ለፊቱ ስላጋጠመው መኪናውን

@BOOKALEM

ፍሬን ይዞ ቆመ። በጣም ተበሳጨ፡፡ መሪውን በሁለት እጁ እየደበደበ ይራገም ጀመር።

በዚህ ጊዜ የሺሐረጊቱና ጥሩ ሰው ዋናውን አስፓልት ተሻግረው ቆሙ፡፡ ወዴት መሄድ እንደለባቸው ሲያማርጡ ወደ ፒያሳ የምትሄድ አንበሳ አውቶቡስ ሰዎችን ጭና ስትንቀሳቀስ ተመለከቷት፡፡

"ነይ በዚህ አውቶብስ ገብተን እናምልጠው" አለና ጥሩሰው እጇን እንደያዘ እየጎተታት በመሮጥ ወደ አውቶብሱ ሄዱ፡፡አውቶብሱ በሩን ዘግቶ ጉዞ በመጀመሩ ጥሩ ሰው ከኋላ እየተከተለ እንዲያቆምለት በእጁ እየመታ ተከተለው፡፡ ሾፌር በፊት መስታወት ተመልክቷቸው ስለነበር የተወሰ መንገድ ሄዶ ዳር ይዞ አቆመላቸው።

እየሮጡ በተከፈተው የፊት በር ገብተው፤ በድካም እየተነፈሱና እያለከለኩ፤ ሰውን እየገፈታተሩ ወደ ኋላ ወንበር ሲሄዱ ሰው ተገርሞ ይመለከታቸው ነበር።አውቶብሱ ተንቀሳቅሶ ጉዞ ጀምሯል። ወደ ኋላው የመኪናው መስታወት ሂደው ተመለከቱ፡፡ አንባቸው ሊከተላቸው ባለመቻሉ ተደስተው ተቃቀፉ፡፡ .

ከዚህ በኋላ እንደማያገኛቸው ሲያውቁ ፈነጠዙ፡፡ የቸርቸል ጎዳናን አውቶቢሱ መውጣት ጀመረ። ደስተኛ ሆነው ይስቃሉ። በየመሀሉ እየተጠራጠሩ ወደ ኋላ ዞረው ይመለከቱ ነበር። ከኋላ የሚከተላቸው ምንም መኪና ስላልነበር ተደስተዋል። ወዴት እንደሚሄዱ ሁለቱም አያውቁትም። ማመልጣቸውንና በነጻነት መገናኘታቸውን ብቻ ነው የሚፈልጉት፡፡ የትም ያድርሳቸው ጉዳያቸው አይደለም።

አውቶቡሱ እየቆመ ሰው እየጫነ በመንቀሳቀስ ወደ ፒያሳ እየቀረበ ነው። ባንኮ ዲሮማ የሚባለው አካባቢ መድረስ ሲጀምር አውቶቡሱ ውስጥ ያሉ ሰዎች ማጉረምረም ጀምረዋል። አውቶቡሱ ፍጥነቱን እየቀነሰ መጓዝ ጀምሯል።

ተሳፋሪው ይበልጥ እያጉረመረመ ከፊት ለፊት አንዳች ነገር ለማየት አንዱ በአንዱ ላይ ለማየት ይንጠራራል።

ይሄ ሁሉ ሲሆን የሺሐረጊቱና ጥሩ ሰው የነበረውን ሁኔታ አላስተዋሉም። እነሱ በራሳቸው የፍቅር አለም ውስጥ ሰጥመው ሁሉን ረስተው እየሆነ ያለውን ማየት አልቻሉም።

አውቶቡሱ ማህል አስፓልት ላይ ቆመ። ተሳፋሪው ምን ተፈጥሮ ነው ይሄ ሁሉ ፓሊስ ምንድን ነው ይላል። ከፊት ለፊት መንገድ ዘግተው አውቶባሱን ያስቆሙት የፖሊስ ሀይል በጥያቄና በግርምት እየተመለከቱ እርስ በእርሳቸው እያወሩ ይንሾካሾኩ ነበር።አሁንም ሁለቱ ይሄን ሁሉ ጉድ አላዩም ነበር። ጥሩ ሰው በኋላ ላይ የመኪናውን መቆም አስተውሎ ተጠራጠረና

"አውቶቢሱ ለምንድን ነው የቆመው?" ብሎ ጠየቀ፡፡ የሺሀረጊቱም ስታይ አውቶቡሱ መቆሙን አረጋገጠችና

"እኔጃ" አለችው ትከሻዋን እየነቀነቀች ጥሩ ሰው ወደ ፊት ለፊት ሲመለከት ተሳፋሪው ቀልባቸው ወደፊት ለፊት አድረገው ሲመለከቱ አየ፡፡

"ምንድን ነው ወደፊት የሚመለከቱት" አለና ለማየት ሲንጠራራ በፊት ለፊት በኩል የፖሊስ ኮትና ቁምጣ ያደረገ ፤በቁምጣው ውስጥ የወጣው እግሩ ፈርጣማ ሆኖ የደነደነ፤ አጭር ፤ወፍራም ቆመጥ የያዘ ፖሊስ አይኖቹን እያጉረጠረጠ ገብቶ፤ ወደ ተሳፋሪው በማየት

"የሺሐረጊቷና ጥሩ ሰው የተባላችሁ ወደዚህ እንድትወጡ" አለ፡፡ ድምፁን ከፍ አድርጎ በሚያስፈራራ ጎርናና ድምፅ እየተጣራ፤ ተሳፋሪው ተጠራጥሮ ማን ይሆን እያለ እርስ በእርስ ይተያይ ጀመር።ጥሩ ሰው የፖሊሱን ንግግር ሲሰማ ደንግጥ ነው ያለው። ድምፁን ዝቅ አድርጎ

"የኛን ስም እኮ ነው የሚጣራው" አላት ወደ የሺሀረጊቱ ተጠግቶ፡፡

"ለምን?" አለችው እሷም እንደሱ ድምፀን ዝቅ አድርጋ።

"አላውቅም" አለ እዚያው እንደቆመ። ፖሊሱ ወደ መሀከል እየተጠጋ

@BOOKALEM

"በራሳችሁ ጊዜ ብትወጡ ይሻላችኋል ::አለበለዚያ ቅጣታችሁ ከባድ ይሆናል፦" አለ በዚያ በሚያስገመግም ነጎድጓድ ድምፁ ከፍ አድርጎ በመናገር:: ሁለቱም ዝም አሉ።

ወደኋላ ሰዉን እያሰፈ ሲመጣ ሰዉ በፍርሃት መንገድ ለቀቁለት:: ግራና ቀኝ ላይ ቆመው ፤መሀከሉን ከፊት አድርገው አይኖቻቸው ፖሊሱን እየተከተሉ ሲሄዱ፤ የመጨረሻው ወንበር ጋር ጥሩ ሰውና የሺሀረጊቱ እጆቻቸው እንደተቆላለፈ ቆመው ታዩ።

"እጎኛኋችሁ እናንተ አታለዮች ኑ ቶሎ ውጡ" አለ ወደ እነሱ እየሄደ።

"እኛ አታለዮች አይደለንም" አለች አፍጦ ወደ እነሱ የሚመጣውን ፖሊስ በፍርሃት እየተመለከተችው ::ፖሊሱ ሲመለከቱት ያስፈራል፤ ጥቁር ነው፤ ሰውነቱ ግዙፍ ከመሆኑ የተነሳ የለበሰው ዩኒፎርም ጠቦታል:: አይኖቹ ድፍርስ ያሉ ናቸው:: ባጠቃላይ ቅዱስ ሚካኤል ሰይፍና ሚዛን ይዞ ረግጦት የተኛውን ሴጣን ይመስላል። በዚያ ላይ ድምፁ ጎርናና በመሆኑ ሲናገር ሽብር ይፈጥራል።

"አሁን ኑ ከመኪናው ውረዱ" ሲል ትዕዛዝ ሰጣቸው:: እንደተያያዙ በፍርሃት ሆነው ምን ሰርተን ነው በሚል ጭንቀት ቢሰው መካከል አቆራርጠው የፊተኛው በር ላይ ደርሰው ወደ ውጭ ወረዱ።

ከመኪናው እንደወረዱ ወደ ፊት ለፊት ሲመለከቱ; ስፍር ቁጥር የሌላው ፖሊስ መንገዱን ዘግተው ቆመው ተመለከቷቸው። ግራ ገባቸውና በፍርሃት እርስ በእርስ ተያዩ፤ እጆቻቸው እንተያየዙ ነው አልተላቀቁም።

"ሂዱ እንጂ ምን ይገትራችኋ' አለና ፖሊሱ ከኋላቸው ገፈተራቸው። ወደፊት የተወሰነ ሄደው መልሰው በፍርሃት ቆመው ወደፊት ሲመለከቱ; ደጅአዝማች አካለወልደን ከፖሊሶቹ መሀከል በኩራት ቆመው ተመለከቷቸው።

"ወይኔ አባትሽ እኮ ናቸው የሺ" አላት በሹክሽክታ::የሺሐረጊቱ አባትየውን ፊት ለፊት ስታያቸው አውሬ መስለው ታይዋት። ይባስ የያዘችውን እጁን ጥብቅ አድርጋ ይዛ ወደ እሱ እየተጠጋች።

"ጥሩዬ በፍፁም እሺ እንዳትላቸው ሊለያዩን ነው የመጡት" አለችው። "እሺ የሺዬ እኔና አንቺ መለያየት አንችልም:: እስካሁን የለያዩን ይበቃናል:: አሁን እንዲለዩን እንፈቅድላቸውም" አላት ጥሩ ሰው ነፃለው እንዳየወስዱበት እጇን አጥብቆ እንደያዘ።

ደጅአዝማች አካለወልድ ከቆሙበት ቀስ እያሉ ከከበቧቸው ፖሊሶች ተለይተው ወደ እነሱ እየተራመዱ መጡ። እየቀረቡ ሲመጡ የሺሐረጊቱ ትንቀሳቀሳ ከጥሩ ሰው ጀርባ ተሸሸገች።

"እባኮትን ይተዉኝ ከኔ ተለይታ መኖር አትችልም" አለ እንዲተዉልት እየለመነ።

ምንም መልስ ሳይመልሱለት አይናቸው ደም መስሎ ወደ እሱ ቀርበው በንዴት ተመለከቱት።

"እባኮትን... እባኮት ይተውልኝ እኔ እወዳታለሁ እሷም ትወደኛለች... እንዋደዳለን... እባኮትን አይለያዩን" እያለ ለምናቸው::

ደጅአዝማች አካለወልድ የቀኝ እጃቸውን ሰንዝረው በሀይለኛ ጥፊ ፊቱን መቱት። ጥሩ ሰው በተመታው ጥፊ ህመም ቢሰማውም እንደምንም ራሱን ተቆጣጥሮ ጥፊ ያረፈበትን ፊቱን እየዳበሰ።

"እባኮትን የሺዬን ይተውልኝ" ሲላቸው እንደገና በጥፊ ደገሙት። የሺሐረጊቱ ከዚህ በኋላ መታገስ አልቻለችም:: እንደዚያ የምትወደውን ፍቅረኛዋን እየደጋገሙ በጥፊ ሲመቱት ዝም ብሎ ማየት አላስቻል አላት:: ይሄ ሁሉ በደል የሚደርስበት ለእሷ ብሎ መሆኑን ስለምታውቅ በጣም ተቆጥታ፤ ተሸሽጋ ከነበረችበት ጀርባው ወጥታ በአባትየውና በጥሩ ሰው መሀከል ገብታ ፤አባትየው ላይ በማፍጠጥ።

"ከዚህ በኋላ እንዳትመታው አቁም ብዬሃለው" ብላ አባትየው ላይ አይናቿን አፍጥጣ በእልህ ተሞልታ ተናገረቻቸው። ጥሩ ሰው በድፍረቷ ተገርሞ የተመታውን ፊቱን እያሸ ቀና ብሎ የሺሐረጊቱ ማየት ጀመረ።

«ምን አልሽ?» አሉ ደጅአዝማች አካለወልድ በልጃቸው ድፍረት የተሞላው ንግግር ተገርመው እየተመለከቷት።

«እንዳትመታው ከዚህ በኋላ ከእሱ የሚለየኝ ሞት ነው» ብላ በድፍረት ስትናገረ በዙሪያው ከበው የነበሩት ፖሊሶችና ሌሎች ሰዎች በድፍረቷ ተገርመው ሲያጉረመርሙ ከፍተኛ ድምፅ ተሰማ።

በዚህ ጊዜ እንባቸው በቤታው ደርሶ ስለነበር የተሰበሰበውን ፖሊሶች እየሰነጠቀ አልፎ ብቅ አሉ።

ደጅአዝማች አካለወልድ በድፍረቷ ተበሳጭተው በጥፊ ፊቷ ላይ በሀይል ደረገሙባት። ሰላዞራት ልትወድቅ ስትንገዳገድ ጥሩ ሰው ያዛትና አዙሮ አቀፋት። ደጅአዝማች በመበሳጨታቸው ለማላቀቅ እጇን ይዘው ሲጎትቷት። ጥሩ ሰው ሲይተው እንዳይወስዱበት አንደያዛት ሳለመልቀቅ ሲታገል፤ ቆመው ሲመለከቱ የነበሩት ፖሊሶች ወደ እነሱ በመሄድ ተረባርበው ጎትተው አለያይዋቸው።

«የሺዬ እኔ ወድሻለሁ አትሂጅብኝ» እያለ በፖሊሶቹ እጅ ገብቶ ለማስለቀቅ እየተወራረጨ በመጮህ ድምፁህ ከፍ አድርጎ ሲናገር፤ የሺሀረጊቱም

«እኔም እወድሃለው ጥሩዬ» እያለች በማልቀስ የያዟትን እጆች ለማስለቀቅ እየተውራጨች፡፡ ታግለቻቸው፡፡ ልታስለቅቅ በለመቻሏ እየጎተቱ ወሰደው ለእንባቸው አስረከቧት። የሺሀረጊቱ እንባቸውን ሲታየው ይበልጥ ጥላቻዋ ጨምሮ ለማስለቀቅ እየታገለችው፡፡

«መቼም የአንተ አልሆንም ዝም ብለህ ነው የምትደከመው እኔ የጥሩዬ እንጂ የአንተ አይደለሁም» እያለች እየጨኾች ድምጿን ከፍ አድርጋ ተናገረች፡፡ ልታስለቅቀው ሙከራ ሲታደርግ፤ እንባቸው በሁለት እጆቹ ወደራሱ አስጠግቶ ጥብቅ አድርጎ ያዛት፡፡ የሺሀረጊቱ ምንም በሀይል ብትታገለውም ልታስለቅቀው ስላልቻለች፤ ተከፋ ቆርጣ ቆመችና ፊቷን ወደፊቱ አስጠግታ በጥላቻ ተመልክታው፤ ምራቋን ሰብስባ ፊቱ ላይ ተፋችበት። እንባቸው ፊቱ ላይ የተፋችበትን ምራቅ በመዳፉ ጠርጎ በቁጣ አስተዋላት፡፡

ጥሩ ሰው ምንም ቢታገል ሊያስለቅቃቸው አልቻለም፡፡ በዚህም በሀይል ተበሳጭቶ መሳደብ ጀመረ።

«እናንተ ሆዳሞች... ልትለዩኝ ነው» እያለ ሲሳደብ ከመሀከል አንዱ ገፍትሮ ሲወረውረው የሀይል ሚዛኑን ስቶ ሲወድቅ፤ መሬት በእጁ ነክቶ ሊነሳ ሲል ጀርባው ላይ ሀይለኛ የዱላ ምት አረፈበት፡፡ ወገቡ ላይ ህመም ተሰምቶት ወድታች ወርዶ ተንበረከከ፡፡ ከዚያ በኋላ ቁጥራቸውን የማያውቃቸው የዱላ ብዛት መላ ሰውነቱ ላይ ሲያርፍበት መቋቋም አቅቶት መሬቱ ላይ ወደቀ፡፡ ድብደባው ቀጥሏል ከሚያርፍበት ዱላዎች አንደኛው ጭንቅላቱ ላይ ሲያርፍ ሀይለኛ የህመም ስሜት ተሰማውና ራሱን ስቶ ተዘረረ። የሚታየው በጨለማ ውስጥ ወደ ሩቅ ጥልቅ ጉድጓድ ውስጥ እየወረደ ሲሄድ ነበር። ጭለማው ያስፈራል፤ ጥልቀቱ አይደረስበትም። ከዚያ በኋላ የሆነውን አያውቅም ነበር።

«አንተ ጥሩ ሰው» እያሉ አክስትየው በሀይል እየወዘወዙ ሲቀሰቅሱት ነው ከህልሙ ባኖ የተነሳው።

«ይሄ የጤና ሳይሆን ሞት ነው ምን ነክቶህ ነው ጥሩ ሰው» ሲሉት በደንብ ባልነቃ ስሜት ባኖ እንደተነሳ አይኖቹን እያጨናበሰ ፊት ለፊቷ የቆሙትን አክስቱን እየተመለከተ።

"ምንድን ነው... ምንድን ነው" አለ፡፡

"በስመዓብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ" እያሉ እያማተቡ ተመለከቱት፡፡ በደንብ እያነቃ ወደ ራሱ ሲመለስ አክስቱ መሆናቸውን አረጋግጠ

"ምነው አክስቱ" ሲል ተጠራጥሮ አክስቱን እያየ ጠየቃቸው።

" እንዴ ሳለነቅድስት ይሄስ የጉድ ነው በጤናህ አይመስለኝም"።

"ምን ሆኜ ነበር?"።

"ምን ሆኜ ነበር... ምን ያስሆንከው አለ ጥሩዬ... ስትቃዠ ስትጮህ ነበር እኮ በእንቅልፍ ልብህ... ደግሞ ማነች የሺሀረጊቱ?"

እሱ በእንቅልፍ ልቡ ሲጣራ የነበረውን ስም አስታውሰው።

"አልኩኝ እንዴ አክስቱ?" አለ በእንቅልፍ ልቡ ሲያልም የነበረውን አስታወሰ።

@BOOKALEM

"የሺ…ሰረገላ… የሺዬ እኔና አንቺ እንኳያይም ትላለህ እየደጋገምክ ማናት ደግሞ እሷ የምታውቃት ነች?" አሉት።

እፍር እንጉቱን አቀርቅሮ ዝም አለ።

እከስቱ ዝም ማለቱ አይተው መናገር እንዳልፈለገ ሲገባቸው ጊዜ

"እኔማ ፈርቼ ነበር… በስመአብ ወልድ… በሀይል ነበር እኮ እየጮህ የምትለፈልፈው"

"ለእኔ ግን አልታወቀኝም ነበር" አለ።

"አንተማ ምኑን ታውቀዋለህ… በስንት ትግል እኮ ነው የቀሰቀስኩህ" ሲሉት ህልሙን አስታወሰ ህልሙ አስፈሪ ነበር። ያለመው ነገር በእውኑ እንዳይሆን ተመኘ እስጠሊታ ቅዠት ነበር።

እከስትየው ከተቀመጡበት ተነስተው ለፊቱ ውሃ አቀረቡለትና ተመለሱ። ባቀረቡለት ቀዝቃዛ ውሃ ፊቱን ሲታጠብ የተወሰነ ዘና አለ። ዘና ቢልም ያየው ህልም ግን ከህሊናው አልጠፋም። ጌታ ሆይ እውነት እንዳይሆን ከኔ አርቀው ሲል ተማፀነ።

እከስትየው እንጀራ በሳመን አቀረቡለት። ዛሬ አልበላም አላለም የረሀብ ስሜት እየተሰማው ስለነበር በፍጥነት የቀረበለትን ምግብ ይበላ ጀመር። እከስቱ ውሃ እምጥተውለት ከእልጋቸው አጠብ የነበረ ከእንጨት የተሰራ የልብስ ሳጥን ላይ ተቀመጡ። ፊት ለፊታቸው ተቀምጦ ምግብ የሚበላውን ጥሩ ሰውን እየተመለከቱ።

"እንግዲህ ጥሩዬ ከነ መሄጄ ነው። አንድ አስራ አምስት ቀን ስንበት ማለቴ ስለማይቀር እዚህ ብቻህን ሆነህ እንዳትቸገር ፍርፍር እየሰራህ እንድትበላ እንጀራውን ድርቆሽ አድረጌ አዘጋጅቼልህ አስቀምጫለሁ። በርበሬውም፤ ሽንኩርቱም፤ዘይቱም፤ጨውም አለልህ። አደራ እንግዲህ ሰው የለም ብለህ ረሀብ እንዳይገልህ። ድስትህን እጥብ አድርገህ መጀመሪያ ሽንኩርቱን ከትፈህ ድስቱ ላይ ጨምረህ እሳቱ ላይ ትድጣለህ። ትንሽ ትንሽ ውሃ ጠብ እያደረግህ ሽንኩርቱን ታበስላለህ፤ቀጥለህ ዘይቱን ትጨምርና ከሽንኩርቱ ጋር አዋህደህ ታቁላላለህ፤

የተወሰነ ትጠብቅና በርበሬውን ቀንሰህ ትጨምርና በደንብ እስኪዋሃድ እያቁላላህ ታበስለዋለህ። መብሰሉን ስታረጋግጥ ጨው ትጨምራለህ። እንግዲህ ጨውን ስትጨምር እንዳይበዛብህ ግምተህ መጨመር ይኖርብሃል። ከዚያ ጨው መዋሃዱን አይተህ ስታበቃ የተወቀጠውን ድርቆሽ ቀንሰህ ትጨምርና እስኪበስል ታማስላለህ፤ ሲበስል እንግዲህ አውጥቶ መብላት ነው። ይሄ ያስቸግራል ታዲያ?

እሱና የነገሩትን የፍርፍር አሰራር ቅደም ተከተል እንደገባው ለማረጋገጥ እየተመለከቱት ጠየቁት።

ጥሩ ሰው መመገቡን አቁሞ ፊት ለፊት አፍጥጦ ቢመለከታቸውም የሚነግሩትን አንዱንም በቅጡ አልሰማም ነበር። እንኳን ቁጭ ብሎ ምግብ እየሰራ ሊበላ ቀርቶ ፊቱን የሚታጠብበት ጊዜ የለውም።

"አይዞህ እንግዲህ … ደግሞ በጊዜ ግባ። ብቸኛ የሆነ ሰው የሚገጥመው ነገር አይታወቅም። ጊዜው እንደው ተበላሽቷል። ንካስ ተዋርዶ ከዙፋኑ የሚወርድበት ክፉ ዘመን ላይ ደርሰናል። እስከፊ ጊዜ ነው ልጄ አግዜር ምህረቱን ያምጣልን እንጂ የሚታየው ደግ ነገር አይደለም። ራስን መጠበቅ ነው በጊዜ ገብተህ በርህን ዝጋ። ይኸው ወጣቱ በየ መንደሩ፤በየጎዳናው በጠራራ ፀሃይ እየተገደለ ነው።"

"እሺ እከስቴ" አለ ጥሩ ሰው የተወውን ምግብ ተመልሶ እየበላ።

"በል እንግዲህ በለሊት ስለምነሳ በጊዜ ልተኛ" እሱና ከተቀመጡበት ተነስተው ወደ በሩ ሄደው በመቀርቀሪያ ቀርቅረው ተመለሱ። በመጋረጃ ወደተጋረደችው የሸበ አልጋቸው ላይ ውጥተው ሲቀመጡ የሸበ አልጋዋ ተንሳጠጠችና ሆዷ ወደ መሬት ወርዶ ሊነካ ምንም ያህል አልቀረውም ነበር።

"ለትነኛ መብራቱን አጥፋውና ተኛ ጥሩዬ"

"እሺ እከስቴ"

እከስቱ ጫማቸውን እስተካከለው የመኝታ ፀሎታቸውን እየደገሙ በየፀሎታቸው መሀል እመብርሃን የሚለውን ቃል ደጋግመው በመጥራት የሸበ አልጋቸው እየሙከኩ ተጋደሙባት።

@BOOKALEM

ጥሩ ሰው የቀረበለትን ምግብ ጨርሶ ውሃውን ጠጣና ሳህንና ውሃ መጠጫ ኩባያውን ለመመለስ ተነስቶ አስቀምጦ ተመለሰ፡፡ ፍራሹ ላይ ቁጭ ብሎ የጫማውን ማሰሪያ ፈቶ ጫማውን አወለቀው፡፡ ካልሲውንም ሆነ እግሩን ከታጠበ ቀናቶች ያለፉት በመሆኑ ሽታ ይዟል።ቢሸተውስ ምን ማድረግ ይችላል ስለራሱ ማሰብ አቁሟል።

ሀሳቡም፤ ረሀቡም የሺሀረጊቱ ነች፡፡ በህልሙም፤ በእውኑም በአይነ ህሊናው እየመጣች የምታስጨንቀው ፡፡ታዲያ በዚህ ውጥረት ውስጥ እያለ ስለ እግሩና ካልሲው እንዴት ያስብ፡፡ በፊት ቢሆን እንኳን ሽታ ሲይዝ ቀርቶ ሳይታጠብ ሙተኛት እንኳ ሰላም የማይሰጠው ለንፅህናው አብዝቶ የሚጨነቅ ነበር።

ዛሬ ግን እንደዚያ ማድረግ የሚችልበት ጊዜ የለውም፡፡ ይሄን እያሰበ ከተቀመጠበት ተነስቶ፤ ከእሱ ካለበት ብዙ ወደ ማይርቀው ማብሪያና ማጥፊያ እጁን ሰዶ ተጭኖ አጠፋው። ቤቱ በጨለማ ተዋጠ ተመልሶ ልብሱን ሳያወልቅ በጀርባው ፍራሹ ላይ ተጋድሞ፤ ላፍታ ከደቂቃዎች በፊት እይቶት ስለነበረው አስፈሪ ህልም እያሰበ አይኑን በጨለማው ውስጥ አፍጥጦ ለረጅም ሰዓታት ቆየ።መጨረሻ ላይ ሰዓቱ ብዙ ስለሄደ ደካከመውና ሀይለኛ እንቅልፍ ጭልጥ አድርጎ ወሰደው ። ለሊት ላይ አክስትየው ተነስተው ወጥተው ሲሄዱ እንኳን አያውቅም ነበር።ነግቶ የፀሀይ ብርሃን በቤቱ የእረጅ ቆርቆሮ ቀዳዳ ገብቶ ፊቱ ላይ አብርቶ ስለነበር ሙቀቱ በፈጠረበት ስሜት ከእንቅልፉ ነቅቶ ሲነሳ መርፌዱን ተመለከተ። ከመኝታ ተነስቶ ጫማውን መልሶ በማድረግ ተነስቶ ከቤት ወጥቶ ወደ ቅድስተማርያም ቤተክርስቲያን ሄደ።

-31-

የሺሐረጊቱ ክፍሏ ውስጥ እንደተዘጋባት ነው። ደጅአዝማች አካለወልድ በጠዋት ነው ከቤት ወጥተው የሄዱት። ወ/ሮ የዝና ወርቅ አንድ መነኩሴ ይፈልጎታል ተብለው መነኩሴውን አስገብተው ሳሎን ቤት ተቀምጠው የመጡብትን ምክንያት

ጠይቋቸው፡፡ መነኩሴውም ለሽምግልና የመጡ መሆኑን ተናገሩ። ጥሩ ሰው የሚባል አንድ ወጣት እንደላካቸው፤ የመጡበትም ምክንያት የሺሐረጊቱ የምትባለው ልጃችሁና የላከኝ ወጣት የተዋደዱና የተፋቀሩ በመሆኑ እንዲጋቡ እንዲፈቅድላቸው ሊጠይቁ እንደመጡ ሽማግሌው መነኩሴ አስተዛዝነው የእግዚአብሄርን ቃለ እያጠቃሱ እሺታቸውን ለማግኘት ጥረት ያደርጉ ጀመር።

ወ/ሮ የዝናወርቅ ግን የሽማግሌው መነኩሴ ጥያቄ ድፍረት የተሞላበትና ክብራቸውን የሚነካ በመሆኑ በጣም መናደዳቸው ፊታቸው ላይ ያስታውቅ ነበር። ነገር ግን ጥፋተኛው መነኩሴው ሳይሆን የላካቸው ሰው እንደሆነ ስለገባቸው፤ በተጨማሪም መነኩሴውንም በሀይለ ቃል መናገር ተገቢ እንዳልሆነ አስበው ንዴታቸውን ዋጥ አደረጉና "አባቴ ይሄንን ጉድ እንኳንም አካለወልድ ኖሮ አልሰማ ይሄ ለእኛ ውረደት ነው ፡፡እርሶም ቢሆኑ ይሄንን ነውር ጥያቄ ይዘው ወደኛ ባልመጡ ነበር፡፡" አሉ ወ/ሮ የዝናወርቅ አዝነው።

"እሜቴ እኔማ ምን ላድርግ ብለው ነው በኔም አይፍረዱ ልጁ እኮ አስጨነቀኝ፤ ካለሁበት ማርያም ደብር እየመጣ እግሬ ላይ እየወደቀ እዬዬ እያለ ሲያስቸግረኝ እኮ ነው" አሉ ሽማግሌው መነኩሴ የወ/ሮ የዝና ወርቅ ተደፈርኩ አይነት ብስጭታቸውን ሲመለከቱ።

"ይለቀስለት ይሄ ሙተኛ አቅሙን የማያውቅ፡፡ መቼም ልጄን አንድ ነገር አድርጓት እንጂ በጤናዋ አይደለም እንዲህ የሆነችው"

"መነኩሴው በስመአብ... ወወልድ... ወመንፈስቅዱስ" ብለው አማተቡ በመጨረሻ የመጡበት ጉዳይ ባለመሳካቱ ወ/ሮ የዝናወርቅን ተሰናብተው ከቤት ወጥተው ወደ ደብራቸው ተመለሱ።

ጥሩ ሰው መነኩሴውን ቁጭ ብሎ ቤተክርስቲያን ቅጥር ግቢ ውስጥ ይጠብቃቸው ስለነበር፤ እንዳያቸው ከተቀመጠበት በፍጥነት ተነስቶ ወደ እሳቸው ሄደ

"ምን አሉት አባ?" አለ የፊታቸውን ገፅ ለማጥናት ጥረት እያደረገ።

@BOOKALEM

"ልጄ የሚሆን አየደለም ሰዎቹ በጄ አላሉም" አሉ ያ በጉጉት ተሞልቶ በተስፋ ሲጠብቃቸው የነበረውን የጥሩሰውን ፊት ሲመለከቱ ሀዘን እየገባቸው።

"አይሆንም አሉ" አለ መነኩሴው በነገሩት መልስ አዝኖ መሬት መሬቱን እያየ።

"አይዞህ ልጄ... እግዜር የሰጠውን ሰው የመከልከል ሀይል የለውም:: ምንም ዛሬ እንቢ ቢሉም እግዜር ያንተ ነች ካለ የሰው ድካም ከንቱ ነው። ለማንኛውም በፀሎት ከእግዚአብሄር ጋር ተነጋገር እኔም አፀልይልሃለው"።

"እሺ አባቴ" አለ አዚያው እንዳቀረቀረ መሬት መሬቱን እያየ ።

"አይዞህ እንግዲህ... እሙብርሃን ትርዳህ" አሉትና በቆመበት ጥለውት ወደሚኖሩበት ጎጆ ሄዱ።

ጥሩ ሰው እዚያው የቆመበት ለረጅም ደቂቃዎች ቆሞ በሀሳብ ጭልጥ ብሎ ሄደ:: በምን መንገድ ሊያገኛት እንደሚችል አያውቅም:: ናፍቆቱ በርትቶ በአይነ ህሊናው ትመላለሳለች። ከሀሳቡ ተመልሶ ወደ ሰፈር ተመለሰ።

የተወሰኑ ቀናቶች በጠዋት ተነስቶ ከቤት ይወጣል። እሷን ማግኘት ባይችልም አብረው ያሳለፉባቸው 'አካባቢዎች እየሄደ ባሳለፉት ጣፋጭ የፍቅር ጊዜን እያሰበ ' በትዝታ መኖር ከጀመረ ውሎ አደረ።

በአንዱ ቀን አንበሳ ግቢ ሄዶ የተነሷቸውን ፎቶ ግራፎች ከፍሎ ይዞ ተመለሰ:: ፎቶዎቹን ለረጅም ጊዜ ደጋግሞ ሲመለከታቸው ዋለ።የእውነት አጠገቡ ሆና የምትስቅ እየመሰለው ፎቶግራፉ ላይ የምትስቀውን የሺሐረጊቱን እየተመለከተ ፈገግ ይላል። ፎቶውን ተመልክቶ ቋንቋ ኖሮት እንደሰው ሊያወራው ስላልቻለ አዝኖ ፍራሹ ላይ ሄዶ በጀርባው ተኝቶ ያስብ ጀመር።

ተኝቶ በሀሳብ ሲዋኝ በአእምሮው ውስጥ አንድ ሀሳብ ብቅ አለ::ሀሳቡን በደንብ እየመላለሰ ሲያውጠነጥነው ሀሳቡ ቃል እየሰራ፤ ቃሉ ሌላ ተመሳሳይ ቃል እየተካ፤ አእመሮው ውስጥ መደርደር ሲጀምሩ ከተጋደመበት ተነስቶ፤ ከሻንጣው ውስጥ ወረቀትና እስኪሪፕቶ አውጥቶ ወረቀቱ ላይ ያሰፍር ጀመር። ከጭንቅላቱ ውስጥ የሚፈሰው ግጥም ነበር። በሚወዳት በሚያፈቅራት የሺሀረጊቱ ስም የተገጠመ።

አማርኛ እንዳለሽ አሰረጃቸው

ውስጡን ተንትነሽ

ፍቅሩ ለሸንፎኛል መሄዴ ነው

አረፉት ብለሽ

ሀሳቡ ይወርድ ጀመር። አዝማች እየሰራለት ግጥሙን በሀሳብ እየደረደረው የልቡን ሙሉ መልዕክት እንደገለፀለት ሲሰማው ደመደመው። የፃፈውን መልሶ አነበበው በጣም ጥሩ ነበር። የተወሰኑ የሚስተካከሉ ሀሳቦችን ሰርዞ በምትካቸው መልሶ ፃፋቸው። ደጋግሞ አነበበው የልቡን ነበር የገለፀለት።ቀጥሎ ምን ማድረግ እንዳበት ቆጭ ብሎ አሰበ። ለእሷ በፖስታ አድርጎ ይላክላት? እንደዚያ ማድረግ አልፈለገም። ምን ቢያደርገው ነው የሺሀረጊቱን ሊያስደስት የሚችለው? ለረጅም ሰዓት አሰበበት። በመጨረሻ አንድ ሀሳብ ብልጭ አለለት፤፤ ይሄኛው ሀሳብ ድንቅ ነበር።

ከተቀመጠበት ተነስቶ ከክፍሉ ወጥቶ ሄደ ::ቀጥታ የሄደው ወደ ፒያሳ ነበር። አሪዞና የምሽት ክለብ ሄዶ ወጣቱን ሙዚቀኛ መሀሙድ አህመድን ማግኘት አለበት:: ይሄንን ግጥም ለእርሱ'ሰጥቶ በዚያ ግርማ ሞገስ ባለው ድምፁ ሙዚቃ ሰርቶለት ቢጫወተው የልቡን እንደሚያደርስለት አውቋል። ስለዚህ እሱን ማግኘት አለበት። የሚሰራበት አሪዘና የምሽት ክለብ ደርሶ ሲጠይቅ እንደሌለ ነገሩት። የት እንደሚያገኘው ሲጠይቃቸው ያለበትን ጠቆሙት:: ወደዚያው ሄዶ የተባለበት ቦታ ከሰዎች ጋር አገኘው:: አብረውት አንጋፋና ወጣት ዘፋኞች ነበሩ። አብዛኞቹን ያውቃቸዋል። ታዲያ እንዴት ብሎ ነው የሚያናግረው ግራ ገባው።

እንደምንም ወስኖ አስጠራውና ወደ እሱ ሲመጣ ለብርቱ ጉዳይ እንደሚፈልገውና ብቻውን ሊያናግረው እንደሚፈልግ ጠይቀው።

ማህሙድ አህመድ ከጓደኞቹ ላለመለየት አመነታና የልጁ ልመና ስላሳዘነው ፈቃደኛ ሆነለት። ጓደኞቹን ተመልሶ እንደሚመጣ ነግሯቸው ተያይዘው ከፊት ለፊታቸው ወደላው ካፌ ሄደው በረንዳ ላይ ተቀመጡ። ለምን እንደፈለገው

@BOOKALEM

ሲጠይቀው በህይወቱ ውስጥ ስለገጠሙት እውነቶችና አሁን እስከደረሰበት ያለውን ታሪክ በዝርዝር አጫውተው።

መሀሙድ ጥሩ ሰው በሚነግረው ታሪክ ልቡ ተነክቶ ተመስጦ ነበር የሚያደምጠው፡፡ በመጨረሻ ፍቅሬን ይገልፅልኛል ብሎ የገጠመውን ግጥም ዜማ ሰርቶ ቢጫወትለት የልቡ እንደሚደርስ ነግሮት ግጥሙን እንዲያነበው ሰጠው።

ማህሙድ ግጥሙን እያነበበ ከነገረው ታሪክ ጋር ሲያገናኘው ሙሉ ለሙሉ ሀሳቡን የሚገልፅ ነበር። እናም በልጁ ችሎታ በጣም ተደነቀ፡፡ ግጥሙንም እያነበበ በአእምሮው ዜማውን እያሰበ እያለ ጥሩሰው

"እንዴት አገኘኸው"? ሲል ጠየቀው፡፡

"በጣም ጥሩ ነው ዜማውን እንዴት እንደምሰራለት እያሰብኩኝ ነው። የሚገርም ነው"

"ወደድከው?"

"ታሪኩን በጣም ነው የሚገልፀው።"

"ጥሩ አድርገህ እንደምትጫወተው ተስፋ አደርጋለሁ"

"ሰምትን መጥተህ ጠይቀኝ ይደረስኩበትን እነግርሃለው" ብሎት ከተቀመጠበት ብድግ ብሎ ቆመ።

"እመሰግናለሁ" ብሎ እሱም ተነስቶ ቆሞ ተጨባብጠው ተሰነባበቱ። ጥሩ ሰው አንድ ነገር ማድረግ በመቻሉ በተወሰነ መልኩም ቢሆን ደስ አለው። በዚህ ስሜት ውስጥ ሆኖ ሲዞር ዋለና ምሽት ላይ ወደ ሰፈሩ ተመለሰ።

* * *

በጭንቀት የተሞሉ ቀናቶች አለፉ ጥሩ ሰውና የሺሀረጊቱ መገናኘት አልቻሉም። ለሰርግ የሚሆን ዝግጅት ተጧጡፏል። ያልተሰበሰበ ቤተዘመድ የለም ፤የሺሐረጊቱ ለመዳር ሽርጉድ መባሉን አይታ ታዝባለች።የሺሐረጊቱ መስኮቷን ከፍታ ውጭውን እየተመለከተች ግቢው ውስጥ ያለው ትርምስ እያየች ስትታዘብ ጥላሁንን ተመለከተችውና ጠራችው፡፡ጥላሁን ሲመለከታት ከሰታ ጥቁር ብላ ስለነበር ደግሞ ነበር ያለው። ለቀናቶች ከቤት ውስጥ ተዘግቶባት ልትወጣ ስላልቻለች እይቷት አያውቅም ነበር። አሁን ሲያያት ግን በደረሰባት ሀዘን ምን ያህል እንደተጎዳች ሲመለከት አዘነላት።የሺሐረጊቱ አጠገቧ እንደደረሰ ሰላም እንኳ ሳትለው የጠየቀችው ስለ ጥሩ ሰው ነበር።

"ጥለዬ አግኝተኸው ነበር? አለች ድምጿን ዝቅ አድርጋ፤ ነገር ግን ናፍቆትና ፍቅር በተሞላ ንግግር፡፡ጥላሁን ፈርቶ ዙሪያ ገባውን ገላምጦ ተመለከተና ድምፁን ዝቅ አድርጎ

"አግኝቼው ነበር"አላት፡፡

"እንዴት ነው? ደህና ነው? ስለኔ ጠየቀህ? ፍጥን ፍጥን እያለች ጥሩሰውን ያገኘ ያህል እየተሰማት በፈገግታ ተሞልታ ጠየቀችው።

"እሱ ደህና ነው ያለሽበትን ሁኔታ ነግሬዋለሁ"።

"ምን አለ ጥለዬ?።

"በጣም አዝኗል መምጣት ስለማይችል እንጂ ቢመጣ ደስተኛ ነበር። መልክትም አድርሰልኝ ብሎኛል"

"ምን አለ? አለች የላከውን መልዕክት ለመስማት ጓጉታ።

"በጣም እፈቅርሻለሁ ሁሌም ስለአንቺ ነው የማስበው አንድ ቀን እንገናኛለን ብሎሻል"

የሺሀረጊቱ በነገራት መልዕክት ደስ ብሏት ልትስቅ ፈገግ አለችና መልሳ አይኗ እንባ ሞልቶ ግጥም አለ። ሳግ ጉሮሮዋን እየተናነቃት

"እኔ አንድ ቀን መጠበቅ አልፈልግም ዛሬ ላገኘው ፈልጋለሁ" አለች።

"እንዴት ሆኖ የሺ" አለ ጥላሁን በንግግሯ ውስጥ የቆረጠች እንደሆነ ሲረዳ ሲገት አየባው።

"እኔ አልቻልኩም እሱን እያሰበኩ ጭንቅላቴ ሊፈነዳ ነው" የሚታገላትን እንባ በጉንጯ ላይ እየለቀቀችው።

"ተረጋጊ ነገሮች ይለወጣሉ"

"ምን ይለወጣሉ ይኸው ሲድሩኝ ድግስ ጀምረው ያለ እንዴ ደግሞ እሞታታለሁ እንጂ ከጥሩ ሰው ውጭ ማንንም አላገባም።" አለች የሺሐረጊቱ እልህ እየተናነቃት።

"ለማንኛውም ተረጋጊ የምትገናኙበትን ሁኔታ አመቻቻለሁ" አለ ጥላሁን በሲጋት ድምፁ እንዳይሰማ ዝቅ አድርጎ ዙሪያውን እየተገላመጠ።

-32-

ለምናለሁ በናትሽ ባባትሽ ቤት

ማማ ስልችቶሻል

አትስጊ ከኔ ዘንድ

ልብ ይቀርብልሻል

ጥሩ ሰው በሳምንቱ መሀሙድ አህመድ ጋር ሄዶ ሲጠይቀው የሰጠውን ግጥም ዜማ ሰርቶለት ተቀናብሮ በሸክላ አስቀርፆት ስለነበር ወስዶ ሲያስደምጠው ጥሩ ሰው በደስታ አነባ። ምን ያህል ጥሩ አድርጎ እንደሰራለት ባዳመጠ ጊዜ አስሬ እየደጋገመ ያመሰግነው ጀመር።ሸክላውንም በስጦታ ሲያበረክትለት በጣም ከመደሰቱ የተነሳ ከተቀመጠበት ተነስቶ ዘሎ ተጠምጥሞ አቀፈው። መሀሙድም በጣም መደሰቱን ባዬ ጊዜ ምን ያህል ለፍቅር ታማኝ የሆነ ሰው መሆኑን ሲያውቅ በሰራለትም ስራ መደሰቱን አይቶ እሱም በጣም ደስ ያለው።

ከተለያዩ በኋላ ጥሩ ሰው ሸክላውን እንደያዘ ወደ ደጃዝማች አካለወልድ ሰፈር ነበር የሄደው ።ማንም እንዳያየው ተጠንቅቆ በህፃኑ አቡሽ በኩል ሸክላውን ለየሺሀረጊቱ እንዲሰጥለት መልዕክት ላከው። ህፃኑ አቡሽ ተመልሶ መልዕክቱን ለራሱ ለጥላሁን ማድረሱን ሲነግረው አመስግኖት አካባቢውን ለቆ ተሰወረ።

ጥላሁን የደረሰውን መልዕክት ወስዶ ለየሺሐረጊቱ ሰጥቷት ተመለሰ ።የሺሀረጊቱ የተላከላትን ሸክላ አይታ ከጥሩ ሰው የተላከ መሆኑ ሲነገራት እጅግ ደስ ብሏት የመረጠላትን ሙዚቃ ለማዳመጥ ዘርፌን ጠርታ አስፈቀደች:: ወደ ሳሎን ቤት ሄዳ ሸክላውን አስቀምጣ አስጀመረችውና በፍጥነት ተመልሳ ሶፋ ላይ ቁጭ ብላ የሚጀምረውን ሙዚቃ ለማዳመጥ በጉጉት ትጠብቅ ጀመር።

ሙዚቃው ሲጀምር .....,

የሺ... የሺ... ሀረጊቷ የከቲቷ...

እያለ በስሟ የተዘመ ሙዚቃ መሆኑን ስታደምጥ በጣም ከመደሰቷ የተነሳ እንባዋ ፈሰሰ። ሙዚቃው ተጫውቶ ሲያልቅ በደጋሚ ከታው ቁጭ ብላ ታደምጥ ጀመር።

በዚህ ጊዜ ደጃዝማች አካለወልድ ወደ ቤት ሲገቡ ሲሉ ሙዚቃውን ሰምተው በር ላይ ቆመው ሲያደምጡ በልጃቸው ስም የተዘመ መሆኑን ሲያውቁ በጣም ተበሳጩ:: እንዳልተዋቸው ሲያውቁ ይሄ የማይረባ ውዲቂ አልተው አለኝ አይደል። አሉና በጓሮ በኩል ዞረው ወደ ሳሎን ቤት ሲገቡ የሺሐረጊቱ ሶፋ ወንበር ላይ ቁጭ ብላ ሙዚቃውን ተመስጣ ስታደምጥ አዩ።

የሺሐረጊቱ ኮቴ ሰምታ ስትዞር አባትየው መሆናቸውን ስትመለከት ደነገጠች።

"እነቲ የአሁኑን ሙዚቃ ድገሚው" አሉ ደጃዝማች አካለውልድ ፊታቸው ላይ ቁጣ እየነደደ ያለቀውን ሙዚቃ ደግማ እንድታሰማቸው ትዕዛዝ እየሰጧት።

የሺሐረጊቱ ስለደነገጠች እዚያው ቁጭ እንዳለች ቀረች።

ደጃዝማች ዝም ስትላቸው ወደ ሸክላው ሄደው አስተካክለው መስማት አስጀመሩት።ሙዚቃው መጫወት ሲጀምር ከተቀመጡበት ተነስተው እየፈጠኑ ወደ ከፍሏ ሄዳ የከፍሏን በር ከውስጥ ቀረቀረችው።

@BOOKALEM

ምሽት ነው ቤታው አሪፍና የምሽት ክለብ ውስጥ ነው የሙዚቃው ባንድ መድረኩ ፊት ለፊት እየተጫወተ ነው። መሀሙድ አህመድን የሺሐረጊቱ የተሰኘውን ለስላሳ የፍቅር ሙዚቃ እየተጫወተ ነው፡፡ ታዳሚው በሙዚቃው ተመስጠው ባየሉበት ሆነው እያዳመጡ ነው። ጥሩ ሰው ጥግ ላይ ቁጭ ብሎ እንደተከዘ ሙዚቃውን እያዳመጠ ነው። ሙዚቃውን እተጫወተ ሲጠናቀቅ ታዳሚው ከየተቀመጠበት በአድናቆት ተነስቶ አጨበጨበለት።ጥሩ ሰው ሙዚቃው እንዳለቀ ከተቀመጠበት ተነስቶ ከክለቡ ወጥቶ ሄደ።

* * *

የሺሐረጊቱ ማታ ቁጭ ብላ ክፍሏ ውስጥ ለጥሩ ሰው የፃፈችለትን የፍቅር ደብዳቤ ጥላሁን እንዲያደርስላት ጠርታ ሰጠችው። ጥላሁን ደብዳቤውን እንደሚያደርስላት ቃል ገብቶ ከግቢ ወጥቶ ሄደ።

* * *

ጥሩ ሰው በጥላሁን በኩል የተላከለትን የየሺሐረጊቱን ደብዳቤ በአንድ የሆቴል በረንዳ ላይ ቁጭ ብሎ ማንበብ ጀመረ።

> ጥሩዬ እንደምን አለህልኝ እኔ በአንተ ናፍቆት የተነሳ ላብድልህ ነው። ማበድ ይሻለኝ ብለህ ነው። ያላለፍኳቸው ቀናቶች ያለ አንተ ሲቃይ ሆነውብኛል። እንዴት እንደናፈቅከኝ ባየህ የኔ ውድ ደግሞ ጥሩዬ የላከልኝ ሽክላ ደርሶኛል። ሊደምጠው ስቅስቅ ብዬ ነው ያለቀስኩት። ምን ያህል ከኔ በላይ በብቸኝነት እንደምትሰቃይ ገባኝ የኔ ፍቅር።የሚገርምህ ደግሞ ሙዚቃውን ከፍቼ ሊያደምጡኩኝ ሊያለ ለባዬ ደርሳብኝ ሊያዳምጥ መሰለህ ለብድ ሆኖ ያዙኝ ልቀቁኝ ሊያለ ሲፎክር ከፍሌ ገብቼ በሬን ዝግት አላደርግ መሰለህ። ግን ቆይ ጥሩዬ ምን የሚያሳብድ ነገር አለ? እኔና አንተ በተዋደድን የእሱ እንደዚያ ማበድ ምን የሚሉት ነው። ለነገሩ ተወው አይፈረድበትም።

> የኔ ውድ እኔ ግን አንድ ውሳኔ መወሰኔን እነግርሃለው። ከአንተ ተለይቼ መኖር ስለማትችለኝ ወደ አንተ መምጫ እባሪህ ለመኖር ወሰኛለሁ። ሽሮ እንድ ጉድ ሳልነግርህ እሁድ እኮ የሰርጌ ቀን ነው ቂ... ቂ... ቂ ነው። ታዲያ ይሄ አያስቅም ሙሽራዬ አይበልሽ ከፋ ሁሉም ያገባ በየወረፋው ሲባልልኝ ነው አልሃለሁ ቂ... ቂ... ቂ... ወደው አይስቁ አሉ ልላቀው እንጂእስቲ አስበው ከአንተ ለይተው ለዚያ ለማይረባ ተማርኩ ለሚል መሀይም ሲድሩኝ ሲያስቡ ገና ሀሳቡን ሳሰበው ያቅለሸልሸኛል።
>
> ለነገሩ እንደው ድከሙ ቢላቸው እንጂ መጨም እኔና አንተ አንለያይም የሚለየን ሞት ነው። ፍቅራችን እስከመቃብር ነው። ውዴ የወሰንኩትን ልንገርህ ዘርፌን ጭንቀት ይዞኛል ቤተክርስቲያን ውሰጂኝ ብዬት ምኜ ጠዋት ቤተክርስቲያን ልትወስደኝ እሺ ብላኛለች። ስለዚህ አንተ ተዘጋጅተህ ከቤተክርስቲያኑ ጀርባ መቃብሩ ውስጥ ጠብቀኝ። ከዚያ ምን እንደምናደርግ ታውቃለህ እንደተገናኘን ተያይዘን ማንም ወደማያገኘን አገር ጠፍተን እንሄዳለን።
>
> እኔና አንተ ብቻ ማንም ሳይረብሸን በሰላምና በፍቅር እንኖራለን። ምን እንደሚታየኝ ታውቃለህ ልጆች ወልደን ከልጆቻችን ጋር እየተጫወትን አስደሳች ጊዜ ስናሳልፍ ደስ አይልም ጥሩዬ አቤት... እንዴት ጣፋጭ ጊዜ እንደሚሆን ይታየኛል።
>
> ውዴ ብሌ እንግዲህ ብዙ ባወራህ በወደድኩኝ ግን ያለችን ጊዜ አጭር ናት ስንገናኝ የሆዴን ሁሉ አወራሃለው እስከንገናኝ ናፍቆትህ ጠዋት እንግዲህ እንዳትዘገይ ቀድመህ ድረስ እስከዚያው ደህና ሁንልኝ የኔ ፍቅር
>
> አፍቃሪህ! የሺሐረጊቱ

ይሄል የላከችለት ደብዳቤ ጥሩ ሰው እንባቦ ሲጨርስ ውስጡ በደስታ ተሞላ። ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ከሚወዳት ፍቅረኛው ጋር ሊገናኙ ነው። እየፈጠነ ወደ ቤቱ ተመለሰ።

@BOOKALEM

-33-

ምሽት ነው፡፡ቢደጅአዝማች አካለወልድ መኖሪያ ሳሎን ቤት ውስጥ ራሳቸው ደጅአዝማች አካለወልድ፣ ቀኝአዝማች ባሻውረድ፣ እንባቸው እና ሌሎች ሁለት ሰዎች ተቀምጠዋል። ሁሉም ላይ ውጥረት ነግሷል። አንድ ግዳጅ ለመፈፀም ትዕዛዝ የሚጠብቁ ወታደር ነው የሚመስሉት። እነዚህን አምስት ሰዎች እንዲሰባሰቡ ያደረጋቸው ምክንያት ደግሞ አንድ ነገር ነው። ይኸውም በጥሩ ሰውና በየሺሐረጊቱ መካከል የተፈጠረው የፍቅር ግንኙነት ከሁለቱ እንግዶች በስተቀር ለሌሎቹ ራስ ምታት የሆነባቸው ጉዳይ ነው።

ክብራቸውን ማንነታቸውን ያዋረደ ተግባር ነው። አንድ መናጢ ደሃ የአገልጋይቱን ተግባር እንዲፈፅም መህከላቸው ቢገባ የማይገባውን ከብረነከ የሆነውን ተግባር ፈፀመ። የማይገባውንና የተከለከለውን በለስ ቀጠፈ። እናም የተከለከለውን ፍሬ በመብላቱ ፍርድ ይገባዋል። የፍርዱን ቅጣት ለመወሰን ነው የተሰበሰቡት።

ጥሩ ሰው ሆይ ከተፈቀደልህ ውጭ የማይገባህን ፍሬ ስለምን ቀጠፍክ ቢሉት ሄዋን አሳስታኝ ነው ብሎ ምክንያት መደርደር አይችልም። አስቀድሞም አልተፈቀደልህምና ለድፍረትህ ሞት ይገባሃል። ብለው በአንድ ድምፅ ወስነዋል። ምንም ይቅርታ የሌለው፤ ምንም ይግባኝ የሌለው የቅጣት ውሳኔ ነበረ ያስተላለፉት።ቅጣቱን የሚፈፅሙ ደግሞ በሙያው ልምድ ያላቸው ተፈልገው ተገኝተዋል። ሙያቸውን ለመፈፀም ደግሞ ከችሎቱ ፊት ቀርበው ቃለ መሃላ ፈፅመው ዝግጁ ሆነዋል። እንኳን ጥሩ ሰው የተባለ መናኛ ተራ ሰው ይቅርና አንቱ የተባሉና ተሰሚነት ያላቸው ቢሆኑ እንኳ ለነዚህ ሁለት ሰዎች ለምድራዊ ፅድቅ የሚሆናቸውን መና ያግኙ እንጂ ለእነሱ ከባድ አይደለም በደንብ አሳምሮ መቅጣት ይችሉበታል።

እንደፍርዱ ውሳኔ በየግለሰቦቹ ላይ የሚወሰነው ቅጣት ደለያይ ይሆናል እንጂ ቅጣቱን በሚገባ ይፈፅሙታል። በዚህ መሰረት በጥሩ ሰው ላይ የተጣለው ውሳኔ የመጨረሻው ነው። የሞት ፍርድ የፍርዱም ውሳኔ በዛሬው እለት ይፈፀማል።

አሁን ሁሉም ነገር አልቆ ቅጣቱን ለመፈፀም ወደ ተግባር የሚገቡበት ሰአት ነው። የችሎቱ የመሀል ዳኛ ደጅአዝማች አካለወልድ በቀኝ በኩል የነበሩትን ቀኝአዝማች ባሻውረድንና በግራ በኩል የነበረውን እንባቸውን በየተራ ዞረው አማካሩና ቀና ብለው ፊት ለፊት ተቀምጠው ለነበሩት ሁለት ሰዎች ተግባራቸውን እንድፈፅሙ በያዙት መዶሻ ጠረጴዛውን መትተው ደምፅ አሰሙ፡፡ ሁለቱ አስፈፃሚዎች ከተቀመጡበት ተነስተው በተጠንቀቅ ቆሙ። ሌሎቹም ተነስተው አብረዋቸው ቆሙ።

ይሄን ሁሉ ክርክርና ውሳኔያቸውን ጥላሁን ከችሎት ጀርባ በረንዳ ላይ ሆና በድብቅ እየሰማ ነበር። በውሳኔው ደንግጧል፡፡ ውሳኔውም አግባብነት እንደሌለው ያውቃል። ግን ምን ዋጋ አለው፡፡ እነዚህ የፍርድ ወንበሩ ላይ የተሰየሙ ዳኞች ሁሉን ማድረግ የሚችሉ ባለጊዜ ናቸው። ለጥሩ ሰው አዘኔለት ምናልባትም ለየሺ ሀረጊቱ ከባድ ነበር።ጥሩ ሰው ንፁሃን ሰው ነው ብሎ ጥብቅና ቆሞ ሊከራከርለት አይችልም። የቀረበበትን ክስ የሚያጣጥል በቂ የሆነ ማስረጃ እያጠቀሰ ነፃ ሊያወጣው አይችልም። ይሄንን ማድረግ ባለመቻሉም በጣም አዘነ። ምናልባት ሊያደርግ የሚችለው ነገር ቢኖር ማስመለጥ ነው። ይሄም ከታወቀ ቅጣቱ ከባድ ነው። ግን ደግሞ ማድረግ አለብኝ አለና ወሰነ፡፡ ሰዎቹ ቀድመውት ሳይደርሱ መድረስ ይኖርበታል ከበረንዳው ላይ እየፈጠነ ወርዶ ከግቢ ወጥቶ ወደ ጥሩ ሰው ሰፈር ለመድረስ መሮጥ ጀመረ።

ከሳሎን ቤት ወጥተው በረንዳ ላይ ቆመው ለመጨረሻ ጊዜ ተጨባብጠው ደጃዝማች ብቻ ሲቀሩ ሌሎቹ አራቱ ሰዎች እየተከታተሉ ከግቢ ወጡና ወደ ቆመችው ማርቼዲስ መኪና ሄዱ። ቀኝአዝማች በሻውረድ ገቢና ሲገቡ እንባቸው የኩፈርንት ድርሻውን ለመወጣት መኪናውን ከፍቶ ገባ። ሁለቱ ሰዎች ከኋላ በኩል

@BOOKALEM

ገብተው ተቀመጡ። እንባቸው የመኪናውን ሞተር አስነስቶ ጉዞ ወደ ጥሩ ሰው ሰፈር ሆነ።

ጥላሁን መንደሩ ውስጥ እንደ እብድ ይሮጣል። በዚ ቀዝቃዛ ምሽት በፊቱ ላይ ለቡ ችፍ ብሏል። በሀይል እየሳለ ያለ የሌለ ሀይሉን ተጠቅሞ ይሮጣል።

ማርቼዲስ መኪናዋ ፍጥነቷን ጨምራ ትሮጣለች። ከመንደሩ ውስጥ ታጥፋ ወጥታ ዋናውን መንገድ ይዛ ትከንፋለች። መኪና ውስጥ ያሉት ሰዎች ሁሉም በዝምታ ውስጥ ናቸው። ከቅጣት ውሳኔ በኋላ ንግግር የተከለከለ እስኪባል ድረስ መኪና ውስጥ ያለው ዝምታ ያስፈራል። ምናልባትም ሞት በራሱ ያስፈራ አይደል። ምንም ቢሆን ሰፈፃሚውም፤ሳስፈፃሚውም የሚከብድ ነው የሚሆነው። ሰዓ ይመስላል ፀጥ ብለዋል። መኪናው ግን ዝምታውን የጠላ ይመስል ይከንፋል።

ጥላሁን ድካም ቢሰማውም መሮጥ አለበት። ደርሶ ህይወት ማትረፍ ይኖርበታል። ምን ማድረግ ካልቻለ መቼም ቢሆን ህሊናው ነፃ መሆን አይችልም። አለበደሉ ሞት የተፈረደበትን ጓደኛውን ማዳን አለበት። ለዚህ ደግሞ የሚባክን ጊዜ፤ የሚቆጠብ ጉልበት አይኖርም። በመሆኑም ድካም ሳያሸንፈው ይሮጣል። ችፍ ብሎ የነበረው ላብ አሁን ላይ በይ ሰርቶ መፍሰስ ጀምሯል። የትንፋሹ ድምፅ ጨምሯል። ጥላሁን ግን መሮጡን አላቆመም እብሮት እየሮጠ ያለው ሰው ሳይሆን ሞተር ነው። ቀድሞ መድረስ አለበት። ታጥፎ መንደሩ ውስጥ ገባ።

ማርቸዲሷ እየከነፈች ነው። ድካም አይታይበትም እንዲያውም በተቃራኒው እየሮጠች በሄደች ቁጥር ጉልበቷ እየጨመረ ፍጥነቷ ይጨምራል። ላብ የሚባል ጠብታ አይታይባትም። በእርግጥ ድምፁ እየተቀራረጠ ይሰማ ጀምሯል። የዋናውን መንገድ ታጥፋ ወደ መንደሩ ውስጥ ገባች።

ጥላሁን በሩጫው ውስጥ እንዳለ እምላኩን ይማፀን ጀምሯል። ሀይልና ጉልበት ሰጥቶት መኪናዋን ቀድሞ መድረስ ይኖርበታል። ትንፋሹ እየተቀራረጠ ቢሆንም እየሮጠ ነው። ሊደርስ የተወሰነ መንገድ ነው የቀረው። ከፊት ለፊቱ እንድ መታጠፊያ አለ። እሱን መንገድ እንደታጠፈ ቤቱን ያገኛዋል። መታጠፊያው እየቀረበው ነው።

ማርቼዲሱ እየፈጠነች ነው። ከፊት ለፊት በቅርብ ርቀት የሚታየው መታጠፊያ የመጨረሻዋ ይሆናል። መታጠፊያውን እየቀረበችው ነው ።

ጥላሁን ታጠፈ ግቢውን በቅርብ ርቀት ተመለከተው ፈጥኖ መግባት አለበት። የተወሰነ መንገድ ቀነሰ ድካሙ ካቅሙ በላይ ሆኗል። የመጨረሻ ሀይሉን ተጠቅሞ ወደ ግቢው ለመግባት ጥቂት ሜትሮች ብቻ ነው የቀሩት እንደምንም መሮጥ ጀመረ።ከፊት ለፊቱ የመብራት ብርሃን እየታየው ነው። መኪና መሆኑን አየ በዚህ ጊዜ በጣም ደነገጠ። መኪናው ፍጥነቱን ጨምሮ እየመጣ ነው። የቀረውን ርቀት ከመጨረሱ በፊት መኪናው ቀድሞት ይደርሳል። እጣብቂኝ ውስጥ ገባ ፤መኪናው እየቀረበ ነው። ያለው አማራጭ መቆም ነው ቆመ፤ ራሱን ረገመ ፤ድካሙ ሁሉ ከንቱ ሆነበት። ምንም ቢሮጥ ያለ የሌለ ጉልበቱን ቢጠቀምም ለካ ሞትን መቀደም አይቻልም።

እሱ ያለበት ሁኔታ አደገኛ ስለሆነ መኪናው እየቀረበው ሲመጣ ወደ ኋላው አፈግፍጎ እጥር ስር ተሸጎጠ። ቤቱ ከፊት ለፊት ይታየዋል። መኪናዋ መጥታ የእጥሩ በር ላይ ቆመች። ሲያጓራ የነበረ ድምጿ ፀጥ አለ። አካባቢውን አድምቆት የነበረው የመብራት ብርሃንም ድብን ብሎ ጠፋ። ቦታው ጨለመ። ጥላሁን ልቡ በሀይል እየመታ እንደተሸሸገ የሚሆነውን ይከታተላል።

የመኪናዎቹ በሮች ተከፈቱና ስስት ሰዎች ወረዱ። ሁለቱ ሰዎች ወፍራም የሆነ ዱላ ከፎ ይዘዋል። አራተኛው ሰው ገቢና እንደተቀመጠ ቀረ። ሶስቱ ሰዎች ተከታትለው የግቢውን አጥር በር አልፈው ገቡ።

ጥላሁን ጨንቆው እንደተሸሸገ ወደ ቤቱ እየሄዱ የነበሩትን ሰዎች እየተመለከተ ብቻውን ያወራ ጀመር። ትንፋሹ ቁርጥ ቁርጥ ይላል።

"አባክህ ጥሩ ሰው በሩን አትክፈትው" እያለ የሚሰማው ይመስል በጭንቀት ያወራ ጀመር።

ሰዎቹ ቤቱ በር ላይ ደርሰዋል። አንደኛው የቤቱን በር ቆረቆረው። ጥላሁን ልቡ ተሰቀለ ፤ምን እንደሚያደርግ ግራ ገባው። እነዚህን ሰዎች በምንም መልኩ ሊያስቆማቸው የሚችላቸው ሰዎች አይደሉም። ሁሉን ማድረግ የሚችሉ ጨካኞች

ናቸው። ምንም ማድረግ ባለመቻሉ አዝና ሳያውቀው እንባው በጉንጮቹ ላይ ይፈስ ጀመር።

የበር መከፈት ድምፅ ተሰማና በሩ ተከፈተ፡፡ ከቤቱ ውስጥ ብበሩ ቅርፅ ሾጠጥ ብሎ የወጣው የመብራት ብርሃን ሰዎቹ ላይ ሲያበራ ሰዎቹን ለያቸው። አንባቸውና ዱላ የያዙት ሁለቱ ሰዎች ነበሩ። በፍጥነት በሩን ገፍተው ወደ ውስጥ ተከታትለው ገቡ። ወዲያውኑ በሩ ተመልሶ ተዘጋ።ጥላሁን የመጨረሻ እንጥፍጣፊ ተስፋው በሩ ሲዘጋ አብሮት ከውስጡ ጠፋ። በመጨረሻ የተስፋው የመጨረሻ ቃል የነበረችው።

"ወይኔ ወንድሜን" የሚል ነበር።

ከቤቱ ውስጥ ወይኔ የሚል ድምፅ ተሰማና ድምፁ ተመልሶ ፀጥ አለ። ጥቂት ቆይቶ የቤቱ በር ተከፈተና የገቡት ሰዎች ተከታትለው ወጡ። እየፈጠኑ ከአጥር ግቢው ወጡና ወደ መኪናቸው እንደየአወጣጣቸው ገብተው ተቀመጡ፡፡ የመኪናው የሞተር ድምፅ ተሰማና ወዲያውኑ ከመኪናዋ ግንባር የወጡት መንታ ብርሃን ጭለማ ውጦት የነበረው አካባቢ በብርሃን አደመቀው፡፡ መኪናዋ ተንቀሳቅሳ እንዚያን የሞት ምድብ ነዋሪዎችን ይዛ ተፈተለከች።

አካባቢው በሀይለኛ ፀጥታ ተዋጠ። ጥላሁን ከተሸሸገበት ወጥቶ የሩጫ ያህል እየፈጠነ ወደ ግቢው ገባ። እየተራመደ ሄዶ በተከፈተው በር ወደ ውስጥ ሊገባ ሲል ባየው ነገር ደንግጦ ቆመ፡፡ ወደ በሩ መሰመር ሰርቶ እየፈሰሰ የሚወርድ ደም ተመለከተ፡፡ ቀስ ብሎ ገብቶ ደሙ የመጣበትን መስመር ተከትሎ ሲሄድ፤ ጥሩ ሰውን በጀርባው ወደ ኋላው ወድቆ ፤አንድ እግሩ ቀጥ ብሎ ተዘርግቶ፤ ሌለኛው እግሩ ጉልበቱ ድረስ ታጥፎ ወደ ኋላ ዞሯል። እጆቹ ግራና ቀኝ ተዘረጋግተዋል።ጥላሁን በድንጋጤ ጭንቅላቱን በሁለት እጆቹ ይዞ ቆመ፡፡ቆይቶ ከቆመበት ተንቀሳቅሶ ወደ ወደቀው ጥሩ ነው ሄዶ እንጉብሶ በህይወት መኖሩን አለመኖሩን ለማረጋገጥ ትንፋሹን አዳመጠ። ምንም ትንፋሽ የለውም ፀጥ ብሏል። መሞቱን ሲያረጋግጥ ድምፁን አጥፍቶ ስቅስቅ ብሎ ማልቀስ ጀመረ።

-34-

የሺሐረጊቱ በጠዋት ነው ከእንቅልፏ የነቃችው፡፡ ምናልባትም እዚህ ቤት ውስጥ ይሄኛው እንቅልፏ የመጨረሻዋ ሳይሆን እንደማይቀር አስባ ሰራሷ ፈገግ አለች። በምትወደው ሰው እቅፍ ውስጥ የምትገባበት ጊዜ ስታስብ ጥቂት ሰዓታት ብቻ እንደቀሯት ስታውቅ በጣም ተደሰተች።ጥሩሰው በናፍቆት ይጠብቃታል። ከእርሱ ጋር በነፃነት ሄዳ የምትኖርበት ጊዜ ደርሷል። ምንም የምትይዘው ነገር የላትም፡፡ ያለፈውን ህይወቷን በትዝታ የሚያስታውሳት ምንም ነገር አትፈልግም፡፡ አዲስ ህይወት እንደ አዲስ መኖር ነው የምትፈልገው። ነጠላዋን አንሲታ ተከናነበችና ወደ በሩ ሄዳ የማትመለስበትን ይሄን በህይወት ዘመኗ እስር ቤት ሆኖ የኖረችበትን ክፍሏን ለመጨረሻ ጊዜ ዞራ በደንብ ተመለከተችው፡፡ የክፍሏን በር ከፍታ ወደ ውጭ ወጣች።

ዘርፌ በር ላይ እየጠበቀቻት ነው፡፡ ነጠላቸውን እንደተከናነቡ በእግራቸው እየተጓዙ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተክርስቲያን ደረሱ። ቀጠሮ የያዘችበት ሰፍራ የቅዳሴው ስርዓት ይሰማል፡፡ ወደ ግቢው የሚገቡና የሚወጡ ምዕመናን ይታያሉ።

እጥሩ ደጃፍ ሲደርሱ ሁለቱም እጆቻቸውን እንስተው እያማተቡ ተሳለሙ፡፡ ወደ በሩ ሄደው በመሳም ወደ ውስጥ ዘልቀው ገቡ።

የሺ ሀረጊቱ ልቧ በሀይል መምታት ጀምሯል። በሴቶች መሳለሚያ በኩል ሄደው ደጀ ሰላሙ ጋር ሲደርሱ በድጋሚ አማተቡና ደጀ ሰላሙን ስመው ለፀሎት ተንበረከኩ።ጥቂት እንደቆዩ የሺሀረጊቱ ቀስ ብላ ቀና በማለት ዘርፌን በጎን ተመለከተቻት። መሬቱ ላይ እንደተደፋች ፀሎቷን እያደረሰች ነው። የመጨረሻው ሰዓት ላይ በመድረሷ ካንነበሰችበት ድምፅ ሳታሰማ ቀስ ብላ ተነሳች፡፡ ልቧ በሀይል ይመታል። ማምለጥ አለባት ፤ነፃ መውጣት ይኖርባታል። ስለዚህ ጊዜው መባከን ስለሌለበት ቀስ ብላ ርምጃ ጀመረችና ደረጃዎቹን ፈጠን ፈጠን ብላ

@BOOKALEM

ወረደች።የእርምጃዋን ፍጥነት ጨምራ በሴቶች መውጫ በኩል አድርጋ በጓሮ በኩል ከግቢው ወጥታ ሄደች። ከግቢው እንደወጣች የተወሰነ መንገድ ሄዳ የለበሰችውን ነጠላ ከላይዋ ላይ አወረደችና ጠቅልላ መሬት ላይ ወረወረችው።ነጠላው ከላይዋ ላይ ሲወርድ ቀለላት፡፡ የነፃነት አየር በሀይል ስባ ተነፈሰች። እሮጌው ማንነቷት ጥላ አዲስ ማንነቷ ተቀበለች። እርምጃዋ አልቆመም ይሄኔ ከአንዱ የመቃብር ሀውልት ላይ ቁጭ ብሎ በናፍቆት እየጠበቃት ነው፡፡ ፈንደቆች፤ ሩጪ ፤ሩጪ አለኝትና የተወሰነ መሮጥ ጀመረች።

እነዚያን የሙታን መቃብሮች እያቋራረጠች ጥቂት ተጓዘች። ጥሩ ሰው ግን የለም፡፡ ምናልባት ልትደርስበት ጥቂት ይቀራት ይሆናል። መታገስ አለባት ከአንዱ ጥግ ሆኖ እየጠበቃት ይሆናል። ድምፁ ከአሁን አሁን ስሟን ሲጠራ ለመስማት ጆሮቿ ክፍት ሆነው ተቀሰሩ።

እንደናፍቆቷ ጥሩ ሰውን የምታገኝበት ደቂቃዎች የሰዓታት ያህል ረዘሙባት። አይኖቿን ከወዲያ ወዲህ አንከራተተቻቸው። ጥሩ ሰው ግን አይታይም። ወዴት ይሆን ያለው ስትል አሰበች። በደብዳቤዋ ላይ እንዳያረፍድ አስጠንቅቃዋለች። ይሄንን ደግሞ ተግባራዊ እንደሚያድረግ ጠንቅቃ ታውቃለች። ቶሎ ለምን አልመጣም ታዲያ? በውስጧ የፍርሃት ጥያቄ ቢነሳም ማመን አልፈለገችም፡፡ ከሆነ ቦታ ብቅ ብሎ ሊጠራት እንደሚችል እምና ከወዲያ ወዲህ አይኖቿ ተንከራተቱ።

በዙሪያዋ ከቦ የሚታይዋት የሙታን መቃብሮች ብቻ ናቸው። ከዳር ዳር አርቃ ተመለከተቻቸው ፤በተለያየ ቅርፅ ቆመው አፈጠጡባት። ከእኛ መሀከል ማንን ይሆን የምትፈልገው? ብለው የሚጠይቋት መሰሏት ትንሿ ፍርሃት እያደገች፤ ውስጧ ነብስ እየሰራች መላ አካላቷን መውረር ጀመረ።

"ጥሩዬ.... ጥሩ ሰው .... "ብላ ድምጿን ከፍ አድርጋ ተጣራች፡፡ መቃብሮቹ መልሰው እያስተጋቡ የጠራችውን ቃል ደገሙላት። የሚያላግጡባትም መሰላት። ደግማ ተጣራች ደግመው መለሱላት ሰውነቷ መራድ ጀመረ።እየተሿሿረች ተጣራች ጥሩ ሰው ግን በቦታው አልነበረም። ውጥኗ መና ሲቀር ተስፋዋ መልሶ ደምኖ ሲጨልም ታወቃት፡፡ ተመልሳ ወደዚያ ሲኦል እስር ቤት ግዞተኛ ልትሆን ነው። ያላመነችው

ሊሆን ነው።ፍርሃቷ አጥንቷ ድረስ ዘልቆ ተሰምቷት በቆመችበት እንባዋ እየፈሰሰ ትንቀጠቀጥ ጀመር።

"ለምን...? ለምን...? ጥሩ ሰው ጠብቂኝ ብዬህ አልነበረም ለምን...? ስህተት ሰራህን" መራራ እንባ ከአይኖቿ እየፈሰሰ ብቻዋን አወራች፡፡ አሁን ግን እንባዋን የሚያብስ የህይወቷ ተስፋ ብቻዋን መቃብር መሀከል ጥሏት ቀርቷል። ተስፋ ባጣ ስሜት አጠገቧ ያለ መቃብር ላይ ቀስ ብላ ወርዳ ተቀምጣ እየተንሰቀሰቀች ታለቅስ ጀመረች።

ዘርፌ ፀሎቷን ጨርሳ ቀና ስትል የሺሐረጊቱ ከአጠገቧ የለችም፡፡ ምናልባት ቀድማኝ ፀሎቷን ጨርሳ ተነስታ ይሆናል ብላ ተሳልማ ከበረንዳው ላይ ወርዳ በአይኖቿ ትፈልጋት ጀመር። የሺሀረጊቱ ግቢ ውስጥ አትታይም ።መደንገጥ ጀመረች ፤እየፈጠነች ወደ መውጫው ሄዳ ተመለከተች። የለችም ግራ ገባት ወዴት ሄደች?። ግቢው ውስጥ ተመልሳ እየተሿሿረች ፈለገቻት ልታገኛት አልቻለችም።

ከግቢው ወጥታ ወደ ዋናው መንገድ ወጥታ እየተሯሯጠች ፈለገቻት በአካባቢው የለችም።

"ወይኔ ጉዴ ዛሬ ምነው ይዣት ባልወጣሁ" ብላ ተፀፅታ ብቻዋን አወራች። ቤተክርስቲያን ውስጧን ብላ እንደታለለቻት ገባት። ግራ ሲገባት ተመልሳ እየሮጠች ወደ ግቢው ተመልሳ ገባች። እንደ እብድ እየሮጠች ፈለገቻት የሺሀረጊቱ የምትገኝ አልሆነችም።

እግሯ እንደመራ በጓሮ በኩል ወደ መቃብር ወደ ሚወስደው በር በደመነብስ ተራመደች።

"ጊዮርጊስዬ የዛሬን ብቻ ከጉድ አውጣኝ" ቁና ቁና እየተነፈሰች ተማፀነች። በሩን አልፋ በሕውልት ወደ ተሞላው የመቃብር ስፍራ ገባች። በህይወቷ እንደዛሬ ስህተት የሰራችበት ቀን የለም እስከምታውቀው ድረስ፤ የሆነ አንድ ሀይል ከዚህ ጉድ ሊያወጣት ይገባል። የምታውቃቸውን የመላዕክትና የቅዱሳን ስሞች አንዱም አልቀሯት ከዚህ ጉድ እንዲያወጧት ኡሎሄ አለች።

@BOOKALEM

ከፊት ለፊቷ አይኖቿ አንድ ነገር ላይ አረፉ፤ ነጠላው ላይ በፍጥነት ወደዚያው ተራመደች። ከወደቀበት አንስታ ዘረጋግታ ጥለቱን አየችው ራሱ ነው፤ የሺሀረጊቱ ለብሳው የነበረው ነጠላ። ታዲያ እሷ ወዴት ሄደች? አይኖቿ ከወዲያ ወዲህ ተንከራተቱ እሷ ግን አትታይም።

ነጠላውን ባገኘችበት ፊት ለፊት የሩጫ ያህል እየተራመደች ፈጠነች። እይነኖቿ እንባ አቅረዋል። የሺሀረጊቱ ጉድ ሰርታታለች። ከዚህ በኋላ ምን ይዛ ወደ ቤት ትገባለች። የት ሄደች ብለው ቢጠይቋትስ የትሄደች ብላ ትነግራቸዋለች። እውነቱንስ ብትነግራቸው ማንስ እውነት ነው ብሎ ሊያምናት። እንባዋ ፈሰሰ ጉንጮቿ ላይ ቦይ እየሰራ ወረደ። የእድሜ ዘመኗን በታማኝነት የኖረችበትን ቤት በአንድ ቀን ስህተት እምነቷ እንጦሮጦስ ሲወርድ ታያት።ተስፋ ባጣችበት ሰዓት ፀሎቷ ሰምሮ ምላሽ ያገኘ መሰላት ማመን አልቻለችም፡፡ ተጠራጠረች ቆመችና በአትኩሮት ተመለከተች፡፡ እሷ ራሷ ነች የሺሐረጊቱ የመቃብሩ ህውልቱ ላይ ቁጭ ብላለች።

"ፀሎቴ ደረሰ… ድሮስ በአንድዬ ያመነ መች ይወድቃል።" አለች፡፡ ፀሎቷ ምላሽ በማግኘቱ አመሰገነች። ጊዜ መፍጀት የለባትም በዚህ መሀከል የሚፈጠር ነገር አይታወቅም፡፡ ከቆመችበት ተንቀሳቅሳ የሺሐረጊቱ ወዳለችበት እየፈጠነች ሄዳ ደረሰች።

"የሺ ምን ሆነሽ ነው ቆይ?

የሺሐረጊቱ እንባዎቿ በጉንጮቿ ላይ ይፈሳል እንጂ ሰጠየቀችው ጥያቄ መልስ አልመሰሰችላትም።

ዘርፌ በሁኔታዋ ግራ ተጋባች። ዞር አለባት እንዴ? ፀሎት ብሎ አስወጥቶ መቃብር መሀከል ህውልት ላይ አስቀምጦ የሚያስለቅስ ምንድን ነው? ደህንነቷን ተጠራጠረች።

"አንቺ ልጅ ምን ሆነሽ ነው የምታለቅሺው?

የሺሐረጊቱ አሁንም መልስ አትሰጥም። ዋናው በሰላም መገኘቷ ነው

ጎይ እንኳንም በሰላም አገኘሁሽ እንጂ ሁለተኛ አይለምደኝም አለችና ዘርፌ ነጠላውን አራግፋ አለበሰቻትና እጇን ይዛ ከተቀመጠችው አስነሳቻት። ምን ሆና ነው? ልጅቷ ምን ነካት? ስትል አሰበች። ተጠራጥራም ዙሪያዋን ተመለከተች። ከመቃብር ውጭ አንዳች ነገር በቦታው አልነበረም። እጇን ይዛ እየጎተተች ከመቃብር ውስጥ ይዛት ወጥታ ወደ ሰፈር ተመለሰች።

-35-

ቀን ነው የሰርግ ድግሱ ተጧጡፏል። ጓሮ ቁጭ ብለው ሽንኩርት የሚከትፉ ብዙት ያላቸው ሴቶች ተሰብስበው ወሬያቸውን እያወሩ ይከትፋሉ። ትልቅ ሰንጋ ግቢው ውስጥ ተጥሎ ስጋ አራጆች እየበለቱ ነው። ድባቡ ሰርግ ሰርግ ይሸታል።

ሳሎን ቤቱ ውስጥ የደጃዝማች አካለወልድ የቅርብ ጓደኞችና ለሰርጉ የመጡ ዘመዶች ሳሎን ቤት ተቀምጠው ቴሌቭዥን እየተመለከቱ ይጫወታሉ። በመሀከል የሁሉንም ቀልብ የሳበ ነገር ተከሰተ፡፡ ጋዜጠኛው ሰበር ዜና ብሎ የሀይለስላሴን ምስል ይዞ ቀረበ። በዙሪያቸው የደርግ ባለስልጣናት ከበዋቸዋል፡፡ ንጉሱ ፊት ላይ ድካምና ተስፋ መቁረጥ በሰፊው ይነበባል። ንጉሱ ድክም ባለ ድምፅ ነገር ግን ንጉሳዊ ለዛውን ባልተለየው ቃና ንግግር ጀመሩ።

ለሀገር ይበጃል፤ለህዝቡ ይጠቅማል፤ የምትሉ ከሆነ የምትሉትን ተቀብለናል አሉ፡፡ ጋዜጠኛው ንግግሩን ቀጠለ ግርማዊ ቀዳማዊ ሀይለስላሴ የኢትዮጵያ ንጉሰ ነገስት በገዛ ፈቃዳቸው ስልጣናቸው ለቀቁ አለ።ቤቱ ውስጥ ያለው ሰው በድንጋጤ ተውጧል። ይበልጥ ደጃዝማች አካለወልድና ጥቂት ጓደኞቻቸው ፊት ላይ የሚታየው ድንጋጤ የሚገርም ነበር።የቴሌቪዥኑ ምስል መታየት ጀምሯል፡፡ ንጉሱ ከተቀመጡበት ዙፋን ተነስተው በደርግ ባለስልጣኖች እንደታጀቡ ከቤት ወጥተው በር ላይ ወደምትጠብቃቸው ቮልስ ዋገን መኪና ወሰዷቸውናእንደገቡ ጣይቋቸው፡፡ ቆም ብለው መኪናዋን ተመልከተው ባለማመን

@BOOKALEM

"በዚህች ነው የምንሄደው? ተዉ እንጂ ለክብራችንም አይሆን" ቢሉም ሚሰማቸው አላገኙም። እንደፈሩት ክብሬን አይመጥንም ባሏት ሾልስ ዋገን መኪና ውስጥ ገብተው ተቀመጡ። መኪናዋም ከቤተመንግስቱ ተንቀሳቅሳ ወጥታ ሄደች።

እነደጃዝማች አካለወልድ ባለማመን እየሆነ ያለውን በዝምታ ይመለከቱ ነበር።

* * *

የሺሐረጊቱ በጣም ያለቀሰችበት አይኗ ቀልቶ አብጧል። የደረሰባት ሀዘን ከባድ በመሆኑ ልትቋቋመው አልቻለችም። ጥሩ ሰው ጉድ ሰርቷታል። ለጨካኞች አሳልፎ ሰጥቷታል። ግቢ ውስጥ ሊቀራመቷት ደግስ ደግሰው ሰንጋ ጥለዋል። እያለቀሰች በተከፈተው የክፍሏ መስኮት ላይ ቆማ በመስኮቱ እሻግራ ውጭውን እየተመለከተች ነው። ጥላሁን ልካበት ስለነበር በተሰበረ ልብ በጣም አዝኖ ከክፍሉ ውጥቶ ወደ የሺሀረጊቱ መጣ። አጠገቧ ደርሶ ፊቷ በእንባ ብዛት ቀልቶ ያበጠውን የሺሀረጊቱን አይን ሲመለከት እሱ ራሱ ሆድ ባሰው። አጠገቧ እንደደረሰ

"ጥልዬ ደብዳቤውን አልሰጠኸውም ነበር? ስትል እያለቀሰች ጠየቀችው።

"እረ ሰጥቼዋለሁ" አለ የሚታገለውን እንባ እንደይፈስ እየታገለ።

"ከደረሰው ታዲያ ለምን አልመጣም? ጠዋት ቤተክርስቲያን እንድንገናኝ ፅፈለት ነበርእኮ ጥልዬ? ወይስ ጠላኝ?" ሳግ እየተናነቃት በእንባ ታጅባ ጠየቀችው።

ጥላሁን በደብዳቤዋ ጠዋት እንዲገናኙ ቀጥራው እንደነበረ ሲያስታውስ በጣም ተረበሸ። ቀጠሮው ቦታ ጠብቃ ስታጣው ሳታውቅ ፈርዳበታለች።

"በፍፁም አልጠላሽም" አላት ከእንባው ጋር እየታገለ።

"ታዲያ ለምን ቀረ? ቢጠላኝ ነው እንጂ" ተንሰቀሰቀች።

ጥላሁን መቋቋም አልቻም። እንባው ፈንቅሎት ፈሰሰ። ጠልቷት እንዳልሆነ ሊነግራት ይገባል።

"እሱ አንቺን አይጠላሽም። በጣም ነው የሚወድሽ። ሁሌም ይወድሻል ፡አንቺን ሊጠላ የሚችል ልብ የለውም የሺዬ" እንባ እየተናነቀ።

"አይደለም ጥልዬ የኔ አትሆንም፣ አትሆኚኝም ብሎ ተስፋ ቆረጠብኝ ነው አይደል የቀረው?

"አይደለም... አይደለም የሺ አትሳሳች ሁሌም ባንቺ ተስፋ አለው።" አለና እሱም ከሀሊና እዳ መዳን አለበት፡፡ በእንባ እንደተሞላ "እነዚህ... እነዚህ አረመኔዎች ገድለውት ነው" አላት።

"ምን?" አለች የሺሐረጊቱ የሰማቸውን ማመን አቅቷት። "ጥሩ ሰው ሞተ?" አለችና ከዚያ በኋላ መናገር አልቻለችም፡፡ አዞራት ፤ህሊናዋ በጨለማ ተዋጠ፡፡ በቆመችበት ወደ ኋላ ዘፍ ብላ ስትወድቅ ጥላሁን እንደቆመ ይመለከታት ነበር።

የሺሐረጊቱ ወደ ኋላ እንደወደቀች ጭንቅላቷን የእሊጋው ብረት ተቀብላት ወርዳ መሬት ላይ ተዝለፍልፋ ተዘረረች።

ጥላሁን መውደቋን እንዳየ ወደ መስኮቱ ተንጠራርቶ ሲመለከት የሺ ሀረጊቱ መሬት ላይ ወድቃለች።

"የሺ... የሺ... አንቺ የሺ "ተጣራ የሺሐረጊቱ ግን አትሰማም ነበር። እየሮጠ በጓሮ በኩል ትልቁ ቤት ገብቶ ወደ የሺ ሀረጊቱ ክፍል ገባ። መሬት ላይ እንደተዘረረች ነው፡፡ አትንቀሳቀስም፡፡ ሮጦ ከወደቀችበት ቀና አድርጎ ታቀፋትና እያወዛወዘ ተጣራ፡፡ መልስ አልሰጥህ ስትለው

"እረ የሰው ያለህ... ኡ...ኡ ድረሱልኝ ጉድ ሆኛለሁ" ብሎ ድምፁን ከፍ አድርጎ ጩኸቱን አሰማ። ጩኸቱን የሰሙ ሰዎች ከያሉበት እየተሯሯጡ ወደ ክፍሉ ገቡ።

ጥላሁን የሺሐረጊቱን እጁ ላይ አድርጎ እያለቀሰ ይጮሃል። የገቡት ሁሉ ጠየቁት፤ አደጋውን ነገራቸው፤ትንሿ ክፍል በለቅሶና በኡኡታ ተሞላች፡፡ ሰርግ ቤቱ ወደ ለቅሶ ቤት በደቂቃዎች ውስጥ ተለወጠ።

@BOOKALEM

ደጃዝማች አካለወልድ ሰውን አስፈው ወደ ጥላሁን ሄደው የየቪሐረጊቱን ትንፋሽ ሲያደምጡ ትንፋሿ አለ፡፡ በፍጥነት ከጥላሁን ላይ በእቅፍ ተቀበሉትና ተሸከመው ሰውን እንዲያሳልፏቸው እየጠየቁ ግቢ ውስጥ ወዳለችው መኪናቸው ወስደው በር እንዲከፍቱላቸው አድርገው አስገብተው ወንበሩ ላይ አስተኟት፡፡ ፈጥነው ወደ ገቢና ገብተው የመኪናውን ሞተር አስነሱ።

ወ/ሮ የዝና ወርቅና ጥቂት ሰዎች እየተላቀሱ መኪና ውስጥ ገቡ፤፣ መኪናዋ ተንቀሳቅሳ ከግቢ ወጥታ በረረች። ሚኒሊክ ሆስፒታል ደርሳ ተሸከመው ወደ ድንገተኛ ክፍል እየፈጠኑ አስገብተው የህክምና አልጋ ላይ በጀርባዋ አስተኟት።በዕለቱ የነበሩት ዶክተሮችና የህክምና ነርሶች ሁሉንም ከክፍሉ አስወጥተው በሩን ከውስጥ ዘግተው ምርመራ ጀመሩ።

ወ/ሮ የዝና ወርቅ ወገባቸውን በነጠላ አስረው የሆስፒታሉ ኮሪደር ላይ ከወዲያ ወዲህ እየተንቀሳቀሱ ያልቅሳሉ፡፡ ደጃዝማች አካለወልድ ቅስማቸው ተሰብሮ በጭንቀት ከወዲያ ወዲህ ይንጎራደዳሉ። አብረዋቸው የመጡትም ግማሹ ያለቅሳል፤ ግማሹ በድንጋጤ የሚያደርጉት ጠፍቷቸው የሆስፒታሉ በር ላይ ቆመው አንዳች ነገር ይመጣል ብለው የክፍሉን በር ይመለከታሉ።

በዚህ ሁኔታ ቤተሰቡ በሀሳብና በጭንቀት እንደተዋጡ ለረጅም ሰዓታት መጠበቅ ግድታቸው ሆነ። በዚህ መሀከል ጥላሁን በእግሩ እየሮጠ ሆስፒታሉ ውስጥ ደርሷል። የሁሉንም ፊት ሲመለከት በሀዘን ድባብ ተውጧል። ተስፋ ቆርጦ ወለሉ ላይ ግድግዳውን ተደግፎ በቂጡ ዝርፍጥ ብሎ ተቀመጠ።

በዚህ መሀከል የሆስፒታሉ በር ተከፍቶ አንድ ዶ/ር ወጣ። መውጣቱን የተመለከቱት እነ ደጃዝማች አካለወልድ በፍጥነት ወደ ዶክተሩ ሄደው።

“ዶ/ር እንዴት ነች ልጄ በህይወት ትተርፋለች? ሲሉ ደጃዝማች አካለወልድ በስጋት ተውጠው ጠየቁት።

“አባቷ እርሶ ኖት?”

“አዎ ልጄ ናት”

ወ/ሮ የዝና ወርቅ ምን መርዶ ሊያረዳን ነው ብለው በጭንቀት የሚለውን ለመስማት እቁብቁበው ዶክተሩን ይመለከቱታል።

ክምት ተርፋለች”

የሁሉም ፊት ላይ የዶክተሩን ንግግር ሊሰሙ በተስፋ ተሞሉ። ዶክተሩ ግን ብዙም ሳይቆይ “ግን” ብሎ ንግግሩን ቆም አደረገ። መልሶ የሁሉም ልብ ተሰቀለ።

“ግን ምን ዶ/ር?” አሉ ደጃዝማች አካለወልድ ደንግጠው።

“የደረሰባት ጉዳት ከፍተኛ ነው። በወደቀችበት ጊዜ ጭንቅላቷ ላይ ከፍተኛ ጉዳት ደርሶባታል። በዚህ ምክንያት ቶሎ ላትነቃ ትችላለች። ምናልባትም ለረጅም ጊዜ ከፍተኛ ህክምና ያስፈልጋታል። ወደነበረችበት ቦታ ለመመለስ” በሎ ይሄን አስደንጋጭ መርዶ ሲናገር በሁሉም ላይ ከፍተኛ ሀዘን ወደቀ። ዶክተሩ ግን ንግግሩን ቀጠለ።

“በዚያ ላይ የሁለት ወር ቅሪት ነች” አለና በቆሙበት ጥሏቸው ተመልሶ ወደ ክፍሉ ገባ። ቤተሰቡ ድጋሚ የሰሙት ነገር ደግሞ ትንግርት ሆኖባቸዋል።

ጥላሁን የዶክተሩን የመጨረሻ ንግግር ሲሰማ ልቡ በሀዘን ደማ በጣም አዘነ። ቤተሰቡ በዚህ የሀዘን ድባብ ውስጥ እያሉ ከወደበሩ ሁለት ወታደራዊ ዩኒፎርም የለበሱ ወታደሮች በወታደራዊ እርምጃ እኩል እየተራመዱ ደጃዝማች አካለወልድ ያሉበት አካባቢ ደርሰው ቆሙ፡፡ አንደኛው ወታደር ።

“ደጃዝማች አካለወልድ ማለት እርሶ ኖት? ሲል በጥላቻ እያየ ጠየቃቸው።
ደጃዝማች አካለወልድ ቀና ብለው አይተውት

“ለከ ነህ እኔው ነኝ” አሉት፡፡

“ለጥያቄ ስለሚፈልጉ ይቅደሙ” አለ ያው መጀመሪያ ሲናገር የነበረው ወታደር። ቤተሰቡ ላይ ተጨማሪ ሌላ ድንጋጤ ተከተለ።

“ማነው ለጥያቄ የሚፈልገኝ? አሉ ደጅአዝማች አካለወልድ፤ ጥያቄውን ይጠይቁ እንጂ ሁለቱ ወታደሮቹ ወደ እሳቸው ሲመጡ ነበር አስቀድሞ የገባቸው።

@BOOKALEM

"እሱን እዚያ ሲደርሱ ይነገሮታል።" እለና ከኋላ ገፋ አደረገና ወደፊት እንዲሄዱ አንቀሳቀሳቸው። ከዚያ በኋላ ምንም አልተናገሩም፤ ዞር ብለው ባለቤታቸውን ተመለከቷቸው። ወ/ሮ የዝና ወርቅ ማልቀስ ጀምረዋል፡፡ ምን መዓት ነው የወረደብኝ ሲሉ እሰቡ፡፡ በአንድ በኩል የሚወዷት ልጃቸው ከባድ አደጋ ደርሶባት መናገር አትችልም ተብለዋል። በሌላ በኩል ባለቤታቸው በወታደር እየተነዱ እየተወሰዱ ነው። ወዴት እንደሚሄዱ እንኳን ማወቅ አይችሉም ከባድ ሀዘን ወረደባቸው።

-36-

ቀናቶች አልፈው ፤ወራቶች መቆጠር ጀምረዋል። የሺሐረጊቱ ልትነቃ አልቻለችም። ደጀዝማች አካለወልድም የወሰዷቸው ወታደሮች ወዴት እንዳደረሷቸው አይታወቅም፡፡ ቤተሰቡ እየተመላለሰ የት እንዳሉ ቢጠይቅም እዚህ ናቸው ተብሎ ትክክለኛ መልስ የሚሰጣቸው ሰው አልነበረም። በዚ የተነሳ ወ/ሮ የዝና ወርቅ በከባድ ሀዘን በመጎዳታቸው መታመም ጀመሩ። እለት እለት ህመማቸው እየበዛ ስድስተኛው ወር ላይ አልጋ ያዙ።

ኋላ ላይ ደጃዝማች አካለወልድ እንደተገደሉ ውስጥ ውስጡን በድብቅ ይወራ ጀመር።

የሺሀረጊቱ እዚያው ሆስፒታል ውስጥ ራሷን ስታ እንደተኛች፤ እርግዝናዋም እየጨመረ፤ ስምንተኛ ወር ውስጥ ገባች። የቤቱ ሀላፊነት ጥላሁንና ዘርፌ ላይ ወደቀ፡፡ ሆስፒታል መመላለስ እቤት የተኙትን ወ/ሮ የዝና ወርቅን ማስታመም የሁለቱ ሀላፊነት ሆነ።

ወ/ሮ የዝና ወርቅ ብዙም ሳይቆይ ህመማቸው እየጠና፤ እየደከሙ ሄደው ህይወታቸው አለፈ። ብዙም ባልተጋነነ ሁኔታ የቀብር ስነ ስርዓታቸው ተፈፀመ።

የዘርፌና የጥላሁን ቀጣይ ስራ የሺሐረጊቱን መንከባከብ ነው። የመውለጃዋ ቀን ስለተቃረበ ለእራስ ሴት የሚያስፈልጉ ነገሮች ተዘጋጁ። ዘጠነኛ ወሯ ገብቶ ስለነበረ በአንዱ ምሽት በኦፕራሲዮን ሴት ልጅ ወለደች። በወለደች ሰስተኛው ቀን ሀኪሞቹ ፈቅደው ወደ ቤቷ ተመልሳ እንድትገባ ተደረገ።

ጥላሁንና ዘርፌ የሺሐረጊቱንና የተወለደችውን አዲሷን ህፃን በሚገባ በመንከባከብ ሀላፊነታቸውን መወጣቱን ቀጠሉ። የተወለደችው ህፃን ጥላሁን መታሰቢያ ሲል ስም አወጣላት። በእርግጥም መታሰቢያ ነበረች።ጊዜዎች ነጉዱ፡፡ የሺሐረጊቱም ሳትነቃ አልጋ እንደያዘች ዓመታት ተቆጠሩ፡፡ ህፃኗ መታሰቢያም እድጋ ት/ቤት ገባች። ማወቅ ስትጀምር ግን ስለእናቷና ስለ አባቷ ማንነት ጥያቄ ታነሳ ጀመር። ለዚህች ህፃን ልጅ ይሄንን ልትሸከመው የማትችለውን ከባድ ታሪክ ምን ብለው ነው የሚነግሯት። ማወቅ የለባትም ብለው ሁሉን ነገር ድብቅ አደረጉባት።

እሷም ጥያቄ መጠየቋን አትተውም፤ እነሱም ዛሬ ነገ እያሉ መልስ አይሰጧትም፡፡ ከፍ እያለች በሄደች ቁጥር ይበልጥ ስለጉዳዩ የማወቅ ፍላጎት እየጨመረ ሄደ።

ጥላሁን ጥያቄውን ላለመመለስ ሚስጥር ባደረገ ቁጥር፤ ሀዘን አይገባው፤ የጥፋተኝነት ስሜት እየተሰማው ይበሳጭ ጀመር። ሀዘኑንንም ለመርሳት ቀን በቀን መጠጥ እየጠጣ መስከር ጀመረ።

መታሰቢያም ትልቅ ልጅ ሆነች፡፡ ትምህርቷን ጨርሳ ዩኒቨርስቲ ገብታ ተመርቃ ወጥታ ስራ ያዘች። አሁን ግን እንደድሮው ዛሬ ነገ እያሉ ሊያታልሏት አይችሉም። አፋጣ ስለያዘቻቸው ጥላሁን ሳየወድ በግድ ድብቅ አድርጎት የነበረውን ታሪክ እንዲህ ባለ መልኩ እየተረከ ሲነግራቸው ቆይቶ ጨረሰ፡፡ ከትዝታው ሲመለስ አይኖቹ በእንባ ተሞልቶ እያለቀሰ ነበር።

መታሰቢያ እየተረከ በነበረው የቤተሰቦቿ ታሪክ እሷም እያለቀሰች ነበር ስትሰማው የነበረችው፡፡ ዘርፌም በትዝታ ወደ ኋላ መልሷት ስለነበር ሀዘኗ ተቀስቅሶ እንባዋ እየፈሰሰ ነበር። ዶ/ር ናትናኤልም በሰማው አሳዛኝ ታሪክ በሀዘን ልቡ ተነክቶ አይኖቹ በእንባ ተሞልተው ነበር የሚያደምጠው።

@BOOKALEM

ጥላሁን ትረካውን ሲጨርስ እያለቀሰ "ታዲያ እኔ የምረባ ሰው ነኝ...? በእንባ ፊቱ ተሞልቶ እያለቀሰ ንፍጡን እየተናፈጠ በቁጭት "ቀድሜ ደርሼለት ቢሆን ኖሮ አይሞትም ነበር። ለእሷም መሞቷን ባልነግራት ኖሮ ለዚህ ሁሉ ጉዳት ባልበቃች ነበር እኔ ነኝ ጥፋተኛው" በማለት እራሱን እየኮነነ እንደህፃን ልጅ እየተንሰቀሰቀ ያለቅስ ጀመር።

መታሰቢያ ከተቀመጠችበት ተነስታ ወደ ጥላሁን ሄዳ አቅፋው አብራው እያለቀሰች።

"አንተ ምንም አላደረክም ጥልዬ" እያለች ታባብለው ጀመር።

"እኔ በደለኛ ነኝ ቅጣት የሚገባኝ ሰው ነኝ" ብሎ እምርሮ ማልቀሱን ቀጠለ።

"አባክህ ጥላሁን አታልቅስ ተረጋጋ ሁሉንም ተረድቼዋለሁ:: የአንተ ጥፋት አይደለም:: እውነቱን አውቂያለሁ:: አታልቅስ ቢቃ"እያለች አላዩ ላይ ተጠምጥማ አብራው ታለቅስ ጀመር::

"እባካችሁ መታሰቢያ ተረጋጊ" አለ ዶ/ር ናትናኤል እንባውን ከአይኑ ላይ እየጠረገ። በስንት ጥረት ለቅሶው እንዲቆም ተደረገ። ለአመታት የተደበቀው ታሪክ እውነቱ በመውጣቱና በማወቋ መታሰቢያ ተረጋግታለች። ወደ ቦታዋ ተመልሳ ተቀመጠችና

"ለመሆኑ የት ነው የተቀበረው? ስትል የአባቷን ቀብር ቦታ ጠየቀች።

"የመቃብሩ ስፍራ ወስጄ አሳይሻለሁ" አለ ጥላሁን:: ሁሉም መልሰው ዝም ተባባሉ። ከሀዘን ድባብ ውስጥ ቶሎ ለመውጣት አልቻሉም። በዚህ ጊዜ ጥላሁን ከተቀመጠበት ተነስቶ

"መጣሁ" አለና እየፈጠነ ወጥቶ ሄደ።

ዶ/ር ናትናኤል የየሺሀረጊቱ የዘፈን ሚስጥር ሲገባው ተገረመ። ይሄ ለአመታት ሲሰማው የኖረው ዘፈን እንዲህ አይነት ታሪክ ይኖረዋል ብሎ መቼም ገምቶ አያውቅም።

ጥላሁን ተመልሶ ወደ ቤት ገባ፤ በእጁ አንድ ነገር ይዟል። ወደ መታሰቢያ ሄዶ በእጁ ይዞት የነበረውን የሙዚቃ ሸክላ ሰጣት።

"የምን ሸክላ ነው?" አለች መታሰቢያ ሸክላውን ተቀብላ ግራ ገብቷት ተመለከተችው::

"አባትሽ ለመጀመሪያ ጊዜ በስሟ ሙዚቃ አሰርቶ የሰጣት ሸክላ ነው።"

"እኔ አላምንም የተሰባበረ መስሎኝ ነበር እስከዛሬ የትነበረ?" አለች። በደስታና በአድናቆት ተሞልታ።

"በወቅቱ ደጃዝማች አካለወልድ ተበሳጭተው ወስደህ ሰባብረህ ጣለው ቢሉኝም እኔ ግን አልሰበርኩትም።

የሰበርኩ አስመስዬ ደብቄ አስቀምጬው ነበር" አለ ጥላሁን።

ዶ/ር ናትናኤል በሚሰማው ነገር ተደነቀ።

መታሰቢያ ሸክላውን እንደያዘች በደስታ እንደተሞላች እየፈጠነች ወደ እናቷ ክፍል ገባች። እናትየው አልጋቸው ላይ እንደተኙ ናቸው። ሸክላውን አስቀመጠችና የሸክላ ማጫወቻ ማሽኑ የተቀመጠበት ክፍል ሄዳ ትፈልግ ጀመር። ለረጅም ጊዜ አቧራ ተቀምጦ ነበር ማንም ስለማይጠቀምበት። ከተቀመጠበት አንስታ ተመልሳ ወደ እናትየው ክፍል ሄዳ ጠራርጋ አስተካክላ እንዲያጫውት አዘጋጀችው።

በዚህ ጊዜ ዶ/ር ናትናኤል ወደ ክፍሉ ገብቶ ነበር ጉድ ጉድ ስትል አያትና።

"ምን እየሰራሽ ነው? ሲስተር" አለ::

"ትክክለኛ ሙዚቃውን ላስደምጣት ብዬ ነዋ ዶ/ር" አለችውና ሸክላውን አንስታ ጠራርጋ ማጫወቻው ላይ አስቀመጠችው:: እየተሽከረከረ ሙዚቃው እስኪጀምር በጉጉት የተኙትን እናቷን ትመለከት ጀመር።

ሙዚቃው ጀመረ መሀሙድ አህመድ የሺሀረጊቱ የሚለውን ዘፈን እየተጫወተ ነው:: መታሰቢያ እናቷን እያየች ነው። የሚሰማቸውን ስሜት ለማወቅ ጓጉታለች። ዶ/ር ናትናኤል ዝም ብሎ እንደቆመ የሚከሰተውን ነገር ለማወቅ ይመለከታል።

ተኝታ የነበረችው የመታሰቢያ እናት በደንብ መንቃት ጀመረች:: እንደዚህ ቀደሙ ሙዚቃውን ስትሰማ ፊቷ በደስታ ፀዳል መሞላት ጀመረ። መታሰቢያ በሁኔታቸው

@BOOKALEM

ተገርማ እየሳቀች ነው። ዶ/ር ናትናኤል በእናትየው ላይ በሚያየው ለውጥ ተገርሞ ይመለከታል።

ሙዚቃው እየተጫወተ የናትየውም ፊት ከበፊቱ በተለየ ሁኔታ በደስታ በርቶ ታየ፡፡ ሙዚቃው ወደማለቁ ሄዶ ሲጠናቀቅ ፊቷ እንደዘያው በደስታ ፀዳል እንደተዋበ እንቅስቃሴ አደረገች፡፡ እንደትንታ አድርጎ እሳላትና ድምጽ አሰማች፡፡ የሺሀረጊቱ ሁኔታው ለመጀመሪያ ጊዜ በመሆኑ በሁኔታው ተደንቃ እየተመለከተች

"ወይኔ ጉዴ ዶ/ር… እየሰማህልኝ ነው እማዬ ድምፅ አሰማች" በደስታ መሳቅ ጀመረች፡፡ የምትይዘው የምትጨብጠው ጠፍቷታል፡፡

ዶ/ር ናትናኤል "ይሄስ ታዓምር ነው" እያለ ተደንቆ ይመለከታል፡፡

አይኗን ገልጻ ተመለከች።"ጥሩ ሰው የት ነው? ስትል ድንገት ተናገረች፡፡ መታሰቢያ በሰማችው የናትየው ንግግር በጣም ስሜቷ ተነኪቶ

"ወይኔ እማዬ ተናገረች" እያለች በደስታ ጮኸች ። ዶ/ር ናትናኤል ባየው ተዓምራዊ ነገር ተደንቆ አፉን ከፍቶ ሴትየዋን ይመለከታል። ጥላሁንና ዘርፌ ከሳሎን ቤት እየገረሯሯጡ ወደ ከፍሉ ገቡ።

"ምንድን ነው የተፈጠረው?"

"ጥልዬ እማዬ መናገር ጀመረች"

ጥላሁን የሰማው ነገር እውነት አልመሰልህ አለው፡፡

"ምንድን ነው የምታወሪው?"

ዘርፌ በመታሰቢያ የደስታ ንግግር ተገርማ

"ከመቼ ወዲህ ነው እሷ የምትናገረው? አለችና አልፋ ወደ ውስጥ ገባች።

"እውነቴን ነው ተናግራለች" አለች በደስታ እየዘለለች፡፡

"እውነት ነው ዶ/ር ተናግራለች? ሲል ለማረጋገጥ ዶ/ር ናትናኤልን ጠየቀው፡፡

ዶ/ር ናትናኤል በግርምት እንደተሞላ የመታሰቢያን እናት እየተመለከተ፡፡

"እውነት ነው ሲናገሩ ሰምቻለሁ" ብሎ አረጋገጣላቸው።

ቤቱ በደስታና በጩኸት ተደበላለቀ። እንዲህ ይሆናል ብሎ ማንም የጠበቀ አልነበረም። ይሄ ተዓምር ካልሆነ በስተቀር ሰው እንዴት ከ29 ዓመት በኋላ እንደበቱ ተከፍቶ መናገር ይችላል። የሁሉም ጭንቀላት የሚያስበው ይሄንን ነው። ዶ/ር ናትናኤል ትዝ አለው፡፡ በምን እንደሰማ አያውቀውም አንድ ቻይናዊ ገበሬ ለአስራ አንድ አመታት ሚስቱ በድን ሆና ራሷን ስታለች። ቻይናዊ ገበሬው ሚስቱን ይወዳት ስለነበር፡፡ ለአስራ አንድ አመታት በየቀኑ አንድ የምትወደውን ሙዚቃ እየዘፈነ ሰውነቷን ያሻት ነበር። ነገር ግን በአስራ አንደኛው አመት በአንደኛው ቀን ተዓምር ተፈጠረ፡፡ ሙዚቃውን እየሰማች በባሏ የምትታሸው የደነዘዘችው ቻይናዊት ከድንዛዜዋ ነቃች፡፡ አንደበቷም ተከፍቶ ባለቤቷን አናገረችው፡፡ ሲባል መስማቱ ትዝ አለው። ሙዚቃ ምን ያህል ከህይወታችን ጋር የተሳሰረ መሆኑ ገባው። ሙዚቃ የነፍስ ምግብ ነው፡፡ ሙዚቃ የህመም መፈወሻ ነው፡፤ ሙዚቃ ለሰው ልጅ ብዙ ነገር ነው፡፡ ሲል ዶ/ር ናትናኤል የሙዚቃን ሀይል ተገነዘበ።

37

ከረፋዱ አምስት ሰዓት ሆኗል። ሲስተር መታሰቢያ ከተደሰተችባቸው ቀናቶች በህይወቷ ትልቁ የደስታ ቃኗ የትላንትናው ቀን ነበር። ይሄን ቀን መቼም ቢሆን የምትረሳው ቀን አይደለም። ሁል ጊዜም ስትዘከረው፤ ሲታወድሰው ትኖራለች። ለአመታት ሲሞግታት የነበረው የወላጅ እናቷ የሺሀረጊቱ በድን መሆንና አለመናገር፤ የአባቷ የሞት ምክንያት ምላሽ ያገኘችበት ታሪካዊ ቀንቃትንም ለመዘከር ስትል መጠነኛ ዝግጅት አድርጋለች፡፡ ወዳጅ ዘመድ ጠርታ በደስታ በአሉን ሲያከብሩ ነው ያረፈዱት፡፡ ወሬውን የሰሙ ከያሉበት ተሰባስበው ደስታዋን ተካፍለዋታል። የናትየው ባልተለመደ ሁኔታ ከሃያ ዘጠኝ አመታት በኋላ በሙዚቃ መንቃት እንደታዓምር ነው የተቆጠረው። ወሬው በአንድ ጊዜ ከሰው ሰው ተዛመቶ ድፍን የከተማው ነዋሪ መነጋገሪያ ሆነ። የሚዲያ ሰዎች ወሬውን ሰምተው ሰፊ የዜና ሽፋን ሰጥተው ዘገቡት።

አንዳንድ አለም አቀፍ ሚዲያዎች ዜናውን ከመዘገባቸው ባሻገር ታዋቂው የእንግሊዝ የቴሌቭዥን የዜና አውታር ቢቢሲ ስሬ ዘገባና ዶኩመንተሪ ፊልም ለመስራት ቀጠሮ እንድትይዝላቸው አድርገዋል።

በዚህም የተነሳ ሲስተር መታሰቢያ ወሬም ከተሰማበት ሰዓት አንስቶ በስልክና በአካል ተጨናንቃ ነበር ያረፈደችው፡፡ በሁሉም ነገር ደስተኛ ነበረች። ለረጅም አመታት የማይተዋወቁ እናትና ልጅ ተዋውቀው አወሩ። ይሄ አጋጣሚ መቼም በህይወቷ ውስጥ ይከሰታል ብላ አስባውም፤ አልማውም አታውቅም።

ሲስተር መታሰቢያ ወሬውን የሰሙ ሰዎች መምጣታቸውን ቢያቋርጡም፤ የተወሰነ እረፍት ስታገኝ ተረጋግታ እናቷ ምን ያህል ለፍቅር መስዋዕትነት እንደከፈለች ስታስብ፤ በእናቷ እውነተኛ አፍቃሪነትና ጀግንነት እጅጉን ተደነቀች። ይበልጥ ያኮራትና ያስደሰታት ነገር ቢኖር ደግሞ እንደዚያ በሚፋቀሩና ለፍቅር ሲሉ መስዋዕትነትን በከፈሉ እውነተኛ ተፈቃሪዎች መሀከል የተገኘች የፅድቅ ፍሬ መሆኗን ስ፦ስብ ደስታዋ እጥፍ ድርብ ሆነ።

ለካ ፍቅር ማለት የገንዘብ ማንነት የማይሸፍነው፤ የክብር ጉዳይ የማያደበዝዘው፤ ስልጣንና ታላቅነትም፤ ቢሆኑ ሊቋቋሙት የማይችሉት በራሱ ንጉስ ሆኖ የነገሰ ሀያል ነበር።ንግስናው ደግሞ የልብ ንፅህናን ቤቱ ያደረገ፤ እውነተኛ ታማኝነትን የሚፈልግ፤ ለታመኑት የሚታመን፤ ለፈቀዱት ብቻ በረከቱን የሚያፈስ ታላቅ መሆኑ በገባት ጊዜ አከበረችው፡፡ ልትገዛለትም በባለፈው ተፀፅታ ንስሀ ገባች።

በመሆኑም ሁል ጊዜ ልቧ ውስጥ ተደብቆ ያለ፤ ግን ደግሞ ምክንያትና ሰበብ እየደረደረች ስትገፋው የነበረ አንድ እውነት ግልፅ ብሎ ህሊናዋ ውስጥ ነብስ ዘራ። ሁሌ ጊዜ በአንደበቷ እንደማትፈልገው ትገልፃለች፡፡ ግን ደግሞ ከውስጧ አይወጣም ይሄ ጉዳይ ይገርማት ነበር። ለካ ከማንነቷ ውጭ ነበር ስትኖር የነበረው። ልቧ በአዋራ እንደተሸፈነ መስታወት የተቀላቀላትን ጨረር ማንፀባረቅ አልቻለም ነበር። በአጉል ክብር፤ በአጉል ዝና ደብዝዞ ነበር። አሁን ግን የልቧ መስታወት ተወልውሎ ፀዳ፡፡ በፀዳው ልብ ላይ የፀሀይዋ ጨረር ሲወጣ በትክክል እንፀባረቀ፡ብፀሀይዋ ጨረር ልቧ ሲሞቅ ታወቃት። ይሄ ሙቀት ደግሞ ዘላለማዊ

እንዲሆን ተመኘች። እናም ከተቀመጠችበት ተነስታ ከትልቁ ቤት ወጥታ ወደ በረንዳ ሄደች፡፡ ለሻምበል አላማየሁ መደወል አለባት፡፡ እንደነገራት ከሆነ ደግሞ ዛሬ ወደ ግዳጅ የሚሄድበት ቀን ነው፡፡ ከመሄዱ በፊት ልታገኘው ይገባል። ከዚህ ቀደም ሰጥቷት በነበረው የሞባይል ቁጥሩ ነካካታ ደወለችለት።

* * *

ከአዋሬ አደባባይ ወደ መገናኛ በሚወስደው መንገድ ላይ የሚገኘው፤ በተለምዶ ሲግናል ተብሎ ከሚጠራው የመከላከያ ሰራዊት መኖሪያ አፓርትመንት ህንፃ በአንደኛው ክፍል ውስጥ ሻምበል አለማየሁ ወደ ግዳጅ ለመሄድ በሻንጣ የሚወስዳቸውን ኢቃዎችና ልብሶች እያዘጋጀ ነው። በሻንጣ ውስጥ ሁሉንም ከቶ ከጨረሰ በኋላ ዚፑን ዘጋውና ሻንጣውን አንስቶ ወንበር ላይ አስቀመጠው።

ሙሉ የመከላከያ ሬንጀር ግጥም አድርጎ ለብሷል። ያልታሰረ የወታደር ቡትስ ከስክስ ጫማውን ቁጢጥ ብሎ ገመዱን በየተራ አሰራቸው። ካነበሰበት ቀና ብሎ ጠረጴዛ ላይ አስቀምጦት የነበረውን ኮፍያውን አንስቶ ጭንቅላቱ ላይ አጠለቀው። ግድግዳ ላይ ተሰቅሎ ወደነበረው የፊት መስታወት ሄዶ ፊቱን ተመለከተው፤ ጠይም ፊቱ ፂሙን ተላጭቶት ፅድት ብሎ አንድ ወታደር ሊያሟላ የሚገባውን ስነ ምግባርና ተክለ ቁመና አሟልቷል።

የለበሰው የደንብ ልብስ በረጅም ቁመናውና ደልዳላ ሰውነቱ ላይ ልክክ ብሎ ዝብቶ ግርማ ሞገስ ሰጥቶታል። አሁን ሁሉን ነገር ጨርሶ የሚሄድበት ሰዓት ነው፡፡ ግን የሆነ የረሳው ነገር እንዳለ ቅር ቅር ይለዋል። ተረጋግቶ ስሜቱን ሊያደምጠው ሞከረ፤ ምን የረሳሁት ነገር አለ ሲል ለማስታወስ ሞከረ።ትዝ አለው ፎቶ ረስቷል፡፡ ብቸኛ ማስታወሻው፤ ከሲስተር መታሰቢያ ጋር ለመጀመሪያ ጊዜ ተዋውቀው አብሯት የተነሳው ፎቶ፤ ይሄ ፎቶ ብዙ ጊዜ ከእርሱ ጋር ተለይቶ አያውቅም፡፡ የትም ሲሄድ ይዞት ይሄዳል። የእውነተኛ ፍቅሩ ማስታወሻ ነው።እሷ ብላ ፍቅሩን ባትቀበለውም እሱ ግን እየወደዳት ዘላለሙን ይኖራል። ከማንኛውም ሴት በተለየ

@BOOKALEM

እፍቅሯታል። ብዙ ጊዜ እሷ ፈቃደኛ ባለመሆኗ ሊረሳት ጥረት አድርጓል። ግን አልቻለም። በመሆኑም ለልቡ ታማኝ ሆኖ ባትወደውም እየወደዳት ሊኖር ወሰነ።

ፎቶውንም ለፍቅሩ ማስታወሻ አድርጎ ከኪስ ቦርሳው አይለየውም። እየፈጠነ ወደ መኝታ ክፍሉ ሄዶ ከአልባሙ ውስጥ መዞ አወጣውና ተመለከተው። ሲስተር መታሰቢያ ዛሬም እየሳቀች ነው። እየሳቀች ልቡ ውስጥ ገባች። እየሳቀች ራቀችው እሁንም ያ ምታሀተኛ ሳቋ ፎቶው ላይ ታትሞ ቀርቶ ባየው ቁጥር ልቡን ያርደዋል።

ምናለ የኔ ሆነሽ ሁሌም እየሳቅሽ፤ እየደመቅሽ ልቤን ባበራሽው አለ ብቻዋን ሲቃ የተነሳችው ፎቶ ግራፍ እየተመለከ።ምን ዋጋ አለው በጦርነት መሀከል ወድጄሽ፤ ሳላገኝሽ ወደ ጦርነት ልሄድ ነው። ከፉ እድል ነው እያፈቀሩ አለመፈቀር አለና እየተራመደ ከመኝታ ክፍሉ ወጣና ወደ ሳሎን ቤት መጥቶ ወንበር ላይ ያስቀመጠውን ሻንጣ ዚፑን ከፍቶ ፍቅር እስከመቃብር የሚለውን መፅሀፍ አወጣና መፅሀፉ መሀከል ሸጉጦ አስቀመጠው። መፅሀፉን መልሶ ሻንጣ ውስጥ ከተተውና ዚፑን ሊዘጋ ሲል የሞባይል ስልኩ ጠራ። ዚፑን ዘጋውና ኪሱ ውስጥ የነበረውን ሞባይሉን አውጥቶ ቁጥሩን ሲመለከተው የሚያውቀው የተመዘገበ ቁጥር ነው።ውዴ ይላል የተመዘገበው ስልክ ገረመው እሁን ስለሷ እያሰበ መደወሏ ደንቆታል። ለምን ደወለች ይሆን? ያው እንደማንኛውም እንደሚተዋወቃቸው ሰዎች በሰላም ይመልስህ ብላ መልካም ተመኝታ ልትሰናበተኝ ነው። ሲል አሰበና ስልኩን አንስቶ።

"ሃሎ"

"መታሰቢያ ነኝ ሻምበል" አለች

በሞባይሉ ውስጥ የሚሰማው ድምፅ።

"አውቄሻለሁ እንደምንሽ ሲስተር መታሰቢያ"

"ደህና ነኝ እንዴት ነህ አንተ?"

"እግዚአብሄር ይመስገን ደህና ነኝ"

"መልዕክት ደርሶኛል አመሰግናለሁ..."

መልስ አልሰጣትም ዝም አለ። ምን ማለት እንዳለበትም ለጊዜው አልመጣለትም።

"የት ነህ ያለኸው?"

"እቤት ነኝ"

"መቼ ነው የምትሄደው?

"ተዘጋጅቼ ስለጨረስኩ ልወጣ ስል ነው የደወልሺው"

አዘጋጅቶ አስቀምጦት የነበረውን ሻንጣ ዞር ብሎ ተመለከተ።

"ላገኝህ ስለምፈልግ ጠብቀኝ ቤትህ የት ነው?"

"ባልደራስ አካባቢ ያለው የመከላከያ መኖሪያ ቤቶች ውስጥ ነው ያለሁት" አለ ሻምበል እለማየሁ በመጨረሻው ሰዓት ለምን ልታገኘው እንደፈለገች እያሰበ።

"መኪና ስለያዝኩ በፍጥነት ደርሳለሁ ጠብቀኝ ሳላገኝህ እንዳትሄድ"

"እሺ ጠብቅሻለሁ" አለና ስልኩ ሲዘጋ እዚያው እንደቆመ ስለጉዳዩ ማሰብ ጀመረ።

-38-

ሲስተር መታሰቢያ በፍጥነት መኪናዋን እያሽከረከረች ከአምስት ኪሎ ወደ አራት ኪሎ ነዳች። አራት ኪሎ አደባባዩን ዞረችና በህፃናትና ወጣቶች ቲአትር ቤት ፊለፊት አድርጋ አዲሱ የመገናኛ መስመር ይዛ ተፈተለከች። እንግሊዝ ኤንባሲ ጋር ስትደርስ ወደቀኝ ታጥፋ ወደ ባልደራስ ኮንዶሚኒየም ቤቶች ነዳች። ኮንደሚኒየም ቤቶቹን እንዳለፈች ረጃጅሞቹን የመከለከያ ሰራዊት የጋራ መኖሪያ ቤቶችን ስታገኝ ፍጥነቷን ቀንሳ በዝግታ እየነዳች መግቢያ በሩን በዓይኗ ትፈልግ ጀመረ። መግቢያውን እንዳገኘችው ወደፊት ሄዳ አደባባዩን ዞራ ተመለሰችና መግቢያ በሩ ላይ አቆመችና ስልኳን አንስታ ደወለች ። የተወሰነ ጣሪና "ሀሎ" የሚል ድምፅ ስትሰማ

"ደርሻለሁ በር ላይ ነኝ"

"እሺ መጣሁ" አለና ስልኩ ተዘጋ።

ስልኳን አስቀመጠችና በሀይል ተነፈሰች። ምን ማለት እንዳለባት አሰበችና በመኪናው የውስጥ መስታወት ራሷን ተመለከተች፡፡ ከዚያም በድጋሚ ተነፈሰችና ራሷን ለማረጋጋት ጥረት አደረገች። የመኪናውን በር ከፍታ ወጣች፡፡ በሩን መልሳ ዘጋችውና ተደግፋ ቆማ ትጠብቀው ጀመር። ለስላሳ የቢጋ ንፋስ የሞቀ ፊቷን ሲመታት የመረጋጋት ስሜት ፈጠረላት፡፡

ሻንበል አለማየሁ የወታደራዊ ደንብ ልብሱን እንደለበሰ ሻንጣውን አንጠልጥሎ በግርማ ሞገስ እየተራመደ ከግቢው ሲመጣ ተመለከተችው፡፡ በደንብ ልብሱ ውስጥም ወንዳወንድነቱና ሞገሱ ጎልተው ታይዋት። ሲታያዩ ፈገግ አለችለት።

ሻንበል አለማየሁ በኩራት እየተራመደ መጣና በመሀከላቸው አስር ሜትር ያህል ሲቀር ሻንጣውን መሬት አስቀመጦ ቆሞ ይመለከታት ጀመረች።

"በጣም እምሮብሃል" አለችው በፈገግታ ደምቃ፡፡

"አንቺም በጣም እምሮብሻል" አላት አተኩሮ እየተመለከታት። እሷም በአድናቆት አየችው።

"ልትሰናበቺኝ ነው የመጣሽው?"

"ልሸኝህ ነው የመጣሁት" አለችው እንደዚያው በፈገግታ እንደደመቀች።

"እውነት ልትሸኚኝ ነው የመጣሺው?"

"እዎን ጀግናን ይሸኙታል እንጂ አይሰናበቱትም ልክ አይደለሁም እንዴ?

"ትክክል ነሽ" አለ በንግግሯ ተገርሞ ፈገግ በማለት። እንደቆሙ ዝም እንደተባባሉ ይተያዩ ጀመር። እሷ ፈገግ ትላለች እሱ ፈገግታውን ያደምጣል። በዝምታ ውስጥ ቃል በሌለው የፍቅር ቋንቋ ልቦቻቸው ተሳስበው አወሩ፤ ተግባቡ እናም

"በጨረሻው ሰዓት እውን ሆነ እድለኛ ነኝ" አለ፡፡

"እኔም እንዳንተው እድለኛ ነኝ"

"ሁሉንም ምን አስቀየረው… ምናልባት ወደ ጦርነት መሄዴ ስለሆነ አዝነሽልኝ ነው?"

"በፍፁም ፍቅር እሸንፎኝ ነው" አለችው ፈገግታዋ እነደ ጸሀይ እያበራ፡፡

"ደስ የሚል ነው ስለዚህ ከአንድ ኢትዮጵያዊ ጀግና ጀርባ አንዲት ኢትዮጵያዊት ጀግና ሴት ትኖራለች ማለት ነው።" አለ ኩራት ልቡን እየሞላው።

"ትክክል"

"ስለዚህ ብቻዬን አይደለሁማ የምዘምተው?"

"ሁሌም ከአጠገብህ አለሁ" አለችና በፍቅር ተመለከተችው፡፡

"አንተም ከኔ ጋር ሁሌም ትኖራለህ" አለችው።

ሻምበል አለማየሁ ከቆመበት ተንቀሳቅሶ በፈገግታ ተሞልቶ እየተራመደ ወደ እሷ በመሄድ አጠገቧ ሲደርስ እጆቹን ዘርግቶ ተጠምጥሞ አቀፋት። እሷም አቀፈችው።

"አፈቅርሻለሁ ውዴ"

"እኔም ከልቤ አፈቅርሃለው ይቺ ቀን ለኔ ልዩ ናት"

ይሄንን እየተባባሉ ተቃቅፈው እንደቆሙ የመከላከያ ሚኒባስ ሰርቢስ መኪና መጥታ በቅርብ ርቀት ቆመች። በውስጧ እንደእሱ ለግዳጅ የሚሄዱ የመከላከያ ዩኒፎርም የለበሱ ወጣቶች ይታያሉ። ሹፌሩ ወደነ ሻንበል አለማየሁ እየተመለከተ ክላክስ አደረገ።

ሻምበል አለማየሁ ቀና ብሎ ወደ መኪናው ተመልክቶ

"ያለቺኝ ጊዜ አጭር ናት ልለይሽ ነው የኔ ቆንጆ" አላት፡፡

"አንለያየም ሁሌም አንድ ላይ ነን አላልኩህም" አለችው እየሳቀች፡፡ "ሁለተኛ ይሄን ቃል እልጠቀመውም" አለና እንደቆመች እዚያው ትቷት አስቀምጦት ወደነበረው ሻንጣው ተመልሶ ካስቀመጠበት አንስቶ ይዞ መጣ፡፡ አጠገቧ ሲደርስ ዚፑን ከፍቶ ከውስጡ በአጭር ሰንደቅ ላይ የተሰካች የኢትዮጵያን ሰንደቅ ዓላማ አወጣና ካነበበበት ቀና ብሎ ባንድራውን እንደያዘ አተኩሮ በፍቅር እየተመለከታት።

@BOOKALEM

"ማስታወሻ ትሁንሽ ሁል ጊዜም ከአጠገብሽ አትራቅት" አላት፡፡

ሲስተር መታሰቢያ መጀመሪያ ሳቀች፤ ቀጠለችና ኮስተር ብላ እንደወታደር እግሯን እንስታ መሬት ረግጣ ቆመችና ቀኝ እጇን አንስታ ወታደራዊ ሰላምታ ሰጠችው፤ እሱም በሁኔታዋ ተገርሞ እየሳቀ ወታደራዊ ሰላምታውን መልሶ ሰጣት፡፡ ባንድራውን በክብር ሲሰጣት በደስታ ተሞልታ እየሳቀች ተቀበለችውና

"ሁሌም ቃልህን ጠብቄ ከአጠገቤ አኖራታለሁ፤ አጠብቃታለሁ፡፡ የፍቅሬ ስጦታ ነችና አከብራታለሁ" አለችው፡፡ አንስታ ስትውለበለብ አተኩራ ተመለከተቻትና "ድንቅ አደላደኛ ባንዲራ ነች" አለችውና ተመለከተችው።

በዚህ መሀከል መኪና ውስጥ ቁጭ ብለው ይመለከቷቸው የነበሩት ጓደኞቹ በድርጊታቸው ቀልባቸውን ገዝተዋቸው ስለነበር። ከመኪናው ውስጥ እየተሳሳቁ ወጥተው ወደ እነሱ መጡ። በደስታ እየተሳሳቁ ሲቀላቀሏቸው አንደኛው ወጣት ወታደር ይዞት በነበረው ዲጂታል ፎቶ ካሜራ ጓደኞቹ መሀከል እስገብቷቸው እየደጋገመ አነሳቸው።

እሱም በተራው ከእነሱ ጋር መነሳት ፈልጎ ካሜራውን ለአንደኛው ጓደኛው ሰጥቶ መጥቶ በመቀላቀል ሌሎች ፎቶዎች ደጋግመው ተነሱ። በመጨረሻም ጓደኞቹ መታሰቢያን ተሰናብቷትና እየተሯሯጡ ወደቆሙትው መኪናቸው ተመልሰው ገቡ።

ሁለቱ ብቻ እንደቀሩ ሻምበል አለማየሁ ትከሻዎቿን በሁለቱ እጁ ይዞ እየተመለከታት ቆየና ግንባሯ ላይ ሳማትና

"ደህና ሁኚ" ብሎ ተሰናበታት፡፡

መልስ አልሰጠችውም፡፡ በልቧ በሰላም ዳግም እንዲገናኙ ፀለየችና በስስት አየችው። እየተራመደ ሄዶ እየጠበቁት ወደነበሩት ጓደኞቹ ሄዶ ተቀላቀለ።

መታሰቢያ ባንዲራውን በእጇ እንደያዘች መኪና ውስጥ እየገባ የነበረውን ሻንበል አለማየሁን በዓይኗ ሸኘችው። መኪናዋ ተንቀሳቅሳ ጉዞ ስትጀምር ሻንበል አለማየሁ መስኮቱን ከፍቶ አንገቱን ብቅ አድርጎ እጁን ለስንብት አውለበለበላት፡፡ እሷም

እንባና ሳቅ በተቀላቀሉበት ስሜት እጇን አውለበለበችለት። ወደፊት መኪናው እየሄደ ነው አለማየሁ በልቡ አዜመላት፡፡

እንኪልቤ አሎ ነው ሰንቅሽ

ይሁን ያገርው፤

ለንጀትሽ ሲታጠፍ

ምሳ ብለሽ ጋብዢው፡፡

የሚለውን ዜማ፤ መኪናው እየራቀ ነው፡፡ መታሰቢያ እዚያው እንደቆመች ነው። በራቀው መኪና ተመልሰው እንደሚገናኙ ተስፋ አድርጋ ከአይኗ ሲሰውር ወደ መኪናዋ ሄዳ ገብታ ተቀመጠች፡፡ ባንዲራዋን ፊት ለፊቷ አስቀመጠችው፡፡ የመኪናውን ሞተር አስነስታ ተንቀሳቅሳ ሄደች።

ተ ፈ ፀ መ

@BOOKALEM

Cover Design ertale art studio

አከፋፋይ:- ሲትማን ጀኔራል ትሬዲንግ ኃላፊነቱ የተወሰነ የግል ማህበር
አድራሻ:- ጥቁር አንበሳ ፪ኛ ደረጃ ት/ቤት ፊት ለፊት ትራኮን ሕንጻ
ስልክ 0911899468/0111262021
ETAFZER PRINTERS

40 ብር

@BOOKALEM